

28

സ്വപ്നം കാണുന്നവരുടെ ലോകം
സ്റ്റാഫ് ലേഖകൻ

ഇന്ത്യയിലെ ഏറ്റവും പ്രചാരമുള്ള സ്വതന്ത്രചാനലായ
ഏഷ്യാനെറ്റിനെക്കുറിച്ചും അതിന്റെ മുഖ്യ ശില്പിയായ
ശ്രീ. ശശികുമാറിനെക്കുറിച്ചും.

6

ആ നെഞ്ചിലും കാലുവച്ചു

ശ്രീ. കെ. ബാലചന്ദ്രൻ

10

ഹിന്ദുവിൽ നിന്നും ഇന്ത്യയിലേക്ക്

ശ്രീ. പി.സി. മാത്യു

ശ്രീ. ജയിംസ് പോൾ

43

നാടകത്തിന്റെ മുറിവുകൾ

ശ്രീ. അലക്സ് വള്ളികുന്ന്

5

വോട്ടവകാശം

സ്ഥാപിച്ചെടുക്കാൻ

ശ്രീ. എം.പി. നാരായണപിള്ള

7

കോൺഗ്രസ്സിൽ ഇപ്പോഴും

കോഴിപ്പോർ

ശ്രീ. പി. ശശിധരൻ

9

മദനി അധികാര

രാഷ്ട്രീയത്തിലേക്ക്

ശ്രീ. എം.ബി. സന്തോഷ്

12

രാഷ്ട്രീയ കേരളം 1987-ന് ശേഷം

ശ്രീ. ഇ.എം.എസ്. നമ്പൂതിരിപ്പാട്

16

“രിശ്വത്തേവ ജയതേ”

ശ്രീ. ടി.എൻ. ശേഷൻ

18

സാമ്പത്തിക നയങ്ങളിൽ ഒരു
തിരുത്തൽവാദം

ശ്രീ. ജോർജ്ജ് ജോസഫ്, പാവൂർ

19

ക്രിസ്തുനാടകവും

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് നാടകവും ചില

സാഹിത്യ ചിന്തകളും

ആനന്ദ്

21

സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ദുരവസ്ഥ

ശ്രീ. സച്ചിദാനന്ദൻ

25

ബദൽശക്തിയുടെ പ്രസക്തി

ശ്രീ. മധുനായർ

14

വീണ്ടും ഒരു മലയാളി

ശ്രീ. പദ്മനാഭൻ നമ്പൂതിരി

33

ഇടത്താവളം

ശ്രീ. കണ്ണൻ മേനോൻ.

ശ്രീമതി ബേബി മേനോൻ

37

ആത്മഹത്യ

ശ്രീ. വി.പി. മനോഹരൻ

26

സ്വയംവരം

ശ്രീ. ഒ.എൻ.വി. കുറുപ്പ്

40

ദേശീയമൃഗൻ

ശ്രീ. സുബ്രഹ്മണ്യദാസ്

43

ഞാനും എന്റെ ജീവിതവും

ശ്രീ.എ.പി. ഉദയഭാനു

41

മനസ്സിൽ എത്താത്ത

താളങ്ങൾ

ഡോ: കെ.എ. കുമാർ

46

സാഹിത്യവാരഫലം

ശ്രീ. എം. കൃഷ്ണൻനായർ

മുഖചിത്രം : ശ്രീ. ശശികുമാർ

ഫോട്ടോ : ശ്രീ. അനിൽ ദിവാകർ

ഡിസൈൻ : ശ്രീ. ഭട്ടതിരി

ഇതു പറയാൻ എന്തവകാശം?

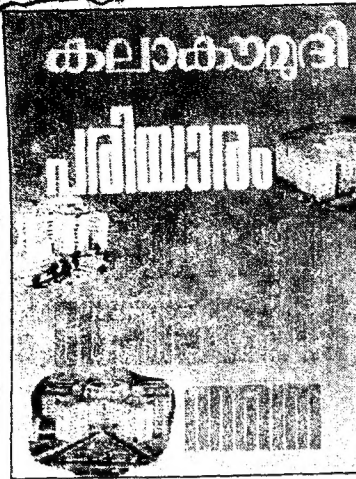
ഫിലിപ്പ് എം. പ്രസാദ് പറയുന്നു. "കുറച്ചുദിവസംകൊണ്ട് സൂര്യൻ ആരോഗ്യവകുപ്പിൽ ചിലർ മാറ്റങ്ങളാക്കെ വരുത്താൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്" എന്ന്. അവയിൽ ഒന്നായിരിക്കും പരിയാരം മെഡിക്കൽ കോളേജ് ഗവൺമെന്റ് ഏറ്റെടുക്കലല്ല എന്ന് ഉറപ്പാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പായുകയും പാഞ്ഞതിനു വിപരീതമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതും. വംശനാശം സംഭവിച്ച ഫിലിപ്പ് എം. പ്രസാദിന്റെ ആ പഴയ വിപ്ലവപ്രാർത്ഥനയെപ്പോലെല്ലെന്ന് ഇടതുപക്ഷ പ്രസിമാനങ്ങൾ. കോട്ടങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും ആ പ്രസിമാനം നാശിക്കുവാൻ വളരുകയാണ്. കാലത്തിനാവശ്യമില്ലാത്തതൊന്നും നിലനിൽക്കില്ലല്ലോ. വിപ്ലവകാരിയുടെ കുപ്പായമഴിച്ചുവെച്ച്, സായിബാബയുടെ ശിഷ്യനായി മാറിയ ഫിലിപ്പ് എം. പ്രസാദിന് ഇടതുപക്ഷത്തിന്റെ ഭാവിയെക്കുറിച്ച് എഴുതാൻ യോഗ്യതയില്ല. ഫിലിപ്പ് എം. പ്രസാദുമാർക്ക് സായിബാബയെപ്പോലെല്ലെന്ന് രണ്ടു ദിവസങ്ങൾക്ക് താമര അടയാളത്തിൽ മത്സരിക്കുകയും ചെയ്യാം.

സഹദേവൻ കോൾമൊട്ട് പി. ഒ. പറശ്ശിനിക്കടവ് കണ്ണൂർ-670563.

ഞങ്ങൾ പുലമ്പിയിട്ടെന്തു കാര്യം

1995 ഡിസംബർ 3-ന്റെ കലാകൗമുദിയിൽ ഫിലിപ്പ് എം. പ്രസാദ് മാർക്കറ്റ് ഇക്കോണമിയോടുള്ള സമീപനത്തിൽ ശിവസേനയുടെ മെച്ചപ്പെട്ട നിലപാടിനെ ശ്ലാഘിച്ചിരിക്കുന്നു ശ്രദ്ധിച്ചു.

നവംബർ ആഴ്ചവാരത്തിൽ ബാൽ താക്കറെയും താക്കറെ റിമോട്ട് കൺട്രോൾ ചെയ്യുന്ന മുഖ്യമന്ത്രി ജോഷിയും എൻറോൺ പ്രതിനിധി 'റെബേക്ക മാർക്കു'മായി നടത്തിയ റി-റൈഗോഷിയേഷൻ ചർച്ചകൾ പൂർണ്ണമായി വെളിയിൽ വന്നിട്ടില്ല എങ്കിലും റിമോട്ട് കൺട്രോളർ തുടർന്നു നടത്തിയ പുതുക്കലുകളിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നത് 'എൻറോൺ' പോളിക് ഉദ്ദേശിച്ച സ്ഥലത്തുതന്നെ സമയത്തു കമ്മീഷൻ ചെയ്യുമെന്നാണ്. ഇനങ്ങൾക്ക്

എല്ലാമറിയാമെന്നു പറയുന്ന ഫിലിപ്പ് അവർക്കറിയില്ലായിരുന്ന ചുരുക്കം ചില കാര്യങ്ങൾക്കുപ്രസ്തുത ലേഖനത്തിലൂടെ വെളിവാക്കിയിരിക്കുന്നു സിമിതിക്ക്, എന്തു പറഞ്ഞാലും തലയിൽക്കോരതെ കിടക്കുന്ന ഞങ്ങൾ-ചുരുക്കം ചിലർ ഇങ്ങനെ യൊക്കെ പുലമ്പിയിട്ട് ഒരു കാര്യവുമില്ലല്ലോ. അല്ലേ? നക്സലിസത്തിന്റെ ഫാഷണാക്കെ പോയ സിമിതിക്ക് ഇനി ഒരു തൃപ്തിപൂർവ്വമായൊക്കെയായി ഫിലിപ്പ് ഇറങ്ങിയാൽ നല്ല സ്കോപ്പുണ്ടായിരിക്കും.

വി.എസ്. ജ്യോതികുമാർ പുന്ന.

ശ്രദ്ധേയമായി

'എൻ.എൻ. പിള്ള മരണത്തിന്റെ അറസ്റ്റിൽ' എന്ന മുഖക്കുറിപ്പോടെ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച 'കലാകൗമുദി' (ലക്കം 1055) വളരെ ശ്രദ്ധേയമായി. പ്രൊഫ. എസ്. ഗുപ്തൻനായർ, സർവ്വശ്രീ. പി.കെ. വേണുക്കുട്ടൻനായർ, ടി.എൻ. ഗോപിനാഥൻനായർ, വൈക്കം ചന്ദ്രശേഖരൻനായർ, എസ്. ഭാസുരചന്ദ്രൻ, ഇന്ദുബാബു, വി. ജയകുമാർ, വി.ആർ. ജ്യോതിഷ്, സുബ്രഹ്മണ്യദാസ് എന്നിവരുടെ ലേഖനങ്ങളെല്ലാംതന്നെ അനശ്വരമായ ആ കലാകാരന്മാരുള്ള അശ്രുപൂജയുമാണ്. (പ്രൊഫ. കൃഷ്ണൻനായരുടെ അനുസ്മരണവും...) എൻ.എൻ. പിള്ള എന്ന നാടകകൃത്ത്. നടൻ, ഗവേഷകൻ, കൂട്ടംബന്ധനൻ. മനുഷ്യസ്നേഹി എന്നിങ്ങനെ വ്യത്യസ്തങ്ങളായ മുഖങ്ങൾ ആ ലേഖനങ്ങളിൽ വെളിച്ചം വിതറി നിൽക്കുന്നു. മലയാള നാടകവേദിക്ക് എന്നും വി

സമയമായിരുന്നു ധീഷണാശാലിയായ ആ കലാകാരൻ. നാടകത്തിനു തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന പ്രമേയം. ചാട്ടുളിപോലെ നെഞ്ചിൽവന്നു തറയ്ക്കുന്ന സംഭാഷണങ്ങൾ. അവതരണത്തിലെ അനാദ്യശബ്ദം വൈദഗ്ദ്ധ്യം. ഇതെല്ലാം മലയാള നാടകവേദിയിൽ ഒരു പിള്ളയ്ക്കു മാത്രം കഴിയുന്നതാണെന്ന് അദ്ദേഹം ഓരോ നാടകത്തിലൂടെയും പ്രക്ഷേപകരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. മറ്റൊരു പ്രത്യേകത. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ധാർഷ്ട്യമായിരുന്നു. നാടകത്തിന്റെ പ്രമേയവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ശാസ്ത്രഗ്ര

ന്ഥങ്ങൾ തേടിയെടുത്ത് ഗവേഷണം നടത്തി പഠിച്ചുറപ്പിച്ചതിനുശേഷം മാത്രമേ ഡയലോഗുകൾ എഴുതുമായിരുന്നുള്ളൂ എന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. 'നാടക ദർപ്പണം' എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുസ്തകം വരുതലമുറയിലെ നാടക കലാകാരന്മാർ കൈപ്പുസ്തകമായി കൊണ്ടുനടക്കണമെന്നാണ് എന്റെ എളിയ അഭിപ്രായം. മനുഷ്യസ്നേഹിയും, മനുഷ്യകഥാനുഗായിയുമായിരുന്ന ആ വലിയ കലാകാരന്റെ സ്മരണയ്ക്കു മൂൻപിൽ ഒരുപിടി കണ്ണീർപ്പുകൾ അർപ്പിക്കുന്നു. പ്രത്യേക പതിപ്പ് ഇറക്കിയതിന് 'കലാകൗമുദി'ക്ക് അഭിനന്ദനങ്ങൾ.

കെ.കെ. രാജു അമ്പലവയൽ വയനാട്.

അഭിപ്രായ വോട്ടെടുപ്പ്

മെഡിക്കൽ വിദ്യാഭ്യാസം സകാര്യവൽക്കരിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു കലാകൗമുദിയിലൂടെ ഒരു അഭിപ്രായ വോട്ടെടുപ്പു നടത്താൻ കലാകൗമുദി തയ്യാറാവണം.

എം. രാമകൃഷ്ണൻ അടവാരം.

ഈ മാളികപ്പുറത്തമ്മ ദേവീമാതാവ്

എം.പി. നാരായണപിള്ള എഴുതിയ 'ഈ മാളികപ്പുറത്തമ്മ ദേവീമാതാവ്' വായിച്ചു. സമയോചിതമായ ഈ ലേഖനം എഴുതിയ ശ്രീ. നാരായണപിള്ളസാറിനും പ്രസിദ്ധീകരിച്ച

കലാകൗമുദിക്ക് ഭഗവാൻ അയച്ചത് സകലവിധ ഐശ്വര്യങ്ങളും നൽകട്ടെയെന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. എന്നെപ്പോലെതന്നെ ആയിരക്കണക്കിനു നിസ്സഹായരായ വിശ്വാസികളുടെ മനസ്സാണ് ആ വരികളിൽ നിറഞ്ഞു നില്ക്കുന്നത്.

വേണുഗോപാൽ പുതുപ്പരിയാരം-678733.

പ്രേരണ സാഹിത്യ അവാർഡ്

ബഹറിന് 'പ്രേരണ സാംസ്കാരികവേദി' മലയാളത്തിലെ മൗലികവും ഉന്നത നിലവാരം പുലർത്തുന്നതുമായ രചനകൾ കണ്ടെത്തുന്നതിനും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി ഇക്കൊല്ലം മുതൽ ഓരോ വർഷവും സാഹിത്യത്തിലെ ഏതെങ്കിലും ശാഖയിലെ രചനയ്ക്കായി അവാർഡുകൾ നൽകാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു.

നവാഗതരായ എഴുത്തുകാരുടെ മാലികവും നിലവാരമുള്ള, ഇതുവരെ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ചൊക്ലമായാണ് ഈ വർഷം 5000 രൂപയുടെ കാഷ് അവാർഡിനായി പരിഗണിക്കുന്നത്. രാജപ്രദിയോ, പ്രായപരിധിയോ ഇല്ലാതെ എല്ലാ മലയാളികളിൽ നിന്നും രചനകൾ ക്ഷണിക്കുന്നു. സൃഷ്ടികൾ 1996 ജനുവരി 31ന് മുമ്പ് കിട്ടത്തക്കവിധത്തിൽ കെ. എ. മോഹൻദാസ് C/O അടയാളം മാസിക, ഡോർ നമ്പർ 35, വാഞ്ചി ലോഡ്ജ്, കൊക്കാല, തൃശ്ശൂർ-680021 എന്ന വിലാസത്തിൽ അയച്ചു. തരുവാൻ താല്പര്യപ്പെടുന്നു. രചയിതാക്കൾ സൃഷ്ടിയോടൊപ്പം ബയോഡാറ്റയും അയയ്ക്കേണ്ടതാണ്.

മാലികതയോ, നിലവാരമോ ഉള്ള കഥകൾ ഇല്ലെങ്കിൽ അവാർഡുകൾ നൽകുന്നതല്ല. എന്ന്. വി. എ. ബാലകൃഷ്ണൻ, സെക്രട്ടറി, പ്രേരണ.

ഞാനും എന്റെ ജീവിതവും 'ഞാനും എന്റെ ജീവിതവും' എന്ന തലക്കെട്ടിൽ ശ്രീ. എ.പി. ഉദയദാസ എഴുതിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആത്മകഥയിൽ 1055-ാം ലക്കത്തിൽ അച്ചടിച്ചുവന്നതിന്റെ കുറച്ചുഭാഗം 1056-ാം ലക്കത്തിലും അച്ചടിച്ചുവന്നിട്ടുണ്ട്. ടൈപ്പിസ്റ്റിനിൽ സംഭവിച്ച ഈ തെറ്റിൽ വേദിക്കുന്നു.

എഡിറ്റർ

എം.പി. നാരായണപിള്ള

വോട്ടവകാശം സമ്പാദിച്ചെടുക്കാൻ

ഒരായിരംപേർ കച്ചകെട്ടിയിറങ്ങിയാൽ കേരളത്തിലെ ക്രമസമാധാനനില പാടേ അവതാളത്തിലാക്കാൻ പറ്റും. അവതാളപേർ പോരേ തീരുവെന്നപോൾ നഗരത്തെ വിറപ്പിക്കാൻ കർണ്ണാടകത്തിലെയും തമിഴ്നാട്ടിലെയും മുഴുവൻ പൊലീസുകാർക്ക് ഒരു വീരപ്പൻ ഉണ്ടാക്കുന്ന ശല്യം എത്രയാണ്?

ജനസംഖ്യയിൽ ഒരു ശതമാനത്തിന്റെപോലും പിന്തുണയില്ലാതെ ഒരു സംസ്ഥാനത്തേയോ ഒരു രാജ്യത്തേയോ ശാന്തി തകർക്കാൻ പറ്റും.

'തിരഞ്ഞെടുപ്പു നടത്താൻ പറ്റിയ അന്തരീക്ഷം ഇമ്മു-കാൾമീർ സംസ്ഥാനത്തിലില്ല' എന്ന ഇലക്ഷൻ കമ്മീഷന്റെ നിഗമനവും തുടർന്ന് ഡിസംബർ മാസത്തിൽ തിരഞ്ഞെടുപ്പു നടത്താൻ പറ്റില്ലെന്ന തീരുമാനവും ആപൽക്കരമായ ഒരു കീഴ്വഴക്കമാണു സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത്. നാളെ കേന്ദ്രം ഭരിക്കുന്ന ഒരു വർഗ്ഗത്തിന് തങ്ങൾക്കു ഭൂരിപക്ഷം കിട്ടാൻ ഇടയില്ലാത്ത സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ മനഃപൂർവ്വം ക്രമസമാധാനനില തകരാറിലാക്കി തിരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ ഒഴിവാക്കാൻ പറ്റിയാലോ?

ഉദാഹരണത്തിന്, നമ്മുക്ക് ഇത്തരമൊരു സിനേറിയോ മനസ്സിൽ കാണാം. ഒരു വിമാനാപകടത്തിൽ മരിക്കുന്നതിനു പകരം സഞ്ജയ്ഗാന്ധി ഉന്തയുടെ പ്രധാനമന്ത്രിയായി വരുന്നതിരിക്കട്ടെ. (പ്രധാനമന്ത്രിമാരെ ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്ന അപൂർവ്വകുടുംബത്തിലെ അംഗമായതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന് ആ തസ്തികയ്ക്കുള്ള എല്ലാ യോഗ്യതകളും പൂർണ്ണമായിരുന്നല്ലോ.) തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ഒരു കാരണവശാലും ഭൂരിപക്ഷം കിട്ടില്ലെന്നുറപ്പായാൽ അധികാരത്തിൽ തുടരാൻ അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചേക്കാവുന്ന വഴികൾ എന്തായിരിക്കും? നിർബന്ധ കൂട്ടംബംസുത്രണംപോലെ വിലപ്പെട്ട കാര്യമാണല്ലോ അധികാരത്തിൽ തുടരുന്നതും.

ഗവൺമെന്റിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ക്രമസമാധാനം തകർക്കുമോ? പഞ്ചാബിൽ ബിന്ദ്രൻവാല ആകാശത്തുനിന്നും ഇറങ്ങിവന്നതായിരുന്നില്ല. കേന്ദ്ര ഗവൺമെന്റിന്റെ സൃഷ്ടിയായിരുന്നില്ലേ?

ഇത്തരം ഉദാഹരണങ്ങൾക്ക് നമ്മൾ എന്തിനു പഞ്ചാബുവരെ പോകണം?

യോഗ്യരിൽ പരമയോഗ്യനും ഇന്ത്യൻ ജനാധിപത്യത്തിന്റെ പിതാവെന്ന് അനുയായികളും ഔദ്യോഗിക ചരിത്രകാരന്മാരും കൊട്ടിഴ്ത്തേണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ ജവഹർലാൽ നെഹ്റുവിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ആയിരുന്നില്ലേ കേരളത്തിലെ വിമോചനസമരം നടന്നത്? അന്നത്തെ സംസ്ഥാന മുന്തിസഭയിലുണ്ടായിരുന്ന ഇ.എം.എസ്സും ഗൗരിയമ്മയും വി.ആർ. കൃഷ്ണയ്യരുമൊക്കെ ഇപ്പോഴും ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ട്. ആ സമരകാലത്ത് സംസ്ഥാനത്തെ ക്രമസമാധാനനില സംരക്ഷിക്കാനാണോ തകർക്കാനാണോ നെഹ്റു സഹായിച്ചത്? എന്തുകൊണ്ടും സഞ്ജയ്ഗാന്ധിയുടെ അപ്പുപ്പനാകാനുള്ള എല്ലാ യോഗ്യതകളും ജവഹർലാൽ നെഹ്റുവിനുണ്ടായിരുന്നു എന്ന സത്യത്തിന്റെ നേരെ നമ്മുക്കു കണ്ണടയ്ക്കാൻ പറ്റില്ല.

തിരഞ്ഞെടുപ്പിനു പറ്റിയ അന്തരീക്ഷം, സംജാതമാകാതെ കാൾമീരിലായാലും കന്യാകുമാരിയിലായാലും തിരഞ്ഞെടുപ്പു നടത്തില്ല എന്ന തത്ത്വം നമ്മൾ അംഗീകരിച്ചാൽ അതു ജനാധിപത്യത്തിന്റെ ചരമക്കുറിപ്പായി മാറും. അത്തരമൊരു സ്ഥിതിവിശേഷം വന്നാൽ ആ വ്യവസ്ഥ ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തുന്നത് ഭീകരപ്രവർത്തകരായിരിക്കില്ല; വരാതിരിക്കുന്ന കേന്ദ്ര ഗവൺമെന്റുകളായിരിക്കും.

തിരഞ്ഞെടുപ്പുകളെ കാണേണ്ടത് ഗവൺമെന്റുകളുടെയോ ഇലക്ഷൻ കമ്മീഷന്റെയോ കാഴ്ചപ്പാടിൽനിന്നല്ല. രാഷ്ട്രീയപ്പാർട്ടികളുടെ കാഴ്ചപ്പാടിൽനിന്നുമല്ല. തന്റെ വോട്ടവകാശം വിനിയോഗിക്കാനോ വിനിയോഗിക്കാതിരിക്കാനോ ആഗ്രഹിക്കുന്ന പൗരന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിൽനിന്നായിരിക്കണം. ടി.പാറന് അഞ്ചുവർഷത്തിലൊരിക്കൽ തെരു തിരുത്താനോ തെറ്റ് ആവർത്തിക്കാനോ അവസരം വേണം. അതായത്, തിരഞ്ഞെടുപ്പു നടക്കണം. അതു വേണോ വേണ്ടയോ എന്നു നിശ്ചയിക്കാനുള്ള അധികാരം ഗവൺമെന്റിനു കൊടുക്കാൻ പറ്റില്ല; ഇലക്ഷൻ കമ്മീഷനു കൊടുക്കാൻ പറ്റില്ല; രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികളുടെ ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങൾക്കു വിട്ടുകൊടുക്കാനും പറ്റില്ല.

എല്ലാത്തരം അധികാരത്തിന്റെ പുറത്തും അല്പം റിസ്കുണ്ട്. ഒരു പൗരന് എന്ന നിലയ്ക്കുള്ള ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട അധികാരമാണല്ലോ വോട്ടവകാശം. അതു പ്രയോഗിക്കുന്നതിനു പുറത്തുള്ള റിസ്കെടുക്കാൻ ഓരോ പൗരനും ബാധ്യസ്ഥനാണ്.

വോട്ടുചെയ്തിട്ടു വരുമ്പോൾ കൈയിലെ മഷിനോക്കി ഭീകരന്മാർ വെടി വച്ചു കൊല്ലുമെന്ന അവസ്ഥയിൽപ്പോലും തിരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ നടക്കണം.

എല്ലാവരും വോട്ടുചെയ്യുന്ന പെർഫെക്ടായുള്ള തിരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ ഒരു സ്ഥലത്തുമില്ല. എൺപതു ശതമാനം പോളിംഗ് നടക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളുണ്ട്. ഇരുപതു ശതമാനംപോലും പോളിംഗ് നടക്കാത്ത സ്ഥലങ്ങളുമുണ്ട്. ഇതൊന്നും തിരഞ്ഞെടുപ്പുപ്രക്രിയ നിഷേധിക്കാനുള്ള ന്യായമാകുന്നില്ല. ഒരാൾ മാത്രമേ വോട്ടുചെയ്തുള്ളൂവെങ്കിൽപ്പോലും തിരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ മുറപോലെ നടക്കുമെന്ന പൂർണ്ണബോധ്യം വരുന്ന ഒരു കീഴ്വഴക്കമാണ് നമ്മുടെ വേണ്ടത്.

കാൾമീരിലെ ചില പാർട്ടികൾക്കുള്ള ബുദ്ധിമുട്ട് ഇന്ത്യൻ രേണുലടനയെ തൊട്ടു ശപഥമെടുക്കാനാണ്. ആ പ്രശ്നം വരുന്നത് തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട് എം.എൽ.എ ആകുമ്പോഴല്ലേ? അതിന്റെ പുറത്ത് തിരഞ്ഞെടുപ്പ് ബഹിഷ്കരിക്കാനുള്ള അവകാശവും അവർക്കുണ്ട്. ഒരു കാരണവുമില്ലാതെ വീട്ടിൽ കിടന്നുറങ്ങിയോ ചിട്ടകളിച്ചോ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് ബഹിഷ്കരിക്കുന്നവരില്ലേ? ഒരിക്കലും വോട്ടുചെയ്യാത്ത എത്രയോ മനുഷ്യരുണ്ട് ഇന്ത്യയിൽ. ഇതൊന്നും തിരഞ്ഞെടുപ്പ് നിഷേധിക്കാനുള്ള വകുപ്പാകുന്നില്ല.

ഇന്ത്യവരിയിൽ ഈ വിഷയം സുപ്രീം കോടതിയുടെ പരിഗണനയ്ക്കു വരികയാണ്. അപ്പോൾ ഒരു ശരാശരി പൗരന്റെ വോട്ടവകാശം സ്ഥാപിച്ചെടുക്കാനുള്ള കാര്യംകൂടി പായാൻ ആരെങ്കിലും മുന്നോട്ടു വരുമോ?

കെ. ബാലചന്ദ്രൻ

ആ മനഞ്ഞിലും കാലുവെച്ചു

ശ്രീ. എ. കെ. ആന്റണിക്ക് ഇപ്പോൾ ശനിയുടെ അപഹാര കാലമാണെന്ന് ജ്യോത്സ്യന്മാർ പറയുന്നു. രാഷ്ട്രീയ ജ്യോത്സ്യന്മാർക്കും ശരിയായ ജ്യോത്സ്യന്മാർക്കും തന്നെയാണു പറയുന്നത്. വെറും ശനിയല്ല, ആന്റണിക്ക് കണ്ടകശ്ശനി ആണെന്നാണ് തിരുവനന്തപുരത്തെ ഒരു കമ്പ്യൂട്ടർ ജ്യോത്സ്യൻ പറഞ്ഞുവെച്ചിരിക്കുന്നത്.

ആന്റണിക്കിത് രാഷ്ട്രീയ കഷ്ടകാലമാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തോട് അടുത്തുനിൽക്കുന്ന രാഷ്ട്രീയ ഗണകന്മാർ അല്പം വൈമനസ്യത്തോടെയാണെങ്കിലും സമ്മതിക്കുന്നു. കളാപിപ്പിച്ചു പോയ ഐക്യജനാധിപത്യ മുന്നണിയെ തേച്ചമിനുക്കി തിളക്കം വരുത്താൻ എട്ടുമാസങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ഡൽഹിയിൽ നിന്ന് ആന്റണിയെതിരുവനന്തപുരത്തേക്ക് എയർലിഫ്റ്റ് ചെയ്തതുമുതൽ തുടങ്ങിയതാണിത് കഷ്ടകാലം. നിയമസഭാ നേതാവായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട സത്യപ്രതിജ്ഞയ്ക്കുള്ള സമയം നിശ്ചയിച്ചതുമുതൽ കണ്ടുതുടങ്ങി അപശകുന്നങ്ങൾ.

മുഖ്യമന്ത്രിയായി സെക്രട്ടറിയറ്റിലെത്തി ആന്റണി ആദ്യം നൽകിയ ഇന്റർവ്യൂവിനിടെ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: “എഴുപതുകളിലെ ആന്റണിയല്ല ഞാൻ. ഇരുപതു വർഷങ്ങൾക്കൊണ്ട് ഞാനൊരുപാടു പഠിച്ചു. അടിയൊഴുക്കുകളെക്കുറിച്ച് എനിക്കിപ്പോൾ നല്ല നിശ്ചയമുണ്ട്.”

ഇരുപതുവർഷമെടുത്തു പഠിച്ച ആ പാഠങ്ങൾ മാർച്ച് 22-നുശേഷമുള്ള എട്ടുമാസങ്ങളിൽ ആന്റണി മറന്നുപോയോ മറന്നതോ അതോ മറക്കാൻ നിർബന്ധിതമായതോ?

തിരഞ്ഞെടുപ്പിന് ഇനി നാലഞ്ചു മാസങ്ങൾ മാത്രം അവശേഷിക്കുമ്പോഴും ഐക്യജനാധിപത്യ മുന്നണിയിലെ ആരംഭം അടങ്ങുന്നില്ല. തിളക്കം വർദ്ധിപ്പിക്കാനുള്ള ദൗത്യം ആന്റണി ഏറ്റെടുത്തു കഴിഞ്ഞ ശേഷമുള്ള 250 ദിവസങ്ങൾ കൊണ്ട് കൂട്ടിച്ചിട്ടുകുളിപ്പിച്ചു പിള്ളയെ ഇല്ലാതാക്കി എന്നു പറഞ്ഞതുപോലെയാണിത്.

ഐക്യ ജനാധിപത്യമുന്നണിയുടെ ജനകീയാടിത്തറ വിപുലീകരിക്കാനുള്ള പൊളിറ്റിക്കൽ ഹോവർക്ക് ഒരിടത്തു നടക്കുമ്പോൾ കേരളത്തിലെ പ്രബല സമുദായങ്ങൾ മുന്നണിയിൽ നിന്നകന്നു

അടിയൊഴുക്കുകളെക്കുറിച്ചെത്രയെല്ലാം നിശ്ചയമുണ്ടായാലും ആന്റണി പുതിയ പുതിയ മുറിവുകൾ ഉണ്ടാക്കി കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

നരസിംഹ റാവു

പി. കെ. നാരായണ പണിക്കർ

പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതും ഈഴവസമുദായം. ഇപ്പോഴൊരു നായർ സമുദായവും. ആന്റണിയുടെയും അദ്ദേഹത്തെ ഉപദേശിക്കുന്നവരുടെയും അപകടമായ രാഷ്ട്രീയ സമീപനമാണ് ഇതിനു കാരണമായത്.

ശിവഗിരി സംഭവത്തിൽ ഈഴവ സമുദായത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിലുണ്ടായ മുറിവ് ആഴത്തിലുള്ളതാണ്. ആ മുറിവുണ്ടാക്കാൻ ആന്റണി ശ്രമിച്ചിട്ടില്ലെന്ന

തുപോകട്ടെ, മുറിവിൽ മുളകുരച്ചുപൂർത്താണ് അദ്ദേഹം നിന്നത്, ഇപ്പോഴും നിൽക്കുന്നത്. ആന്റണിക്ക് ഓശാന പാടുന്ന ഈഴവ നേതാക്കളെന്ന് സ്വയം പറഞ്ഞുനടക്കുന്നവരുടെ അപ്പുറത്ത് കൂറെ അധികം ഈഴവരുണ്ട്. അവർക്ക് ശ്രീനാരായണഗുരു ഒരു വിലപനച്ചുരക്കല്ല. അവരുടെ വികാരം എന്തെന്നറിയാൻ അടുത്ത തിരഞ്ഞെടുപ്പുവരെ ആന്റണിക്ക് കാത്തിരിക്കേണ്ടിവരും.

ശിവഗിരി സംഭവത്തെ വിസ്മയത്തിലേക്ക് ആഴ്ത്തുവാൻ പഠിച്ചുപണി പതിനെട്ടും പയറ്റുന്നതിനിടയിലാണ് പെരുന്നയിൽനിന്ന് ആന്റണിക്ക് എതിരേ കലാപത്തിന്റെ സാരമുയർന്നിരിക്കുന്നത്.

നായർ സമുദായത്തെയും സമുദായ നേതാക്കളെയും സമുദായാചാര്യൻ മന്നത്തു പത്മനാഭന്റെ സമാധിയെയും അവഹേളിച്ചതിന് മുഖ്യമന്ത്രി ആന്റണി സമാധാനം പറഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ സ്ഥിതി വഷളാകുമെന്ന് എൻ.എസ്.എസ് ജനറൽ സെക്രട്ടറി ശ്രീ. പി.കെ.നാരായണപ്പണിക്കർ മുന്നറിയിപ്പു നൽകിയിട്ടുണ്ട്.

പ്രധാനമന്ത്രി നരസിംഹറാവുവിന്റെ ചങ്ങനാശ്ശേരി സന്ദർശനത്തോടനുബന്ധിച്ച് മന്നം സമാധിമണ്ഡപത്തിൽ പുഷ്പാർച്ചന നടത്തിയതാണ് പ്രശ്നത്തിന് നിമിത്തമായത്. മന്നം സമാധിയിൽ റാവു പുഷ്പാർച്ചന നടത്തുന്ന കാര്യം നേരത്തേ പരിപാടിയിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരുന്നില്ല. എൻ.എസ്.എസ് നേതാക്കളോട് ആലോചിക്കാതെയും അറിയിക്കാതെയും നടത്തിയ ഈ പരിപാടി എൻ.എസ്.എസ് നേതാക്കൾ ബഹിഷ്കരിച്ചു.

എൻ.എസ്.എസ് ജനറൽ സെക്രട്ടറി പ്രൊഫ. മെമ്മനം സമാധിമണ്ഡപത്തിൽ ആരും ഇതുവരെ പുഷ്പാർച്ചന നടത്തിയിട്ടില്ല. നിലവിലുള്ള കൊളുത്താരെയും ഈ ചടങ്ങ് നടന്നിട്ടില്ല. ഇതുണ്ടാകും ലംഘിക്കപ്പെട്ടു. ഇതിനുപുറമേ സമാധിമണ്ഡപത്തിൽ റാവുവും കൂട്ടരും കയറിയപ്പോൾ പാദരക്ഷകൾ ഉപേക്ഷിക്കാനുള്ള സൗമനസ്യമോ മര്യാദയോ കാണിച്ചില്ല.

ചടങ്ങിൽ പങ്കെടുക്കാതെത്തീയ ബിഷപ്പിന്റെ കാർ സെക്യൂരിറ്റി പരിശോധന കൂടാതെ കയറ്റിവിട്ടപ്പോൾ എൻ.എസ്.എസ്.എസ് ആസ്ഥാനത്തുവെച്ച് എൻ.എസ്.എസ് ജനറൽ സെക്രട്ടറിയുടെ കാർ സുരക്ഷാപ്രശ്നം പറഞ്ഞ് തടഞ്ഞുവെച്ചു.

ഏതു വി.വി.ഐ.പി ആയാലും ആരായനാലയങ്ങളിലും പുണ്യകുടീരങ്ങളിലും ചെല്ലുമ്പോൾ അവിടത്തെ ആചാര്യന്മാർ പാലിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ട്. മുസ്ലീം രാജീവ് ഗാന്ധിയും ഇന്ദിരാഗാന്ധിയും എൻ.എസ്.എസ് ആസ്ഥാനത്ത് എത്തിയപ്പോൾ ആചാര്യന്മാർ പാലിക്കാൻ പ്രത്യേക ശ്രദ്ധ പുലർത്തിയിട്ടുണ്ട്.

ചവിട്ടേറ്റിട്ടും ചുരുണ്ടുകുടിക്കിക്കാതെ എൻ.എസ്.എസ് നേതൃത്വം ഇപ്പോൾ അവസരത്തിനൊത്ത് ഉയർന്നു. എൻ.എസ്.എസ്.എസ്.എസ് നേതാക്കൾ റാവുവെല്ല ഏതു കൊടികെട്ടിയ കൊമ്പനാ

യാലും സമാധിമണ്ഡപത്തിൽ കയറിയാൻ അതിനെ ചോദ്യം ചെയ്യുമെന്ന് എൻ.എസ്.എസ് ജനറൽ സെക്രട്ടറി പി.കെ. നാരായണപ്പണിക്കർ പ്രഖ്യാപിച്ചു.

ഇത്തവണ കളി പന്തിയല്ലെന്ന് ആന്റണിക്ക് ബോദ്ധ്യമായി. എൻ.എസ്.എസ് നേതാക്കളെ മെരുക്കാൻ ദുതന്മാർ പെരുന്നയിലെത്തി. കേന്ദ്രമന്ത്രി ശ്രീ. പി.ജെ.കുര്യനും ഡൽഹിയിൽ നിന്നുള്ള പ്രത്യേക നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് മഹാരാഷ്ട്ര ഗവർണ്ണർ ശ്രീ. പി.സി. അലക്സാണ്ടറും പണിക്കരുമായി സന്ധിസംഭാഷണം നടത്തി. പക്ഷേ എൻ.എസ്.എസ് നേതൃത്വം ഇതുവരെയും അയയുന്ന മട്ട് കാണിച്ചിട്ടില്ല.

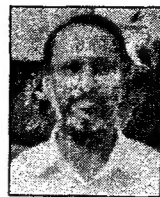
ചവിട്ടും തൊഴിയുമില്ലേ കിടക്കാൻ ഇനി ഞങ്ങളെ കിട്ടില്ലെന്ന് എൻ.എസ്.എസ് നേതൃത്വം പറയുന്നു. കാലാകാലങ്ങളായി നായരുടെ വോട്ടു വാങ്ങി സെക്രട്ടേറിയറ്റിലെത്തുന്നവർ അധികാരം പങ്കിട്ടപ്പോഴൊക്കെ എൻ.എസ്.എസ്.എസ്.എസ് അകറ്റി നിറുത്തിയിട്ടേയുള്ളൂ. ഈ യാഥാർത്ഥ്യം വൈകിയാണെങ്കിലും എൻ.എസ്.എസ് നേതൃത്വത്തിന് ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ആന്റണി മുഖ്യമന്ത്രിയായി വന്നശേഷം എൻ.എസ്.എസ്.എസ്.എസ് രാഷ്ട്രീയരൂപമായ എൻ.ഡി.പി.യ്ക്ക് യു.ഡി.എഫിൽ മതിയായ പരിഗണന ലഭിക്കുന്നില്ലെന്ന് പരാതിയുണ്ടായിരുന്നു. കരുണാകരനെ മുഖ്യമന്ത്രിസ്ഥാനത്തുനിന്നു മാറ്റുന്നതിനെ ശക്തിയുക്തം എതിർത്ത കക്ഷികളിലൊന്നാണ് എൻ.ഡി.പി. ഇതിന്റെ പേരിൽ രാഷ്ട്രീയപക പോക്കു നൂ എന്ന് എൻ.ഡി.പി. നേതൃത്വത്തിന്റെ ആക്ഷേപം.

വിമത എൻ.ഡി.പി എം.എൽ.എമാരിൽ ഒരാളെ മന്ത്രിസഭാംഗമാക്കാൻ പിന്നീട് ചരടുവലി നടന്നപ്പോൾ എൻ.എസ്.എസ് നേതൃത്വത്തിന് ശക്തമായി പ്രതികരിക്കേണ്ടിവന്നു. അതിനുശേഷം രാഷ്ട്രീയ സമ്മർദ്ദത്തിനു വഴങ്ങി സുപ്രീംകോടതിയുടെ ക്രിമിലെയർ നിബന്ധന ഒഴിവാക്കാൻ ആന്റണി ഗവൺമെന്റ് സംവർണ സംരക്ഷണ ബിൽ നിയമസഭയിൽ അവതരിപ്പിച്ചു. ഇക്കാര്യത്തിൽ എൻ.എസ്.എസ്.എസ് പ്രതിഷേധത്തിന് യു.ഡി.എഫ് നേതൃത്വം പുള്ളുവിലായെന്നു നൽകിയത്. അവസാനം എൻ.എസ്.എസ് ഈ നിമയത്തെ സുപ്രീംകോടതിയിൽ ചോദ്യം ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്.

ഏറ്റവും അവസാനം റാവുവിന്റെ മന്നം സമാധി സന്ദർശനം കുടിയായപ്പോൾ ഒരു വൃത്തം പൂർത്തിയായിരിക്കുന്നു. വൈകിയാണെങ്കിലും എൻ.എസ്.എസ് നേതൃത്വം ഉറക്കം വിട്ടെണിറ്റു. ഐക്യജനാധിപത്യമുന്നണിയിൽ മുസ്ലീം ലിഗിന് സമ്മർദ്ദ രാഷ്ട്രീയം ആകാമെങ്കിൽ ഞങ്ങൾക്ക് എന്തുകൊണ്ടായിക്കൂടാ എന്നാണ് പണിക്കരുടെ ചോദ്യം.

ഇനിയൊരു വിമോചന സമരത്തിന് ബാല്യമില്ലെന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കപ്പെട്ടുമ്പോഴും അരുക്കുറ്റി പാലംതൊട്ട് തെക്കോട്ട് ചിറ്റു വോട്ട് മരിക്കാൻ ഇപ്പോഴും കഴിയുമെന്ന് എൻ.എസ്.എസ് നേതാക്കൾ പറയുന്നിടംവരെ കാര്യങ്ങൾ ചെന്നെത്തിയിരിക്കുന്നു.

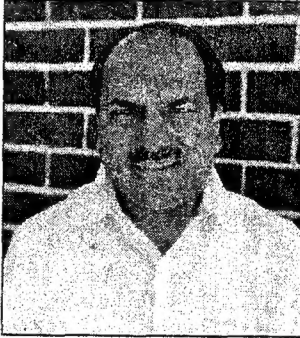

പി. ശശിധരൻ

കോൺഗ്രസിൽ ഇപ്പോഴും കോഴിപ്പോർ

കേരളത്തിലെ കോൺഗ്രസിന്റെ സമുന്നത നേതാക്കളാണ് ശ്രീ. എ. കെ. ആന്റണിയും ശ്രീ. കെ. കരുണാകരനും. ഈ രണ്ടു നേതാക്കൾതന്നെയാണ് കേരളത്തിലെ കോൺഗ്രസിലെ പ്രശ്നവും. കാരണം, ഒരാൾ ഇപ്പോഴും കോൺഗ്രസ്സ് എ്യുടെ നേതാവും മറ്റേയാൾ കോൺഗ്രസ്സ് 'ഐ'യുടെ നേതാവുമാണ്. അങ്ങനെ വരുമ്പോൾ കോൺഗ്രസിന്റെ ദുഃഖം 'എ'യും 'ഐ'യുമാണ്. കരുണാകരനും ആന്റണിയുമാണ്. ഇവർക്കു ചുറ്റും ആളുകളെ കൂട്ടാനുള്ള ശ്രമങ്ങളാണ് കോൺഗ്രസ്സിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അങ്ങനെയുള്ള ശ്രമങ്ങളിലൊന്നായി കരുതണം ഈയിടെ ആലുവയിൽ കുറേ കോൺഗ്രസ്സുകാർ സമ്മേളിച്ചത്. ആലുവയിലെ കൂട്ടചേരൽ കെ. കരുണാകരനുവേണ്ടിയായിരുന്നു. ഈ കൂട്ടചേരലിൽ പ്രദേശ കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റി അദ്ധ്യക്ഷൻ ശ്രീ. വയലാർ രവി യുമുണ്ടായിരുന്നു. ഇതു സൂചിപ്പിക്കുന്നത്, കോൺഗ്രസ്സ് അദ്ധ്യക്ഷനായ വയലാർ രവിയും മുഖ്യമന്ത്രി ആന്റണിയുടെകൂടെ ഇല്ലെന്നാണോ?

എ. കെ. ആന്റണി

കരുണാകരൻ എന്തിനാണ് ആലുവയിൽ തന്റെ ആളുകളുമായി സമ്മേളിച്ചത്? എന്തൊക്കെയാണിരിക്കും അവർ ഹരസ്യമായി അവിടെ ചർച്ചചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരിക്കുക? അഥവാ കരുണാകരനുവേണ്ടിത്തന്നെയായിരുന്നോ ഈ വിളിച്ചുകൂട്ടൽ? തന്റെകൂടെ എത്ര ആളുകളുണ്ട് എന്നറിയാനുള്ള ഒരു പരീക്ഷണമായിരിക്കാം കരുണാകരനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇതിനു പ്രേരിപ്പിച്ച ആദ്യത്തെ വികാരം. ആലുവയിൽ നടന്നായെന്നായത് കരുണാകരൻതന്നെയാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രൻ മുരളീധരൻ ആലുവയിൽ പ്രസക്തിയൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ആലുവയിൽ കരുണാക

രനു ചുറ്റും കുടിയവർ മുരളിയുടെ സ്വന്തം ആളുകളുമായിരുന്നില്ല. മുരളിയെ ഇഷ്ടപ്പെടാത്തവരും അക്രമത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ മുരളിയുടെ ശക്തികൂടി കരുണാകരൻ സ്വന്തം ചുമലിലേക്കു ചാർത്തി വാങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നുഹിക്കണം. തൽക്കാലം കേന്ദ്രത്തിൽ വ്യവസായമന്ത്രിയാണെങ്കിലും കരുണാകരന്റെ മനസ്സിൽ ഇപ്പോഴും കേരളത്തിലെ കോൺഗ്രസിന്റെ 'ലിഡർ' പദവിയാണുള്ളത്. കരുണാകരന്റെ അനുയായികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം തങ്ങളുടെ ലിഡറെ ഡെൽഹിയിലേക്കു കയറ്റി അയച്ച ആളാണ് ശ്രീ. എ. കെ. ആന്റണി. മുഖ്യമന്ത്രിയായതിനു ശേഷം ആന്റണിയുടെ ആദ്യ ശതതിന്റെ ഖ്യാതിക്കു സാരമായ മങ്ങലേറ്റിട്ടുണ്ടെന്ന കാര്യത്തിൽ സംശയമില്ല. ഈ മങ്ങലിന്റെ കാര്യം വർദ്ധിപ്പിക്കുക എന്നത് കരുണാകരന്റെ ഒരു ജീവിതമോഹമാകാതിരിക്കുമോ? വിൻഡുവടക്കോട്ട് കരുണാകരനെ കയറ്റി അയയ്ക്കുക എന്നത് ആന്റണിയുടേയും മോഹമായിരുന്നല്ലോ. ഈ മോഹങ്ങൾ രണ്ടും മരിച്ചിട്ടില്ല. കൂടുതൽ ശക്തിയോടെ പുനരുജ്ജ്വിലിച്ചുവരികയുമാണ്.

ഒരു തിരഞ്ഞെടുപ്പ് പടിവാതിൽക്കല്ലെണ്ട്. ആന്റണിയുടേയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചില കൂട്ടുകാരുടേയും ഇമ്മേജുകൾക്കൊണ്ട് തിരഞ്ഞെടുപ്പിനെ നേരിടാനാണ് അവരിപ്പോൾ ഒരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ആ ഇമ്മേജിലല്ല, തന്റെ സ്വന്തം ഇമ്മേജിൽത്തന്നെ കോൺഗ്രസ്സ് തിരഞ്ഞെടുപ്പിനെ നേരിടണമെന്ന മോഹമാണ് കരുണാകരനുള്ളത്. കാരണം അദ്ദേഹമായിരുന്നു കഴിഞ്ഞ നിരവധി വർഷങ്ങളായി കോൺഗ്രസിനെ നയിച്ചത്. കരുണാകരൻ ലിഡറായതും ഡെൽഹിയിലെത്തി പല ദേശീയ സംഭവങ്ങൾക്കും നേതൃത്വം നൽകിയതും സരസിംഹ സംഘത്തിലെ നിർണ്ണായകവ്യക്തിയായി

അതിനനുസരിച്ച് കേരളത്തിലെ കോൺഗ്രസ്സിനെ നയിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം കാണിച്ച വൈദഗ്ദ്ധ്യത്തിന്റെ പേരിലാണ്. ഈ വൈദഗ്ദ്ധ്യത്തിന് ആദർശശാലിയായ എ.കെ. ആന്റണിയുടെ സംഭാവന അല്പംപോലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

കരുണാകരന്റെ നേതൃത്വശേഷി ചോദ്യംചെയ്യപ്പെടാവുന്ന നേതൃത്വം. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന് ഇല്ലാത്തതായ മറ്റൊന്നാണിത്. ഉണ്ട്. ഈ മറ്റൊന്നാണിത്. ആന്റണിക്കുണ്ടെന്നു പറയപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും നേതൃത്വശേഷിയില്ലാത്ത ഒരാളാണ് എ.കെ. ആന്റണിയെന്ന് ഇന്നു തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ രണ്ടു സത്യങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ഒരേയൊരു ലഭ്യമായ കേരളത്തിലെ കോൺഗ്രസ്സിൽ. ആന്റണിയുടെ ആദർശം പല കോണുകളിലൂടെയും ചോദ്യംചെയ്യപ്പെട്ടു എന്ന കാര്യം ആന്റണി അറിയുന്നില്ലെങ്കിലും കേരളം അറിയുന്നുണ്ട്.

ആന്റണി എന്ന വ്യക്തിയുടെ മനസ്സ് നേതൃത്വം കൈയാളാൻ കെല്പുള്ള ഒന്നല്ല. ആദർശത്തിന്റെ ആമാസയായി വിലസാനുള്ള കഴിവാൻ ആന്റണിക്കുള്ളത്, വിഷമഘട്ടങ്ങളിൽ ആന്റണി സ്വീകരിക്കുന്ന നിലപാട് മാനമാണെന്ന് ഒരുപാടുതവണ കേരളം അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞു. എപ്പോഴെങ്കിലും ഈ മാനത്തിൽനിന്നു പുറത്തുവരുമ്പോഴാകട്ടെ, അതു പാളിപ്പോകുന്നുമുണ്ട്. സംഘടനയുടെ പ്രായോഗിക വിജയ സങ്കല്പത്തിനകത്തുനിന്നുകൊണ്ട് കരുണാകരൻ ഈയിടെ ഒരഭിപ്രായം പറഞ്ഞു: “കേരളത്തിലെ രണ്ടു പ്രബല സമുദായങ്ങളെ ശത്രുക്കളാക്കി മാറ്റി ഇന്നത്തെ ഭരണം.” ഇങ്ങനെ യൊരു കാര്യം യഥാർത്ഥത്തിൽ സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇത് ആന്റണിയുടെ കഴിവില്ലായ്മയെന്നാണ്. കോൺഗ്രസ്സിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ആന്റണി മാനം പാലിക്കുന്ന ഏറ്റവും ഒടുവിലത്തെ കാര്യം പി.ഡി.പിയും മുസ്ലീം ലീഗും തമ്മിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സാഹസ്യ സംഭാഷണങ്ങളേയും അടുക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങളേയും കുറിച്ചാണ്.

മദനിയോട് അടുക്കാൻ പോകുന്ന കുഞ്ഞാലിക്കുട്ടി. ആന്റണിയുടെ ആദർശരാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ പുസ്തകത്തിലെ ഏത് അദ്ധ്യായത്തിലാണുള്ളതെന്ന് ആർക്കും അറിയില്ല. കരുണാകരൻ മുഖ്യമന്ത്രിപദമൊഴിഞ്ഞ് കേന്ദ്രത്തിലേക്കു നിങ്ങളെയപ്പോൾ കുഞ്ഞാലിക്കുട്ടി പറഞ്ഞിരുന്നു. ആന്റണിയുടെ പ്രതിച്ഛായ മുൻനിർത്തി യു.ഡി.എഫ് അടുത്ത തിരഞ്ഞെടുപ്പിലും അധികാരത്തിൽ വരുമെന്ന് അന്നു കുഞ്ഞാലിക്കുട്ടി ഇതു പറയുമ്പോൾ മദനി ഉണ്ടായിരുന്നോ. കുഞ്ഞാലിക്കുട്ടിയുടെ മനസ്സിലും യു.ഡി.എഫ് രാഷ്ട്രീയത്തിലും സുലൈമാൻസേട്ട് ഇടത്തോട്ടു തിരിഞ്ഞ് മലപ്പുറത്തു കളിച്ചപ്പോഴാണല്ലോ കുഞ്ഞാലിക്കുട്ടിക്ക് മദനി കൂടെ വേണമെന്ന ബുദ്ധി ഉദിച്ചത്. കുഞ്ഞാലിക്കുട്ടി പ്രായോഗിക രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ പാതയിലൂടെയൊന്നു നിൽക്കുന്നത് എന്ന കാര്യത്തിൽ സംശയമില്ല. ഇങ്ങനെ

നെയൊരു രാഷ്ട്രീയം ആന്റണിയുടെ ആദർശരാഷ്ട്രീയം രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ ഭാഗമാകുന്നതെങ്ങനെ? കുഞ്ഞാലിക്കുട്ടിക്കു രാഷ്ട്രീയമുണ്ട്. മദനിയുടെ പക്ഷത്തേക്കു നോക്കുന്നതിലും അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഒരർത്ഥമുണ്ട്. ഇവർ ഇരുവരും ചേർന്ന് ശ്രീമതി ഗൗരിഅമ്മയെ കൂടെ വിളിച്ചാലും ഒരർത്ഥമുണ്ട്. ഈ അർത്ഥം പക്ഷേ, എങ്ങനെ ആന്റണിയുടെ അർത്ഥമാകും?

കേരളത്തിലെ കോൺഗ്രസ്സ് അതിക്രമമായ അസാധ്യതയ്ക്കു കീഴിലാണ്. അന്നന്നുണ്ടാകുന്ന പ്രശ്നങ്ങളെ ഭരണകൂടം നേരിടുന്ന രീതികളോടു വ്യക്തമായ എതിർപ്പുകളുള്ള ഒരാളാണ് കെ.പി.സി.

ആദർശത്തിന്റെ ആമാസയായി വിലസാനുള്ള കഴിവാൻ ആന്റണിക്കുള്ളത്.

കെ. കരുണാകരൻ

സി പ്രസിഡന്റ് ശ്രീ. വയലാർ രവി. ആന്റണിയുടെ ഭരണത്തെ ഒളിഞ്ഞും തെളിഞ്ഞും എതിർക്കുന്ന ഒരാളാണ് ശ്രീ. കെ. കരുണാകരൻ. കോൺഗ്രസ്സിന്റെ യുവ വിഭാഗമായ യൂത്ത് കോൺഗ്രസ്സ് മുഖ്യമന്ത്രി നേതൃത്വം നല്കുന്ന കോൺഗ്രസ്സിനോടു തീരെ ഒട്ടിനില്ക്കുന്നില്ല. പഴയ തിരുത്തൽവാദികളായ കാർത്തികേയനും രമേശനും ഏതു കോൺഗ്രസ്സിൽ, എങ്ങനെ നില്ക്കുന്നു എന്നറിയില്ല. തിരഞ്ഞെടുപ്പിനെ നേരിടാൻ പോകുന്നത് ആന്റണിയുടെ ഇമേജുകൊണ്ടാണോ? സുധീരന്റെ ഇമേജുകൊണ്ടാണോ? കരുണാകരന്റെ സിദ്ധിയായ ശക്തിയുപയോഗിച്ചുകൊണ്ടാണോ? ഒന്നും ആർക്കുമറിയില്ല. യു.ഡി.എഫിലെ എം.പി. രാഘവൻ താനും പരിയാരം മെഡിക്കൽ കോളേജ് ഉണ്ടെങ്കിൽ യു.ഡി.എഫ് തിരിച്ചുവരുമെന്ന വിശ്വാസത്തിലാണ്. മദനിയുടെ ശക്തികൂടി കടം വാങ്ങിക്കൊണ്ട് യു.ഡി.എഫ് തിരിച്ചുവരും. തിരിച്ചുവരുമെന്ന വിശ്വാസത്തിലാണ് കുഞ്ഞാലിക്കുട്ടിയും ലീഗും. അടിച്ചാലും പിരിഞ്ഞാലും മദ്ധ്യകേരളവും തങ്ങളുമാണ് യു.ഡി.എഫിന്റെ ശക്തികേന്ദ്രമെന്ന വിശ്വാസത്തിൽ മാണിയും ജേക്കബും ഉറച്ചുനില്ക്കുന്നു.

ആന്റണി നേതൃത്വം നല്കുന്ന കോൺഗ്രസ്സിന്റെ യഥാർത്ഥ നേതാവ് ഉമ്മൻചാണ്ടിയാണെന്നു

പറഞ്ഞുകേൾക്കുന്നുണ്ട്. ആന്റണിയുടെ, വളരെക്കാലമായുള്ള ഒരു മന:സാക്ഷിസൂക്ഷിപ്പുകാരനാണ് ഉമ്മൻചാണ്ടി എന്ന കാര്യത്തിൽ സംശയവുമില്ല. ഉമ്മൻചാണ്ടിയാകട്ടെ, കരുണാകരന് ആന്റണിയെക്കാൾ വലിയ ശത്രുവുമാണ്. എവിടെയെല്ലാം ആന്റണിക്കു വിഴ്ച പറ്റുന്നുവോ അവിടെയെല്ലാം ഓടിപ്പിടഞ്ഞെത്തുന്നത് ഉമ്മൻചാണ്ടിയാണ്. കരുണാകരന്റെ മന്ത്രിസഭയിൽനിന്നും പുറത്തുപോയി ആന്റണിയുടെ മന്ത്രിസഭയിലേക്കു തിരിച്ചുവരാതെ ഉമ്മൻചാണ്ടി സൂക്ഷിക്കുന്ന ഒരു ഇമേജുണ്ട്. ഈ ഇമേജ് കരുണാകരൻ ഡെൽഹിയിലേക്കു പോയ ഉടനെ മന്ത്രിസഭയിലേക്കു കയറിവന്ന വി.എം. സുധീരന് എതിരാണ്; അപ്പോൾ ഉമ്മൻചാണ്ടിയുടെ ചരടുവലി കൈത്താണോ ആന്റണി ഇപ്പോൾ നില്ക്കുന്നത്? അങ്ങനെയൊന്നെങ്കിൽ ആന്റണിക്കോൺഗ്രസ്സിൽ ആന്റണി വളരെക്കുറച്ചുല്ലേയുള്ളൂ. ആന്റണിയുടെ ആദർശത്തിന്റെ തോലാണെങ്കിൽ ഒരോന്നായി പൊളിഞ്ഞുപോവുകയുമാണ്.

ഗ്രൂപ്പുകളില്ലാത്ത ഒരു കോൺഗ്രസ്സാണ് നന്ദിഹാസവും ഹൈക്കമാൻഡും കേരളത്തിൽ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്. ഗ്രൂപ്പുണ്ടാക്കുന്നവരെ കർശനമായി നേരിടുമെന്ന് ഏറ്റവും ഒടുവിലത്തെ കേരള സന്ദർശനത്തിനിടയിലും റവ്യ താക്കൂർ നല്കിയിട്ടുണ്ട്. വളരെയേറെ ലളിതവൽക്കരിച്ചു പറഞ്ഞാൽ കരുണാകരനെ ഡെൽഹിയിൽത്തന്നെ അടുത്തുകൊണ്ടുപോയിരുത്തി ആന്റണിയെ റാവു ഇങ്ങോട്ടുവെച്ചത് ഗ്രൂപ്പൊന്നുമില്ലാത്ത ഒരൊറ്റ കോൺഗ്രസ്സുണ്ടാക്കാനാണ്. നരസിംഹറാവുവിന്റെ ആ ആഗ്രഹം ഇവിടെ ഇതുവരെയും സാക്ഷാത്കരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

വരാതിരിക്കുന്ന തിരഞ്ഞെടുപ്പിലും അതു സാക്ഷാത്കരിക്കപ്പെടാൻ പോകുന്നില്ല. കരുണാകരൻ തന്റെ അനുയായികളെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ കൂടുതൽ അണിനിരത്താനും അവരെ മുന്നോട്ടുവയ്ക്കാനും ശ്രമിക്കും. കാരണം ഒരു സംഘടനയ്ക്കു യോജിക്കാത്ത രീതിയിൽ, ആന്റണിയുടെ ആദർശത്തിന് അല്പവും യോജിക്കാത്ത മട്ടിൽ അവരെ പുറത്തള്ളിയിട്ടുണ്ട്. കോൺഗ്രസ്സിൽ ഒരുമയും ഉദ്ഗ്രഥനവുമൊക്കെ സാധിച്ചിട്ടാകാൻ ഡൽഹിയിൽ നിന്നു വന്ന ആന്റണി കോൺഗ്രസ്സിനെ വീണ്ടും റണ്ടാക്കി വിഷമസന്ധികളുടെ മുന്നിൽ മാനംപാലിക്കുകയാണ്.

ആന്റണിയെന്നറിയണം. കരുണാകരൻ തിരിച്ചുവരികയാണ്. വരവിന്റെ ആദ്യത്തെ കാൽവയ്പാണ് ആലുവയിൽ കണ്ടത്. കരുണാകരൻ എങ്ങും പോയിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. കേരളത്തിലെ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ രാഷ്ട്രീയാന്തരീക്ഷത്തിൽത്തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു. കരുണാകരനെ കേരളത്തിൽനിന്നു പറഞ്ഞയച്ച രീതി അത്രയൊന്നും ശരിയുള്ളതായിരുന്നില്ല എന്ന അഭിപ്രായത്തിന് ഇന്ന് ആക്കം കൂടുകയാണ്. ഈ തെറ്റ് ആന്റണിക്കു പൂർണ്ണമായും ബോദ്ധ്യപ്പെടുന്നത് വരുന്ന തിരഞ്ഞെടുപ്പുകാലത്തായിരിക്കും.

എം.ബി. സന്തോഷ്

മദനി അധികാര രാഷ്ട്രീയത്തിലേക്ക്

അബ്ദുൾനാസർ മദനിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കക്ഷിയായ പി.ഡി.പിയും വീണ്ടും ശ്രദ്ധാകേന്ദ്രമാവുകയാണ്. ബദ്ധവൈരികളായ പി.പോരുകോഴിക്കുളപ്പോലെയും അക്ബർ കുറുപ്പിനെയും പി.ഡി.പിയും ലീഗും തമ്മിലുള്ള 'രാഷ്ട്രീയ സഖ്യചർച്ച'കളാണ് ഇത്തവണ മദനിയെ കേരളത്തിലെ മാധ്യമങ്ങളുടെ പ്രധാന വാർത്തകളിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വന്നിട്ടുള്ളത്.

ഇരയെ കടിച്ചുകീറാനൊരുങ്ങുന്ന വ്യൂഹത്തിന്റെ ആവേശത്തോടെ പരസ്പരം ആക്രമിച്ചിരുന്ന പി.ഡി.പിയും മുസ്ലീം ലീഗും ഇപ്പോൾ സംസാരിക്കുന്നത് തീർത്തും മുദ്രവാദം ഭാഷയിലാണ്. ഇതാണ് പി.ഡി.പിയും മുസ്ലീം ലീഗും തമ്മിൽ സഖ്യത്തിനു സാദ്ധ്യതയായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കപ്പെടുന്ന പ്രധാന ഘടകം.

ചൂപറഞ്ഞു. കാൽക്കീഴിലെ മണ്ണാലിച്ച്പോയി എന്നു മാത്രമല്ല, അവിടങ്ങളിൽ നിലയില്ലാക്കയങ്ങിത്തന്നെ രൂപികൃതമായി എന്ന് ലീഗ് നേതൃത്വത്തിനു തിരിച്ചറിയേണ്ടി വന്നു. ഐക്യജനാധിപത്യമുന്നണിക്കകത്ത് അതിന്റെ നേതാവിനെവരെ 'ഡൽഹിയുടെ ഷെയ്ഡിൽ' കയറ്റാൻ കെല്പുള്ള ഘടകകക്ഷിയായി ലീഗ് നിലനിൽക്കുമ്പോൾ കോട്ടകളുടെ പച്ചപ്പുകൊണ്ടു മാത്രമായിരുന്നു. മുന്നണിയിലെ ഏറ്റവും വലിയ കക്ഷിയായ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ നേതാവിനെ പറഞ്ഞയക്കാൻ മാത്രമല്ല, പുതിയ നേതാവിനെ നിയമസഭയിലേക്കു തിരഞ്ഞെടുക്കാനും തങ്ങൾക്കു സാധിക്കുമെന്ന വെല്ലുവിളിയോടെ പ്രഖ്യാപിച്ചിരുന്ന ലീഗ് നേതൃത്വത്തിനാണ് പഞ്ചായത്ത് തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ സ്വന്തം തട്ടകത്തിൽനിന്നുതന്നെ തലയ്ക്കടിയേറ്റത്.

ഐക്യജനാധിപത്യമുന്നണിയിൽ വെറും കട

കുഞ്ഞാലിക്കുട്ടി

മദനി

ലാസ്സുപുലികളായി നിലനിന്നാലുള്ള ഗതികേടും അപകടവും ലീഗ് നേതൃത്വം വളരെപ്പെട്ടെന്നു തിരിച്ചറിഞ്ഞു. 'പിളരുത്തോറും വളരുകയും, വളരുത്തോറും പിളരുകയും' ചെയ്യുന്ന അന്തരം ഗതികേടുകൾ ഇത്തരം ദുർബലാവസ്ഥയിൽ ആവർത്തിക്കപ്പെടാനുള്ള സാദ്ധ്യതകൾ മുസ്ലീം ലീഗിൽ ഏറെയൊന്നെന്നും അവർ കണ്ടു. സ്വന്തം മുന്നണിക്കകത്ത്, എതിർപേരിയിൽ രാഷ്ട്രീയ ചതുരരല്ലെങ്കിലും തന്ത്രജ്ഞൻ ലീഗിനെ നിലപാരിശാക്കാൻ തക്കപാർത്തിരിക്കുകയാണെന്നും അവർ

ക്കിയാമായിരുന്നു. മുസ്ലീം വോട്ടുബാങ്ക് മുസ്ലീം ലീഗിനെ കൈവിട്ടു എന്ന യാഥാർത്ഥ്യം നേതൃത്വത്തിന് അംഗീകരിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ലാതായി. പ്രസ്താവനകളിലും പൊതുയോഗങ്ങളിലും ഇങ്ങനെയുള്ള അഭിപ്രായം വ്യക്തമായി. പ്രസ്താവനകളിലും പൊതുയോഗങ്ങളിലും ഇങ്ങനെയുള്ള അഭിപ്രായം വ്യക്തമായി. പ്രസ്താവനകളിലും പൊതുയോഗങ്ങളിലും ഇങ്ങനെയുള്ള അഭിപ്രായം വ്യക്തമായി.

ഈ പര്യായംവരുത്തിയാണ് പി.ഡി.പിയുമായുള്ള ബന്ധവത്താക്കുറിച്ചു ലീഗ് നേതാക്കൾ ചിന്തിച്ചത്. പലേടങ്ങളിലും പി.ഡി.പി ലീഗിനെക്കാൾ ശക്തി നേടുന്നുവെന്ന ഉറക്കംകെട്ടുത്തുന്ന അസംസ്ഥിത വർത്തമാനത്തിനുള്ള പരിഹാരംകൂടിയായി അവർ ഈ പുതിയ 'ബന്ധവ'ത്തെ കണ്ടു. മുസ്ലീം ലീഗിന്റെ നിയമസഭാകക്ഷി നേതാവായ മുന്തി പി.കെ. കുഞ്ഞാലിക്കുട്ടി ഇതിന്റെ ഇടനിലക്കാരനായി. നിരന്തര ശ്രമങ്ങളിലൂടെ പി.ഡി.പിയെ തങ്ങളോടൊപ്പം കുറെയെങ്കിലും കൊണ്ടുവരാൻ ലീഗിനു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

കോൺഗ്രസ്സിനെപ്പോലെതന്നെ മാർക്സിസ്റ്റ് പാർട്ടിയും ഒരുപോലെ എതിർക്കപ്പെടേണ്ടതാണെന്ന് മദനി പരസ്യമേളനത്തിൽ പ്രഖ്യാപിച്ചു. ഫാസിസവും മാർക്സിസവും ഉയർത്തുന്ന ഭീഷണിക്കെതിരെ ചെറുത്തുനില്ക്കാനുള്ള ലീഗിന്റെ നിലപാടനുസരിച്ചുള്ള യോജിച്ച മുന്നേറ്റത്തിൽ അണിചേരുന്ന കൂട്ടത്തിൽ പി.ഡി.പി ഉണ്ടായാൽ അതിശയിക്കേണ്ടതില്ലെന്ന് കുഞ്ഞാലിക്കുട്ടി മറ്റൊരു പരസ്യമേളനത്തിൽ വ്യക്തമാക്കി.

ഈ രണ്ടു പ്രഖ്യാപനങ്ങളുടെയും വരികൾക്കിടയിൽ ഒരു രാഷ്ട്രീയസഖ്യം ഒളിഞ്ഞിരിക്കുകയാണെന്ന് നിരീക്ഷകർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. ഇതിന്റെ ലാഭനഷ്ടങ്ങൾ തിട്ടപ്പെടുത്താനുള്ള കണക്കുകൂട്ടലിലാണ് യു.ഡി.എഫ്. മുസ്ലീം ലീഗ്. പി.ഡി.പി നേതൃത്വങ്ങൾ ഇപ്പോൾ മുഴുകിയിരിക്കുന്നത്. പി.ഡി.പി ഐക്യജനാധിപത്യമുന്നണിയിലേക്കു കടന്നുവരണം എന്ന അഭിപ്രായമാണ് മുസ്ലീം ലീഗിനുള്ളത്. ലോക്സഭാ, നിയമസഭാ തിരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ പടിവാതിൽക്കലെത്തി നില്ക്കുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ പി.ഡി.പിയുടെ യു.ഡി.എഫ് പ്രവേശനത്തിന് അത് അനുകൂല സന്ദർഭമാണെന്നും അവർ കരുതുന്നു.

അതേസമയം, കോൺഗ്രസ്സിലെ കരുണാകരപക്ഷം പി.ഡി.പിയുടെ യു.ഡി.എഫ് പ്രവേശനത്തിന് അനുകൂല നിലപാടുള്ള സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. മുഖ്യമന്ത്രി എ.കെ. ആന്റണിയും ഒരു പ്രതിസന്ധി (ശേഷം 49-ാം പേജിൽ)

ഇ.എം.എസ് നമ്പൂതിരിപ്പാട്

രാഷ്ട്രീയ തേരളം 1987 നവംബർ

കഴിഞ്ഞലക്കത്തിൽ നിന്നും തുടർച്ച കേരളരാഷ്ട്രീയം സി.പി.ഐ (എം) ഇടതുപക്ഷ ജനാധിപത്യമുന്നണിക്കും അനുകൂലമായി വന്നിരിക്കുകയാണെന്നല്ലാതെ മേലാളത്തിൽ പറഞ്ഞുവെച്ചത്. ഏതാനും മാസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ നടക്കാനിരിക്കുന്ന നിയമസഭാ-ലോക്സഭാ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ഇടതുപക്ഷ ജനാധിപത്യമുന്നണിക്ക് ഭൂരിപക്ഷം കിട്ടാനും ഗവൺമെന്റ് രൂപീകരിക്കാനും കഴിഞ്ഞേക്കുമെന്നാണ് പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടത്.

ദേശീയതലത്തിലാകട്ടെ അടുത്ത ലോക്സഭാ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ കോൺഗ്രസ്സിനും ബി.ജെ.പി.ക്കുമെതിരായ മുന്നോട്ടുവന്നിരിക്കുന്ന ഭൂരിപക്ഷം കിട്ടുമെന്ന് ഉറപ്പില്ലെങ്കിലും പാർലമെന്റിലെ ഒരു പ്രധാന ശക്തിയായെങ്കിലും ഇടതുപക്ഷ ദേശീയമുന്നണി കൂട്ടുകെട്ട് വരുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കാം. അങ്ങനെ ദേശീയതലത്തിലും കേരളത്തിലും ഇടതുപക്ഷശക്തികൾക്കു വമ്പിച്ച മുന്നേറ്റമുണ്ടാക്കാൻ കഴിയുന്ന സ്ഥിതി രൂപപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്.

ഇതിന്റെ അല പാർലമെന്ററിയലത്തിലെത്തി നെക്കോൾ ബഹുജന പ്രക്ഷോഭങ്ങളുടേയും സമരങ്ങളുടേയും മേഖലയിലാണ് അടിക്കാനിടയുള്ളത്.

തൊഴിലാളി കർഷകാദി ബഹുജനങ്ങളുടെ പ്രക്ഷോഭങ്ങളും സമരങ്ങളും ശക്തിപ്പെടുത്താനുള്ള അവസരം വരാൻ പോവുകയാണ്. അതിൽ കേന്ദ്രീകരിച്ചുകൊണ്ട് അതിനു സഹായകമാവിധത്തിൽ പാർലമെന്ററി പ്രവർത്തനത്തിന്റെ വേദി ഉപയോഗിക്കുകയാണ് നമ്മുടെ കടമ. ഇത് നമ്മുടെ മുൻപിൽ വമ്പിച്ച അവസരങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു.

പാർട്ടി വിഭാവന ചെയ്യുന്ന ജനകീയ ജനാധിപത്യ മുന്നണി രൂപീകരിക്കുന്നതിന് പാർലമെന്ററിന്റെ വേദിക്കത്തും പുറത്തും നടത്തുന്ന വിപ്ലവസമരം പ്രയോജനപ്പെട്ടു. അതിലൂടെ ഇടതുപക്ഷ-മതനിരപേക്ഷ-ദേശീയതയെക്കുറിച്ച് തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിനു മുൻകൈ നേടാൻ കഴിഞ്ഞാൽ മാത്രമേ ജനകീയ ജനാധിപത്യ വിപ്ലവത്തിന് അടങ്ങാറുക്കാൻ കഴിയൂ.

ഭാവിയിലെ ആപത്തുകൾ

എന്നാൽ, ഈ പുതിയ അവസരത്തോടൊപ്പം പുതിയ ഓരപത്തും പാർട്ടിയെ തുറിച്ചുനോക്കുന്നുണ്ട്. ദേശീയതലത്തിലും കേരളത്തിലും പാർലമെന്ററി പ്രവർത്തനത്തിന്റെ രംഗത്തു മാന്യമായ സ്ഥാനം കിട്ടുന്നതിന്റെ ഫലമായി ബുർഷാ പാർലമെന്ററിസത്തിന്റെ സ്വാധീനം പാർട്ടിക്കകത്തു വളരാനിടയുണ്ട്. ബുർഷാ പാർലമെന്ററി വ്യതിയാനത്തിന്റെ ഫലമായാകട്ടെ, ഗ്രൂപ്പിംഗ് മുതലായ മറ്റു വിപത്തുകളും പാർട്ടിയെ നേരിടാനിടയുണ്ട്. അതിനെതിരെ നിതരാളാഗ്രഹം പുലർത്തുകയും തത്ത്വം ധീഷ്ഠനമായ സമരം സംഘടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യണം.

ഈ കാഴ്ചപ്പാടോടെയാണ് ചണ്ടിഗഡിൽവെച്ച നടന്ന 15-ാം പാർട്ടി കോൺഗ്രസ്സ് പാർട്ടിയിലാകെ ഒരു "തെറ്റുതിരുത്തൽ പ്രക്രിയ" സംഘടിപ്പിക്കണമെന്നു തീരുമാനിച്ചത്. നമ്മുടെ പാർട്ടി മെമ്പർമാർ ജീവിക്കുന്ന സമൂഹത്തിലെ ബുർഷാ-ഫ്യൂഡൽ വർഗ്ഗ ചിന്താഗതികൾ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിനകത്തേക്കും വ്യാപിക്കുന്നതിന്റെ ഫലമായാണ് പാർലമെന്ററി വ്യതിയാനം, അധികാരമോഹം, അധികാരത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള കൂത്തിത്തിരുപ്പുകൾ, അഴിമതി, ഗ്രൂപ്പിംഗ് മുതലായ വ്യാധികൾ പാർട്ടിയെ ബാധിക്കുന്നത്.

അതിനു പരിഹാരം കാണണമെങ്കിൽ മാർക്സിസ്റ്റ്-ലെനിനിസ്റ്റ് സിദ്ധാന്തം, അതിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടനുസരിച്ച് ആഗോളരാഷ്ട്രീയത്തെ വിലയിരുത്തൽ, ഇന്ത്യയിലെ വർഗ്ഗബന്ധങ്ങളിൽ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മാറ്റങ്ങൾ, കേരളത്തിന്റെ സമൂഹത്തിലും രാഷ്ട്രീയത്തിലും പ്രകടമാവുന്ന പുത്തൻ പ്രവണതകൾ മുതലായവയെക്കുറിച്ചു വ്യക്തമായ ധാരണ സമാക്കുകയോണ്ടാകുന്നു.

ആ ഉദ്ദേശ്യത്തോടെയാണ് എട്ടുവർഷക്കാലത്തെ അനുഭവങ്ങൾ സക്ഷിപ്തമായി അവലോകനം ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. അതിൽനിന്നു വ്യക്തമായ ചില നിഗമനങ്ങളിൽ നമ്മുടെ ചെന്നത്താൻ കഴിയും.

1) മാർക്സും എംഗൽസും ലെനിനും ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്തെപ്പോലെ ഇന്നും, മാർക്സിസം-

ലെനിനിസം പ്രസക്തമാണ്. അത് അപ്രസക്തമായിത്തീർന്നുവെന്ന ബുർഷാ പ്രചാരവേലയ്ക്ക് നമ്മുടെ സഖാക്കൾ അടമപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ, അവർക്കു മാർക്സിസം-ലെനിനിസം അന്യമായിത്തീരും.

2) എന്നാൽ, മാർക്സിന്റെയും എംഗൽസിന്റെയും ലെനിന്റെയും ഗ്രന്ഥങ്ങളെ വേദപുസ്തകങ്ങളായി കണക്കാക്കുന്ന താന്ത്രിക മർക്കുഷിസിസം നമ്മുടെ സഖാക്കൾ ഇരയാവരുത്. മാർക്സിന്റെയും എംഗൽസിന്റെയും ധാരണകൾക്കു വിപരീതമായി. അങ്ങേയറ്റം പിന്നണിയിൽ കിടക്കുന്ന റഷ്യയിൽ സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവം നടത്താനും സോഷ്യലിസ്റ്റ് സമൂഹനിർമ്മാണം തുടങ്ങാനും കഴിയുമെന്ന നിഗമനത്തിൽ ലെനിൻ ചെയ്തതെല്ലാം, അതുപോലെ ലെനിന്റെ രചനകളേയും വേദപുസ്തകങ്ങളായി കണക്കാക്കാതെ ലെനിനിസത്തിന്റെ സത്ത് ഇന്നത്തെ കാലഘട്ടത്തിനും നമ്മുടെ രാജ്യത്തിനും അതിന്റെ ഭാഗമായ കേരളത്തിനും ബാധകമാക്കുകയാണ് മാർക്സിസം-ലെനിനിസത്തോടു നമ്മുടെ പ്രതിബദ്ധത നമ്മെ കൊണ്ടു ചെയ്യിക്കേണ്ടത്.

വലതു വ്യതിയാനത്തിന് ഇരയായവർ

3) ഇങ്ങനെ ചെയ്യുമ്പോൾ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ പ്രപഞ്ചവിക്ഷണമുപയോഗിച്ച് ബുർഷാവിക്ഷണം അംഗീകരിക്കുക എന്ന വലതു വ്യതിയാനത്തിനു നാം ഇരയായേക്കും. (അതാണ് അവിഭക്ത പാർട്ടിയിലെ വലതുവിഭാഗത്തിനും പിന്നെ ഇന്നത്തെ സി.പി.ഐക്കും പുറിയത്.) നേരേമറിച്ചു, മാർക്സിസം-ലെനിനിസത്തിന്റെ പരിശുദ്ധി നിലനിർത്തുന്നതിന്റെ പേരിൽ "ഇടതുപക്ഷ കമ്മ്യൂണിസം"ത്തിന്റെ വിക്ഷണമനുസരിച്ചുള്ള വിലയിരുത്തലുകൾ, തന്ത്രങ്ങളും അടവുകളും എന്നിവ നമ്മുടെ പാർട്ടിയിലേക്കു കടന്നുവരാനിടയുണ്ട്. (അതാണ് നക്സലകാർക്കും മറ്റ് "ഇടതുപക്ഷ"ക്കാർക്കും പുറിയ രോഗം.) ഈ രണ്ടു പാളികൾക്കുമെതിരെ വിട്ടുവീഴ്ച കൂടാതെ പോരാടാൻ നാം ഓരോരുത്തരും ബാധ്യസ്ഥരാണ്.

4) ഈ കാഴ്ചപ്പാടോടെ ആഗോള രാഷ്ട്രീയവും ദേശീയ രാഷ്ട്രീയവും പുനരവലോകനത്തിനു വിധേയമാക്കുകയും, രണ്ടിലും നമുക്കുണ്ടായ നേട്ടകോട്ടങ്ങൾ വിമർശന സന്ധിവിമർശനങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പരിശോധിക്കുകയും വേണം. ആ പരിശോധനയിൽ പാർട്ടി മെമ്പർമാരെ യാകെ സജീവമായി പങ്കെടുപ്പിക്കണം. അതിലൂടെ മാത്രമേ ആഗോളവും ദേശീയവും കേരള സംസ്ഥാനതലത്തിലുള്ളതുമായ തെറ്റുകൾ തിരുത്തി പാർട്ടിയെയാകെ ഏകീകരിക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ.

താന്ത്രികവും നയസമീപനപരവുമായ കാര്യങ്ങളിൽ നടത്തേണ്ട "തെറ്റുതിരുത്തൽപ്രക്രിയ"യാണ് ഇവിടെ പറഞ്ഞത്. അതുപോലെ സംഘടനാതലത്തിലും വ്യാപകമായ ഒരു "തെറ്റുതിരുത്തൽ പ്രക്രിയ" സംഘടിപ്പിക്കണം. 1978-ൽ ചേർന്ന സൽക്കിയാ പ്ലീനത്തിന്റെ സംഘടനാ വി

പ്ലോർട്ടും പ്രമേയവും. 14-15 കോൺഗ്രസ്സുകളുടെ രാഷ്ട്രീയ സംഘടനാ വിപ്ലോട്ടുകൾ എന്നിവയെ ആസ്പദമാക്കി പാർട്ടിയിലുണ്ടിട്ടും ഒരു പുനർവിദ്യാഭ്യാസം നടത്തേണ്ടതുണ്ട്.

പാർട്ടി സംഘടനയേയും വർഗ്ഗ ബഹുജന സംഘടനകളേയും സംബന്ധിച്ച ഒട്ടേറെ തെറ്റിദ്ധാരണകൾ പാർട്ടിക്കകത്തുണ്ട്. അവ ഇല്ലാതാക്കി മാർക്സിസം-ലെനിനിസത്തിന്റെ സംഘടനാതത്ത്വങ്ങളും പാർട്ടി ഭരണഘടനയിലെ വ്യവസ്ഥകളും കർശനമായി പ്രവൃത്തിയിൽ വരുത്തുന്നതിനുള്ള നടപടികളെടുക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഈ സംഘടനാതത്ത്വങ്ങളിലും ഭരണഘടനാവ്യവസ്ഥകളിലും പ്രധാനപ്പെട്ട ചിലവ താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

(എ) നമ്മുടേത് ഒരു തൊഴിലാളിവർഗ്ഗപാർട്ടിയാണ്. അതേയവസരത്തിൽ, തൊഴിലാളി-കർഷകസമരസഖ്യത്തെ ആസ്പദമാക്കി മറ്റൊരു അധ്വാനിക്കുന്ന ജനവിഭാഗങ്ങളേയും, ദേശാഭിമാനികളും പുരോഗമനവാദികളുമായ എല്ലാവരെയും യോജിപ്പിച്ച് ജനകീയ ജനാധിപത്യ വിപ്ലവത്തിലെക്കത്തുന്ന ഇടതുപക്ഷ-മതനിരപേക്ഷ-ജനാധിപതയെക്കൂടും വളർത്താൻ ശ്രമിക്കുന്ന ഒരു പാർട്ടി കൂടിയാണ് നമ്മുടേത്.

(ബി) അതുകൊണ്ട് തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെയും മറ്റ് അധ്വാനിക്കുന്ന ബഹുജനങ്ങളുടെയും പൊരുത്തുന്ന സംഘടനകൾ വളർത്തിയെടുക്കുകയും അവയെ വ്യാപകമായ തോതിൽ യോജിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് നമ്മുടെ സംഘടനാ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ അഭ്യേ ഭാഗമാണ്. വർഗ്ഗ ബഹുജന സംഘടനകളുടെ പ്രാധാന്യം കാണാതെ "രാഷ്ട്രീയം" കളിക്കുന്നത് തൊഴിലാളിവർഗ്ഗ വിക്ഷണത്തിനെതിരാണ്.

ബഹുജന സംഘടനകൾ ഉപഗ്രഹങ്ങളല്ല

(സി) ഇക്കാരണത്താൽ വർഗ്ഗ ബഹുജന സംഘടനകളെ പാർട്ടിയുടെ "ഉപഗ്രഹങ്ങൾ"യായി മാറ്റാനുള്ള പ്രവണതയ്ക്കെതിരായി സൽക്കിയാരേഖകൾ നൽകിയ താക്കീതു നാം ഗൗരവമായെടുക്കണം. അതിനെ അവഗണിച്ച് വർഗ്ഗ ബഹുജന സംഘടനകളെ പാർട്ടിയുടെ "ഉപഗ്രഹങ്ങൾ"യായി നിർത്താനുള്ള പ്രവണതയ്ക്കെതിരെ സംഘടിതമായ സമരം നടത്തണം.

(ഡി) ഇതിനർത്ഥം വർഗ്ഗ ബഹുജന സംഘടനകളെ അരാഷ്ട്രീയമായി കണക്കാക്കണമെന്നല്ല. നേരേമറിച്ചു, തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയം ഓരോ വർഗ്ഗ ബഹുജന സംഘടനയ്ക്കുമകത്തു കൊണ്ടുചെല്ലാൻ ആ ബഹുജന സംഘടനകളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന മാർക്സിസ്റ്റ്-ലെനിനിസ്റ്റുകാർക്കു ബാധ്യതയുണ്ട്. അതു നിറവേറ്റലാണ് വർഗ്ഗ ബഹുജന സംഘടനകൾക്കകത്തെ പാർട്ടി പ്രാക്ടീസുകളുടെ കടമ. ഇതിനു പകരം വർഗ്ഗ ബഹുജന സംഘടനകളുടെ മുൻപിൽ വരുന്ന പ്രായോഗിക പ്രശ്നങ്ങൾ പാർട്ടി പ്രാക്ടീസ് തീരുമാനിക്കുകയും അതു വർഗ്ഗ ബഹുജന സംഘ

ടനകളിലെ പാർട്ടി മെമ്പർമാരുടെമേൽ അടിച്ചേല്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന രീതി അവസാനിപ്പിക്കണം.

(ഇ) വർഗ്ഗ ബഹുജന സംഘടനകളോരോന്നും ഇന്നു രാഷ്ട്രീയ കക്ഷിപരിഗണനകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഭിന്നിച്ചു നിലക്കുകയാണ്. പ്രായോഗിക പ്രവർത്തനത്തിന്റെ മേഖലയിൽ യോജിച്ച സമരങ്ങൾ നടക്കുന്നുവെന്നുള്ളു. ഇത്തരം യോജിച്ച സമരങ്ങൾ കൂടുതൽ കൂടുതൽ സംഘടിപ്പിക്കുന്നതോടൊപ്പംതന്നെ, വിവിധ വർഗ്ഗ ബഹുജന സംഘടനകളെ സംഘടനാപരമായി യോജിപ്പിക്കുക എന്ന കാഴ്ചപ്പാടനുസരിച്ചു മുന്നോട്ടു നിൽക്കാൻ പാർട്ടി ശ്രമിക്കുകയും വേണം.

പാർട്ടിയും വർഗ്ഗ ബഹുജന സംഘടനകളും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം മാത്രമാണ് ഇവിടെ പരാമർശിച്ചത്. അത്രതന്നെ പ്രധാനമാണ് ഉൾപ്പാർട്ടി ജനാധിപത്യവും കേന്ദ്രീകൃതമായ പാർട്ടി നേതൃത്വവും ചേർന്നുകൊണ്ടുള്ള ജനാധിപത്യ കേന്ദ്രീകരണത്തെയും പ്രാവർത്തികമാക്കൽ. ഇതിനു തടസ്സം നൽകുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥ മേധാവിത്വപ്രവണതയ്ക്കെതിരായി സൽക്കിയാരേഖകൾ താക്കീതു നൽകിയിരുന്നു. കമ്മിറ്റിക്കു പകരം സെക്രട്ടറിയറ്റ്, സെക്രട്ടേറിയറ്റിനു പകരം സെക്രട്ടറി എന്ന പ്രവർത്തനരീതി നിലവിലിരുന്നതായി സൽക്കിയാരേഖകൾ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു.

ഇത് അവസാനിപ്പിച്ച് സെക്രട്ടറിയുടെമേൽ സെക്രട്ടേറിയറ്റിനും സെക്രട്ടേറിയറ്റിന്റെമേൽ കമ്മിറ്റിക്കും നിയന്ത്രണമുള്ള പ്രവർത്തനരീതി സംഘടിപ്പിക്കണമെന്നു നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. പക്ഷേ, അതു പ്രവൃത്തിയിൽ വന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ജനാധിപത്യകേന്ദ്രീകരണത്തിനു പകരം ഉദ്യോഗസ്ഥ മേധാവിത്വമാണ് പാർട്ടിയിലുള്ളതെന്ന നില വന്നു.

പാർട്ടിക്കകത്തു തലപൊക്കിയ ഗ്രൂപ്പിംഗ്

ഇതാകട്ടെ, പാർലമെന്ററി രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ നടക്കുകയാണുതാനും. അതുകൊണ്ട് ബുർഷാ പാർലമെന്ററിസത്തിന്റേതായ ദുഷ്പ്രവണതകൾ-അധികാരമോഹം, അഴിമതിക്കുള്ള വാസന, പാർട്ടിനേതാക്കൾ ചേരിതിരിഞ്ഞ് അധികാരത്തിനുവേണ്ടി പോരാടുക എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള ഗ്രൂപ്പിംഗ് എന്നിവയെല്ലാം പാർട്ടിക്കകത്തു തലപൊക്കാൻ തുടങ്ങി-പാർട്ടിയുടെ രണ്ടു ശക്തികേന്ദ്രങ്ങളായ പശ്ചിമബംഗാളിലും കേരളത്തിലും ഈ ദുഷ്പ്രവണതകൾ വൻതോതിൽ വ്യാപിച്ചതായി 14-ഉം 15-ഉം കോൺഗ്രസ്സുകൾ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു.

ഈ ദുഷ്പ്രവണതകൾക്കെതിരായി ഫലപ്രദമായ പോരാട്ടം നടത്തണമെങ്കിൽ, ഉൾപ്പാർട്ടി ജനാധിപത്യം ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാക്കണം. പാർട്ടിയുടെ മുൻപിലുള്ള ഏതു പ്രശ്നത്തെക്കുറിച്ചും അഭിപ്രായം പറയാൻ വ്യക്തികളായ മെമ്പർമാർക്കും കീഴ്ഘടകങ്ങൾക്കുമുള്ള അവകാശം അതിന്റെ ഭാഗമായി ഏത് ഉയർന്ന നേതാവിനേയും സ്വന്തം ഘടകത്തിൽവെച്ചോ മേൽഘടകങ്ങൾക്കു

മുമ്പിലോ വിമർശിക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം കീഴ്ഘടകങ്ങളിൽനിന്നു വരുന്ന ആക്ഷേപങ്ങൾക്കും പരാതികൾക്കും മറുപടി നൽകാൻ മേൽഘടകങ്ങൾക്കുള്ള ബാധ്യത എന്നിവയെല്ലാമടങ്ങുന്ന ഒരു പ്രവർത്തനശൈലി നിലവിൽ വരണം. വ്യക്തികളായ പാർട്ടി മെമ്പർമാരുടേയും കീഴ്ഘടകങ്ങളുടേയും അവകാശങ്ങൾ ലംഘിക്കാനുള്ള ഏതു പ്രവണതയേയും ഇല്ലാതാക്കണം.

ഈ പ്രവർത്തനശൈലി നിലവിൽ വരുമ്പോൾ ഉയർന്നുവരുന്ന ഒരു പ്രശ്നമാണ് ഉൾപ്പാർട്ടി തിരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ. ഈ തിരഞ്ഞെടുപ്പുകൾപോലും ജനാധിപത്യപരമായ കേന്ദ്രീകരണത്തിനു വിധേയമാവണം.

സ്ഥാനമൊഴിയുന്ന കമ്മിറ്റി ഓരോ മെമ്പറുടേയും പ്രവർത്തനം വിലയിരുത്തി അടുത്ത കമ്മിറ്റിയിൽ ആരെല്ലാമുണ്ടാവണമെന്നും ആരു സെക്രട്ടറിയായിവണമെന്നും തീരുമാനിക്കണം. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് അടുത്ത കമ്മിറ്റിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തേണ്ടവരുടെ പേരുകളടങ്ങുന്ന പാനൽ കമ്മിറ്റി തയ്യാറാക്കുക.

ആ പാനലിൽപ്പെട്ട ഏതു സഖാവിനേയും മാറ്റണമെന്നോ, പുതിയ ആളെ വയ്ക്കണമെന്നോ നിർദ്ദേശിക്കാൻ ഏതു പ്രതിനിധിക്കും അധികാരമുണ്ട്. പക്ഷേ, കമ്മിറ്റി നിർദ്ദേശിക്കുന്ന പാനലിനു പകരം ഒരു ബാൽ പാനൽ നിർദ്ദേശിക്കുന്നതും പാനലിലുള്ള ചില വ്യക്തികൾക്കെതിരെയോ മറ്റു ചിലർക്ക് അനുകൂലമായോ വോട്ടുപിടിക്കുന്നതും ഗ്രൂപ്പിസമാണ്.

പാർട്ടിക്കകത്തു ഗ്രൂപ്പിംഗ് അനുവദിക്കുകയില്ലെന്നുഭരണഘടന വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്.

നിർഭാഗ്യവശാൽ, ഈ ജനാധിപത്യ കേന്ദ്രീകരണത്തെയും കേരളത്തിലെ സഖാക്കൾ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ല. ബുർഷാ പാർട്ടികളിലെന്നപോലെ ചിലർക്ക് അനുകൂലമായും മറ്റുചിലർക്കു പ്രതികൂലമായും വോട്ടുപിടിക്കാനുള്ള "ജനാധിപത്യാവകാശം" ഏതു പ്രതിനിധിക്കുമുണ്ടെന്ന ധാരണയാണ് സഖാക്കൾക്കിടയിലുള്ളത്. അതാണ് 15-ാം കോൺഗ്രസ്സിനു മുമ്പു നടന്ന ബ്രാഞ്ച്-ലോക്കൽ-എരിയ-ജില്ലാ-സംസ്ഥാന സമ്മേളനങ്ങളിൽ നാം കണ്ടത്.

കൊല്ലത്തുവെച്ചു ചേർന്ന സംസ്ഥാന സമ്മേളനം, ചണ്ടിഗഡിലെ പാർട്ടി കോൺഗ്രസ്സ്, അതേത്തുടർന്ന് ഇന്നാൽ സെക്രട്ടറി സുർജിത് കേരളത്തിൽ വന്നു സഖാക്കളെ അഭിസംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ടു ചെയ്ത പ്രസംഗങ്ങൾ, പഞ്ചായത്ത്-നഗരസഭാ തിരഞ്ഞെടുപ്പു സംബന്ധിച്ച സഖാക്കൾ കാണിച്ച ഐക്യം- ഇവയെല്ലാം ചേർന്നു കേരളത്തിലെ പാർട്ടിക്കകത്തുണ്ടായിരുന്ന ഗ്രൂപ്പിംഗ്, മിക്കവാറും ഇല്ലാതായിരിക്കുന്നു.

പക്ഷേ, ഗ്രൂപ്പിസത്തിനുള്ള അവകാശം ഉൾപ്പാർട്ടി ജനാധിപത്യത്തിന്റെ ഭാഗമാണെന്ന ധാരണയ്ക്കെതിരെ ശക്തമായ ഒരു ഉൾപ്പാർട്ടി സമരം ഇനിയും നടക്കാനിരിക്കുന്നതായുള്ള 15-ാം കോൺഗ്രസ്സ് വിഭാവന ചെയ്യുന്ന "തെറ്റുതിരുത്തൽ പ്രക്രിയ"യുടെ അഭ്യേഭാഗമാണ്. (ചിന്താ പബ്ലിഷേഴ്സ് പ്രസാധനം ചെയ്യുന്ന കൃതിയിൽനിന്ന്)

പദ്മനാഭൻ നമ്പൂതിരി

വീണ്ടും ഒരു വലയാളി

ഇന്ത്യയിലെ വർഗ്ഗീയതയ്ക്കും പുതിയ കോളനിവൽക്കരണത്തിനുമെതിരെ യുവജനങ്ങളെ അണിനിരത്തുമെന്ന് ഡി.വൈ.എഫ്.ഐ. അഖിലേന്ത്യാ പ്രസിഡന്റ് എൻ.എൻ. കൃഷ്ണദാസ് പറയുന്നു

ഡി.വൈ.എഫ്.ഐക്ക് ഏറ്റ വ്യക്തികൾ ചോരയും നീരും നൽകിയ കേരളത്തിൽനിന്ന് ഇതാ വീണ്ടുമൊരു അഖിലേന്ത്യാ പ്രസിഡന്റ്. 1980-ൽ ഇ.പി. ജയരാജനിൽ തുടക്കമിട്ട ആ നേതൃപാരമ്പര്യം എം. വിജയകുമാറിലൂടെയും എം.എ. ബേബിയിലൂടെയും കടന്ന് ഇപ്പോൾ പാലക്കാട്ടുകാരനായ എൻ.എൻ. കൃഷ്ണദാസിൽ എത്തിനിൽക്കുന്നു. നവംബർ 14 മുതൽ 18 വരെ കൽക്കത്തയിൽ നടന്ന ഡി.വൈ.എഫ്.ഐയുടെ അഞ്ചാമത് അഖിലേന്ത്യാസമ്മേളനം പ്രസിഡന്റായി തിരഞ്ഞെടുത്തത് ഈ യുവാവിനെയാണ്.

പാലക്കാട്ടെ ആരങ്ങോട്ടുകരയിലെ ഒരു ഇടത്തരം കുടുംബത്തിലെ സാധാരണക്കാരനായ കുട്ടി എസ്.എഫ്.ഐയുടെ അനുഭാവം എന്ന നിലയിൽ നിന്നു ഡി.വൈ.എഫ്.ഐയുടെ അഖിലേന്ത്യാ പ്രസിഡന്റ് പദവിയിലേക്കുയർന്നത് ഒട്ടനവധി പടവുകൾ ചവിട്ടിക്കടന്നാണ്. പരേതനായ നാരായണന്റെയും മാധവിയമ്മയുടെയും പുത്രനായ കൃഷ്ണദാസ് ആലത്തൂർ എസ്.എൻ. കോളേജിൽ പ്രീഡിഗ്രിക്ക് പഠിക്കുമ്പോഴാണ് എസ്.എഫ്.ഐയിൽ ആകൃഷ്ടനാവുന്നത്.

പിന്നീട് ചിറ്റൂർ ഗവൺമെന്റ് കോളേജിൽ പഠിക്കുമ്പോൾ എസ്.എഫ്.ഐയുടെ ഇല്ലാ സെക്രട്ടറിയായി. കെ.എസ്.യുവിന്റെ ശക്തിദുർഗ്ഗമായ ചിറ്റൂർ കോളേജിൽ എസ്.എഫ്.ഐയുടെ വേദോടൻ കളമൊരുക്കിയത് കൃഷ്ണദാസായിരുന്നു. കൃഷ്ണദാസ് സാരഥിയായതോടെ പാലക്കാട് ഇല്ലയിലെ കോളേജുകളും ഹൈസ്കൂളുകളും എസ്.എഫ്.ഐ തുത്തുവാരി. 1987-ൽ എസ്.എ

ഫ്.ഐയുടെ സംസ്ഥാന വൈസ് പ്രസിഡന്റായിരിക്കുമ്പോഴാണ് ഡി.വൈ.എഫ്.ഐയിലേക്കു പ്രവർത്തനരംഗം മാറുന്നത്.

1988-ൽ ഡി.വൈ.എഫ്.ഐ ഇല്ലാ സെക്രട്ടറിയായി. സി.പി.എം പാലക്കാട് ഏരിയ കമ്മിറ്റി സെക്രട്ടറിയായി. 1993-ൽ ഡി.വൈ.എഫ്.ഐ സംസ്ഥാന പ്രസിഡന്റായി. ഈ വർഷം ആദ്യം സംസ്ഥാന സെക്രട്ടറിയും, ഇപ്പോഴിതാ വീണ്ടും പ്രൊമോഷൻ. അഖിലേന്ത്യാ പ്രസിഡന്റ് സ്ഥാനം. മാത്രമല്ല, സി.പി.എമ്മിന്റെ സംസ്ഥാന കമ്മിറ്റി മെമ്പർമാരിലൊരാൾകൂടിയാണ് ഈ യുവനേതാവ്. ഗുരുവായൂർ ശ്രീകൃഷ്ണ കോളേജിലെ ഇംഗ്ലീഷ് അദ്ധ്യാപിക ഗീതയാണ് ഭാര്യ.

അഖിലേന്ത്യാതലത്തിൽ യുവാക്കളെ സംഘടിപ്പിക്കാനുള്ള ചുമതല വന്നതോടെ ഇനി ഡൽഹിയിലേക്കു താമസം മാറ്റാനിരിക്കുകയാണ് ഈ സാരഥി. ഡിസംബർ ഒടുവിൽ ഡി.വൈ.എഫ്.ഐയുടെ ഡൽഹി ഹെഡ് ക്വാർട്ടറിലേക്കു താമസം മാറ്റും. ചിറ്റൂരിലെ കോൺഗ്രസ്സ് ഗുണ്ടായി സത്തെ നേരിട്ടുകൊണ്ട് എസ്.എഫ്.ഐയെ കെട്ടിപ്പുട്ടത്ത അനുഭവപാരമ്പര്യവുമായി അഖിലേന്ത്യാതലത്തിൽ വർഗ്ഗീയതയെ നേരിടാനാണ് ഈ ചെറുപ്പക്കാരന്റെ യത്നം.

കൽക്കത്താ സമ്മേളനത്തെക്കുറിച്ചും ഡി.വൈ.എഫ്.ഐയുടെ ഭാവിപരിപാടികളെക്കുറിച്ചും 'കലാകൗമുദി'ക്കുവേണ്ടി കൃഷ്ണദാസ് തുറന്നു സംസാരിക്കുന്നു.

ചോദ്യം: ഡി.വൈ.എഫ്.ഐയുടെ സാരഥി എന്ന നിലയിൽ പ്രഥമ പരിഗണന നൽകുന്നത് എന്തിനാണ്?

കൃഷ്ണദാസ്: ഇന്ത്യയിലെ വർഗ്ഗീയതയ്ക്കും പുതിയ കോളനിവൽക്കരണത്തിനുമെതിരെ യുവജനങ്ങളെ അണിനിരത്തുക എന്നതാണ് പ്രഥമ ലക്ഷ്യം.

ചോദ്യം: പറയാൻ എളുപ്പമുള്ളതാണ് ഇത്. പക്ഷേ, ഇതു സാധിക്കുന്നതിന് എന്തു കർമ്മപദ്ധതികളാണ് സംഘടനയ്ക്കുള്ളത്? മാത്രമല്ല, 1987-ലും മറ്റും ഉണ്ടായിരുന്നപോലെ യുവാക്കൾക്കിടയിൽ ഡി.വൈ.എഫ്.ഐയോട് ആഭിമുഖ്യവും ഇന്നില്ല. യുവാക്കളിൽ നിരാശയും വളർന്നിരിക്കുന്നു. വർഗ്ഗീയശക്തികളുടെ കാന്തവലയത്തിൽ അവർ ആകൃഷ്ടരായിരിക്കുന്നു എന്നതല്ലേ സത്യം?

കൃഷ്ണദാസ്: 87-ൽ ഡി.വൈ.എഫ്.ഐ നവീനമായ ചില പരിപാടികൾ സംഘടിപ്പിച്ചു. മനുഷ്യവർഷലതന്നെ ഉദാഹരണം. ഏറെ ചർച്ചാവിഷയമായി അത്. മാത്രമല്ല, 1980-ലാണ് സംഘടന രൂപീകരിച്ചത്. വളർച്ചയുടെ കാലഘട്ടമായിരുന്നു അത്. നവീനമായ ചില പ്രവർത്തനരീതികൾ ഉണ്ടായപ്പോൾ യുവാക്കൾ ആകൃഷ്ടരായി. എന്നാൽ മനുഷ്യവർഷലയെക്കാൾ പ്രവർത്തകരെ മൊബിലൈസ് ചെയ്യിപ്പിച്ച 1988-ൽ നടത്തിയ മനുഷ്യക്കോട്ട വൻ വിജയമായെങ്കിലും പുതുതായിരുന്ന ആ പരിപാടിക്ക് അതിനാൽ ഡി.വൈ.എഫ്.ഐയുടെ പരിപാടികൾ ആവർത്തനവിരസമെന്നു ജനങ്ങൾക്കു തോന്നി.

ചോദ്യം: 1980-ൽ കേരള സോഷ്യലിസ്റ്റ് യുവജന ഫെഡറേഷൻ പേരു മാറ്റി ഡെമോക്രാറ്റിക് യൂത്ത് ഫെഡറേഷൻ ഓഫ് ഇന്ത്യയായി എന്നല്ലേ യുള്ളൂ. അപ്പോൾ 1987-ൽ വളർച്ചാഘട്ടം എന്നു പറയുന്നത് എങ്ങനെ?

കൃഷ്ണദാസ്: പേരുമാറ്റം മാത്രമായിരുന്നില്ല അത്. കെ.എസ്.വൈ.എഫിന്റെ ലക്ഷ്യം സോഷ്യലിസ്റ്റ് റെവല്യൂഷൻ ആയിരുന്നു. ചുവപ്പായിരുന്നു കൊടി. ഡി.വൈ.എഫ്.ഐ പറയുന്നത് ഡെമോക്രാറ്റിക് റെവല്യൂഷൻവഴി മാത്രമേ സോഷ്യലിസ്റ്റ് റെവല്യൂഷനിൽ എത്തൂ എന്നാണ്. കൊടിയുടെ നിറം വെളുപ്പാക്കുകയും ചെയ്തു.

മാത്രമല്ല, ഒരു ഘട്ടത്തിലും സംഘടന പിന്നോട്ടു പോയിട്ടില്ല. 1980-ൽ ഡി.വൈ.എഫ്.ഐ രൂപീകരിക്കുമ്പോൾ 12 ലക്ഷമായിരുന്നു മെമ്പർമാർ. ഇന്ന് ഒരുക്കോടി മെമ്പർമാരുണ്ട്. കേരളത്തിലാണെങ്കിൽ 5 ലക്ഷമുണ്ടായിരുന്നത് 30 ലക്ഷമായി ഉയർന്നു. 1987-ൽ 15 ലക്ഷമായിരുന്നു കേരളത്തിലെ അംഗസംഖ്യ. നാഗാലാൻഡ്, അരുണാചൽപ്രദേശ്, മേഘാലയ എന്നീ സംസ്ഥാനങ്ങളൊഴികെ എല്ലായിടത്തും യൂണിറ്റുകളുമുണ്ട്.

ചോദ്യം: എങ്കിൽപ്പോലും 87-ലെ അത്ര ആകർഷകത ഇപ്പോൾ എന്നൊരു തോന്നലുണ്ടല്ലോ?

കൃഷ്ണദാസ്: അതു തോന്നൽ മാത്രമാണ്. ഇക്കാലത്തിനിടയ്ക്കു പലതും സംഭവിച്ചു. സോവിയറ്റ് യൂണിയൻ തകർന്നു. കിഴക്കൻ യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിൽ സോഷ്യലിസത്തിനു തിരിച്ചടിയേറ്റു. ടിയാന്നൻമെൻ സ്കയർ വെടിവെയ്പ്പ്. ആഗോളതലത്തിൽ കമ്മ്യൂണിസത്തിനെതിരെ പ്രചണ്ഡമായ പ്രചാരണം. ഞങ്ങളുടെ നാലാമത് അഖിലേന്ത്യാസമ്മേളനം 1991-ൽ ബോംബെയിൽ ചേരുമ്പോൾ തികഞ്ഞ പ്രതിസന്ധിയായിരുന്നു. കി

ഴക്കൻ യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിൽ മുസോളിനിക്കും ഹിറ്റ്ലർക്കുമെതിരെ പൊരുതിയുയർച്ച യുവജന സംഘടനകൾപോലും തകർന്നുവീണു. പല സംഘടനകളും ആശയങ്ങളിൽ മാറ്റം വരുത്തി.

പക്ഷേ, ഈ പ്രശ്നങ്ങളെ ഡി.വൈ.എഫ്.ഐ യാഥാർത്ഥ്യബോധത്തോടെ വിലയിരുത്തി. തൊഴിലും വിദ്യാഭ്യാസവും സാമൂഹ്യനീതിയും എല്ലാവർക്കും ഉറപ്പു വരുത്താൻ സോഷ്യലിസത്തിനു മാത്രമേ കഴിയൂ എന്ന കാര്യത്തിൽ ഞങ്ങൾ ഉറച്ചു നിന്നു. അതിലേക്കുള്ള മാർഗ്ഗം വൈരുദ്ധ്യാർത്ഥക ഭൗതികവാദമാണെന്ന നിലപാടിലും ഞങ്ങൾ ഉറച്ചുനിന്നു.

എൻ.എൻ. കൃഷ്ണദാസ്

ഡി.വൈ.എഫ്.ഐ ഇപ്പോഴും സ്റ്റാലിനിസ്റ്റുകളാണെന്നു പലരും അധികക്ഷിപിച്ചു. ഇന്നത്തെ പുത്തൻ വന്ന വാർത്ത ശ്രദ്ധിച്ചുവോ? പോളണ്ടിൽ സോഷ്യലിസം തിരിച്ചു വന്നിരിക്കുന്നു. ലോകത്ത് ആദ്യമായി സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിരുദ്ധ ശബ്ദം മുഴക്കിയത് പോളണ്ടിലെ വലേസയാണ്. ഇപ്പോൾ അവിടെ ശക്തമായ തിരിച്ചുവരവാണ് നടന്നിരിക്കുന്നത്. ആഗോളതലത്തിൽ കമ്മ്യൂണിസത്തിനു പ്രതിസന്ധി നേരിട്ടപ്പോഴും കഴിഞ്ഞ വർഷങ്ങളിൽ ഞങ്ങൾ കരുത്തരാവുകയാണ് ചെയ്തത്.

ചോദ്യം: വർഗ്ഗീയതയെ ചെറുക്കുകയാണ് ലക്ഷ്യങ്ങളിലൊന്ന് എന്നു പറഞ്ഞല്ലോ. ഇതിനുള്ള പ്രായോഗിക പദ്ധതി എന്താണ്?

കൃഷ്ണദാസ്: നവോത്ഥാനത്തിനു പകരം പുനരുത്ഥാനമാണ് ഇന്നു നടക്കുന്നത്. വൃത്തി കെട്ടത് എന്നു പറഞ്ഞു നമ്മൾ തള്ളിക്കളഞ്ഞതിനെ മാനുവൽകരിച്ച് തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരാനാണ് ശ്രമം. രാജ്യത്തെ മുന്നോട്ടു നയിക്കാൻ നവോത്ഥാനത്തിന് കഴിയും. രാഷ്ട്രീയമായ അസന്തുലിതാവസ്ഥയാണ് പുനരുത്ഥാനവാദികൾ ചൂഷണം ചെയ്യുന്നത്.

എല്ലാ രംഗത്തും സമാന്തരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളാണ് ഞങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. സാഹിത്യം, കല, സംസ്കാരം, സാക്ഷരത, ആരോഗ്യം, കായികരംഗം തുടങ്ങി എല്ലാ രംഗത്തും എല്ലാവരെയും മൊബിലൈസ് ചെയ്യിക്കുകയാണു വേണ്ടത്. തുടർന്ന് അവരെ നമ്മുടെ ലക്ഷ്യത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവരിക.

ബിഹാർ, യു.പി., മദ്ധ്യപ്രദേശ്, രാജസ്ഥാൻ തുടങ്ങിയ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ പെർമനന്റ് ലിറ്ററസി പ്രോഗ്രാം നടപ്പാക്കും. ഓരോ ഡി.വൈ.എഫ്.ഐ യൂണിറ്റും ഓരോ സാക്ഷരതാകേന്ദ്രങ്ങളായി മാറും. അതുപോലെ പിന്നോക്കപ്രദേശങ്ങളിൽ ഹെൽത്ത് കെയർ യൂണിറ്റുകൾ. ഓരോ സംസ്ഥാനത്തും അതതു പ്രദേശത്തിനു യോജിച്ചുപ

നാനുകാരിയെ പട്ടവ്യവസ്ഥാഹർമ്മന്നു വേളികഴിച്ചു നൽകുന്ന ചടങ്ങുകളിൽ കലുണപ്പന്തലുകൾ പിടിക്കുമ്പോഴാണ് പോലും അന്നു കഴിഞ്ഞു. ഇന്ന് അതിനു സമാനമായി നടക്കുന്ന മറ്റൊന്നെങ്കിലും അനാചാരത്തിനെതിരെ പിക്നിംഗ് നടത്തുമെന്നു തീരുമാനമെടുക്കാൻപോലും നമുക്കു കഴിയില്ല. ആ പ്രത്യേക സമുദായം, നമുക്കെതിരെ തിരിഞ്ഞേക്കും. നമ്മുടെ വോട്ടുബാങ്ക് ചോരും എന്ന ചിന്താഗതിയാണ് ഇതിനു കാരണം.

25 കൊല്ലമുൻ അഴിമതിക്കെതിരെ ഉയർന്ന ശബ്ദത്തിന്റെ കരുത്ത് ഇപ്പോഴില്ല. ഇപ്പോൾ അഴിമതി സമൂഹത്തിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ കേരളത്തിൽ ആശയപരമായ പ്രചാരണത്തിനാണ് മുൻതൂക്കം കൊടുക്കുക.

ചോദ്യം: ഇന്ന് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർക്കിടയിൽപ്പോലും ജാതിയതയും മതചിന്തയും വളർന്നുവരുമ്പോൾ ഡി.വൈ.എഫ്.ഐക്ക് എങ്ങനെയാണ് വർഗ്ഗീയതയെ ചെറുക്കാനാവുക?

കൃഷ്ണദാസ്: ആ നിരീക്ഷണം ശരിയല്ല. പണ്ടും ഇതുണ്ടായിരുന്നു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരെ അടിച്ചമർത്തുകയും കമ്മ്യൂണിസം നിരോധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്ത കാലത്ത് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർക്ക് അയ്യോ. നൽകിയവരിൽ ഈശ്വരവിശ്വാസികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരിലും ഈശ്വര വിശ്വാസികളും മതചിന്താഗതിക്കാരുമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ഒരു വ്യത്യാസമുണ്ട്. ഇപ്പോൾ അന്യന്റെ മതം തെറ്റ് എന്നു പറയാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. മതവൈരം, സാമുദായിക വൈരം എന്നിവ വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു.

ചോദ്യം: എന്താണ് ഇതിനു പരിഹാരം?

കൃഷ്ണദാസ്: ഇതിന് ഒറ്റമൂലിയില്ല.

ചോദ്യം: കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർപോലും തങ്ങളുടെ ക്രൈമിനലിറ്റിയിൽ വെള്ളം ചേർക്കുന്നതു കൊണ്ടല്ലേ യുവാക്കൾ ആകൃഷ്ടരാവാത്തത്?

കൃഷ്ണദാസ്: ക്രൈമിനലിറ്റി കാത്തുസൂക്ഷിക്കാൻവേണ്ടിയല്ല, അതല്ലെങ്കിൽ ആളുകളെ വിശ്വസിക്കാൻവേണ്ടിയല്ല ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ

വർത്തനരീതികൾ ആവിഷ്കരിക്കും. കേരളത്തിൽ ആശയപരമായ പ്രചാരണമാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. സമ്പത്തു ല്പാദനരംഗത്തും സാമൂഹ്യരംഗത്തും നമ്മുടെ മേൽക്കൈ നഷ്ടപ്പെട്ടു. കേരളം പിറകോട്ടാക്കുന്നു. വ്യക്തമായ ഒരു ദാഹരണം പറയാം. 50 കൊല്ലമുൻ ഇ.എം. എസ്സ്. വി.ടി. ഭട്ടതിരിപ്പാടും എം.ആർ. ബിയും നമ്പൂതിരിസമുദായത്തിൽ പോരാട്ടം നടത്തി. പതിനാറുകാരിയെ പട്ടവ്യവസ്ഥാഹർമ്മന്നു വേളികഴിച്ചു നൽകുന്ന ചടങ്ങുകളിൽ കലുണപ്പന്തലുകൾ പിടിക്കുമ്പോഴാണ് പോലും അന്നു കഴിഞ്ഞു. ഇന്ന് അതിനു സമാനമായി നടക്കുന്ന മറ്റൊന്നെങ്കിലും അനാചാരത്തിനെതിരെ പിക്നിംഗ് നടത്തുമെന്നു തീരുമാനമെടുക്കാൻപോലും നമുക്കു കഴിയില്ല. ആ പ്രത്യേക സമുദായം, നമുക്കെതിരെ തിരിഞ്ഞേക്കും. നമ്മുടെ വോട്ടുബാങ്ക് ചോരും എന്ന ചിന്താഗതിയാണ് ഇതിനു കാരണം.

25 കൊല്ലമുൻ അഴിമതിക്കെതിരെ ഉയർന്ന ശബ്ദത്തിന്റെ കരുത്ത് ഇപ്പോഴില്ല. ഇപ്പോൾ അഴിമതി സമൂഹത്തിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ കേരളത്തിൽ ആശയപരമായ പ്രചാരണത്തിനാണ് മുൻതൂക്കം കൊടുക്കുക.

ചോദ്യം: ഇന്ന് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർക്കിടയിൽപ്പോലും ജാതിയതയും മതചിന്തയും വളർന്നുവരുമ്പോൾ ഡി.വൈ.എഫ്.ഐക്ക് എങ്ങനെയാണ് വർഗ്ഗീയതയെ ചെറുക്കാനാവുക?

കൃഷ്ണദാസ്: ആ നിരീക്ഷണം ശരിയല്ല. പണ്ടും ഇതുണ്ടായിരുന്നു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരെ അടിച്ചമർത്തുകയും കമ്മ്യൂണിസം നിരോധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്ത കാലത്ത് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർക്ക് അയ്യോ. നൽകിയവരിൽ ഈശ്വരവിശ്വാസികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരിലും ഈശ്വര വിശ്വാസികളും മതചിന്താഗതിക്കാരുമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ഒരു വ്യത്യാസമുണ്ട്. ഇപ്പോൾ അന്യന്റെ മതം തെറ്റ് എന്നു പറയാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. മതവൈരം, സാമുദായിക വൈരം എന്നിവ വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു.

ചോദ്യം: എന്താണ് ഇതിനു പരിഹാരം?

കൃഷ്ണദാസ്: ഇതിന് ഒറ്റമൂലിയില്ല.

ചോദ്യം: കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർപോലും തങ്ങളുടെ ക്രൈമിനലിറ്റിയിൽ വെള്ളം ചേർക്കുന്നതു കൊണ്ടല്ലേ യുവാക്കൾ ആകൃഷ്ടരാവാത്തത്?

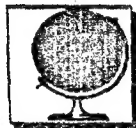
കൃഷ്ണദാസ്: ക്രൈമിനലിറ്റി കാത്തുസൂക്ഷിക്കാൻവേണ്ടിയല്ല, അതല്ലെങ്കിൽ ആളുകളെ വിശ്വസിക്കാൻവേണ്ടിയല്ല ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ

ടി.എൻ. ശേഷൻ

റിപ്പർവേർത്തവ ജയരേ!

(കഴിഞ്ഞലക്കത്തിൽ നിന്നും തുടർച്ച)

ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച്, ഞാൻ എന്റെ ശ്രദ്ധ നമ്മുടെ മാധ്യമങ്ങളുടെ നേർക്കു തിരിക്കുകയാണ്. ഏതായാലും അവർ എന്തെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും മൊക്കെ എഴുതും. തലയ്ക്കു മുകളിൽ വെള്ളം ഒരിഞ്ചായാലേ, ആയിരം അടി ആയാലേ? ഫലം ഒന്നുതന്നെല്ലേ? ഇന്ത്യയിലെ പത്രപ്രവർത്തകർ എന്തൊക്കെ ചെയ്തു? 'ഒരു വ്യക്തി ചെയ്തതു തെറ്റു. മറ്റൊരു വ്യക്തി ചെയ്തതു ശരി' എന്നു പറയുന്നതിൽ ഒരുങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്. അവരുടെ സംഭാവന. ഞാൻ കൂടുതലായി ഒന്നും പറയുന്നില്ല. നിങ്ങൾ എനിക്ക് രാജ്യത്തെവിടെയെങ്കിലും ഒരു ചതുരം ഉണങ്ങിയ സ്ഥലം കാട്ടിത്തരു. ദ്രവിച്ച് നൂലുകൾ എഴുന്നൂമ്പിരിക്കുന്ന ഒരു തൂണിയിലാണ് നിങ്ങൾ ചിത്രം വരയ്ക്കുന്നത്. അതിന്റെ മദ്ധ്യം കിറാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. പഞ്ചാബിൽ അതു കീറിയിരിക്കുന്നു. കാശ്മീരിൽ അതു കീറിയിരിക്കുന്നു. ആസാമിനും നാഗാലാൻഡിനും ഇടയ്ക്ക് അതു കീറിയിരിക്കുന്നു. ബീഹാറിൽ അതു കീറിയിരിക്കുന്നു. നക്സൽ പ്രസ്ഥാനം വളർന്ന അതു കീറിയിരിക്കുന്നു. ബീഹാറിൽ അതു കീറിയിരിക്കുന്നു. നക്സൽ പ്രസ്ഥാനം വളർന്ന ഗവർണ്മെന്റിന്റെ പ്രദേശങ്ങളിൽ അതു കീറിയിരിക്കുന്നു. ബാഗ്മിനിയിലും, റായിപ്പൂരിലും, ഹൈദരാബാദിലും, വിജയവാഡയിലും, തമിഴ്നാട്ടിലും, കേരളത്തിലും "RDX" എന്ന സ്പോടകവസ്തു ശേഖരിച്ചിട്ടുള്ള മഹാരാഷ്ട്രയിലെ പ്രദേശങ്ങളിലും അതു കീറിയിരിക്കുന്നു. ശാഖകളുടെ ഉന്നതസ്ഥാനങ്ങളിലിരിക്കാൻ ശിഖരഭാഗം മുറിക്കുന്ന ആളുകൾ. നാം ചിത്രം വരയ്ക്കുന്ന ഈ തൂണി ആകെ തണുത്തു കിറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ശ്രദ്ധിക്കൂ! ഞാൻ ഇന്ത്യയുടെയും, ഇന്ദ്രാപിതൃത്തിന്റെയും തിരഞ്ഞെടുപ്പുകളുടെയും കാര്യം പറഞ്ഞതല്ല. ഞാൻ വി

യർപ്പിനെയും, കഠിനാധ്വാനത്തെയും, കണ്ണുനീരിനെയും പറയുകയല്ല. സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു. കഴിഞ്ഞൊരു ദിവസം ഒരാൾ എന്നോടു ചോദിച്ചു. "സാർ, താങ്കൾ നർമ്മാ പദ്ധതിക്ക് അനുസരിച്ചോ? പ്രതികൂലിയോ? ഞാൻ അനുസരിച്ചു. മല്ല, പ്രതികൂലിയല്ല. ധാന്യം കൂടുതലായി ഉല്പാദിപ്പിക്കുവാൻ നിങ്ങൾ എനിക്ക് ഒരു വഴി പറഞ്ഞുതരു. ഒരു ദിവസം ഏകദേശം ഒരു കോടി വ്യക്തികൾ മുറിക്കപ്പെടുന്നു. "റോട്ടി ലഭ്യമല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ കേക്ക് കേക്കിടൂ" എന്നു ഫ്രഞ്ചു രാജ്യം മാരി മേരി ആന്റിയോന്റെ തന്റെ ദേശവാസികളോടു പറഞ്ഞതുപോലെ ഇവിടെയും ചില വ്യക്തികൾ പറയുന്നു. "അവർക്കു വാതകം വിതരണം ചെയ്യൂ. പാചകവാതകം മാത്രമല്ലാതെ മറ്റെന്തെല്ലാംതരം വാതകങ്ങൾ നമ്മുടെ പൊതുവേല രാജ്യത്തുണ്ടാകട്ടെ വിതരണം ചെയ്യൂ." ധാന്യോല്പാദനം സ്വന്തം ഉപയോഗത്തിനു പോലും തികയാതിരുന്ന ഒരു അവസ്ഥയിൽനിന്നും, "അല്പം ബസുമതി അരി ഞങ്ങൾ കയറ്റി അയയ്ക്കട്ടെ?" എന്നു ചോദിക്കുവാനുള്ള സ്ഥിതിവിശേഷത്തിൽ നമ്മുടെ കൃഷിവകുപ്പ് എത്തിയിരിക്കുന്നു. നമുക്കു പരുത്തിയും കയറ്റി അയയ്ക്കണം. നല്ല നീളമുള്ള ദൃഢമായ പരുത്തി. ഒരു മൂന്നുമാസം അവർ ചിലപ്പോൾ കയറ്റുമതി അനുവദിക്കും. എന്റെ സുഹൃത്തുക്കൾ കയറ്റുമതി നടത്തിക്കഴിയുമ്പോൾ അവർ കയറ്റുമതി നിരോധനം ഏർപ്പെടുത്തും. അതൊരു പ്രത്യേക സ്ഥിതിവിശേഷമാണ്.

നമ്മുടെ രാജ്യം ആവശ്യത്തിന് പാൽ ഉല്പാദിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഇന്ന് കുറഞ്ഞപക്ഷം വ്യാവസായികാർത്ഥത്തിലേക്കിലും നാം പാലിന്റെ അധികം ഉപയോഗത്തിന്റെ ദുഷ്ടഫലങ്ങൾ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അല്പം പാൽ ചെറുപ്പക്കാരുടെ തലയിലേക്ക് ഇറക്കിവയ്ക്കുവാനുള്ള സാ

ദ്ധ്യതകൾ ആരാണ്? ഡോ. കുരിയൻ (അമൃത) ഇപ്പോൾ മടങ്ങിയെത്തിയതേയുള്ളൂ. ചിലപ്പോൾ പുളിച്ചതാണെങ്കിൽപ്പോലും ഇന്ന് ഇന്ത്യയിലെ തെരുവീഥികളിൽക്കൂടി പാൽ ഒഴുകാറുണ്ട്. ഞാൻ പാലിനെപ്പറ്റി കൂടുതൽ പറയുന്നില്ല. കൊല്ലക്കുടിയിൽ സൂചി വീലുകേണ്ട കാര്യമില്ല. ബർമിംഗ്ഹാമിലെ വ്യാവസായികാവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള ഒരുതരം പരുത്തിത്തൂണി മാത്രമാണ് ഇന്ത്യ ഉല്പാദിപ്പിച്ചിരുന്നത്. ഇന്നു നാം ഇന്ത്യയിൽത്തന്നെ നിർമ്മിച്ച എല്ലാത്തരം വസ്ത്രങ്ങളും ധരിക്കുന്നുണ്ട്. നമ്മുടെ പൊലീസ് സേനാഗങ്ങൾക്കുകൂടി നാം ടെറിലിൻ വസ്ത്രം നല്കിയിരിക്കുന്നു. എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഇതൊരു നേട്ടത്തന്നെയാണ്. പിന്നും, സൂചിപോലും ഉണ്ടാക്കാതിരുന്ന രാജ്യം ഇന്നു വിമാനങ്ങളും, റോക്കറ്റുകളും, ഉപഗ്രഹങ്ങളും വരെ ഉണ്ടാക്കുന്നുണ്ട്. നമുക്ക് ഇന്നു നമ്മുടെതായ കമ്പ്യൂട്ടറുകളും, ജൈവതന്ത്രവിദ്യകളും, ദൈവത്തിനു മാത്രമറിയാവുന്ന മറ്റേതെല്ലാമോ ഉണ്ട്. ബാഹ്യമായ തലത്തിൽ നമ്മുടെ നേട്ടങ്ങളുടെ കഥ എത്രവേണമെങ്കിലും ഒരാൾക്കു പറയുവാനുണ്ട്. എന്നാൽ ആന്തരികതലത്തിൽ അത്യന്തം ഭീകരമായ ഒരു ചിത്രമാണുള്ളത്. കാരണം, നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ നിയന്ത്രണ കേന്ദ്രം അതിന്റെ ഭരണ സ്ഥാപനങ്ങളിലാണ്. നമ്മുടെ ഭരണസ്ഥാപനങ്ങളുടെ കഥ ഒരു ഹാസ്യകഥയല്ല. സത്യത്തെയും, നീതിയെയും സമതന്ത്രത്തെയും സംബന്ധിച്ച ഒരു രുരന്തകഥയാണ്. ഒന്നുകൂടി ഞാൻ നമ്മുടെ അഭ്യന്തരമായ നേട്ടങ്ങളുടെ വാചാലതയിലേക്കു മടങ്ങിവരുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. സാമ്പത്തികം നേടിയ അവസരത്തിൽ ശരാശരി ജീവിതശൈലീലും 36 ആയിരുന്നു. ഇന്നു പുരുഷന്മാരുടേത് 57-ഉം സ്ത്രീകളുടേത് 58-ഉം ആണ്. സ്ത്രീകളിൽ കാണുന്ന ആ ആന്തരികബലത്തെ, 'ശക്തി' എന്ന പദംകൊണ്ടു മാത്രമേ വർണ്ണിക്കുവാൻ സാധ്യമാകൂ. നമ്മുടെ ദേശീയ നിവാസന പദ്ധതികളിലെല്ലാത്തന്നെ നാം 'ദേശീയം' എന്ന പദവും മറ്റൊരു വേണമെങ്കിലും മോ കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നു. മലേറിയ, ഫലേറിയ, സലേറിയ എന്നിങ്ങനെ എല്ലാം നിവാസനമാണ്. വിപത്തുകളെ നേരിടാൻ നമ്മുക്ക് 'തകർപ്പൻ' പരിപാടികളാണ്. എല്ലാം തകർക്കുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് നമ്മുടെ പരിപാടികളെ തകർന്ന പരിപാടികൾ എന്നു വിളിക്കുന്നത്. ഈ പരിപാടികൾക്കെല്ലാം അവസാനം ഹരിയാനയിൽ ജീവിതനിലവാരം എന്തായി? സ്ത്രീകളുടെ സാക്ഷരത കഴിഞ്ഞവർഷത്തെ കണക്കനുസരിച്ച് അഞ്ചോ പത്തോ ശതമാനമാണ്. ബീഹാറിൽ 10-നു താഴെയാണ്. ശരിയാണ്, കേരളത്തിൽ സ്ത്രീകളുടെ സാക്ഷരതാനിരക്ക് എഴുപതോ, എൺപതോ ശതമാനമാണ്. അതിന്റെ മിടുക്ക് നിങ്ങളുടേതോ എന്റേതോ അല്ല. മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളിലേക്കുള്ള ഏറ്റവും നല്ല വഴി ഉദരത്തിലും, ശുശ്രൂഷയിലും സന്ദാനങ്ങളിലും കൂടിയാണ് പോകുന്നതെന്ന് ക്രിസ്തുദേവന്റെയും ക്രിസ്ത്യാനികളുടെയും സഭക്കാർ മനസ്സിലാക്കി. അവർ കൂട്ടികളെ സംരക്ഷിച്ചു. അവരുടെ ആരോഗ്യം സംരക്ഷിച്ചു. ഇന്ന് ഡൽഹിയിലെ വ്യത്യസ്തം. "ഭവൻ"കളിൽ ഇരിക്കുന്ന മഹാത്മാർ കൊയ്യുന്നത് ഏകദേശം 75 വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് പാതിരിമാർ നടത്തിയ പ്രയത്നഫലമാണ്. ഈ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഞാൻ പറയുന്നതിൽ ചിലർ ക്ഷുഭിതരായേക്കാം. കാരണം ഞാനും ഒരു കാലത്ത് ആസൂത്രണ വിഭാഗത്തിന്റെ ഭാഗമായിരുന്നു. ഇന്ന് നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ ജീവിതത്തിന്റെ സ്ഥിതി എന്ത്? ഒരു വ്യക്തിയുടെ അത്യന്തം അടിസ്ഥാനപരമായ ആവശ്യങ്ങൾ ഭക്ഷണം, വസ്ത്രം, ഭവനം ഇവ മൂന്നുമാണെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾ യോജിക്കുമെന്നു കരുതട്ടെ? എന്നാൽ നമ്മുടെ ആളുകളിൽ നല്ലൊരു പങ്ക് ഇന്നും മാടങ്ങളിലും കൂടലുകളിലുമായി താമസിക്കുന്നത്. ഒരു പട്ടണത്തിന്റെ സവിശേഷതകൾ എന്തൊക്കെയാണ്? അവിടെ പാർപ്പിടം, വൈദ്യുതി, പാത, കുടിവെള്ളം, ഓവറാൽ ഇവയൊക്കെ ഉണ്ടായിരിക്കണം. കൂടാതെ അവിടെ പ്രാദേശിക ആവശ്യത്തിനുവേണ്ട യാത്രാസൗകര്യങ്ങളും മറ്റു സാമൂഹിക ആവശ്യങ്ങൾക്കു വേണ്ട സൗകര്യങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഇപ്രകാരം ഒരു പരിശോധന നേരിടാൻ ഇന്ത്യയിലെ ഏതു നഗരത്തിനു കഴിയും? സങ്കല്പിച്ചു നോക്കൂ! ഡൽഹിയിൽ ഇന്ത്യയുടെ തലസ്ഥാനനഗരത്തിൽ പലയിടത്തും ഏറ്റവും സമയവും വൈദ്യുതി ലഭ്യമല്ല. ജലം ലഭ്യമല്ല. ഭവനങ്ങളുടെ കാര്യവും അപ്രകാരംതന്നെ. കഴിഞ്ഞദിവസം ഒരാൾ എന്നോടു പറയുകയുണ്ടായി. മഹാരാഷ്ട്രയിൽ ചേരിവാസികൾക്കു വേണ്ടി ഭവനങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചുവെന്ന്. എന്നാൽ ചേരിനിവാസനത്തിനായി നിർമ്മിച്ച വീടുകളിൽ ഇപ്പോൾ എക്സിക്യൂട്ടീവ് എഞ്ചിനീയർമാരാണ് താമസിക്കുന്നത്. ആ വീടുകൾതന്നെ കെട്ടിയത് ബോംബെയ്ക്കു ദാനമായി കിട്ടിയ നൂറുകോടി രൂപ ഉപയോഗിച്ചാണ്. എനിക്ക് ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ട ഒരു ഫലിതം ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയാം. ഇന്ത്യയിൽ ഒരു പട്ടണത്തിലും ശക്തിപ്രസരണത്തിനു കുറവു വരുത്താറില്ല. "നോ പവർ ഷെഡ്ഡിംഗ്." കാരണം ശക്തി കുറയാതെ എല്ലാവരും പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. ഇവിടെ ഭാരക്കുറവേ വരുത്താറുള്ളൂ. "ലോഡ് ഷെഡ്ഡിംഗ് മാത്രം." ആരും ശക്തി കുറയ്ക്കാറില്ല. ശക്തിയുടെ ഒരു ലക്ഷണമെന്നു അതാണ്. തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽക്കൂടിയോ നിയമനത്തിൽക്കൂടിയോ ആർക്കെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും അധികാരം ഒരിക്കൽ ലഭിച്ചാൽ

പിന്നെ ഒരിക്കലും അതു വിട്ടുകൊടുക്കാൻ തയ്യാറാകുകയില്ല. ഇന്ത്യയിലെ താപോർജ്ജ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഒരു അടിസ്ഥാന നിയമംതന്നെ അതാണ്. "അധികാരം കുറയ്ക്കാതിരിക്കുക. എന്നാൽ ഭാരം കുറയ്ക്കുക." ഈ രാജ്യത്തിലെ ജീവിത നിലവാരം വെറുക്കപ്പെടേണ്ട നിലയിലേക്കുവരെ താണിരിക്കുന്നു എന്നു സൂചിപ്പിക്കുക മാത്രമാണ് ഞാൻ ചെയ്യുന്നത്. 'ഡങ്കൽ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നമ്മോട് എന്തു ചെയ്തു? പാനീയങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ ഡങ്കൽ നിർദ്ദേശങ്ങൾ എന്ത്? പാലിന്റെ കാര്യത്തിൽ എന്ത്? വിത്തിനങ്ങൾക്കുള്ള പ്രത്യേക ഉടമസ്ഥാവകാശം ഈ രാജ്യത്തു സ്ഥാപിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ നിങ്ങൾ തുറിയുമോ? വിത്തിനങ്ങൾ പ്രത്യേക ഉടമസ്ഥാവകാശത്തിന് കീഴിൽ വന്നാലുള്ള ദു:സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കും? ഞാൻ കക്ഷി ചേരുന്നില്ല. എന്നെ സംബന്ധിച്ച് ഡങ്കൽ ഒരു പ്രശ്നമല്ല. ഏതാണ്ട് 25 വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് കേരളത്തിൽ ഒരു തിരഞ്ഞെടുപ്പുകാലത്ത് എയർ ഇന്ത്യയുടെ ഒരു പരസ്യത്തിൽ ഇപ്രകാരം എഴുതിക്കണ്ടു. "കേരളാ ഇലക്ഷൻസ് ഈസ് നൺ ഓഫ് മൈ ബിസിനസ്സ്. (നൺ, വമ്പ/ none എന്ന ദയാർത്ഥം ശ്രദ്ധിക്കുക.) അന്ന് കേരളത്തിൽനിന്നു കന്യാസ്ത്രീകളെ കൂട്ടത്തോടെ കയറ്റി അയയ്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഈ രാജ്യത്തെ ജീവിതം വളരെ കോരമായ നിലയിലെത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നു നിങ്ങളോടു പറയാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. പക്ഷേ, അതു മാത്രമല്ല എന്നെ അലട്ടുന്ന പ്രശ്നം. എന്റെ പ്രശ്നം മറ്റൊന്നാണ്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ ഓരോ സ്ഥാപനം ഓരോ അവയുടെ കേന്ദ്രങ്ങളെയും അഴിമത മേന്മ കരണ്ടുതിന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഞാൻ മുൻപു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപോലെ എന്റെ ഗുജറാത്തി സുഹൃത്തുക്കളോട് ഒരിക്കൽ കൂടി പറയുകയാണ്. നിങ്ങളുടെ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തരും മൂന്നു സിംഹങ്ങൾക്കു താഴെ എഴുതിയിട്ടുള്ള 'സത്യമേവ ജയതേ' എന്ന വാക്യം തുഞ്ച് "രിഷ്വത്തേവ ജയതേ" എന്നു മാറ്റി എഴുതുക. കൂടുതൽ അനുയോജ്യമായത് മറ്റൊന്നാണ്? ഈ രാജ്യത്ത് അഴിമതിയിൽ മുങ്ങാത്ത ഏതെങ്കിലും മേഖലയുണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങൾ കാട്ടിത്തരിക. നിങ്ങൾ ചോദിച്ചേക്കാം, "ഇതിൽ നിങ്ങൾക്കെന്തു കാര്യം? സാർ, നിങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുപ്പുകളെപ്പറ്റി എന്തുകൊണ്ടു സംസാരിക്കുന്നില്ല?" "ശരി, എന്നിങ്ങനെ കാര്യമുണ്ട്." ഇവിടെ അഴിമതിയുടെ അടി

സ്ഥാന കാരണം തിരഞ്ഞെടുപ്പുകളാണ്. അതിന്റെ അടിത്തറ കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നത് പണത്തിലും, അഴിമതിയിലും, കുറ്റകൃത്യങ്ങളിലുമാണ്. പലരും എന്തോടു ചോദിക്കുന്നു. "സാർ, ഇന്ത്യയിലെ തിരഞ്ഞെടുപ്പുകൾക്ക് എന്താണു കുറവ്? നിങ്ങൾ അവയെപ്പറ്റി പറയൂ?" വിത്തിനങ്ങൾ പ്രത്യേക ഉടമസ്ഥാവകാശത്തിന് കീഴിൽ വന്നാലുള്ള ദു:സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കും? ഞാൻ കക്ഷി ചേരുന്നില്ല. എന്നെ സംബന്ധിച്ച് ഡങ്കൽ ഒരു പ്രശ്നമല്ല. ഏതാണ്ട് 25 വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് കേരളത്തിൽ ഒരു തിരഞ്ഞെടുപ്പുകാലത്ത് എയർ ഇന്ത്യയുടെ ഒരു പരസ്യത്തിൽ ഇപ്രകാരം എഴുതിക്കണ്ടു. "കേരളാ ഇലക്ഷൻസ് ഈസ് നൺ ഓഫ് മൈ ബിസിനസ്സ്. (നൺ, വമ്പ/ none എന്ന ദയാർത്ഥം ശ്രദ്ധിക്കുക.) അന്ന് കേരളത്തിൽനിന്നു കന്യാസ്ത്രീകളെ കൂട്ടത്തോടെ കയറ്റി അയയ്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഈ രാജ്യത്തെ ജീവിതം വളരെ കോരമായ നിലയിലെത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നു നിങ്ങളോടു പറയാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. പക്ഷേ, അതു മാത്രമല്ല എന്നെ അലട്ടുന്ന പ്രശ്നം. എന്റെ പ്രശ്നം മറ്റൊന്നാണ്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ ഓരോ സ്ഥാപനം ഓരോ അവയുടെ കേന്ദ്രങ്ങളെയും അഴിമത മേന്മ കരണ്ടുതിന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഞാൻ മുൻപു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപോലെ എന്റെ ഗുജറാത്തി സുഹൃത്തുക്കളോട് ഒരിക്കൽ കൂടി പറയുകയാണ്. നിങ്ങളുടെ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തരും മൂന്നു സിംഹങ്ങൾക്കു താഴെ എഴുതിയിട്ടുള്ള 'സത്യമേവ ജയതേ' എന്ന വാക്യം തുഞ്ച് "രിഷ്വത്തേവ ജയതേ" എന്നു മാറ്റി എഴുതുക. കൂടുതൽ അനുയോജ്യമായത് മറ്റൊന്നാണ്? ഈ രാജ്യത്ത് അഴിമതിയിൽ മുങ്ങാത്ത ഏതെങ്കിലും മേഖലയുണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങൾ കാട്ടിത്തരിക. നിങ്ങൾ ചോദിച്ചേക്കാം, "ഇതിൽ നിങ്ങൾക്കെന്തു കാര്യം? സാർ, നിങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുപ്പുകളെപ്പറ്റി എന്തുകൊണ്ടു സംസാരിക്കുന്നില്ല?" "ശരി, എന്നിങ്ങനെ കാര്യമുണ്ട്." ഇവിടെ അഴിമതിയുടെ അടി

സ്ഥാന കാരണം തിരഞ്ഞെടുപ്പുകളാണ്. അതിന്റെ അടിത്തറ കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നത് പണത്തിലും, അഴിമതിയിലും, കുറ്റകൃത്യങ്ങളിലുമാണ്. പലരും എന്തോടു ചോദിക്കുന്നു. "സാർ, ഇന്ത്യയിലെ തിരഞ്ഞെടുപ്പുകൾക്ക് എന്താണു കുറവ്? നിങ്ങൾ അവയെപ്പറ്റി പറയൂ?" വിത്തിനങ്ങൾ പ്രത്യേക ഉടമസ്ഥാവകാശത്തിന് കീഴിൽ വന്നാലുള്ള ദു:സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കും? ഞാൻ കക്ഷി ചേരുന്നില്ല. എന്നെ സംബന്ധിച്ച് ഡങ്കൽ ഒരു പ്രശ്നമല്ല. ഏതാണ്ട് 25 വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് കേരളത്തിൽ ഒരു തിരഞ്ഞെടുപ്പുകാലത്ത് എയർ ഇന്ത്യയുടെ ഒരു പരസ്യത്തിൽ ഇപ്രകാരം എഴുതിക്കണ്ടു. "കേരളാ ഇലക്ഷൻസ് ഈസ് നൺ ഓഫ് മൈ ബിസിനസ്സ്. (നൺ, വമ്പ/ none എന്ന ദയാർത്ഥം ശ്രദ്ധിക്കുക.) അന്ന് കേരളത്തിൽനിന്നു കന്യാസ്ത്രീകളെ കൂട്ടത്തോടെ കയറ്റി അയയ്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഈ രാജ്യത്തെ ജീവിതം വളരെ കോരമായ നിലയിലെത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നു നിങ്ങളോടു പറയാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. പക്ഷേ, അതു മാത്രമല്ല എന്നെ അലട്ടുന്ന പ്രശ്നം. എന്റെ പ്രശ്നം മറ്റൊന്നാണ്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ ഓരോ സ്ഥാപനം ഓരോ അവയുടെ കേന്ദ്രങ്ങളെയും അഴിമത മേന്മ കരണ്ടുതിന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഞാൻ മുൻപു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപോലെ എന്റെ ഗുജറാത്തി സുഹൃത്തുക്കളോട് ഒരിക്കൽ കൂടി പറയുകയാണ്. നിങ്ങളുടെ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തരും മൂന്നു സിംഹങ്ങൾക്കു താഴെ എഴുതിയിട്ടുള്ള 'സത്യമേവ ജയതേ' എന്ന വാക്യം തുഞ്ച് "രിഷ്വത്തേവ ജയതേ" എന്നു മാറ്റി എഴുതുക. കൂടുതൽ അനുയോജ്യമായത് മറ്റൊന്നാണ്? ഈ രാജ്യത്ത് അഴിമതിയിൽ മുങ്ങാത്ത ഏതെങ്കിലും മേഖലയുണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങൾ കാട്ടിത്തരിക. നിങ്ങൾ ചോദിച്ചേക്കാം, "ഇതിൽ നിങ്ങൾക്കെന്തു കാര്യം? സാർ, നിങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുപ്പുകളെപ്പറ്റി എന്തുകൊണ്ടു സംസാരിക്കുന്നില്ല?" "ശരി, എന്നിങ്ങനെ കാര്യമുണ്ട്." ഇവിടെ അഴിമതിയുടെ അടി

(തുടരും)

(ഇപ്രകാരം ബുക്ക് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന ടി.എൻ. ശേഷൻ 'ഭാരം നിറഞ്ഞ ധൂമ്രം' എന്ന പുസ്തകത്തിൽനിന്ന് ഒരു ഭാഗം)

ജോർജ്ജ് ജോസഫ്, പാവൂർ

സാമ്പത്തികനയങ്ങളിൽ ഒരുതിരുത്തൽ വാദം

മനുഷ്യന്റെ യുക്തിസഹ ചിന്തകളെ പാടേ വിഗണിച്ച്, കേവലമായ സിദ്ധാന്തവൽക്കരണത്തിലൂടെയും മാത്രം ഇക്കണോമിക് മോഡലുകളിലൂടെയും സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയിലെ സമസ്യകൾക്ക് ഉത്തരം കണ്ടെത്താമെന്ന ചിന്താസരണികളെ വെല്ലുവിളിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിലാണ് റോബർട്ട് ലൂക്കാസ് ജൂനിയറുടെ സ്ഥാനം. ഈ ചിന്താധാരകളിലൂടെയുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണ്ടെത്തലുകൾക്കും നിഗമനങ്ങൾക്കും പുതിയ ആശോള സാമ്പത്തിക പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ ഗണ്യമായ സ്ഥാനമുണ്ട്. അതിനൊത്ത അംഗീകാരമായാണ് 1995-ലെ സാമ്പത്തിക ശാസ്ത്രത്തിനുള്ള നൊബേൽ പുരസ്കാരം അദ്ദേഹത്തെ തേടിയെത്തിയിരിക്കുന്നത്.

കേന്ദ്രീകൃതമായ ശൈലിയിൽ, നയപരമായ നിർദ്ദേശങ്ങളിലൂടെ മാത്രം സാമ്പത്തിക ചക്രമണത്തെ നിയന്ത്രിക്കാമെന്ന ധാരണകളെ ലൂക്കാസ് പാടേ തിരുത്തുകയാണ്. സാമ്പത്തിക നയപരിപാടികൾ പ്രായോഗികതയുടെ വിവിധ ഘട്ടങ്ങൾ കടന്ന് മൈക്രോതലത്തിൽ എത്തുമ്പോൾ അസംബന്ധവും അബദ്ധമുടലിലുമായി മാറുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹം പറയുന്നു. വിവിധ മൈക്രോ യൂണിറ്റുകൾ ചേർന്ന് സമ്പദ്ഘടനയിലെ മാക്രോതലമാവുമ്പോൾ പോളിസിക്ളൂടെ ആത്യന്തിക ഫലം നിർവ്വിരുദ്ധമാവുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. ഗവൺമെന്റിന്റെ നയങ്ങളുടെ ഫലം ജനങ്ങൾ മുൻകൂർ കാണുകയും തദനുസൃതമായി അവർ സാമ്പത്തിക പ്രവർത്തനശൈലികളിൽ ആവശ്യമായ ക്രമീകരണങ്ങൾ വരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇത്തരം യുക്തിസഹവും വ്യക്തിനിഷ്ഠവും നേട്ടത്തിലധിഷ്ഠിതവുമായ വ്യക്തിയുടെ ശ്രമങ്ങൾ സർക്കാർ നയങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശിച്ച ഫലം ഇല്ലാതാക്കുന്നു. മോണിറ്ററിംഗ്, ഫിസ്കൽ നയങ്ങൾ സമ്പദ്വ്യവസ്ഥയുടെ നിയന്ത്രണത്തിൽ, ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ കാര്യമായി ഏതൊരു പോക്കുന്നതിന്റെ കാരണവും ഇത്രയെന്ന. നിലവിലുള്ള മാക്രോ ഇക്കണോമിക് മോഡലുകളെല്ലാംതന്നെ ജനങ്ങളുടെ മുൻകൂട്ടിക്കാണു

വാനുള്ള കഴിവിനെയും പരിസ്ഥിതികൾക്കനുസരിച്ച് അഡ്ജസ്റ്റ് ചെയ്യാനുള്ള വാസനയേയും തള്ളിക്കളയുന്നതാണ്. ഇന്ത്യൻ സാഹചര്യത്തിൽ നിന്നും ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ പരിശോധിക്കാം. പലിശനിരക്കുകളിലെ ക്രമീകരണങ്ങൾക്കൊണ്ട് ചക്രമണത്തിലുള്ള പണത്തിന്റെ തോതു നിയന്ത്രിക്കാമെന്ന് ഒരു സിദ്ധാന്തമുണ്ട്. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് റിസർവ് ബാങ്ക് ആണ്ടിൽ രണ്ടുവട്ടം ക്രെഡിറ്റ് പോളിസി പ്രഖ്യാപിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഇന്നത്തെ ചുറ്റുപാടിൽ ബാങ്കുകൾ അരശതമാനമാ, ഒരു ശതമാനമാ പലിശ വർദ്ധിപ്പിച്ചാൽ നിക്ഷേപം ഒഴുകിയെത്തുന്നമെന്ന ധാരണയുക്തിസഹമല്ല. ഫിക്സഡ് ഡെപോസിറ്റിനു പരമാവധി ലഭിക്കുന്ന പലിശയേക്കാൾ കൂടിയ നേട്ടം കൈവരിക്കുവാനുള്ള നിരവധി മാർഗ്ഗങ്ങൾ ജനങ്ങളുടെ മുൻപിലുണ്ട്. ക്രെഡിറ്റ് പോളിസിയുടെ 'ഇഫക്ട്' ഇവിടെ ഫലത്തിൽ ഇല്ലാതാകുന്നു. നയപരമായ ഇത്തരം ദൗർബല്യത്തിന്റെ ഉത്തമോദാഹരണമാണ് മെക്സിക്കോ. പണപ്പെരുപ്പം കൊണ്ടു പൊരുതിയുടുന്ന മെക്സിക്കോയിൽ നിക്ഷേപ പലിശനിരക്ക് 50 ശതമാനമാണ്! പണപ്പെരുപ്പം നിയന്ത്രിക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെയാണ് ഇത്രയും വലിയ പലിശ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ മൈക്രോതലത്തിൽ അതിന്റെ ഫലപ്രാപ്തി ശുഷ്കമായിരുന്നു. പണപ്പെരുപ്പം ഇന്നു ഭീതിദമായ സ്ഥിതിയിലാണ് ആ രാജ്യത്ത്. അതുകൊണ്ട് മോണിറ്ററിംഗ്, ഫിസ്കൽ നയങ്ങളിലെ പോളിപ്പ്രെജുരുതകൾ വഴി സമ്പദ്വ്യവസ്ഥയെ നിയന്ത്രിക്കാനാവില്ലെന്ന് ലൂക്കാസ് വാദിക്കുന്നു. മാക്രോ മോഡലുകളുടെ വക്താക്കൾ സമ്പദ്വ്യവസ്ഥയിലെ ഇത്തരം ഘടകങ്ങൾ മാറാതെ നിലകൊള്ളുന്നുവെന്നു കരുതുന്നതാണ് ദൗർബല്യമാക്കുന്നത്. നികുതി ഘടനയിലെ വ്യതിയാനങ്ങളും ഇതു സൂചകമാക്കുന്നു. തുറന്ന സാമ്പത്തികനയത്തിന്റെ ഫലമായി സ്വദേശിയും വിദേശിയുമായ കൺസ്യൂമർ സാധനങ്ങൾ ഇന്ത്യൻ വിപണിയിലേക്കൊഴുകിയെത്തുകയാണിത്. ആധുനിക ജീവിതോപാധികൾ കൈയെത്തിപ്പിക്കുന്നതിന്, കു

ടുംബത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ മാത്രം താൽപര്യമുള്ള സാമ്പത്തികശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ തികച്ചും 'റാഷനലായ' ഉപഭോക്താവ് പരക്കം പായുന്നു. ഇതിനെ നിയന്ത്രിക്കാൻ ഇത്തരം സാധനങ്ങളുടെ നികുതിനിരക്ക് സർക്കാർ ഉയർത്തുന്നുവെന്നു കരുതുക. ഉപഭോഗം അതുവഴി കുറയുമെന്നാണ് നിലവിലുള്ള വിദഗ്ദ്ധ മതം. എന്നാൽ അതു മൈക്രോ ലെവലിലേക്കെത്തുമ്പോൾ നികുതിയടക്കമുള്ള വിലയ്ക്കായാലും സാധനം വാങ്ങാൻ പണം കണ്ടെത്താൻതന്നെയായിരിക്കും മനുഷ്യവാസന. ഉല്പാദകർ മത്സരിച്ചു പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന ഇളവുകൾകൂടിയൊരുമ്പോൾ നികുതിവർദ്ധനയുടെ ഫലം പുജ്യമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടുകൂടിയാണ് 'മൻമോഹനോമിക്സ്' കൂടത്തിനകത്തെ ഭൂതത്തെ തുറന്നുവിട്ടതുപോലെയാകുന്നത്. ഇനിയങ്ങോട്ട് ഒരുതരത്തിലുള്ള നയസമീപനം വഴിയും മൻമോഹൻസിംഗിന് ഇന്ത്യൻ സമ്പദ്വ്യവസ്ഥയെ നിയന്ത്രിക്കാനാവില്ല എന്ന വസ്തുത പാരമ്പാരം കിലും തീർച്ചവേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇന്നത്തെ രീതിയിലുള്ള സാമ്പത്തിക ഉദാരവൽക്കരണം പിന്നോക്കരാജ്യങ്ങളുടെ വികസനത്തിന് ഒരു പരിഹാരമല്ലെന്നും റോബർട്ട് ലൂക്കാസ് ജൂനിയർ തറപ്പിച്ചു വാദിക്കുന്നതും അതുകൊണ്ടാണ്. 'മെച്ചേഡ്' ആയ ഒരു സമ്പദ്ഘടനയിൽ പരീക്ഷിക്കാവുന്ന തന്ത്രങ്ങൾ മാത്രമാണവ. ഉദാരവൽക്കരണം വഴിയുള്ള സാധ്യതകൾ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നതിലുപരിയായി അതിന്റെ സൃഷ്ടിരണ്ടിലൂടെ അമിത നേട്ടമുണ്ടാക്കലാണ് ഇന്നത്തെ യുക്തിസഹമായ ചിന്ത. റാഷനൽ സിദ്ധാന്തങ്ങളെ ഒട്ടും കണക്കിലെടുക്കാതെയുള്ളതുമാണ് ഉദാരവൽക്കരണ പരിപാടികൾ. രാഷ്ട്രീയ നേതൃത്വത്തിന് സാമ്പത്തിക സ്ഥിതിഗതികളെ മാനേജ് ചെയ്യുന്നതിൽ ഗവൺമെന്റിനു കാര്യമായി സാധ്യതയില്ലെന്നാണെന്ന തെറ്റായ വിശ്വാസമുള്ളത് സമ്പദ്വ്യവസ്ഥയ്ക്കു ദോഷകരമാണെന്ന് ലൂക്കാസ് വാദിക്കുന്നു. അടിസ്ഥാന സാമ്പത്തിക ഘടകങ്ങളും ജനങ്ങളുടെ ചിന്താഗതിയും മാണ് വലിയൊരു പരിധിവരെ സാമ്പത്തികാടിത്തറയെ മാറ്റിമറിക്കുന്നത്. സർക്കാർ മേനി നടിച്ചു പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന നയങ്ങൾ വെറും പുറംചട്ട മാത്രമാണെന്ന് അദ്ദേഹം പറയുന്നു. മാത്രവുമല്ല, ഗവൺമെന്റിന്റെ നയങ്ങളിൽ സാമ്പത്തിക സാധ്യതയെക്കാൾ രാഷ്ട്രീയ സാധ്യത മുൻ നില്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ജനങ്ങളുടെ കൈയിൽ ആവശ്യത്തിനു പണമുണ്ടാവുക എന്നതു സാമ്പത്തിക വളർച്ചയ്ക്കു സഹായകമാണെന്ന ചിന്താഗതി മുപ്പതുകളിൽ തെളിഞ്ഞുവന്ന ഒരു വികസന തന്ത്രമാണ്. പണമുള്ളപ്പോൾ ഉല്പന്നങ്ങളുടെ ചോദനം വർദ്ധിക്കുമെന്നും അതു വീണ്ടും ഉല്പാദനത്തെ താരിതമാക്കുമെന്നും കൂടുതൽ തൊഴിലവസരങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുമെന്നുമാണ് ഈ വാദത്തിനടിസ്ഥാനം. അതായത്, ചെറിയ തോതിലുള്ള പണപ്പെരുപ്പം വികസനപ്രക്രിയയെ സഹായിക്കുന്നുവെന്നർത്ഥം. ജോൺ മെയ്നാർഡ് കെയിൻസും നിയോ-കുളാസ്സിക്കൽ സാമ്പത്തിക ശാസ്ത്രജ്ഞരും ഈ ചിന്താഗതിയെ ശക്തമായി പിന്താങ്ങിയിരുന്നു.

ആനന്ദ്

ക്രിസ്തുമതം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് നാടകവും ചില സാഹിത്യ ചിന്തകൾ

ഒരോ എഴുത്തുകാരനും അവന്റെ മുൻഗാമികളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നു എന്നത് ബോർഹ്നന്റെ പ്രസിദ്ധമായ ഒരു വാക്യമാണ്. നോവൽ സാഹിത്യത്തിൽ ഒറ്റയാണെന്ന് താൻ കരുതിയിരുന്ന കാഫ്കയ്ക്കുപോലും വിവിധ കാലങ്ങളിലെ വിവിധ സാഹിത്യങ്ങളിൽ മുൻഗാമികളെ കണ്ടെത്തുവാൻ തനിക്ക് കഴിഞ്ഞുവെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം തന്റെ ഈ നിഗമനത്തിലേക്കു നടന്നുചെന്നത്. കാഫ്ക ഒരു അനുകർത്താവായിരുന്നുവെന്നല്ല ഇതിന്റെ അർത്ഥം. ബോർഹ്നസ് തുടർന്നുപറഞ്ഞത് കാഫ്ക എഴുതിയില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ നാം അവരെ ആ വിധത്തിൽ മനസ്സിലാക്കുമായിരുന്നില്ല എന്നും, കാഫ്ക അവർക്ക് വീണ്ടും ജീവൻ കൊള്ളുവാൻ കാരണമായി എന്നും ആയിരുന്നു.

സാഹിത്യം, മിത്തോളജി, കല എന്നിവയെ തുല്യീകരമായ ഒരു നിർവ്വചനത്തിൽ ഒതുക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അവയുടെ സ്വഭാവങ്ങളേയോ, അവ പകരുന്ന അനുഭവങ്ങളേയോ പറയാൻ നാം സാധാരണ സംസാരിക്കുന്നത്. യാഥാർത്ഥ്യത്തിനു, ഭാവനയ്ക്കുമിടയിൽ കിടക്കുന്ന ഈ മാനുഷിക വ്യാപാരങ്ങളിൽ മുറ്റിനിൽക്കുന്ന സ്വഭാവമെന്തെന്നു ചോദിച്ചാൽ, രൂപക്ഷേ, അവയുടെ ജൈവ സ്വഭാവമെന്ന ഉത്തരം നമുക്ക് കണ്ടെത്തേണ്ടതല്ല. ജൈവസ്വഭാവമെന്നാൽ ജീവിതവുമായുള്ള ബന്ധമെന്ന ഒഴുക്കൻ മട്ടിൽ പറഞ്ഞുപോകുന്ന സംഗതിയല്ല. ജീവിതത്തിന്റെ മാലിക് സ്വഭാവങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുവാനുള്ള കഴിവ് എന്നാണ് വിവക്ഷിക്കുന്നത്. ജീവിതത്തിന്റെ മനുഷ്യമനസ്സുകളിലൂടെ തുടരുന്ന വ്യവഹാരങ്ങൾ എന്ന നിലയ്ക്ക്, ഇവയെ സംബന്ധി

ച്ചിടത്തോളം അത് സാദാവികമാണുതാനും. അസ്തിത്വപരമായി സഹജീവികളിലേക്കും, ചലനാത്മകമായി ഭൂതത്തിലേക്കും ഭാവിയലേക്കും വ്യാപിക്കുവാനും വ്യാപിക്കുവാനും മുളയ്ക്കുക എന്നതാണ് ജീവികളുടെ മാലിക് സ്വഭാവമായി കരുതുക. ഒരു മനുഷ്യനിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ജീവനെ നോക്കിപ്പോലെ തന്നെ അവൻ സൃഷ്ടിക്കുന്ന കലാസൃഷ്ടിക്കും സ്ഥലകാലങ്ങളിലൂടെ യാത്ര ചെയ്യുവാനുള്ള കഴിവും അതിനുവേണ്ട ഊർജ്ജവുമുണ്ട്. ഈ യാത്ര കളെല്ലാം തന്നെ സർഗ്ഗാത്മകമാണുതാനും. ഒരു സാഹിത്യകാരൻ അവന്റെ മുൻഗാമികളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നുവെന്നാണ് ബോർഹ്നസ് പറഞ്ഞത്, വെളിച്ചത്തു കൊണ്ടുവരുന്നു എന്നല്ല. ജീവിതപോലെതന്നെ കലയും തുടർച്ചയായുള്ള ഒരൊറ്റ പ്രസ്ഥാനമാണ്. ഒരോ അടിയിലും വിധേയത്വത്തിന്റെ താളവും വിപ്ലവത്തിന്റെ താളപ്പീഴയും ഒന്നിച്ചു കൂടിക്കൊള്ളുന്നു. പുരാണങ്ങളും മിത്തുകളും ചരിത്രവും മുൻകാല കൃതികളുമായിത്തന്നെയും സാഹിത്യം എത്ര

ശാലമായി ഇഴുകിച്ചേർന്നു കിടക്കുന്നുവെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. മിത്തുകൾ പുനരവതരിക്കുകയും, പുതിയ മിത്തുകൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു അതിൽ. ചരിത്രപുരുഷന്മാർ കഥാപാത്രങ്ങളാകുന്നു. കഥാപാത്രങ്ങൾക്ക് ചരിത്രപുരുഷന്മാരുടെ സ്ഥാനം കൈവരുന്നു. ആരും സാഹിത്യത്തിനും കലയ്ക്കും അനുനല്ല, പുറത്തുമല്ല, ഗുരുതലയായ വിർജിലിനെ ഡാന്റി ഒരു കഥാപാത്രമായി ആനയിച്ചപ്പോൾ, ഇതിഹാസ കർത്താക്കളായ വാല്മീകിയും വ്യാസനും അവരുടെ കൃതികളിൽ തങ്ങളെ സ്വയം കഥാപാത്രങ്ങളാക്കി അഭിനയിപ്പിച്ചു. പുരാണങ്ങളിലെ ദൈവങ്ങൾക്കും, ബുദ്ധനും, ക്രിസ്തുവിനും എന്തെത്തു രൂപങ്ങളും നിയോഗങ്ങളും നൽകിയില്ല പിന്നാലെ വന്ന സാഹിത്യകാരന്മാരും ചിത്രകാരന്മാരും ശില്പികളും! ത്യാഗരാജൻ പാടിപ്പാടി തന്റെ ദൈവത്തെ തനി സംഗീതമാക്കി മാറ്റി.

കലയുടേയും സാഹിത്യത്തിന്റേയും മാലിക്യമായ ഈ സത്തയെ വേണ്ടവിധത്തിൽ മാനിക്കാതിരിക്കുകയോ, നിഷേധിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന വിധത്തിൽ അടുത്തകാലത്ത് മലയാളത്തിൽ ഉണ്ടായ രണ്ടു തർക്കങ്ങളാണ് ഇത്രയും പറയുവാൻ കാരണമായത്. ആന്റണിയുടെ 'ക്രിസ്തു നാടക'ത്തേയും, സിവിക് ചന്ദ്രന്റെ 'കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് നാടക'ത്തേയും ചുറ്റിപ്പറ്റിയുണ്ടായ വിവാദങ്ങളാണിവ. ആദ്യത്തേത് ക്രൈസ്തവസഭയേയും രണ്ടാമത്തേത് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയേയുമാണ് ചൊടിപ്പിച്ചതെന്ന് ഇവയ്ക്കു തമ്മിൽ ഒരു തരത്തിലുള്ള സമാനതയും ചരിത്രപരമായ ബന്ധവും പുറത്തു കൊണ്ടുവരുന്നു.

ക്രിസ്തു ഒരു നാടകത്തിൽ കഥാപാത്രമായി അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതായിരുന്നു ക്രിസ്തു നാടകത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വിവാദം. ക്രിസ്തു എന്ന ചരിത്രപുരുഷൻ ഇന്ന് മിക്കവാറും വിസ്മരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അഥവാ അദ്ദേഹം അരങ്ങിനു പുറത്താണ്. ഇന്ന് അറിയപ്പെടുന്ന ക്രിസ്തു ഒരു മിത്തോളജിയുടെ ഭാഗമാണ്. ദിവ്യഗർഭത്തിലൂടെയുള്ള പിറവി, അർജ്ജുന കർമ്മങ്ങൾ കാണിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ജീവിതം, കുരിശിലെ മരണം, ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പ്-ഇങ്ങനെ യുക്തിരഹിതമെങ്കിലും ഭാവനയാൽ സമ്പുഷ്ടമായതും നിരവധി മാനങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതുമായ മിത്തുകളുടെ ഒരു സാമാജ്യം തന്നെ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു അദ്ദേഹത്തിനു ചുറ്റും. സമ്പന്നമായ ഒരു മിത്തിന്റെ സ്വഭാവം അത് മനുഷ്യഭാവ

നയ തുടർച്ചയായി ഉള്ളിവിപിച്ഛകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഓരോ കാലത്തെയും ആളുകൾ അവരുടെ സമസ്തകൾക്ക് വിശദീകരണം നൽകുവാൻ അതിനെ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നും ഉള്ള

എല്ലാ ചരിത്രവും നമ്മുടെ കാലത്തെ ചരിത്രമാണെന്നും, ഓരോ സംഭവത്തെയും ഓരോ തലമുറയും പുനർ വ്യാഖ്യാനിക്കണമെന്നും ആണ് ചരിത്രത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു വിഖ്യാതമായ നിരീക്ഷണം. അതായത് ചരിത്രം ഒരു ജഡവസ്തുവല്ല. ജീവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സമൂഹ ശരീരത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗംതന്നെയാണ് ചരിത്രം. കഴിഞ്ഞുപോയതെന്നുപറഞ്ഞ് എന്റെ ഇന്നലെകളെ എനിക്ക് ത്യജിക്കാനാവില്ല. എന്റെ സ്വത്വം എന്റെ ഇന്നലെകളുടേയും ഇന്നിന്റേയും നാളെകളുടേയും കൂട്ടായ്മയാണ്.

നയ തുടർച്ചയായി ഉള്ളിവിപിച്ഛകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഓരോ കാലത്തെയും ആളുകൾ അവരുടെ സമസ്തകൾക്ക് വിശദീകരണം നൽകുവാൻ അതിനെ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നും ഉള്ള

എല്ലാ ചരിത്രവും നമ്മുടെ കാലത്തെ ചരിത്രമാണെന്നും, ഓരോ സംഭവത്തെയും ഓരോ തലമുറയും പുനർ വ്യാഖ്യാനിക്കണമെന്നും ആണ് ചരിത്രത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു വിഖ്യാതമായ നിരീക്ഷണം. അതായത് ചരിത്രം ഒരു ജഡവസ്തുവല്ല. ജീവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സമൂഹ ശരീരത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗംതന്നെയാണ് ചരിത്രം. കഴിഞ്ഞുപോയതെന്നുപറഞ്ഞ് എന്റെ ഇന്നലെകളെ എനിക്ക് ത്യജിക്കാനാവില്ല. എന്റെ സ്വത്വം എന്റെ ഇന്നലെകളുടേയും

ഇന്നിന്റേയും നാളെകളുടേയും കൂട്ടായ്മയാണ്. മിത്തുകളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞതുതന്നെ വേറൊരു വിതാനത്തിൽ ചരിത്രത്തെപ്പറ്റിയും പറയാമെന്നർത്ഥം. ചരിത്രത്തെയും ആർക്കും സ്തംഭിപ്പിക്കുവാനോ, മുറിച്ചുകളയുവാനോ, തട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുവാനോ ആവില്ല. ഓർമ്മകൾക്കു മുമ്പിൽ നിരോധനം കൊണ്ടുവന്നു കൊണ്ടാണല്ലോ ക്രൈസ്തവസഭയുടെ അനുയായിയായിവന്ന കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടികൾ അതാതു രാജ്യങ്ങളുടെ ചരിത്രത്തിന് അന്ത്യം കുറിച്ചത്. മൂലപ്പാൽ മറന്ന്, തങ്ങളുടെ താത്വികശരീരം മുഴുവൻ തള്ളവിരൽ കുടിച്ചുണ്ടാക്കിയതാണെന്ന് വാദിച്ചു അവരുടെ സൈദ്ധാന്തികർ.

ഇന്ത്യയിൽ ഇപ്പോഴും നമ്മുടെ സമൂഹത്തിനെ ഒരിക്കൽ ജീവൻ നൽകി ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിച്ച ഒരു അർദ്ധപ്രതിഭാസമായിരുന്നു കേരളത്തിലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനം. ഈ പ്രസ്ഥാനം അന്ന് ഉണ്ടാവാതിരുന്നെങ്കിൽ ഇന്ന് നമ്മൾ എവിടെയായിരിക്കുമായിരുന്നു എന്നത് തലകറക്കുന്ന ഒരു ചോദ്യമാണ്. കേരളത്തിലെ ആദ്യ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽത്തന്നെ അധികാരത്തിൽ വന്ന കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് സർക്കാരിനെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിലൂടെ, അതായത് ജനങ്ങളുടെ പങ്കാളിത്തത്തോടെ, നടന്ന ചരിത്രത്തിലെ ഒരു അപൂർവ്വ വിപ്ലവമായി വിശേഷിപ്പിക്കാറുണ്ട്. രണ്ടു സവിശേഷതകളാണ് ഇതിനുണ്ടായിരുന്നത്. ഒന്ന്, കണ്ണൂർത്തി നോക്കുവാൻപോലും കഴിയാത്തവിധം അടിമത്തത്തിലാണ്ടുപോയിരുന്ന ഒരു ജനതയ്ക്ക് ഒരു സന്ദർഭത്തിൽ നിർണ്ണായകമായ വിധത്തിൽ പെരുമാറുവാനുള്ള ധൈര്യം. അത് സംഭവിച്ചുകൊടുത്തു. രണ്ട്, ഒട്ടേറെ മനുഷ്യർ അവരുടെ ജീവൻ കൊണ്ടും ചോരകൊണ്ടും വളർത്തിയെടുത്ത ഒരു വിപ്ലവ പ്രസ്ഥാനം അപരന്റെ ചോര ചിന്താതെന്നെ ലക്ഷ്യത്തിലേക്ക് എത്തിക്കപ്പെട്ടു. ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങളിലും മലയാളത്തിലെ അക്ഷരവ്യം അരങ്ങും വഹിച്ച പങ്ക് ചെറുതല്ല. “നിങ്ങളെന്നെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റാക്കി” എന്ന നാടകം അതിൽ പ്രധാനമായ ഒരു സ്ഥാനം വഹിക്കുന്നു. ഒരു കൊടുങ്കാറ്റുപോലെയാണ് ഏതാണ്ട് അനന്താണ്ടുമുസ് അത് കേരളത്തിലെ അരങ്ങുകളെ ആവേശിപ്പിച്ചത്.

അനന്താണ്ടു കഴിഞ്ഞുപോയി. അന്ന് കത്തി നിന്നിരുന്ന കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ സ്ഥാനത്ത് ഇന്ന് നമുക്കുള്ളത് ഒരു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ പേരിൽ നിൽക്കുന്ന ക്രൈസ്തവസഭപോലെ ആണ്ടോടാണ്ടു നടക്കുന്ന ആചാരങ്ങളിലും സുവിശേഷങ്ങളിലും ആഡംബരങ്ങളിലും ആഘോഷങ്ങളിലും അത് നാളുകൾ കഴിക്കുന്നു. ഇടയ്ക്കിടെ അധികാരത്തിൽ വരുകയും അത് നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റും വിപ്ലവവുമെല്ലാം മനുഷ്യമനസ്സുകളിൽ മി

സാഹിത്യകാരന്റെ വശതിയിലുള്ളു എന്നുപറയാറുണ്ട്. എഴുതിത്തീരുന്നതോടെ സാഹിത്യകാരൻ പിൻവാങ്ങുന്നുവെന്നും കൃതി അനുവാചകരുടെ സമ്പത്തായിത്തീരുന്നുവെന്നും, വായന എന്നത് എഴുത്തുകാരന്റെ സർവ്വാധിപത്യത്തിൽ നടക്കുന്ന ഒരു അടിമവേലയല്ലെന്നുമർത്ഥം. കൃതി മുന്നോട്ടു പോകുമ്പോഴും എഴുത്തുകാരന്റെ സ്വകാര്യത കൂറെ സ്വകാര്യതയല്ലാതായിത്തീരുന്നു. വായനക്കാരന്റെ സർഗ്ഗാത്മകത അതിൽ ആവേശിക്കപ്പെടുവാൻ തുടങ്ങുന്നു. വായനക്കാരന് അവന്റെ സർഗ്ഗാത്മകത പ്രയോഗിക്കുവാനും, പുനർസൃഷ്ടിക്കുവാനും അവസരം നൽകുന്ന കൃതിയാണല്ലോ നല്ല കൃതിയാകുന്നത്. കൃതികളിലൂടെ സാഹിത്യം കൈമാറപ്പെടുന്നു. സർഗ്ഗശക്തിയുടെ നാളം കൊടാതെ അതിന്റെ യാത്ര തുടരുന്നു. പിന്നാലെ വന്ന സാഹിത്യകാരന്മാർ തുടർന്നെഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കൃതികൾ എത്രയോ ഉണ്ട്. കഥാപാത്രങ്ങളായി പുനരവതരിക്കാൻ നിയുക്തരാക്കപ്പെട്ട സാഹിത്യകാരന്മാർ എത്രയോ ഉണ്ട്.

ഇന്ത്യയിൽ ഇപ്പോഴും നമ്മുടെ സമൂഹത്തിനെ ഒരിക്കൽ ജീവൻ നൽകി ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിച്ച ഒരു അർദ്ധപ്രതിഭാസമായിരുന്നു കേരളത്തിലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനം. ഈ പ്രസ്ഥാനം അന്ന് ഉണ്ടാവാതിരുന്നെങ്കിൽ ഇന്ന് നമ്മൾ എവിടെയായിരിക്കുമായിരുന്നു എന്നത് തലകറക്കുന്ന ഒരു ചോദ്യമാണ്. കേരളത്തിലെ ആദ്യ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽത്തന്നെ അധികാരത്തിൽ വന്ന കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് സർക്കാരിനെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിലൂടെ, അതായത് ജനങ്ങളുടെ പങ്കാളിത്തത്തോടെ, നടന്ന ചരിത്രത്തിലെ ഒരു അപൂർവ്വ വിപ്ലവമായി വിശേഷിപ്പിക്കാറുണ്ട്. രണ്ടു സവിശേഷതകളാണ് ഇതിനുണ്ടായിരുന്നത്. ഒന്ന്, കണ്ണൂർത്തി നോക്കുവാൻപോലും കഴിയാത്തവിധം അടിമത്തത്തിലാണ്ടുപോയിരുന്ന ഒരു ജനതയ്ക്ക് ഒരു സന്ദർഭത്തിൽ നിർണ്ണായകമായ വിധത്തിൽ പെരുമാറുവാനുള്ള ധൈര്യം. അത് സംഭവിച്ചുകൊടുത്തു. രണ്ട്, ഒട്ടേറെ മനുഷ്യർ അവരുടെ ജീവൻ കൊണ്ടും ചോരകൊണ്ടും വളർത്തിയെടുത്ത ഒരു വിപ്ലവ പ്രസ്ഥാനം അപരന്റെ ചോര ചിന്താതെന്നെ ലക്ഷ്യത്തിലേക്ക് എത്തിക്കപ്പെട്ടു. ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങളിലും മലയാളത്തിലെ അക്ഷരവ്യം അരങ്ങും വഹിച്ച പങ്ക് ചെറുതല്ല. “നിങ്ങളെന്നെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റാക്കി” എന്ന നാടകം അതിൽ പ്രധാനമായ ഒരു സ്ഥാനം വഹിക്കുന്നു. ഒരു കൊടുങ്കാറ്റുപോലെയാണ് ഏതാണ്ട് അനന്താണ്ടുമുസ് അത് കേരളത്തിലെ അരങ്ങുകളെ ആവേശിപ്പിച്ചത്.

അനന്താണ്ടു കഴിഞ്ഞുപോയി. അന്ന് കത്തി നിന്നിരുന്ന കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ സ്ഥാനത്ത് ഇന്ന് നമുക്കുള്ളത് ഒരു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ പേരിൽ നിൽക്കുന്ന ക്രൈസ്തവസഭപോലെ ആണ്ടോടാണ്ടു നടക്കുന്ന ആചാരങ്ങളിലും സുവിശേഷങ്ങളിലും ആഡംബരങ്ങളിലും ആഘോഷങ്ങളിലും അത് നാളുകൾ കഴിക്കുന്നു. ഇടയ്ക്കിടെ അധികാരത്തിൽ വരുകയും അത് നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റും വിപ്ലവവുമെല്ലാം മനുഷ്യമനസ്സുകളിൽ മി

ത്തുകളുടെ രൂപം ആർജ്ജിച്ചിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, “നിങ്ങളെന്നെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റാക്കി” എന്ന നാടകം ഒരു പുരാണകഥപോലെയാണ് ഇന്ന് വായിച്ചുപോകുന്നത്. അതിലെ കഥാപാത്രങ്ങൾക്ക് ഇന്നത്തെ തലമുറ പുരാണ കഥാപാത്രങ്ങളുടെ വേഷങ്ങളെ കൊടുക്കുന്നുള്ളു.

എന്നാൽ മിത്തായി മാറിയ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനമോ, പുരാണമായി മാറിയ കമ്മ്യൂണിസ്തനാടകമോ ഇന്നും ജഡവസ്തുക്കളല്ല. അവയ്ക്കിന്നും ജീവനുണ്ട്. ഊർജ്ജവുമുണ്ട്. പഴയ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ലേബലിലല്ലെന്നുമാത്രം പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങളിൽ നിന്നുദന്നുപോന്ന് ഖാജ്ഡവത്തിന്റെ വിശാലതയിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുകയാണല്ലോ അവയുടെ സ്വഭാവം. കൂടുതൽ മൗലികമായ പ്രതിഷേധവും, ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്ന ദുരന്തങ്ങളും, നിർമ്മലമായ ക്രോധവും, നിതാന്തമായ ആശങ്കയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടാണ് ഇന്ന് അവ നമ്മുടെ മുമ്പിൽ പ്രവേശിക്കുന്നത്. അതാണല്ലോ ചരിത്രത്തെ സംസ്കരിച്ചെടുക്കുന്ന കലയുടെ ജൈവപ്രക്രിയ. ജഡരൂപമാർജ്ജിച്ച മനസ്സുകൾ മുമ്പ് ക്രിസ്തു നാടകവിരോധത്തിലൂടെ ചെയ്യുവാൻ ശ്രമിച്ച അതേ കൃത്യം തന്നെയാണ് ഇന്ന് സിവിക്ക്ന്റെ കമ്മ്യൂണിസ്ത നാടകത്തോടുള്ള വിരോധത്തിലൂടെ അതേ ശക്തികൾ ആവർത്തിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്-കലയുടെ ജൈവസ്വഭാവത്തെ ആക്രമിക്കൽ.

കുരുക്ഷേത്രത്തിലേതുപോലുള്ള യുദ്ധങ്ങൾ ഇന്നെവിടെയും നടക്കുന്നില്ല. ക്രിസ്തുവിനെപ്പോലെ ഇന്ന് ആരും വഴിനില്ക്കേ അർദ്ധതങ്ങൾ കാണിച്ചുകൊണ്ട് വിഹരിക്കുന്നില്ല. എന്നിട്ടും എന്തിനാണ് ഈ സഹസ്രാബ്ദങ്ങൾ പഴയ പുരാണങ്ങളിൽനിന്നുള്ള കഥാപാത്രങ്ങൾ വീണ്ടും വീണ്ടും സാഹിത്യത്തിൽ നമ്മുടെ മുമ്പിലേക്ക് വിളിച്ചുകൊണ്ടുവരപ്പെടുന്നത്? ഗളിവറും, റോബിൻസൺ ക്രൂസോയും, ഡാനിയൽ ഡീഫോയും, ദസ്തയെവിസ്കിയും പുതിയ നോവലുകളിൽ കഥാപാത്രങ്ങളായി തിരിച്ചുവരുന്നു. മുമ്പു പറഞ്ഞതുപോലെ ഒരു സാഹിത്യകാരന്റെ അവന്റെ കൃതിയുമായുള്ള സ്വകാര്യത ഒരു തിരിവുവരെയുള്ളു. ഇന്നു ജീവികൾ അവയുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ വളർന്നുകഴിഞ്ഞാൽ കൊത്തിയെടുക്കുന്നു. കൊത്തിയെടുത്ത കുഞ്ഞുങ്ങൾ സ്വയം അവരുടെ ഇനയിതാക്കളെ കൈവെടിയില്ല. പിതാക്കൾ എത്രയും മഹാമാരായിക്കൊള്ളട്ടെ. അവരുടെ കുട്ടികൾ അവരിൽ ഒരുങ്ങുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടാണല്ലോ അവർ അവരുടെ മക്കളായത്. അവരിൽനിന്നു പുറത്തുകടന്ന് അവർ പോയ ഇടത്തുനിന്നും മുന്നോട്ടു പോകുവാൻ. ഗൗരവമായ രചനയിലേർപ്പെടുന്ന ഒരു സാഹിത്യകാരനും അവന്റെ കഥാപാത്രങ്ങളുടെ മേൽ സർവ്വാധിപത്യം അവകാശപ്പെടാനാവില്ല. അവർ ജീവനുള്ളവരായിരിക്കണമെന്നും തുടർന്ന് ജീവിക്കണമെന്നുമായിരിക്കും അവർ ആഗ്രഹിക്കുക. അതുകൊണ്ടുതന്നെ, അവന്റെ പേനത്തുമ്പിനെ പൊളിച്ച് ഒരു ദിവസം അവർ ഇങ്ങിനെ നടന്നുപോകുകയാണെങ്കിൽ അവന് അതിൽ സന്തോഷിക്കുവാനേയുള്ളൂ.

സച്ചിദാനന്ദൻ

സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ദുരവസ്ഥ

“ഓഷ്വിറ്റ്സിനുശേഷം കവിത അസാധ്യമാണ്”-നാസികൾ നടത്തിയ യഹൂദരുടെ കൂട്ടക്കൊല കണ്ടു മനസ്സുകലങ്ങിയ ഫ്രാങ്ക് ഫർക് ചിന്തകൻ തിയഡോർ അഡോണോ ആണ് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞത്. ഒരുപക്ഷേ ഇതിനു മറുപടിയില്ലാത്ത പരാധീനതയ്ക്ക് ബെർലിന്റെ വരികളാണ്: “ഇരുണ്ട കാലങ്ങളിൽ കവിതയുണ്ടാവുമോ? തീർച്ചയായും. ഇരുണ്ട കാലങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള കവിത.” ശരിയാണ്, ഓഷ്വിറ്റ്സിൽ നിന്നുതന്നെയാണ് നെല്ലിസാഹ്സിയെന്നും പോൾസെലാനെയും പോലുള്ള ശക്തരായ കവികൾ ഉയർന്നുവന്നത്-അവരുടെ കവിത നിറയെ പീഡനമായിരുന്നുവെങ്കിലും. കവിതയെക്കുറിച്ചുള്ള നൈരന്ധ്യത്തിൽനിന്ന് ഒരു പ്രതി-കവിത രൂപപ്പെടുത്തുവാനായിരുന്നു പോളിഷ് കവിതയുടെ റോസവിക്സിന്റെ ശ്രമം. ‘സൗന്ദര്യമുള്ളത്’ സൃഷ്ടിക്കാനായി ‘ലാവണ്യം’ ഉത്പാദിപ്പിക്കുന്നത് നിരൂപദ്രവമെങ്കിലും ബാലിസവും പരിഹാസ്യവുമായ ഒരു തൊഴിലാണെന്ന് അദ്ദേഹം കരുതി. ശ്മശാനവാശിഷ്ടങ്ങളിലും ചവറ്റുകുന്തകളിലും അടിക്കുകയുണ്ടായ ശുഷ്കശബ്ദങ്ങളിൽ നിന്നാണ് താൻ തന്റെ കൃതികൾ രചിക്കുന്നതെന്ന് ആ കവി പറഞ്ഞു. താനെഴുതുന്നത് കശാപ്പുശാലയിൽ തള്ളപ്പെട്ട, സംഭിതരായ മനുഷ്യർക്കുവേണ്ടിയാണെന്നും.

ഒരർത്ഥത്തിൽ ഈ മനുഷ്യർ നാം തന്നെയാണ്. ഇടതും വലതുമായ എല്ലാ പ്രത്യയശാസ്ത്രങ്ങളിൽനിന്നും രക്തപ്പഴകളൊഴുകുന്നതു കണ്ടു നിന്നവർ. ഭാഷയുടെയും വംശത്തിന്റെയും ദേശത്തിന്റെയും മതത്തിന്റെയും പേരിൽ ഇത്രയേറെ ചോരയൊഴുക്കപ്പെട്ട ഒരു നൂറ്റാണ്ട് മനുഷ്യചരിത്രത്തിലുണ്ടാവില്ല. പ്രത്യയശാസ്ത്ര ദേവതമാർ നമ്മുക്കു നല്കിയത് അടർക്കളങ്ങൾ മാത്രം- വിധവകളാക്കപ്പെട്ട അമ്മമാർ, കുഞ്ഞുങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെട്ട പിതാക്കന്മാർ, അനാഥരാക്കപ്പെട്ട ശിശുക്കൾ. ഭൂമിയാകെ പൊള്ളുന്നുവെന്നപോലെ ഭാണ്ഡവുമേറ്റി ഓടിക്കൊണ്ടേയിരിക്കുന്ന വലിയ അയോർത്ഥി സംഘങ്ങൾ. വിമോചന വാഗ്ദാനവുമായി വരുന്ന വിചാരപദ്ധതികൾ പോലും സംശയത്തിന്റെ നിഴലിലാണ്. അവ എപ്പോഴാണ് നമ്മെ ഒരു ബുഹൻവാൾഡിലേക്കോ ഒരു ഗുലാഗിലേക്കോ ഒരു ചൈനിസ് ലേബർ ക്യാമ്പിലേക്കോ ആനയിക്കുക എന്നു പറയാനാവില്ല. ഉദിച്ച നക്ഷത്രങ്ങളെല്ലാം ഒരു പുതിയ സേപ്താധിപതിയുടെ പിറവി അറിയിക്കുകയായിരുന്നുവെന്ന് ഇന്നത്തെ കവിതയായും. അയാളുടെ പേര് ഹിറ്റ്ലറെന്നോ മുസ്സോളിനിയെന്നോ ആകാം. സ്റ്റാലിനെന്നോ പോൾപോട് എന്നോ ചൗഷന്കയ്യ എന്നോ ഖൊമെനിയ എന്നോ ആകാം. നമ്മുടെ കാലത്തെ സാഹിത്യചരിത്രം, തടവിന്റെയും സെൻസർഷിപ്പിന്റെയും നാടകടത്തലിന്റെയും വധശിക്ഷയുടെയും ചരിത്രം കൂടിയാണ്. എല്ലാ സമഗ്രാധിപത്യ പ്രത്യയശാസ്ത്രങ്ങളെയും നിറം നോക്കാതെ പ്രതിരോധിക്കാൻ ഇത് എഴുത്തുകാരനെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. പീഡനകാലങ്ങളാണ് എഴുത്തുകാരുടെ സത്ത തിരിച്ചറിയാനും അവരുടെ ഉത്തമമായ അംശം പുറത്തുകൊണ്ടുവരാനും സഹായിക്കുന്നതെന്നു ശരിതന്നെ: അടിമത്താവസ്ഥയുടെ മുഹൂർത്തം സമീപകാലത്ത് ഇന്ത്യൻ ചരിത്രത്തിൽ അത്തരമൊരു സന്ദർഭമായിരുന്നുവല്ലോ. “ഞങ്ങളെ പിഴിയ്ക്ക, ഞങ്ങൾ ലലിവുകൊണ്ട്” എന്ന് എഴുത്തുകാരെക്കുറിച്ച് ജെയിംസ് ജോയ്സ് പറഞ്ഞതു ശരിയാണ്. നാസി കോൺസർട്ടേഷൻ ക്യാമ്പുകൾ, ഇറ്റലിയിലെ ഫാസിസം, ഫ്രാൻസിലെ ജർമ്മൻ അധിനിവേശം, അമേരിക്കയിലും ആഫ്രിക്കയിലും കറുത്തവർക്കു നേരിടേണ്ടിവന്ന പീഡനം, ലോകമെ

നാട്ടും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർക്ക് അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്ന അടിമത്തത്തിൽ, തിരിച്ച് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ അധികാരത്തിൽ വന്ന രാഷ്ട്രങ്ങളിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായക്കാർക്കു നേരെയുണ്ടായ കടന്നുകയ്യും, പാലസ്തീൻ ജനതയുടെ പ്രവാസവും മാതൃരാജ്യത്തിനായുള്ള സഹനനിർഭരമായ സമരവും, ചെറുതും വലുതുമായ യുദ്ധങ്ങളും കലാപങ്ങളും, മതമൗലികവാദ ഭരണകൂടങ്ങളിൽനിന്ന് വിമതർക്കും സ്ത്രീവാദികൾക്കും നേരിടേണ്ടിവന്ന മർദ്ദനം-ഇവയെല്ലാംതന്നെ അവയുടേതായ പ്രതിരോധസാഹിത്യവും സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ, ഇതോടൊപ്പംതന്നെ എഴുത്തുകാരായിരുന്നവരും ആകുമായിരുന്നവരുമായ പതിനായിരക്കണക്കിനു പേരെ ഇതേ അവസ്ഥകൾ മൗനത്തിലേക്കും മരണത്തിലേക്കും ആനയിച്ചിട്ടുണ്ട്.

നമ്മുടെ നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്ത്യപാദത്തിൽ എഴുത്തുകാരന്റെ പീഡനത്തിന്റെ ഏറ്റവും തീവ്രമായ പ്രതീകം സൽമാൻ റഷ്ദി തന്നെ. റഷ്ദി ഒരു ഡോസറ്റോയെപ്സിക്കിയോ തോമസ്മാനോ കസാൻദ് സകീസോ അല്ലെന്നു നമുക്കു വാദിക്കാം; കാഫ്ക, പെരെക്, ഇറ്റാലോ കാൽവിനോ, മിലാൻ കുന്ദേറ, ഗബ്രിയേൽ ഗാർസ്യ മാർകെസ്, ബെൻ ഓക്സി, ജെ.എം.കുറ്റ്സെ തുടങ്ങിയവരുടെ അത്രപോലും ഉന്നതമല്ല റഷ്ദിയുടെ കലയെന്നും അത് ഒരു ഉയർന്നതരം ജോണലിസമാണെന്നും കരുതുന്നവരുണ്ട്. എന്നാൽ തങ്ങളുടെ ഓരോ പുതിയ കൃതിയും ഒരു ആഗോള സംഭവമായി മാറുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ച ഉത്തര-ആധുനിക പ്രതിഭാശാലികളിൽ ഒരാളാണദ്ദേഹം: ഒരുപക്ഷേ അടുത്തകാലത്ത് റ്റൊബേൽ സമ്മാന സാധ്യതയുള്ള ഒരേയൊരു ഇന്ത്യൻ വംശജനും. ഡെൽഹിയിലെ വായനക്കാരുടെ വൃത്തങ്ങളിൽ ഇപ്പോൾ ഏറ്റവും ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടുന്ന കൃതികളിലൊന്ന് 'ദ മൂസ് ലാസ്റ്റ് സൈ' തന്നെ. മറ്റൊരേതണ്ണം മാർകെസ്സിന്റെ 'ഓഫ് ലവ് ആൻഡ് അദർ സീമൺസ്', കൃത്യമായ 'ടെസ്റ്റമെന്റ്സ് ബിട്രേഡ്' എന്നിവയാണ്. താൻ ഒരു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റോ ആന്റി-കമ്മ്യൂണിസ്റ്റോ അല്ല, ഒരു നോവലിസ്റ്റാണ് എന്ന പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ഹെയ്ദരാബാദ്, എസാപാണദ്, ഹോട്ട് പ്രിങ് ബെൻ, ഹിയോണോ, സെന്റ് ജോൺ പെഴ്സ് എന്നിവർക്കൊപ്പം മയക്കൊവ്സിക്കിയെയും മാക്സി. ഗോർക്കിയെയും സമഗ്രാധിപത്യത്തോട് സന്ധി ചെയ്തവരെന്ന നിലയിൽ പ്രതികൂട്ടിൽ നിർത്തുകയും ചെയ്യുന്ന കുന്ദേറ തന്റെ പുതിയ കൃതിയിൽ റഷ്ദിയെക്കുറിച്ച് പറയുന്ന ഭാഗം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമായിത്തോന്നുന്നു. 1980-ൽ 'മിഡ്നൈറ്റ്സ് ചിൽഡ്രൻ' പ്രസിദ്ധീകരിച്ചശേഷം ഇംഗ്ലീഷ് സാഹിത്യലോകത്തിൽ ഒരാളാണെന്ന വർത്തമാന സാഹിത്യത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രതിഭാശാലിയായ ഒരാളെന്ന സ്ഥാനം റഷ്ദിക്കു നൽകാതിരുന്നിട്ടില്ലെന്ന് കുന്ദേറ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. 1988-ൽ

'സെയ്റ്റാനിക് വേഴ്സസ്' ഇറങ്ങിയപ്പോഴും വരാതിരിക്കുന്ന കൊടുങ്കാറ്റിനെക്കുറിച്ച് ഒരു ധാരണയുമില്ലാതെയാണ് സന്ദർശനം അതിനെ സാധനം ചെയ്തത്. തുടർന്ന് ഖൊമൈനി റഷ്ദിക്ക് വധശിക്ഷ വിധിച്ചപ്പോഴും പുസ്തകം പല നാടുകളിലും എത്തിയിരുന്നില്ല. ചിലയിടങ്ങളിൽ അത് വായിക്കപ്പെടുമെന്നു നിരോധിക്കപ്പെട്ടു; ചിലയിടങ്ങളിൽ പുസ്തകമെത്തുമ്പോഴും പുസ്തകത്തെക്കുറിച്ചുള്ള എതിർ പ്രചാരണമാണെന്നായിത്. റഷ്ദിയുടെ വധശിക്ഷയ്ക്കു നിമിത്തമായി പറയപ്പെട്ട, ഭാഗങ്ങൾ മാത്രമാണ് ഫ്രാൻസിൽ പരിഭാഷ ചെയ്യപ്പെട്ടത്. ചുരുക്കത്തിൽ, പുസ്തകം ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടുന്നതിനു പകരം പുസ്തകത്തെ നിരോധിക്കുന്നതിലും ശ്രന്ധകർത്താവിന് വധശിക്ഷ വിധിക്കുന്നതിലുമടങ്ങിയ തത്ത്വവും തത്ത്വലംഘനമാണ് തർക്കവിഷയമായത്. ഇന്നങ്ങളിൽ വലിയൊരു ഭൂരിപക്ഷം ആവിഷ്കാര സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ പക്ഷത്തുനിന്നും. പ്രതിഷേധിക്കുകയും അഭ്യർത്ഥനകൾ പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ചെയ്തു. വിശ്വാസികളെ മുറി

സൽമാൻ റഷ്ദി

പ്പെടുത്താൻ ഒരു എഴുത്തുകാരന് അവകാശമുണ്ടോ എന്ന പ്രശ്നവും, റഷ്ദി ഇസ്ലാമിനെ ആക്രമിച്ചത് പാരായണക്ഷമത കുറഞ്ഞ തന്റെ ശ്രന്ധത്തിന്റെ പ്രചാരണാർത്ഥം മാത്രമല്ല എന്ന ചോദ്യവും ചർച്ചാവിഷയമായി. എന്നാൽ തർക്കത്തിൽ ഇരുപുറവും നിന്നവരെയൊന്നും പുസ്തകം വായിച്ചിരുന്നില്ല. "ഞങ്ങൾ ഖൊമൈനിയുടെ തീരുമാനത്തെ തിരസ്കരിക്കുന്നു. ആവിഷ്കാരസാമ്രാജ്യം ഞങ്ങളെപ്പുംബന്ധിച്ചിട്ടേത്തോളം വിശുദ്ധമാണ്. എന്നാൽ മതവിശ്വാസത്തിന്മേലുള്ള ഈ ആക്രമണത്തെയും ഞങ്ങൾ നിരസിക്കുന്നു. അത് ഇന്നങ്ങളുടെ ആത്മാവിനെ അപമാനിക്കുന്ന ലജ്ജാകരവും ഇശ്വരസാഹചര്യമായ ഒരാക്രമണമാണ്"-ഇതായിരുന്നു പൊതുവേ ബുദ്ധിജീവികളുടെ നിലപാട്. റഷ്ദി ഇസ്ലാമിനെ ശരിക്കും ആക്രമിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്ന കാര്യം പരിശോധിക്കാൻ ഒരാളും മുതിർന്നില്ല. പുസ്തകം വിസ്മരിക്കപ്പെട്ടു. ആരോപണം മാത്രം ഒരാർമ്മിക്കപ്പെട്ടു. കുന്ദേറയുടെതന്നെ വാക്കുകളിൽ, "പരിശോധിക്കുകയും അപൂർവ്വമായൊരു സ്ഥിതിവിശേഷം: റഷ്ദി ജന്മകൊണ്ട് ഇന്നും മിക്കവാറും ആധുനിക കാലത്തിനു മുമ്പുള്ള യുഗത്തിൽ ജീവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മുസ്ലിം സമൂഹത്തിലാണുൾപ്പെടുന്നത്. അദ്ദേഹം തന്റെ പുസ്തകമെഴുതിയതോ, ആധുനിക യുഗത്തിലാണ്, യൂറോപ്പിലും-കൂടുതൽ ശരിയായിപ്പറഞ്ഞാൽ, ആധുനിക യുഗത്തിന്റെ അന്ത്യകാലത്ത്. അക്കാലത്ത് ഇറാനിലെ ഇസ്ലാം, മതസാഹിഷ്ണുതയിൽനിന്ന് ആക്രമണോത്സുകമായ ഒരു പുരോഹിതഭരണത്തിലേക്കു നീങ്ങിയിരുന്ന പൊലതന്നെ റഷ്ദിയുടെ വരവോടെ നോവലിന്റെ ചരിത്രം തോമസ്മാനിന്റെ കുലീനവും ഔദ്യോഗികവുമായ പുഞ്ചിരിയിൽനിന്ന് റാബെലായുടെ നർമ്മബോധത്തിന്റെ വീണ്ടും കണ്ടെത്തപ്പെട്ട ഉറവയിൽനിന്നു വരുന്ന അനിയന്ത്രിത ഭാവനയിലേക്ക് നീങ്ങുകയായിരുന്നു. ഈ വിശുദ്ധ (യുവങ്ങൾ അവയുടെ തീവ്രതയുള്ള ഏറ്റവും മികം പ്രാതിനിധ്യസഭാവിമുഖ്യാന സൃഷ്ടിയായ നോവലിനെ ആക്രമണലക്ഷ്യമാക്കുകയും. കാരണം റഷ്ദി ദൈവനിന്ദ നടത്തിയില്ല. അദ്ദേഹം ഇസ്ലാമിനെ ആക്രമിച്ചില്ല. അദ്ദേഹം ഒരു നോവലിസ്റ്റാണ്. പക്ഷേ പുരോഹിതാധിപത്യത്തിന്റെ മനസ്സിന് അത് ആക്രമണത്തെക്കാൾ ഭീകരമായ കാര്യമാണ്. മതത്തിനെതിരെ ഒരു വാദമോ, ദൈവനിന്ദയോ, കലാപമോ ഉണ്ടായാൽ ദൈവയെ സരക്ഷകർക്ക് അതിനെ അവരുടെതന്നെ നിലപാടുതായിൽനിന്ന്, അവരുടെതന്നെ ഭാഷയിലൂടെ, നേരിടാൻ കഴിയും. എന്നാൽ നോവൽ അവർക്ക് ഒരനുഗ്രഹമാണ്, മറ്റൊരു സത്താവിജ്ഞാനിയും അടിസ്ഥാനമായുള്ള മറ്റൊരു പ്രപഞ്ചം. അങ്ങനെയൊരു സത്യം ശക്തിഹീനമാവുകയും ദുർഗ്രഹതയുടെ സാത്താൻ ഓരോ ഉറപ്പിനെയും പ്രഹേളികയാക്കി മാറ്റുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു നരക കുപമാണ്. ഇക്കാര്യം നമുക്ക് ഊന്നിപ്പറയുക: ആക്രമണമല്ല, ദുർഗ്രഹത. മുഹമ്മദിനെയും ഇസ്ലാമിന്റെ ഉത്പത്തിയെയും കുറിച്ചു പ്രതിപാദിക്കുന്ന, നിരോധന കാരണമായ, 'സെയ്റ്റാനിക് വേഴ്സസ്'ന്റെ രണ്ടാംഭാഗം നോവലിൽ ആവിഷ്കരിക്കപ്പെടുന്നത് ജിബ്രിൽ ഹരിഷ്ഠതയുടെ ഒരു സപ്തമായിട്ടാണ്; ആ സപ്തത്തെ ഈ കഥാപാത്രം വിലകുറഞ്ഞ ഒരു ചലച്ചിത്രമായി വികസിപ്പിക്കുന്നു. അതിൽ താൻതന്നെ മുഖ്യ മാലാഖയുടെ ഭാഗമഭിനയിക്കുന്നതായും സങ്കല്പിക്കുന്നു. ഈ കഥ ഒരു പ്രസ്താവമായിട്ടല്ല, മറിച്ച് കളിയായുള്ള ഒരു ഭാവനാസൃഷ്ടിയായിട്ടാണ് അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത്. ആദ്യം ഒരു സപ്തമായും, പിന്നെ പൊളിയുമെന്നുറപ്പുള്ള ഒരു ചിത്ത സിനിമയായും. രണ്ടുകുറി ഇത് കൃതിക്കകത്തുതന്നെ അകറ്റിനിർത്തപ്പെടുന്നു. യോജിക്കാനാകാത്ത ഒരു ഭാവനാസൃഷ്ടി എന്നാണോ? അല്ല, എന്റെ ജീവിതത്തിൽ ആദ്യമായി ഇസ്ലാം മതത്തിന്റെ ഇസ്ലാം ലോകത്തിന്റെ, കവിത എനിക്കു കാട്ടിത്തന്നത് ഈ പ്രതിപാദനമാണ്. നോവലിന്റെ ആപേക്ഷിക പ്രപഞ്ചത്തിൽ വിദേശത്തിനു സ്ഥാനമില്ലെന്ന് നമുക്ക് തീർത്തു പറയുക. വൈയക്തികമായ പ്രത്യയശാസ്ത്രപരമായ ആയ പക്ഷപാടാണെന്നായി നോവലിലെഴുതുന്നയാൾ സമ്പൂർണ്ണവും സുനിശ്ചിതവുമായ വിനാശത്തിലേക്ക്-കലാസൗന്ദര്യത്തിന്റെ വിനാശത്തിലേക്ക്- നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതേപ്പോലെ എന്ന പെൺകുട്ടി തീർച്ചയായും ഒരു രാക്ഷസി തന്നെ; എങ്കിലും അവർക്ക് വശികരണ

ശക്തിയുണ്ട്, അവളെ എമ്പാടും അനുഗമിക്കുന്ന പുനാറ്റുകളുടെ പരിവേഷം അവർക്ക് വിസ്തൃതമായ കത്വം നൽകുന്നുണ്ട്, പലപ്പോഴും ഹൃദയസ്पर्ശശീതമാണോ ചിന്തിക്കണം. ഖൊമൈനിയുടെ ഒരു ഭാവനാത്മക ചിത്രമായ ആ പ്രവാസിയായ ഇമാമിന്റെ ചിത്രീകരണത്തിൽപ്പോലും ആദരം നിറഞ്ഞതെന്നു പറയാവുന്ന ഒരു മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. പാശ്ചാത്യമായ ആധുനികത സംശയത്തോടെയാണു വീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത്, പൗരസ്ത്യപുഷ്പമയക്കാൾ മഹത്തരമായ ഒന്നായിട്ടല്ല. നോവൽ "ചരിത്രപരമായും മനുഷ്യാനുഭവപരമായും" പുണ്യപുരാണ ശ്രന്ധങ്ങളിലേക്ക് ഊളിയിടുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ ഈ ശ്രന്ധങ്ങളെ ടെലിവിഷ്യനും പരസ്യവും വിനോദ വ്യവസായവും എത്രമാത്രം വിലകുറയ്ക്കുന്നുവെന്നും അതു കാണിച്ചുതരുന്നു. ഈ ആധുനിക ലോകത്തിന്റെ ചാപല്യത്തെ അപലപിക്കുന്ന ഉടതുപക്ഷ കഥാപാത്രങ്ങൾ-അവരെങ്കിലും രചയിതാവിന്റെ പൂർണ്ണാഭാവം നേടുന്നുണ്ടോ? തീർച്ചയായുമില്ല. അവർ ദയനീയമാംവിധം പരിഹാസ്യരാണ്; തങ്ങളുടെ ചുറ്റുമുള്ള ചാപല്യത്തോളംതന്നെ ചാപല്യരാണ്, ഈ കൃതിയാകുന്ന ആപേക്ഷികതയുടെ മഹോത്സവത്തിൽ ആരും ശരിയല്ല, ആരും മുഴുവനായി തെറ്റുമല്ല."

അതുകൊണ്ട്, 'സെയ്റ്റാനിക് വേഴ്സസ്'ന്റെ വരവോടെ നോവലെന്ന കലയാണ് ആരോപണവിധേയമാവുന്നതെന്ന് കുന്ദേറ തുടർന്നുപറയുന്നു. ഖൊമൈനിയുടെ വിധിപ്രഖ്യാപനത്തെക്കാളേറെ വേദനാകരമായ കാര്യം, ഏറ്റവുമധികം യൂറോപ്യൻ സഭാവിമുഖ്യാന നോവലെന്ന കലാരൂപത്തെ വിശദീകരിക്കുന്നതിലും സംരക്ഷിക്കുന്നതിലും യൂറോപ്യനുണ്ടായ പുരാജ്ഞാണെന്ന് അദ്ദേഹം കരുതുന്നു. "നോവലിന്റെ സന്തതികൾ" അവരെ രൂപപ്പെടുത്തിയ കലയെ പരിത്യജിച്ചിരിക്കുന്നു. "നോവലിന്റെ സമൂഹമായ യൂറോപ്പ് അതിന്റെതന്നെ ആത്മാവിനെ പരിത്യജിച്ചിരിക്കുന്നു.

കുന്ദേറയുടെ ഈ പുസ്തകത്തോടൊപ്പംതന്നെയാണ് റഷ്ദിയുടെ പുതിയ നോവലും-'ദി മൂസ് ലാസ്റ്റ് സൈ'-വായനക്കാരുടെ കൈയിലെത്തിയതെന്ന് യാദൃച്ഛികമാകാം. ഇപ്പോൾ ഇന്ത്യയിൽ പലയിടത്തും ആ പുസ്തകത്തിന്റെ വില്പന തടയപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. 'സെയ്റ്റാനിക് വേഴ്സസ്' വായിക്കാതെ അതിനെ അപലപിച്ച ബുദ്ധിജീവികൾ ഇപ്പോൾ ഈ നോവലിനു നേരെയും തിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നു-ഇവർക്കുമാർക്കു നേർന്നു എന്ന് ഒരു നായയ്ക്ക് പേരുള്ളതാണ് മുഖ്യ കാരണം. ഈ നോവൽ ക്ഷമാപൂർവ്വം വായിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ, 'സെയ്റ്റാനിക് വേഴ്സസ്' നേരിടേണ്ടി വന്നതിനെക്കാൾ വലിയ തെറ്റിദ്ധാരണയാണ് ഇതിനു നേരിടേണ്ടിവന്നത് എന്നാണു തോന്നിയത്. നെഹ്റുവിനെ വെറുക്കുന്ന കൊളോണിയലിസ്റ്റായ ഒരു കഥാപാത്രമാണ് തന്റെ നായയ്ക്ക് ആ പേരിടുന്നത്. കഥാപാത്രങ്ങളുടെ ചെയ്തികളെ ശ്രന്ധ

ശക്തിയുണ്ട്, അവളെ എമ്പാടും അനുഗമിക്കുന്ന പുനാറ്റുകളുടെ പരിവേഷം അവർക്ക് വിസ്തൃതമായ കത്വം നൽകുന്നുണ്ട്, പലപ്പോഴും ഹൃദയസ്पर्ശശീതമാണോ ചിന്തിക്കണം. ഖൊമൈനിയുടെ ഒരു ഭാവനാത്മക ചിത്രമായ ആ പ്രവാസിയായ ഇമാമിന്റെ ചിത്രീകരണത്തിൽപ്പോലും ആദരം നിറഞ്ഞതെന്നു പറയാവുന്ന ഒരു മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. പാശ്ചാത്യമായ ആധുനികത സംശയത്തോടെയാണു വീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത്, പൗരസ്ത്യപുഷ്പമയക്കാൾ മഹത്തരമായ ഒന്നായിട്ടല്ല. നോവൽ "ചരിത്രപരമായും മനുഷ്യാനുഭവപരമായും" പുണ്യപുരാണ ശ്രന്ധങ്ങളിലേക്ക് ഊളിയിടുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ ഈ ശ്രന്ധങ്ങളെ ടെലിവിഷ്യനും പരസ്യവും വിനോദ വ്യവസായവും എത്രമാത്രം വിലകുറയ്ക്കുന്നുവെന്നും അതു കാണിച്ചുതരുന്നു. ഈ ആധുനിക ലോകത്തിന്റെ ചാപല്യത്തെ അപലപിക്കുന്ന ഉടതുപക്ഷ കഥാപാത്രങ്ങൾ-അവരെങ്കിലും രചയിതാവിന്റെ പൂർണ്ണാഭാവം നേടുന്നുണ്ടോ? തീർച്ചയായുമില്ല. അവർ ദയനീയമാംവിധം പരിഹാസ്യരാണ്; തങ്ങളുടെ ചുറ്റുമുള്ള ചാപല്യത്തോളംതന്നെ ചാപല്യരാണ്, ഈ കൃതിയാകുന്ന ആപേക്ഷികതയുടെ മഹോത്സവത്തിൽ ആരും ശരിയല്ല, ആരും മുഴുവനായി തെറ്റുമല്ല."

റഷ്ദിയുടെ ഈ അനുഭവം ഒരപവാദമല്ല. എഴുത്തുകാരുടെ സാമ്രാജ്യത്തിന് ഇന്നു ഭീഷണിയുയർത്തുന്നത് ഭരണകൂടം മാത്രമല്ല, പലപ്പോഴും, ആനന്ദ ഈയിടെ ഒരു പ്രഭാഷണത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയപോലെ, സിവിൽ സമൂഹത്തിലെതന്നെ അധികാര കേന്ദ്രങ്ങളാണ്.

യന്നും 'ദൈവത്തിന്റെ വികൃതി' കളിലെ അൽഫോർഡ് സ്വച്ഛർ മുക്തനും കൈയാണെന്നു പറയേണ്ടിവരുംമല്ലോ. നോവൽ ഭാവനയുടെ കലയാണെന്നോർക്കാതെ, അതിന് യാഥാർത്ഥ്യത്തിൽനിന്നുള്ള സൗന്ദര്യാത്മകമായ അകലത്തെ പരിഗണിക്കാതെ, കൃതിയുടെയും കഥാപാത്രങ്ങളുടെയും നിലപാടുകളെ കർത്താവിന്റെ നിലപാടുകളായി തെറ്റിദ്ധരിക്കുന്നതിൽ നിന്നാണ് ഇത്തരം ചിന്താശൂന്യങ്ങളായ വിമർശനങ്ങൾ ഉടലെടുക്കുന്നത്. ആത്മാവിഷ്കാര സിദ്ധാന്തം ഭാവനാത്മകതയുടെയും സത്യമാകാം. എന്നാൽ ആഖ്യാന കാവ്യങ്ങളെയോ നോവലുകളെയോ സംബന്ധിച്ച് അതു ശരിയല്ല. മറ്റൊരു കഥാപാത്രത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ കടന്ന് അയാളെങ്ങനെ ചിന്തിക്കുന്നു എന്നതാവിഷ്കരിക്കാനുള്ള കഴിവാണ് ആഖ്യാനാത്മക ഭാവനയുടെ ഒരു വലിയ പ്രത്യേകതയെന്ന് നാം പലപ്പോഴും മറന്നുപോകുന്നു.

റഷ്ദിയുടെ ഈ അനുഭവം ഒരപവാദമല്ല. എഴുത്തുകാരുടെ സാമ്രാജ്യത്തിന് ഇന്നു ഭീഷണിയുയർത്തുന്നത് ഭരണകൂടം മാത്രമല്ല, പലപ്പോഴും, ആനന്ദ ഈയിടെ ഒരു പ്രഭാഷണത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയപോലെ, സിവിൽ സമൂഹത്തിലെതന്നെ അധികാര കേന്ദ്രങ്ങളാണ്. ഈ തർക്കങ്ങളിൽ ഭരണകൂടം പലപ്പോഴും നിഷ്പക്ഷനയം സ്വീകരിക്കുന്നതാണു കാണുന്നത്. ഇറാനിൽ ഭരണകൂടം തന്നെ മതാധിഷ്ഠിതമായതുകൊണ്ട് റഷ്ദിക്കുണ്ടായ എതിർപ്പ് റഷ്ദിയിൽനിന്നുമായിരുന്നെന്നു പറയാം. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനം മതപരമാണെന്നുയള്ളു. എന്നാൽ ഇന്ത്യയിലോ ബംഗ്ലാദേശിലോ സമീപകാലത്തുണ്ടായ സമാന സംഭവങ്ങളിൽ ഭരണകൂടം സാക്ഷി മാത്രമായിരുന്നു; അല്ലെങ്കിൽ സിവിൽ സമൂഹത്തിലെ ചില ശക്തികളുടെ സമ്മർദ്ദത്തിനു വഴിപ്പെടേണ്ടിവന്ന ഒരു കേന്ദ്രം മാത്രമായിരുന്നു-തസ്ലിമിയുടെ കാര്യത്തിലെന്നപോലെ. ഇന്ത്യയിലും സമീപകാലത്ത് ഈ സാമ്രാജ്യവിരുദ്ധ

കർത്താവിന്റെ തന്നെ പ്രവൃത്തികളായി വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നത് ഭാവനാസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ കടുത്ത നിഷേധമാണ്. (റഷ്ദി തന്നെയും സമീപകാലത്തെ പല അഭിമുഖങ്ങളിലും നെഹ്റുവിനോടുള്ള തന്റെ ആദരവും ഈ തെറ്റിദ്ധാരണയുടെ സഭാവവും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്.) നോവലിൽ അപമാനാനന്ദനായ ഒരു കുഞ്ഞുണ്ടെങ്കിൽ അവന്റെ ജനനത്തിനുത്തരവാദി ആ നോവലിസ്റ്റാണെന്നു പറയുന്നതുപോലെതന്നെയാണ്, ഒരു കഥാപാത്രത്തിന്റെ ചിത്തവൃത്തിയെ നോവലിസ്റ്റിൽ ആരോപിക്കുന്നത്. എങ്കിൽ നമുക്ക് ഖസാക്കിലെ രവി വിജ്ഞാൻ അതു പിൻവലിക്കാൻ ഗവൺമെന്റ് തീരുമാനിക്കുകയായി. സർവ്വകലാശാലയിലെ മുൻ പതിവിന് അതു വിരുദ്ധമായതുകൊണ്ടുമാത്രം ഒരു വർഷത്തേക്കുകൂടി അതു തുടരുകയാണ്. നോവൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ട് എത്രയോ വർഷങ്ങളായി: ഇതുവരെ ഉന്നയിക്കപ്പെടാത്ത ഒരാലോചന

മാണ്-അതും അടിസ്ഥാനപരിതമെന്ന് വായനക്കാർ പറയുന്നു-ഇപ്പോൾ അതിനെതിരെ ഉന്നയിക്കപ്പെടുന്നത്. കൃതികളെയെല്ലാം ഇറാനി-മതാടിസ്ഥാനത്തിൽ പാരായണം ചെയ്യുന്നതിലെ അപകടം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്ന മറ്റൊരു സംഭവവും കർണ്ണാടകത്തിലുണ്ടായി. കവിതയും നാടകകൃത്തുമായ എച്ച്.എസ്.ശിവപ്രകാശ്, കർണ്ണാടക കേരകവിതയായ ബസവണ്ണയുടെ ജീവിതത്തെപ്പറ്റി സന്ദേശത്തെയും ആധാരമാക്കി 'മഹാമഹാ' എന്നൊരു നാടകം രചിച്ചു. അത് 1986-ൽ യു.ആർ.അനന്തമൂർത്തിയാണ് ആദ്യമായി പ്രകാശനം ചെയ്തത്. തുടർന്ന് അത് അഞ്ചു പതിപ്പുകളിലൂടെ കടന്നുപോയി. കർണ്ണാടക ഗവൺമെന്റുതന്നെ "പോപ്പുലർ ബുക്ക് സീരിസി"ൽ അതിന്റെ അയ്യായിരം പ്രതികൾ പ്രകാശിപ്പിച്ച് മംഗലാപുരത്തും മൈസൂരിലും സർവ്വകലാശാലകളിൽ അതു പാഠപുസ്തകമായി, തുടർന്ന് ഗുൽബർഗ്, കുമ്പളം എന്നീ സർവ്വകലാശാലകളും അതു പാഠപുസ്തകമായി. ഇതിനിടെ കർണ്ണാടക സാഹിത്യ അക്കാദമിയുടെയും കേന്ദ്രസംഗീതനാടക അക്കാദമിയുടെയും അവാർഡുകൾ അതു നേടി, ഇന്ത്യയിൽ പലയിടത്തും അരങ്ങേറുകയും ചെയ്തു. കൃഷ്ണം തുടങ്ങുന്നത് 1994-ലാണ്: 'ബസവ' എന്നപേരിലുള്ള ലിംഗായത്തുകളുടെ ഒരു മൗലികവാദി സംഘടനയുടെ നേതൃത്വം വഹിക്കുന്ന മാടേ മഹാദേവി, നാടകത്തിനെതിരെ ഒരു ലഘുലേഖ ഇറക്കി. നാടകത്തിൽ ചില പുണ്യാത്മാക്കളെ അധികേഷപിക്കുന്നുവെന്നായിരുന്നു ആരോപണം; ബസവയുടെ സർഗ്ഗശാലാണത്തെ ആത്മഹത്യയായി ചിത്രീകരിച്ചെന്നും ആ പാഠപുസ്തകം സർവ്വകലാശാലകളിൽനിന്നു പിൻവലിക്കണമെന്നും അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഒപ്പം 'മഹാമഹാ'യുടെ പ്രതികൾ ചുട്ടുകരിയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. ഉത്തര കർണ്ണാടകത്തിലായിരുന്നു ഇതിന്റെ അരങ്ങേറ്റം. പ്രതിരോധവും അവിടെനിന്നു

ഒ.എൻ.വി. കുറുപ്പ്

പ്രതിഫലം

ഇതിഹാസാസ്പദമായ ഒരു കാവ്യം

പത്തു ഉത്തരായനകാണ്ഡം ആരിൽ തയ്യന്നിൽ നില്പവൾ? മായവി?

നേരോ കിനാവോ? യയാതിയ്ക്ക

തിശയം! തന്നിയെ താതനെയല്പിക്കുവാൻ ഗുരു ചൊന്നതനുസരിച്ചെത്തിയ ഗാലവൻ മങ്ഗളം നേർന്നു ചൊല്ലു "നിതാ മായവി! അങ്ങിവളെത്തിരികെ സ്വീകരിക്കുക!" എത്രയാകുമിങ്കം യോഗവിയോഗങ്ങൾ! വിശ്വസിക്കാൻ വയ്യ, പൂരിതന്നാഗമം! 1

എന്തു ചോദിക്കുവാൻ! വേണ്ടതിവേളയിൽ സന്തുഷ്ടിയല്ലയോ? എന്തേ പരിഭ്രമം? നന്ദിപൂർവ്വം മുന്നിയോരൂ: "അവിടുത്തെ നന്ദിനിയെന്തുകൊണ്ട് വീട്ടി സുകൃതിനി!" നന്ന്, വിശ്വാമിത്രശിഷ്യനു തൻനേർക്ക് സന്തോഷമത്രേ; യയാതിയാശ്വസതനായ്! എങ്കിലും മായവി തൻ മുഖം നോക്കുവാൻ അടുവാക്കൊതുവാൻ ത്രാണിയല്ലാതെപ്പോയ്! 2

ഓടിയടുത്തുചെന്നാദരാൽ താതന്റെ പാദങ്ങളിൽ വീണു വന്ദിച്ചതില്ലവൾ. തന്റെ കൗമാരസ്മൃതികളൊത്തുനൊരങ്കണം കാണുന്നുഴരിയില്ലാ മിഴി. ഒക്കത്തിരിക്കുന്ന ഭാണ്ഡമിറക്കൊതെ വല്ക്കലം മാറ്റാതൊഴിഞ്ഞൊരു കോണിലായ് കേവലമനുയെപ്പോൽ നിന്നു മായവി!-ദേവയാനിയ്ക്കുള്ളിലെത്തിതാ കാഴ്ചയിൽ! 3

കാച്ചിയ പൊന്നുപോൽ ക്കളേശത്തിലും കാന്തി വാച്ചുതാതിരി നില്ക്കുമത്തന്നിയെ

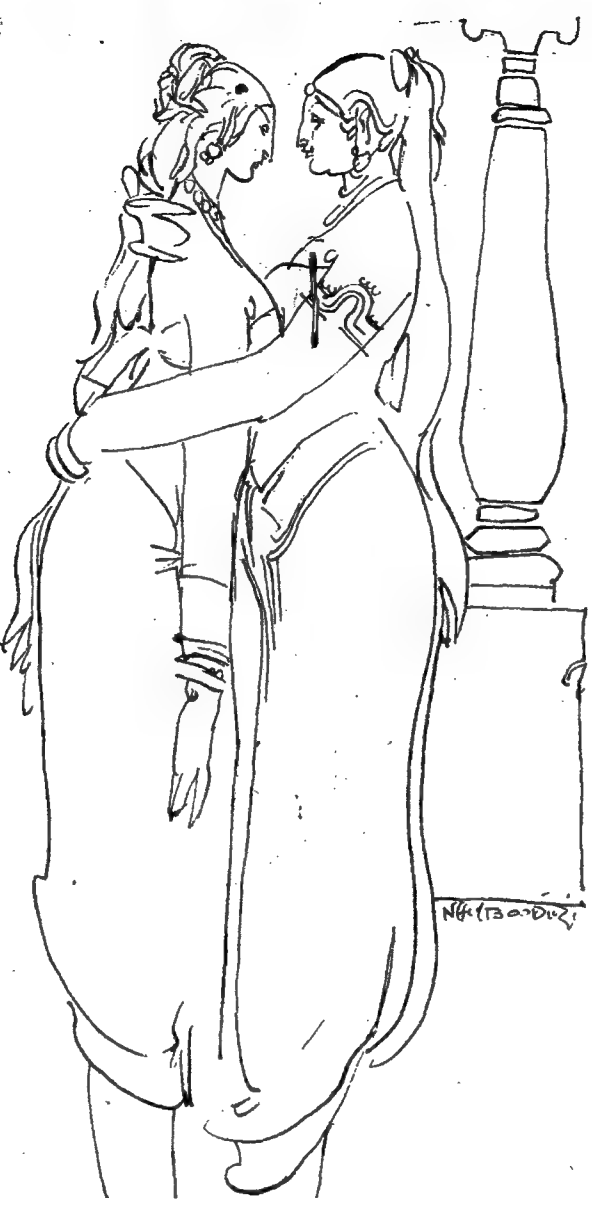
അമ്മയെപ്പോൽ ദേവയാനിയടുത്തുചെന്നുപോന്നു കെട്ടിപ്പുണർന്നോതിനാൾ: "വരു!" അന്തഃപുരാതത്തിലേക്കു നയിക്കയായ് പിന്നെ; താലതാഴ്ത്തിയൊപ്പം നടന്നുപോം തന്നിതൻ മൗനത്തിലാ മുഖഭാവത്തിൽ ഒന്നുമേ വായിച്ചറിയുവാനായില്ല! 4

"വല്ക്കലം മാറ്റിയടുത്താലുമിപ്പതു-വസ്ത്രം"-അവളതു കേൾക്കാതിരിക്കുന്നു. വെള്ളിത്തളികയിൽ കൊണ്ടന്നുവെച്ചതാം

നല്ല വിഭവങ്ങൾ തൊട്ടതേയില്ലവൾ. ബന്ധുക്കൾതൻ കൃശലോകികൾക്കൊക്കെയും മന്ദഹാസം മാത്രമായി മറുമൊഴി. ധിക്കരിക്കുന്നതിന്നൊപ്പമായുള്ളൊരു നിശ്ശബ്ദതയിൽ സ്വയം പുണ്ടിരുന്നവൾ. 5

എങ്ങായിരുന്നവൾ? ഏതാശ്രമത്തിങ്കൽ? എന്തേ മരവുരി മാറ്റാത്തു? സന്യാസ-മെന്നെയുപേക്ഷിച്ചതല്ലയോ? വീണ്ടുമി-യന്തഃപുരാതത്തിലേക്കെത്തിയതെന്തിനോ?

എന്തു ചോദിക്കിലുമെന്തുകൊണ്ടിങ്ങനെ മിണ്ടാതിരുന്നു കുറുമ്പുകാട്ടിപ്പോന്നു? -അങ്ങനെയുത്തരമില്ലാത്ത ചോദ്യങ്ങൾ അന്തഃപുരജനം മന്ത്രിപ്പു തങ്ങളിൽ! 6

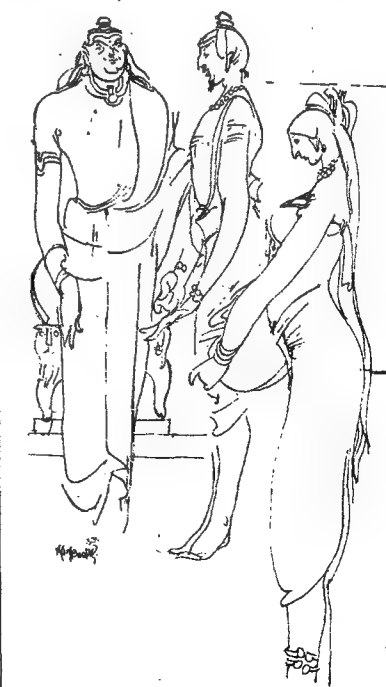
താതനൊരാൾക്കു കുതിരയെ വാങ്ങുവാൻ ദാനം കൊടുത്ത പൊൻനാണുമല്ലിയിവൾ? ദുരവിപണികളിൽ പലേ കൈ മാറി ദാത്യകരങ്ങളിൽ തിര്യെ വന്നെത്തവേ, പണ്ടത്തെ മന്ദ്രം കുറഞ്ഞിട്ടുമില്ലതി:-

നെന്നിന്നു പിന്നെ സഹതാപവാക്കുകൾ? ആരുണ്ട് തന്നെയറിയുവാനി രാജ-ധാനിയിലെനോർത്തു വീർപ്പിച്ചു മായവി! 7

എല്ലാമറിയുന്ന ദേവയാനിക്കേറെ വല്ലായ്മ തോന്നി, യയാതിയൊടോതിനാൾ: താതയർമ്മം മറന്നെന്നെയിരിക്കുന്നു. മായവി സ്വന്തം മകളെന്നുതോർക്കാതെ? എല്ലാം മറക്കാൻ, പൊറുക്കുവാ.നൊക്കെയും നല്ലതിന്നെന്നൊരാശ്വാസവാക്കൊതുവാൻ എന്തേ മുടിക്കുന്നവളിലെഴും രാജ-നന്ദിനിയെ,യഞ്ച് വീണ്ടെടുക്കേണ്ടയോ? 8

ഘോരപോയ നാൾകളിൽ നാമറിയാതെ കയ്പുനിർ കോരിക്കുടിച്ചിരിക്കാമവൾ? വല്ക്കലം മാറ്റാതിരിക്കുമവളുടെ ദുഃഖങ്ങളിൽനിന്നു മുക്തി നല്കേണ്ടയോ? നല്ലനാൾ നോക്കി സ്വയംവരവും കുറി-ച്ചെല്ലായിടത്തും വിളംബരം ചെയ്യുവാൻ വേണ്ടുമൊരുക്കങ്ങളുണ്ടാമെന്നു സാന്തനപൂർവ്വമവളോടു ചൊല്ലുമോ? 9

സ്വർദ്ധ്വ യയാതിതന്നുള്ളിൽ കുടികൊള്ള-മൻപാർന്നൊരാൾക്കു രാജ്യത്തിയുണർത്തവേ, താതവാത്സല്യം ക്ഷണിച്ചുവരുത്തിയ മായവി തത്സന്നിധിയാർന്നു സാദരം അർപ്പമെന്നുനേറ്റുചെന്നു മകളുടെ

കൈയ്ക്കു പിടിച്ചു, നിറുകയിൽ ചുംബിച്ചു തൊട്ടുത്തായിട്ടിരുത്തി, പ്രിയപത്നി ഒട്ടുമുമ്പേ ചൊന്നപോലെവേ ചൊല്ലുന്നു. 10

താതന്റെ മുന്നിൽ സ്വയംവരത്തിന്നെതിർ-വാദങ്ങളൊന്നും പാഞ്ഞില്ല മായവി. മൗനവും സമ്മതമല്ലയോ? ഈയഭി-മാനിനിയെല്ലാം തുറന്നങ്ങു ചൊല്ലുമോ? "എന്നാലിനി ദേവയാനിയും കേൾക്കട്ടെ-എൻമകൾ മായവിക്കുണ്ടാം സ്വയംവരം! നല്ലനാളേതെന്നറിയേ വേണ്ടു, ദി-ക്കെല്ലാം സ്വയംവരവാർത്ത ഘോഷിക്കണം!" 11

താതമുഖത്തേക്ക് നോക്കിയിരുന്നൊരു ഗുഡന്മിതത്തോടെയോതുന്നു മായവി: "ഉണ്ടൊരേയോഗം-നാളെ സ്വയംവര-പ്പന്തലി രാജാക്കണത്തിലല്ലാ വേണ്ടു. ഗംഗായമുനകളൊന്നിച്ചുചേരുന്ന മംഗളമുമാമാശ്രമഭൂമിയിൽ, കാട്ടുമുളകൾ, പൂച്ചില്ലുകൾ, വള്ളികൾ കോർത്തൊരു പന്തൽ!-അതാണെന്റെയഗ്രഹം!" 12

കാടുകയറിയ പെണ്ണിന്റെ മോഹവും കാടുകയറുന്നതായ്ത്തോന്നിയെങ്കിലും, "വത്സേ! നിനക്കതാണിഷ്ടമെങ്കിൽ,"-സ്നേഹ-വർഷമായി ദേവയാനിതൻ വാക്കുകൾ: "നിന്റെ സ്വയംവരമങ്ങനെയെന്നയാം," "എന്തതിൽ സംശയം?" എന്നായ് യയാതിയും. സന്തുഷ്ടമാമന്തരംഗം സുതാര്യമായ്-സംഭൃശ്യമാം പുഞ്ചിരിതുകി മായവി. 13

ദിക്കുകൾതോറും സ്വയംവരവാർത്തതൻ ഉൽഘോഷണമായി - സ്വർദ്ധ്വ യയാതിതൻ നന്ദിനി മായവി തന്നുടെ വേളിക്ക് മന്നരയെല്ലാം ക്ഷണിക്കും വിളംബരം! കാനനശോഭ തളിർത്തുനിന്നിടുനൊ-രാ നദിതീരത്തു പന്തലുയരുന്നു! കന്യയെക്കാമിച്ചെന്നും നൂപർക്കായി വർണ്ണാഭമാം കുടീരങ്ങളൊരുങ്ങുന്നു! 14

വല്ക്കലം മാറ്റിയെന്നാകിലും ശുദ്ധമാം ശുക്ളാംബരം ചാർത്തി മേവുന്നു മായവി. ഇഷ്ടജനങ്ങളടുത്തുണഞ്ഞാലൊരു സ്നിഗ്ദ്ധസ്മിതം കൊണ്ടു സൽക്കരിച്ചിടിലും ഒറ്റയ്ക്കിരുന്നുതന്നോർമ്മകളിൽ സ്വയം നഷ്ടമാകുംപോലെ മേവുന്നു മായവി. മറ്റൊരിയുന്നു!-നാലിട്ടു-പൈതങ്ങൾ പൊട്ടിക്കരയുന്ന തൊട്ടപൊന്നൊടും! (തുടരും)

സ്വപ്ന കാണുന്നവരുടെ

ഒരു സ്വതന്ത്ര ചാനൽ എന്ന നിലയ്ക്കുള്ള ഏഷ്യാനെറ്റിന്റെ ജൈത്രയാത്ര തുടരുകയാണ്.

ഏഷ്യാനെറ്റിന്റെ മുഖ്യശില്പി : ശശികുമാർ

സ്വപ്നം കാണുന്നവർക്കുള്ള താണ് ഈ ലോകമെന്നു പറഞ്ഞത്, ശശികുമാറിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം എത്ര ശരി. അതിരുകളില്ലാത്തതാണെന്നു തോന്നുന്നു. ശശികുമാറിന്റെ സ്വപ്നങ്ങൾ. ഈ പ്രപഞ്ചം മാത്രമല്ല, സൂര്യനും ചന്ദ്രനും നക്ഷത്രങ്ങളുമെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വപ്നങ്ങളിലെ കഥാപാത്രങ്ങളാണ്. ദുഃഖഭരിതമായ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലെ അലസനിമിഷങ്ങളെ സമ്പന്നമാക്കാൻ അദ്ദേഹം തന്റെ സ്വപ്നങ്ങളെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നു. അങ്ങനെ തന്റെ സ്വപ്നലോകത്ത്, നമ്മെയും സഹയാത്രികരാക്കുന്നു. 'ഏഷ്യാനെറ്റ്' ശശികുമാറിന്റെ ഒരു സ്വപ്നവും, സ്വപ്നസാക്ഷാത്ക്കാരമായതും അങ്ങനെയാണ്.

ഇന്ത്യയിലെ വീടുകളിലെ വിരുന്നുമുറിയിൽ ടെലിവിഷൻ അതിഥിയായ കാലമുതൽക്കേ ശശി

കുമാർ ഈ മാധ്യമത്തിന്റെ ഭാഗമായിത്തീർന്നു. ഇന്ത്യയിലെ ഏറ്റവും പ്രശസ്തരായ ആങ്കർമാന്മാരിൽ ഒരാളാണ് അദ്ദേഹം. ഡേവിഡ് ഫ്രോസ്റ്റിനോടും ലാറി കിംബറോടും കിടപിടിക്കത്തക്ക വ്യക്തിത്വമുള്ള ആങ്കർമാന്മാർ ഇന്ത്യയിൽ അധികമില്ല. ഒരു പ്രണോയ് റോയിയും ഒരു ശശികുമാറും കഴിഞ്ഞാൽ ആ നിരയിൽ പേരെടുത്തു പറയത്തക്കവരില്ല. ആ രണ്ടുപേരിൽ, പ്രണോയ് റോയിയെ സ്റ്റാർ ആക്കുന്നത്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഫെമിനിസ്റ്റ് സ്പർശമാണെന്നു തോന്നുന്നു. ശശികുമാർ അതിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തനാണ്. സ്റ്റാർ കാളിറ്റിയോടൊപ്പം പൗരുഷവും അദ്ദേഹത്തെ അനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു. മദ്രാസ് ടി.വിയിലെ ന്യൂസ് റിഡറായിരുന്ന കാലത്ത്, ആ നഗരത്തിൽ കമലഹാസനേക്കാൾ കൂടുതൽ ആരാധകർ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നുവെന്നത് പറഞ്ഞുകേട്ട ഒരു കഥ.)

മദ്രാസിൽനിന്നും ഡൽഹിയിലേക്കു മാറുമ്പോൾ ന്യൂസ് റിഡർ, ഇന്റർവ്യൂവർ എന്നീ നിലകളിൽ ശശികുമാർ അജ്ഞാതായി ഉയർന്നു. താൻ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന വിഷയങ്ങളിൽ അസാധാരണമായ ഉൾക്കാഴ്ച മാത്രമല്ല, ഒരുതരം അനായാസതയും അദ്ദേഹത്തിനു സിദ്ധമായിരുന്നു. പ്രമുഖരും പ്രശസ്തരുമായ പലരെയും അദ്ദേഹം ദുരഭിമാനം വേണ്ടി ഇന്റർവ്യൂ ചെയ്തിരുന്നു. അപ്പോഴെല്ലാം, താൻ ഇന്റർവ്യൂ ചെയ്യുന്ന വ്യക്തിയുമായി അടുപ്പം സ്ഥാപിക്കാനും അതിലൂടെ ഇന്റർവ്യൂവിന് ഊഷ്മളത പകരാനും ശശികുമാറിനു സാധിച്ചു. വളരെ വർഷങ്ങൾക്കുശേഷമാണെന്നു തോന്നുന്നു. ഇന്ത്യയുടെ കരണസന്യാസിപനെ അദ്ദേഹം ഇന്റർവ്യൂ ചെയ്തത്. തൊപ്പിയും അധികാരാധിപന്മാരുമൊക്കെയായി റൂൾത്തടിപോലെ ഇരുന്ന അദ്ദേഹത്തെ തന്റെ ഇന്റർവ്യൂവിലൂടെ മയപ്പെടുത്തി രസഗുളയാക്കിയെടുക്കുന്നത്, അതു കണ്ടവർ മറന്നുപോ

ലോകം

യിക്കുന്നുവെങ്കിലും മണി മാറ്റേഴ്സ് എന്ന പരിപാടിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈയൊപ്പി പതിഞ്ഞതായിരുന്നു. ഒരു ധനകാര്യജ്ഞനല്ലെങ്കിലും, അതിസങ്കീർണ്ണമായ സാമ്പത്തികകാര്യങ്ങൾ അതിവേഗമായി പ്രതിപാദിക്കാനും ഒരു വീട്ടമ്മയ്ക്കു പോലും ആ പരിപാടിയിൽ കൗതുകം ഉണ്ടാക്കാനും ശശികുമാറിനു കഴിഞ്ഞത് ഗൃഹപാഠത്തിലുള്ള നിഷ്കർഷതയും താൻ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന വിഷയത്തിൽ ആത്മാവ് അർപ്പിക്കാനുള്ള സന്നദ്ധതയുമാണെന്നായിരുന്നു. എന്നാൽ സുരഭിയുടെ സ്ഥാനത്ത് താനു പാനയുമായി വന്ന ശശികുമാറിന്, തന്റെ യശസ്സിൽ തുവൽ ചാർത്തുംവിധം അതിനെ ശ്രദ്ധേയമാക്കാനായില്ല. ആത്മാവില്ലാത്ത 'സോപ്പി'ന്റെ നിലയിലായിപ്പോയി ആ പരിപാടി.

വർത്തമാനകാല ജീവിതത്തിൽ നിർണ്ണായകമായിത്തീർന്ന ടെലിവിഷൻ മേഖലയിൽ തനതായൊരു വ്യക്തിമുദ്ര പതിപ്പിച്ച അദ്ദേഹം 'ഏഷ്യാനെറ്റ്' എന്ന പേരിൽ ഒരു കമ്പനി ആരംഭിക്കുകയും, അതുവഴി മലയാളം പരിപാടികൾ കേരളീയരുടെ ഗൃഹാങ്കണങ്ങളിൽ എത്തിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ അതൊരു താല്ക്കാലിക ഏർപ്പാടായിത്തീരുമെന്നായിരുന്നു അപ്പോൾ പലരും കരുതിയത്. അല്ലെങ്കിൽ അങ്ങനെ ആകണമെന്ന് ആഗ്രഹിച്ചു. എന്നാൽ കസൻഡ്രാമാർക്കു തെറ്റി. മലയാളികളുടെ ഇഷ്ടപ്പെട്ട ചാനലായിത്തീരാൻ ചിലപ്പോൾ കുറച്ചുകാലംകൂടി വേണ്ടിവരുമെങ്കിലും, ടെലിവിഷൻ പരിപാടികൾ സ്ഥിരമായി കാണുന്നവർക്കിടയിൽ ഒഴിച്ചു കൂടാത്തതായിത്തീർന്നു ഏഷ്യാനെറ്റ്. കേരളത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇതു നിസ്സാരമല്ലാത്ത വിജയമാണ്. നല്ലതിനെ രണ്ടുകൈയുംനിട്ടി സ്വീകരിക്കാൻ എന്നും വിമുഖത കാട്ടുന്നവരാണ് മലയാളികൾ. അനുകൂലമായി അവരൊന്ന് "തലകുലുക്കു"ന്നതുപോലും വലിയ വിജയമാണ്. ശശികുമാറിനു മലയാളികളെക്കൊണ്ടു തലകുലുക്കിപ്പിക്കാൻ സാധിച്ചു.

സ്വകാര്യരംഗത്തു കുന്നുകൾപോലെ മുട്ടിച്ചൊന്നായി എല്ലാ ചാനലുകളുടെയും നിലനില്പ് സിനിമയിലാണ്. കണ്ടചെയ്ത വീഡിയോകൾ വഴി ഉപജീവനം നടത്തിയിരുന്ന കേബിളുകാരുടെ പരിഷ്കരിച്ച പതിപ്പാണല്ലോ ഇന്ത്യയിലെ മിക്കവാറും എല്ലാ ചാനലുകളും. ചലച്ചിത്രങ്ങൾ വഴിയും സിനിമാതാരങ്ങൾ വഴിയും പ്രേക്ഷകരെ ആകർഷിക്കാനും പിടിച്ചിരുത്താനുമാകുമെന്ന് ലോകത്തിനു കാണിച്ചുകൊടുത്തത് അമേരിക്കയാണ്. അത്, അതേപോലെ അനുകരിച്ചു ഇന്ത്യയിലെ ചാനലുകൾ ഹിന്ദിസിനിമയെ സുലഭമായി ഉപയോഗിച്ചു.

ഏഷ്യാനെറ്റ് ഇക്കാര്യത്തിലാണ് തനിമ പ്രദർശിപ്പിച്ചത്. അൻപതുകളിലേയും അരുപതുകളിലേയും അഞ്ഞൂറോളം മലയാള ചലച്ചിത്രങ്ങളുടെ ഒരു ശേഖരം ഏഷ്യാനെറ്റും ഉണ്ടാക്കി. പക്ഷേ, അതിനെ മാത്രം ആശ്രയിച്ചു നില്ക്കാനെ സാന്നദ്ധ്യം ചാലുകിറാനാണ് ശശികുമാർ മുതിർന്നത്. ദിവസം മുഴുവൻ പരിപാടി ആസൂത്രണം ചെയ്ത്, അതു ഭിന്നരൂപങ്ങൾക്ക് ആസാദകരമാക്കുകയും ഷക്കരമാണ്. സാഹചരികമായും അത്തരം അവസരങ്ങളിൽ പാളിച്ചകൾ സംഭവിക്കും. ഏഷ്യാനെറ്റും അതിന് അപവാദമല്ല. എന്നാൽ മനുഷ്യശേഷിയിലും വിവേകശേഷിയിലും മുനിട്ടു നില്ക്കുന്ന ദുരദർശൻ അവതരിപ്പിക്കുന്ന പരിപാടികളിൽ പത്തുശതമാനംപോലും തൃപ്തികരമല്ലെന്നിരിക്കെ, രണ്ടാം മുട്ടിക്കാൻ പാടുപെടുന്നതിനിടയിൽ കൈയിലുള്ള തകരുകൊണ്ടാണെങ്കിലും സമ്യമായ സമ്യ ഒരുക്കാനാവുന്നത് അഭിനന്ദനീയംതന്നെയാണ്.

സാഹസികമെന്നു വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്, മലയാളം വാർത്തകൾ ടെലികാസ്റ്റ് ചെയ്യാനുള്ള

ഒരു മുരടിപ്പുള്ളിയിലെ സൂക്ഷ്മതയായാണു കാണിക്കുന്നത്. സിനിമയെ ആശ്രയിച്ചുള്ള പരിപാടികളോടൊപ്പം കാഴ്ചക്കാരിൽ എല്ലാത്തരക്കാർക്കും ആസാദകരവും സ്വീകാര്യവുമായ ഒരു പാക്കേജ് ഉണ്ടാക്കുന്നതിൽ സ്വദേശി ചാനലുകൾക്കൊന്നും വലുതായി വിജയിക്കാനായിട്ടില്ലെന്നത് ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. സിനിമയെന്ന 'മാവ്' ദോശയായും ഇഡ്ഡലിയായും അപ്പമായും ചുട്ടെടുക്കുന്നതിൽ കവിഞ്ഞ് ചാനലുകാരൊന്നും ഒരിഞ്ചിനാലിറ്റിയുടെ കാര്യത്തിൽ സമ്പന്നരല്ല. കൊമേഴ്സ്യൽ സിനിമക്കാരെപ്പോലെ, ചാനലുകാരും പാഴ്ചാതു ചാനൽ പരിപാടികളുടെ ആരാധകരും അനുകർത്താക്കളാണ്. വിനോദിപ്പിക്കൽ എങ്ങനെയും ആകുമല്ലോ. ചാനലുകൾക്ക് അതിൽക്കവിഞ്ഞൊരു ലക്ഷ്യവുമില്ല. എന്നാൽ നേരത്തേ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ, ഏഷ്യാനെറ്റ് പരിവൃചിട്ടകൾ ഉപേക്ഷിക്കാതെത്തന്നെ ചില പുതിയ പരിപാടികളും ആവിഷ്കരിച്ചു. ന്യൂസ് ബേസ്ഡ് പ്രോഗ്രാമുകൾ എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടാവുന്ന ആ പരിപാടി

ഉപരാഷ്ട്രപതി കെ. ആർ. നാരായണൻ ഏഷ്യാനെറ്റിന്റെ സ്റ്റുഡിയോ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യുന്നു.

ഏഷ്യാനെറ്റിന്റെ തീരുമാനം. മാനിലയിൽ മലയാളി വായനക്കാരെ സ്ഥിരമായി പാർപ്പിച്ച് കേരളത്തിൽ നടക്കുന്ന സംഭവങ്ങൾ അതാതു ദിവസം കാഴ്ചക്കാരിലേത്തിക്കാൻ വളരെ വിപുലമായ കോപ്പുകൾ വേണം. കോടിക്കണക്കിനു രൂപ നിക്ഷേപിച്ച് ഈ രംഗത്തു പിടിച്ചുനില്ക്കാൻ പലരും പാടുപെടുകയാണിപ്പോഴും. ബിസിനസ്സ് ഇതു സന്തോഷമായി രംഗത്തു വന്നു. ലോകം മുഴുവൻ കാൽക്കീഴിലാണെന്ന അവകാശവാദമായി. വിദേശ വേരുകളുള്ള സ്റ്റാർപോലുള്ള ചാനലുകളും രംഗത്തുണ്ട്. അവർക്കൊന്നും കഴിയാത്തതാണ്, വാർത്തകൾ ടെലികാസ്റ്റ് ചെയ്യുകവഴി ഏഷ്യാനെറ്റ് സാധിച്ചത്. വാർത്തകളുടെ കാര്യത്തിൽ ദുരദർശനമായി വേണം ഏഷ്യാനെറ്റിനു മത്സരിക്കേണ്ടത്. മല്ലൂനും മാതേവനും തമ്മിലുള്ളതുപോലൊരു മത്സരവുമാണിത്. എനിട്ടും മാതേവനും പിടിച്ചുനില്ക്കാനാകുന്നു എന്ന് ശശികുമാറി

കളിൽ ശ്രദ്ധേയമായത് കണ്ണാടിയും അന്വേഷണവും തമ്മിൽത്തമ്മിലുമാണ്. ദിനപത്രങ്ങളിൽ അച്ചടിച്ചു വരുന്ന വാർത്തകൾക്കു പിന്നിലെ വാർത്തകൾ അന്വേഷിച്ചറിഞ്ഞ കണ്ണാടിയുടെ ആസൂത്രകൻ. വരികൾക്കിടയിലെ സത്യം കണ്ടെത്താൻ പ്രാപ്തനായ പത്രപ്രവർത്തകനായിരുന്നു. അന്വേഷണത്തിലും, ആ ഉച്ഛാര്യംവലത ആദ്യമൊക്കെ ദൃശ്യമായിരുന്നു. എന്നാൽ ദിനപത്രങ്ങളെ വിചാണചെയ്യാനാണോ എന്നു തോന്നുമാറ് പത്രവിശേഷം എന്ന പരിപാടി അവതരിപ്പിച്ചു തുടങ്ങിയപ്പോൾ: മുറിവേല്ക്കപ്പെട്ടത് ഏഷ്യാനെറ്റിന്റെ വസ്തുനിഷ്ഠമായ സമീപനത്തിനായിരുന്നു. മുൻ ധാരണകളുമായി ഏതൊന്നിനെയോ സമീപിക്കുന്നത്. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നവരുടെ സത്യസന്ധതയായിരിക്കും അതിനുമായി ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുക. ഇന്ത്യയിലെ തലമുതിർന്ന പ്രശസ്തനായ ഒരു പത്രപ്രവർത്തകനായിരുന്നു ഈ പരി

മൾബറി കഥാ ഗ്രന്ഥം

ഹൃദയത്തെയും ബോധത്തെയും നിർമ്മലീകരിക്കുന്ന, സ്നേഹാനുഭൂതിയുടെ മൃദലകുന്ത പത്തുകഥകൾ! 'മാതൃഭൂമി'യുടെ പ്രഥമ പുരസ്കാരം നേടിയ 'ക്രിസ്തസ് മരത്തിന്റെ വേര്' ഉൾപ്പെടെ ഭാവതീവ്രതയാർന്ന കഥകൾ! ജോണിന്റെ പ്രഥമ പുസ്തകം!

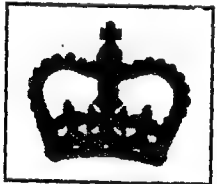
ക്രിസ്തസ് മരത്തിന്റെ വേര്

അയ്മനം ജോൺ

വില: 25 രൂപ.

വിതരണം.

കറന്റ് ബുക്സ് 17 ശാഖകൾ

EM

അംഗങ്ങൾക്കും മറ്റും MAIL ORDER വഴിയും നേരിട്ടും പ്രസാധകരിൽ നിന്നും ലഭിക്കുന്നു.

MULBERRY PUBLICATIONS
P.B. No: 159,
KOZHICODE. 673 001.

ബൈബിളിനു ശേഷം ലോകത്തിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ വായിക്കപ്പെട്ട പുസ്തകം

ഭാഷാന്തരീകരണ പ്രക്രിയയിൽ പ്രൊഫ. കെ.വി. തമ്പി ഏതോ നിയോഗത്തിന്റെ അപാര സാന്നിദ്ധ്യം തൊട്ടറിഞ്ഞ യോഗാത്മക വാങ്മയം!

തോമസ് അ' കെവിസിന്റെ ക്രിസ്താനുഭവം The Imitation of Christ

അനന്തവർഷമായി ഹൃദയത്തിലേക്ക് പെയ്തിറങ്ങുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ അമൃതമയമായ സ്നേഹ വചസ്സുകൾ

കെ.പി. അപ്പന്റെ

അവതാരികയോടെ മലയാളത്തിലെ പ്രഥമ സമ്പൂർണ്ണ പരിഭാഷ ഡിസംബർ 21 ന് പുറത്തിറങ്ങുന്നു...

ക്രൂൺ 1/8, 275 പേജ് കമ്പ്യൂട്ടറൈസ്ഡ് ടൈപ്പ്സെറ്റിങ്ങ് ഓഫ്സെറ്റ് അച്ചടി

മുഖവില 63 രൂപ പ്രീ-പബ്ലിക്കേഷൻ സൗജന്യം 43 രൂപ ഇന്നുതന്നെ MO/DD അയയ്ക്കുക

OSTRICH BOOKS
XLI/3465, BLUE STAR
ST. ALBERTS LANE, KOCHI-18

നിരിക്കുന്നു. അമേരിക്കൻ ഉപഗ്രഹത്തെ എക്കാലവും ആശ്രയിച്ചു നില്ക്കേണ്ടി വരുന്ന അവസ്ഥയിൽനിന്നും സ്വതന്ത്രമാകാനുള്ള ശ്രമത്തിലാണ് ശരിക്കുമാർ.

ഏഷ്യാനെറ്റിനു സ്വന്തമായൊരു ഉപഗ്രഹം? ആ ചോദ്യത്തിനുള്ള ഉത്തരം അമേരിക്കയിൽ ഒരു ചിരിയൊതുക്കിയ ശരിക്കുമാർ, സ്വപ്നംകാണൽ തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

സ്വപ്നം കാണുന്നവർക്കുള്ളതാണല്ലോ ഈ ലോകം.

--സ്റ്റാഫ് ലേഖകൻ

കഥാ സരിത് സാഗരം

മൂലഗ്രന്ഥകാരൻ സോമദേവഭട്ടൻ

ഷെർലക് ഹോംസിന് (സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ) ശേഷം കൈരളി മൃഗാലയത്തിന്റെ മറ്റൊരു ബുഹർ സംരംഭം

- ഏറെക്കാലമായി വായനക്കാർ അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന മഹദ്ഗ്രന്ഥം!
- നൂറുനൂറു കഥകളുടെ മഹാനദികൾ ഒന്നിച്ചു ചേരുന്ന-ഭാരതീയ സംസ്കൃതിയുടെ ആകെത്തുകയാകുന്ന മഹാ സാഗരം.
- ലോക കഥാസാഹിത്യത്തിലെ ഏറ്റവും മഹത്തും ബൃഹത്തായ ഗ്രന്ഥം.
- കഥകളും ഉപകഥകളുമായി ആയിരത്തിലധികം കഥകൾ ഒറ്റപുസ്തകത്തിൽനിന്നും ലഭിക്കുന്നു.
- പഞ്ചതന്ത്ര കഥകൾ, വികിരമാദിത്യകഥകൾ, ഹിതോപദേശ കഥകൾ, ജാതക കഥകൾ തുടങ്ങിയവയ്ക്ക് അടിസ്ഥാനമായ മഹദ്ഗ്രന്ഥം.

വിവ: ജി. കുമാരൻനായർ

സംശോധനയും അവതാരികയും:

ശുരനാട്ട് കുഞ്ഞൻപിള്ള

ഡിമൈ 1/8 1200 പേജ്

ഡി.സി.പി. ഓഫ്സെറ്റ് അച്ചടി

ഡീലക്സ് പതിപ്പ്

മുഖവില 333 ക.

പ്രീ പബ്. വില 200 ക.

(100 ക. വീതം രണ്ടുതവണയായും അയയ്ക്കാം)

തവണകളായി 225 ക.

(25+50+50+50+50)

വിപ്ലവി അംഗങ്ങൾക്ക് പതിവുള്ള കിഴിവ് പ്രസിദ്ധീകരണം: 1996 മാർച്ച് 31 ബുക്കിങ്ങിന് കറന്റ് ബുക്സ് 17 ശാഖകളും 45 ഏജൻസികളും മണിഓർഡർ കറന്റ് ബുക്സ്, കോട്ടയം-1

കണ്ണൻ മേനോൻ ബേബി മേനോൻ

ശത്രുവാഭട്ട

പിന്നെ സന്ധ്യ മയങ്ങുന്നതുവരെ ഇതുതന്നെയാണ് ചർച്ച. ദേവേടത്തിയുടെ കൈയിൽ വന്നെത്തുന്ന കണക്കറ്റ സമ്പത്തായിരുന്നു ഇതിനെല്ലാം കാരണം. അസുയതന്നെ വിമാനക്കമ്പനിക്കാർ മാത്രം ഒരുലക്ഷം പൗണ്ട്സ് ആണത്രേ നഷ്ടപരിഹാരം നല്കിയത്. വേണാട്ടന്റെ ബോംബെ ഓഫീസിൽനിന്നും കിട്ടിയ വിവരമാണ്. പിന്നെ കൂട്ടലും കിഴിക്കലും ഹരിക്കലുമായി. അതുമൂലം നാല്പതുലക്ഷം രൂപ വരുമെന്നു കണക്കാക്കി. ഇനിയുമുണ്ട്, ഇൻഷുറൻസ് തുക. പ്രോവിഡൻ്റ് ഫണ്ട്. ഗ്രാറ്റുവിറ്റി. കമ്പനിയുടെ ആവശ്യത്തിനുള്ള യാത്രയായിരുന്നതുകൊണ്ട് അതിനും പ്രത്യേക നഷ്ടപരിഹാരം കിട്ടും. എല്ലാംകൂടി രണ്ടുകോടി രൂപ. ആർക്കും ഇതു വിശ്വസിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. രണ്ടുകോടി രൂപയോ? വലിയമ്മമാനാണ് എല്ലാവരുടേയും ചെവിയിൽ മന്ത്രമോതിയത്. നോക്ക് ഇതെല്ലാം ഈ തറവാട്ടിലേക്കു കിട്ടേണ്ടതല്ലേ?

അനർഹമായതാണെന്ന് അറിയാമായിരുന്നെങ്കിലും എല്ലാവരും വലിയമ്മാന്റെ അഭിപ്രായത്തോടു യോജിച്ചു. എന്താ, പണം കിട്ടിയാൽ കയ്ക്കോയെന്ന് ആരോ ചോദിക്കുന്നതു കേട്ടു. അങ്ങനെ വീട്ടുകൊടുത്താൽ പറ്റില്ലെന്നു ഞാനും തീരുമാനിച്ചു. എന്തായാലും എനിക്കു തെമ്മാടി കൗഴിയാണ് ഇവർ വിധിച്ചിരിക്കുന്നത്. ചോദിക്കേണ്ടത് ചൂടാണെന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ ചോദിക്കണം.

നിങ്ങളെന്നെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റെന്നോ, ചെങ്കുത്താണെന്നോ എന്തുവേണമെങ്കിലും വിളിച്ചോളൂ. എനിക്ക് ഒരു വിരോധം ഇല്ല.

ദർശനാലു മരിച്ചാൽ- വലിയമ്മാൻ പെട്ടെന്ന് ഇടയിൽ ചാടിവിണ്ണു എല്ലാ അവകാശം ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ഭാര്യക്കൊന്നല്ലേ നീ പറയാൻ പോണോ? എന്താ നീയെന്നെ നിയമം പഠിപ്പിക്കൂ? എടോ. കുടുംബത്തിൽ പൊന്നു പെണ്ണാണെങ്കി. അവള് കിട്ടണകാൾ ഈ തറവാട്ടിലേക്ക് തരാ വേണ്ടത്. വേണുനെ പത്തുമാസം ചൊമന്ന് പെറ്റു തള്ള ഇവടെ ചാവാണ് കെടപ്പുണ്ടല്ലോ. അല്ലെങ്കി എന്തുമാവട്ടെയെന്നു കരുതി സമാധാനിക്കായിരുന്നു. ഞാൻ പല്ലിനുമ്മി. അറിയാതെ വായിൽനിന്നു വീണുപോയി.

മാങ്ങാത്തൊലി. എന്താ നീ പറഞ്ഞത്? എയ്, ഒന്നുല്യോ. പിന്നെ അവിടെ ഇരുന്നില്ല. എഴുന്നേറ്റു പോന്നു. വേണാട്ടനെ എല്ലാവരും മറന്നുകഴിഞ്ഞു. എന്റെ ഒറ്റപ്പെട്ട ശബ്ദം ആരും അത്ര കാര്യമായി എടുക്കുന്നില്ല. തൊടിയിലേക്കിറങ്ങി. വടക്കൻകാറ്റ് ആഞ്ഞടിക്കുന്ന അയിനിയുടെ കീഴെ ചെന്നുനിന്നു. എന്റെ മനസ്സുപോലെതന്നെ വയലുകളും വരണ്ടുകിടക്കുന്നു. ഞാൻ ദേവേടത്തിയെ തിരയുകയായിരുന്നു. ദേവേടത്തിക്കൊതുപറ്റി? വിവരത്തിന് ഒരുവരിയെങ്കിലും എഴുതിയിടാമായിരുന്നു.

അന്നും പതിവുപോലെ പ്രാതലുകഴിഞ്ഞ് ഇറയത്തെ തിണ്ണയിൽ ചാരിയിരുന്നു പത്രം വായിക്കുകയായിരുന്നു. പെട്ടെന്നാണു ധൂതിയിൽ നടന്നുവരുന്ന മൊയ്തുവിനെ കണ്ടത്. സാധാരണ ഉച്ചതിരിഞ്ഞാണ് മൊയ്തു വരാറ്. ഇന്നേത്തേ ഇത്രനേരത്തെ വരാൻ എന്നാലോചിച്ചു. ദേവേടത്തിയുടെ കത്തുണ്ടാവും. തീർച്ച. പിന്നെ എനിക്ക് അവിടെയിരിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. എഴുന്നേറ്റ് പടിക്കലേക്കോടി. ദുരഭിനിയുതന്നെ മൊയ്തു ചിരിച്ചു.

രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത ഒരു നീളൻ കവർ. ബ്രിട്ടീഷ് രാജ്ഞിയുടെ ചിത്രമുള്ള സ്റ്റാമ്പ്. ഒപ്പിട്ടുകൊടുത്ത് കവർ മേടിച്ചു. പത്തുരൂപനോട്ട് പോക്കറ്റിൽനിന്നും എടുത്ത് മൊയ്തുവിനു സമ്മാനിച്ചു. അയാൾക്കു സന്തോഷമായി.

പടിപ്പുരയുടെ തിണ്ണയിൽ ഇരുന്നുതന്നെ കവർ പൊളിച്ചു. ഇടവിട്ടെഴുതിയ രണ്ടുപേജുള്ള ഒരു കത്ത്. മൂന്നു വർണ്ണഫോട്ടോകൾ. ഹൈക്കമ്മീഷണറുടെ മുന്നിൽവെച്ചു സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയ അധികാരപത്രം. കത്തിലൂടെ അതിവേഗം ഞാൻ കണ്ണോടിച്ചു. ദേവേടത്തി എഴുതിയിരിക്കുന്നു: നീണ്ട ഈ മാനത്തിനു ഞാൻ ക്ഷമ ചോദിക്കുന്നില്ല. കാരണങ്ങൾ വിശദീകരിക്കുന്നില്ല. നിന്റെ കത്തുകളിൽനിന്ന് എല്ലാം ഞാനറിഞ്ഞു. ഞാനാരെയും കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നില്ല. വേണാട്ടൻ നമ്മുടെ എല്ലാവരുടേതുമായിരുന്നു. വേണാട്ടന്റെ പേരിൽ കിട്ടിയതും നമ്മുടെല്ലാവർക്കുള്ളതാണ്. മൂന്നുവർഷത്തെ വേണാട്ടനുമായുള്ള ബന്ധം ഒരു സ്വപ്നംപോ

പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു !

കേരളപഠനങ്ങൾ

5

പത്രാധിപർ

കെ. ടി. റാംമോഹൻ

പണിക്കുട്ടങ്ങൾ

ജി. ഗോപികുട്ടൻ, ടി. ടി. ശ്രീകുമാർ

വ്യവകാശം

ലീലാഗുലാടി

പരിഷ്കർത്താവ്

മുൻനിർത്തി ഒരു പഠനം

പി. മോഹനൻ പിള്ള

മലബാറിലെ ഉത്തരവുകൾ

വി. എച്ച്. ദിവാൻ

മണിച്ചിത്രത്താഴ്

എസ്. സഞ്ജീവ്

ഘോഷയാത്ര

കെ. എൻ. ഗണേശ്

ജാതി-ആണുകോയ്മ പ്രത്യയശാസ്ത്രം

വടക്കൻപാട്ടുകളിൽ

പി. ആന്റണി

വക്കം മൗലവിയുടെ

മനനാവികരണ പ്രസ്ഥാനം

കെ. എം. സീതി

കേരളത്തിൽ മുസ്ലീം-ലീഗിന്റെ

ആവിർഭാവം

എം. ഗംഗാധരൻ

പഴയവകുപ്പുകളുടെ ചരിത്രം

കെ. കെ. എൻ കുറുപ്പ്

ഒരു ആദ്യകാല സോഷ്യലിസ്റ്റ്

കെ. ടി. റാംമോഹൻ

ഗണിതശാസ്ത്രത്തിലെ

യൂറോകോന്ദവാദം

ജോർജ് ഗീവർഗീസ് ജോസഫ്

ചിത്തിര പബ്ലിഷേഴ്സ്

39/3006, മണിക്കരത്ത് റോഡ്, കൊച്ചി 16

ഒറ്റപ്രതി 15 രൂപ വാർഷികം 50 രൂപ

ചെക്ക് / ഡ്രാഫ്റ്റ് / മണിയോർഡർ

ചിത്തിര പബ്ലിഷേഴ്സിന്റെ പേരിൽ

ചെക്കിൻമേൽ കളക്ടർ ചാർജ്ജ് ഇനത്തിൽ

എട്ട് രൂപ അധികം ചേർക്കുക

ലെ മാത്രമേ എനിക്കു തോന്നുന്നുള്ളൂ. വേണോട്ടന്റെ വേരുകൾ ആ തറവാട്ടിലാണ്. അതു ഞാൻ മറക്കില്ല. എനിക്കു ലഭിച്ച നഷ്ടപരിഹാരത്തുക മുഴുവനും ഞാൻ അമ്മയുടെ പേരിൽ അയയ്ക്കുന്നു. അതിൽനിന്നും ഒരുപൈസപോലും എനിക്കു വേണ്ട. ഞാൻ സമസ്താലിലെ എടുത്ത തീരുമാനമാണിത്. ആരും എന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. ആരുടെ നിർബന്ധങ്ങൾക്കും ഞാൻ വഴങ്ങിയിട്ടില്ല. എനിക്കു കാത്തുസൂക്ഷിക്കുവാൻ വേണോട്ടനെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മകൾ മാത്രം മതി. അതിൽ ഞാൻ പരിപൂർണ്ണ സന്തുഷ്ടനാണ്. താലിമാലയൊഴിച്ചു ബാങ്ക് ലോക്കിൽ ഇരിക്കുന്ന ആഭരണങ്ങൾ മുഴുവൻ അമ്മയെ ഏല്പിക്കുക. എന്റെ ബെഡ്റൂമിലിരിക്കുന്ന വെഡ്ഡിംഗ് ഫോട്ടോയും എനിക്കു വേണം. പത്തുക്കൈപ്പതുകെ എല്ലാം മറക്കാനുള്ള ശ്രമത്തിലാണ് ഞാനിപ്പോൾ.

ഉണ്ണി, ഞാൻ ചില തീരുമാനങ്ങളെല്ലാം എടുത്തു. അതു ശരിയാണെന്ന് എന്റെ മനസ്സ് മന്ത്രിക്കുന്നു. എല്ലാവർക്കും അതു സ്വീകാര്യമാകണമെന്നില്ല. വിധോഘ്നിക്കുന്നവരോട് എനിക്കു വിരോധവുമില്ല.

മിനി ഇടയ്ക്കിടെ ഉണ്ണിമ്മാനെ തിരക്കുന്നുണ്ട്. ഉണ്ണിമ്മാൻ ഇങ്ങട്ട് വരാനൊരുങ്ങുന്നു ചോദിക്കുന്നു. നിയോച്ചാൽ അവൾക്ക് ജീവനാ. ഭയങ്കര കൂസലായിട്ടാണ്. ഇപ്പോൾ ചലപലാണ് ഇംഗ്ലീഷ് പറയാനും തുടങ്ങി. ഒരുമിനിറ്റ് വെറുതെയിരിക്കില്ല.

ലണ്ടനിലെ പ്രസിദ്ധമായ ഹൈഡ് പാർക്കിനെക്കുറിച്ചു കേട്ടിട്ടില്ലേ? ഞങ്ങൾ അവിടെവെച്ചുരുത്ത

ഇതുകൊണ്ട്

സുഷ്മമായി ഗണിച്ചു തയ്യാറാക്കി ഫലനിരൂപണം ചെയ്ത് അയച്ചു കൊടുക്കുന്നതാണ്.

K. SREEDHARAN
P.O. PUTHOOR
PANOOR
Pin-670692
KANNUR

കേരള ദിനേഴ്സ് ബീഡി കണ്ണൂർ

രണ്ടുമൂന്നു ഫോട്ടോ ഇതോടൊപ്പമുണ്ട്. എന്റെയും മിനിയുടെയും നടുക്കു നില്ക്കുന്നത് മിസ്റ്റർ ബിശാസും അയാളുടെ അമ്മയുമാണ്. വേണോട്ടൻ പേയിംഗ് ഗസ്റ്റായി ബിശാസിന്റെ കൂടെയാണ് താമസിച്ചിരുന്നത്. അവതുകൊല്ലത്തിനുമുമ്പ് ബംഗാളിൽനിന്നു വന്ന് ഇവിടെ സ്ഥിരതാമസമാക്കിയതാണ് ബിശാസിന്റെ കുടുംബം. ഇപ്പോൾ അവരെല്ലാം നാടും വീടുംവിട്ട് ബ്രിട്ടീഷ് പൗരന്മാരായി. ബംഗാൾ ബ്രാഹ്മണരാണ്. സന്ധ്യഭോജികൾ. ബിശാസ് യൂറോപ്പിലും സ്റ്റേറ്റിലും അറിയപ്പെടുന്ന വാസ്തുവിദ്യാപ്രതിഭയാണ്. വിഭാഗ്യൻ. വിധി അയാളോടും എന്തൊരു ക്രൂരതയാണു കാട്ടിയതെന്നോ! തിരുവല്ലക്കാരി റോസ്മേരിയെന്നൊരു മലയാളിപ്പെണ്ണയെക്കുറിച്ചായിരുന്നു ഭാര്യ. വൈദ്യശാസ്ത്ര വിദ്യാർത്ഥിനി. അവർ പ്രഥമദർശനത്തിൽത്തന്നെ പ്രണയബദ്ധരായി. പ്രേമം വിവാഹത്തിലെത്തിച്ചു. ആരോടും ചോദിച്ചില്ല. ആരുടെ സമ്മതത്തിനുംവേണ്ടി കാത്തുനിന്നില്ല. കഴിഞ്ഞ നവമ്പർ സപ്തമസിയെങ്കിലും ഭാര്യയായ ഒരു കാലപകടത്തിൽപ്പെട്ട് റോസ്മേരി അന്ത്യശ്വാസം വലിച്ചു. പാവി. യൗവനത്തിന്റെ പ്രസരിപ്പു വിട്ടുമാറാത്ത ബിശാസ് റോസ്മേരിയെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോൾ തേങ്ങിക്കരയുന്നു.

ഞങ്ങളും ബിശാസിന്റെ അപ്പാർട്ട്മെന്റിൽത്തന്നെയാണു താമസം. പേയിംഗ് ഗസ്റ്റ് തന്നെ.

ഞാനെടുത്ത തീരുമാനമെന്തെന്ന് ഉണ്ണിക്കുറിയണ്ടോ? ഞങ്ങളിനി നാട്ടിലേക്കു മടങ്ങുന്നില്ല. എന്തോ, അങ്ങനെയൊരു തീരുമാനമെടുക്കണമെന്നു ചോദിക്കുമായിരിക്കും. നാട്ടിലെ ഇന്നത്തെ ചുറ്റുപാടിൽ എനിക്കു ജീവിക്കുവാൻ പറ്റുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. സഹാനുഭൂതിയും സഹായവുമാണ് എനിക്കും മിനിക്കും ആവശ്യം. അവിടെ സ്വത്തുതർക്കത്തിനിടയിൽ നഷ്ടമായിരിക്കുന്നതും അതാണെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നു.

ഇന്ത്യൻ വംശജർ നടത്തുന്ന ഒരു കിന്റർ ഗാർട്ടനിൽ എനിക്ക് ഒരു ചെറിയ ജോലി കിട്ടി. വേണോട്ടന്റെ സുഹൃത്തുക്കൾ തരപ്പെടുത്തിത്തന്നതാണ്. എനിക്കും മിനിക്കും ആർഭാടമില്ലാതെ ജീവിക്കുവാനുള്ള വരുമാനമുണ്ട്. നല്ല അന്തരീക്ഷം. നിഷ്കളങ്കരായ കുട്ടികളുടെയിടയിൽ കഴിയുമ്പോൾ ഞാനെല്ലാം മറക്കുന്നു. ഞാൻ അവരുടെ കൂടെ പാടുന്നു. കൈകൊട്ടിക്കളിക്കുന്നു. ചിരിക്കുന്നു. തിരികെ വന്ന് വീട്ടുജോലികളിൽ ഏർപ്പെടുന്നു. അടിക്കലും തുടയ്ക്കലും അലക്കലും-സമയം പോകുന്നതറിയാറില്ല. അടുക്കളപ്പണി ബിശാസിന്റെ അമ്മ നോക്കിക്കൊള്ളും. ബിശാസ് മിക്ക ദിവസവും ടൂറിലായിരിക്കും. സ്റ്റേറ്റിൽ അയാൾക്കു കോടിശ്വരന്മാരായ കുറെ ഇടപാടുകാരുണ്ട്. ലക്ഷക്കണക്കിനു ഡോളറാണ് അയാൾ ഓരോ കൊല്ലവും സമ്പാദിക്കുന്നത്.

ഇവിടുത്തെ പൗരത്വവും സ്ഥിരതാമസത്തിനുള്ള അനുവാദവും കിട്ടുക അത്ര എളുപ്പമല്ല. ബിശാസിന് ഉന്നതങ്ങളിൽ നല്ല പരിചയമുള്ളതുകൊണ്ട് ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് എഴുതുക. ഞാൻ വീണ്ടും എഴുതാം, വൈകാതെ.

ദേവേടത്തിയുടെ ഈ കത്ത് വീട്ടിൽ ഭുകമ്പം തന്നെയുണ്ടാക്കി. എല്ലാവരുടെ കണക്കുകൂട്ടലുകളും തകിടമറിഞ്ഞു. സത്യത്തിൽ അവരുടെ മുമ്പിൽ ഞാനാണു ഇയിച്ചത്. ദേവേടത്തിയെക്കുറി

ച്ചു ഞാൻ പറഞ്ഞതെല്ലാം ശരിയായി. പക്ഷേ ഒരു തീരാദൃഢം എന്നെ പിടികൂടിയിരിക്കുന്നു; ദേവേടത്തി എന്നെന്നേക്കുമായി എനിക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന വിചാരം.

കുറ്റബോധം എന്ന വേട്ടയാടുകയാണ്. എന്റെ മനസ്സമാധാനം നഷ്ടപ്പെട്ടു എന്നുതന്നെ പറയാം. ഞാനയച്ച കത്തുകളാണ് ദേവേടത്തിയെ ഇത്തരം ഒരു തീരുമാനമെടുക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. ഇവിടെ നടന്നതൊന്നും ദേവേടത്തിയെ അറിയിക്കുവാൻ പാടില്ലായിരുന്നു. ഞാൻ ചെയ്തതെല്ലാം തെറ്റാണെന്ന് എനിക്കു ബോദ്ധ്യമായി. ഒരു മുന്നറിയിപ്പു നല്കുവാൻ മാത്രമേ ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുള്ളൂ.

പിന്നീട് ആലോചിച്ചപ്പോൾ ഇതിനൊരു മറുപടുമുണ്ടെന്ന് എനിക്കു തോന്നി. ഈ ഇടുങ്ങിയ മനസ്സുകളുടെ ഇടയിൽക്കിടന്ന് വെണ്ണറാകുന്നതിലും ദേവേടത്തിയെ സന്തോഷിപ്പിക്കുകയാണ്. ഒന്നിനും ഒരാളുടെ അനുവാദത്തിനു വേണ്ടി കാത്തുനില്ക്കേണ്ടതില്ല. ഷി ഈസ് ഹെർ ഓൺ മാസ്റ്റർ. പുതിയ ലോകം. പുതിയ മനുഷ്യരും ചുറ്റുപാടുകളും.

പഴഞ്ചൻ ആചാരങ്ങളുടേയും വിശ്വാസങ്ങളുടേയും തടവുകാരായ വീട്ടിലെ ബന്ധുക്കളെക്കാൾ നല്ലവരായ മനുഷ്യർ. ദേവേടത്തി തിരഞ്ഞെടുത്ത പാതതന്നെയാണു നല്ലത്. തീരുമാനങ്ങളെ അടിനടിച്ച് കൊണ്ട് ഞാൻ എഴുതി. മറുപടി വന്നില്ല. ഫോൺ വിളിച്ചുമില്ല.

അഞ്ചു

വേണോട്ടന്റെ ചരമവാർഷികം. ഞാൻ അനിയന്തായതുകൊണ്ട് ശ്രദ്ധം ഊട്ടണമെന്ന് അമ്മയും വലിയമ്മാമനും നിർബന്ധിച്ചു. ഞാൻ വഴങ്ങിയില്ല. വലിയമ്മാമൻ ബഹളംവെച്ചു. അവസാനം ചന്ദ്രപാറ എന്തെല്ലാമോ പറഞ്ഞ് പടിയിറങ്ങിപ്പോയി. ഞാൻ ഓടിപ്പോയി മാപ്പിറക്കുമെന്നായിരിക്കും കാരണമെന്ന് കരുതിയത്. ഞാൻ വിളിച്ചില്ല. അന്നു ഞാൻ പൂജയെത്തിക്കുന്നതിൽ വേണോട്ടന്റെ ഒരു പുറംകയെ എണ്ണുചായചിത്രം തൂക്കി. അതിൽ ചെത്തിപ്പുമാല ചാർത്തി. അതിനുമുമ്പിൽ കണ്ണടച്ചു കൈകുപ്പിനിന്നു. കണ്ണുതുറന്നപ്പോൾ തൊട്ട

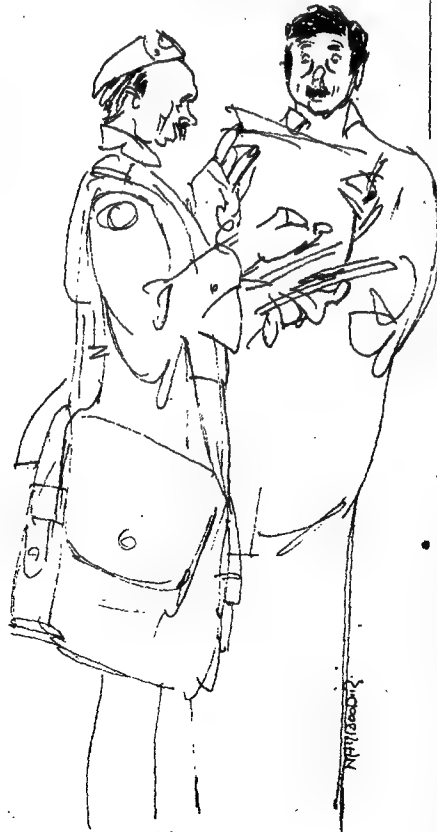
എത്ര വേഗമാണ് ഓടിപ്പോകുന്നത്, അല്ലേ? ഈ കത്ത് നിന്റെ കൈയിൽ കിട്ടുമ്പോഴേക്കും വേണോട്ടന്റെ ശ്രദ്ധം കഴിഞ്ഞിരിക്കും. വീട്ടിൽ നിയമം ആണായിട്ട്. വേണോട്ടന്റെ താഴെയുള്ള ശ്രദ്ധം ഊട്ടിയോ? അമ്മയും. അമ്മാമനും നിർദ്വേഷം എനിക്കറിയാം, നി അച്ഛന്റെ ശ്രദ്ധയും ഊട്ടാറില്ലേന്ന്. വഴക്കിനും വക്കാണത്തിനും..

BOOKS AND MAGS. Latest book or magazine. Eloor gives both. Popular and classical fiction, children's and ladies' books, computer, management, popular science, architecture, interior design, self-help, photography, biography, films, fashion, cookery, sports, car, bike - Eloor's range amazes. ELOOR LENDING LIBRARIES. Basement, Poomthoppil Building Opp. Jacobs, Spencer-Vanrose Road Thiruvananthapuram-34, Ph: 66926 Press Club Road, Emakulam Ph: 363539 Also at Bangalore, Madras

ന്നും നിലക്കല്ലേ മറ്റുള്ളവരുടെ ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങൾക്ക് നമ്മുടെ ചിലപ്പോൾ വഴങ്ങേണ്ടി വരില്ലേ? ഞങ്ങൾ ഇവിടെ ചിലതെല്ലാം പറ്റാൻ ചെയ്യുന്നുണ്ട്. പ്രഭാതത്തിൽ ശ്മശാനത്തു പോയി പുഷ്പചക്രം വയ്ക്കുക. തിരികെ വന്ന് ഞങ്ങളുടെ അപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ ഒരു ചെറിയ അനുസ്മരണയോഗം ചേരണമെന്നും അനാഥക്കുട്ടികളുടെ ഫണ്ടിലേക്ക് വേണമെന്നു പേരിൽ ഒരു ചെറിയ സംഭാവന നൽകണമെന്നുമാണ് ഞങ്ങൾ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നത്. ടൈമിംഗും ഗാർഡിയനിലും വേണമെന്നു ഫോട്ടോയും നൽകുന്നുണ്ട്.

ഒന്നിനു പിറകേ ഒന്നായി വരുന്ന നിന്റെ കത്തുകൾക്കൊന്നും ഞാൻ മറുപടി അയച്ചില്ല. മനുഷ്യർ വെല്ലുളളതാണ് ഞാൻ നിനക്ക് എഴുതിയാൽ അതും ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങൾക്ക് ഇടനൽകും. എന്തിന് അതിനു വഴിവയ്ക്കുന്നു? നീ പിണങ്ങരുത്. നിനക്ക് ദേവേടത്തിയോടു പിണങ്ങാൻ കഴിയില്ലെന്ന് എനിക്കറിയാം.

ഏതോ പാപംപോലെ, വേനലിലെ മഴപോലെ ചിലപ്പോൾ എന്റെ ജീവിതത്തിൽ സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. നീ അർത്ഥപ്പെടുത്തും. ഞാൻ ഒരു ബിശാസിക്കെക്കുറിച്ചു സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നില്ലേ? ജന്മിൽ, പൊള്ളെറ്റ്, സോഫ്റ്റ് സ്കോക്കൺ എന്നീ വിശേഷപദങ്ങളെല്ലാം അയാൾക്കു ചേരും. റോസ്മേരിയുടെ വേർപാടിന്റെ മുറിവുകൾ ഉണങ്ങാതെ നീ നിന്നിരി ജീവിക്കുന്ന മനുഷ്യനെക്കുറിച്ച് നിനക്കറിയാമോ?

യങ്ങേ? കേട്ടോളൂ. പുളളിയുടെ മുഴുവൻ പേര് അരുൺകുമാർ ബിശാസ്. ആറടി യോളം പൊക്കം. നന്നുത്തമിശ. ചെമ്പൻമുടി. വെള്ളക്കാരന്റെ നിറം. അല്പം നീണ്ട മുക്ക്. ചടച്ച ശരീരം. ഇംഗ്ലീഷ് സംസാരം. ഇരുപത്തൊമ്പതു വയസ്സ്. ബിശാസിന്റെ അമ്മ, അറുപത്തൊമ്പതു വയസ്സ്. എന്റെ കഴുത്തിനൊപ്പം പൊക്കം. തടിച്ച ശരീരം. നാബായിച്ച മുടി. നാല്പത്തഞ്ചു കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ഇവർ ഭർത്താവുമൊത്തു ലണ്ടനിലെത്തി. ബ്രിട്ടീഷ് പൗരത്വം സ്വീകരിച്ചു. ഇവിടെ സ്ഥിരവാസമാക്കി. എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളുമുള്ള അപ്പാർട്ട്മെന്റ്. കാർ. ബുദ്ധിമുട്ടുകളൊന്നുമില്ല. അശ്വതി ബിശാസിനും. വിധിയോടു മല്ലിടേണ്ടി വന്നു. അവിടെ മരണമായിരുന്നില്ല പ്രതിനായകൻ. അരുണിന്റെ അച്ഛൻ ഒരു വെള്ളക്കാരിയുമായി പ്രേമത്തിലായി. അവരുമൊത്ത് അയർലണ്ടിലേക്ക് ഒളിച്ചോടി. കൊല്ലങ്ങൾക്കുശേഷം എല്ലാം നഷ്ടപ്പെട്ട അയാൾ തിരിച്ചെത്തി. ഭർത്താവായിട്ടല്ല, ഒരു അതിഥിയായി അശ്വതിബിശാസിന് അയാളെ സ്വീകരിച്ചു. പക്ഷേ, അധികം വൈകാതെ ഒരു ചെറിയ അസുഖം അയാളുടെ ജീവൻ അപഹരിച്ചു.

ഇന്നാളൊരു സായാഹ്നത്തിൽ ഞങ്ങൾ നടക്കാറിറങ്ങി. ഞാനും മോളും അരുണും അമ്മയും. ഒരു ദീർഘയാത്രയ്ക്കുശേഷം അരുണിനു വീണുകിട്ടിയ ഒരു ഒഴിവുദിവസമായിരുന്നു അന്ന്. അത്താഴത്തിന് ഞങ്ങൾ, പഞ്ചാബികൾ നടത്തുന്ന ഒരു റെസ്റ്റോറന്റിൽ കയറി. നാനും ചെനയ്ക്കും ഓർഡർ നൽകി. അപ്പോഴാണ് തൊട്ടടുത്ത് കസേരയിൽ ഇരുന്നിരുന്ന അരുൺ പതുക്കെ എന്റെ ചെവിയിൽ അതു മന്ത്രിച്ചത്: ഞാൻ നിന്നിൽ എന്റെ റോസ്മേരിയെ കാണുന്നു. അപ്രതീക്ഷിതമായി വന്നുവീണ ഈ വാക്കുകൾ എന്നെ നടുക്കി. അരുൺ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് മറ്റൊന്നുകൂടി പറഞ്ഞു: നീ റോസ്മേരിയുടെ പുനരവതാരമാണ്. ഞാൻ ജീവിതപങ്കാളിയായി വരണമെന്നായിരുന്നു അരുണിന്റെ അഭ്യർത്ഥന. ഇതിനോട്

എനിക്കു പ്രതികരിക്കുവാൻ പോലും. കഴിഞ്ഞില്ല. ഞാൻ വല്ലാതെ അസ്വസ്ഥയായി. വേണമെന്നു സമ്മതിച്ചിട്ടില്ല. ആലോചിക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞ്, ഒട്ടും താത്പര്യം കാണിക്കാതെ ഞാനൊഴിഞ്ഞുമാറി. ധൃതികൂട്ടണ്ട, സാവകാശം നല്ലപോലെ ആലോചിച്ചിട്ടു മറുപടി പറഞ്ഞാൽ മതിയെന്നു പറഞ്ഞ് അരുൺ മറ്റൊരോ വിഷയത്തിലേക്കു കടന്നു.

എന്റെ ദുരന്തകഥ എന്നോടൊപ്പം അവസാനിക്കുമെന്നാണു കരുതിയിരുന്നത്. പക്ഷേ, ജീവിതം വീണ്ടും തളിർക്കുന്നതുപോലെ തോന്നുന്നു. ഞാൻ ഒന്നിനും സമ്മതം മൂളിയിട്ടില്ല. ഉണ്ണി, വേണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ ഇപ്പോഴും തങ്ങിനിൽക്കുന്നു. ഒരു പക്ഷേ, കാലം അതു കഴിക്കാമെന്നു തോന്നുന്നു.

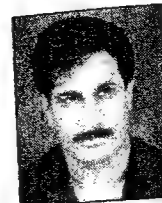
ഇതും അവിടെ വിവാഹങ്ങൾക്കു തിരികൊളുത്തിയേക്കാം. കാരണം ഞാൻ ആരുടെ കാരണത്താലും ഉപദേശങ്ങൾക്കും കാരണപ്പെടുന്നില്ലല്ലോ. ഉണ്ണി, നിനക്കറിയാമല്ലോ, ഞാൻ ഒരിക്കലും ഒരു ധിക്കാരിയായിരുന്നില്ല. ഇനി ആകാമെന്നാണു എനിക്കു കഴിയുകയുമില്ല. പക്ഷേ, ഒരു കാര്യം. മറ്റുള്ളവരുടെ തീരുമാനങ്ങൾക്കു വഴങ്ങാൻ എനിക്കറിയാമല്ലോ. വിവാഹങ്ങൾ കാലത്തിന്റെ കയ്യിൽ അപ്രതീക്ഷമായിരിക്കാമല്ലോ.

അരുണിന്റെ അമ്മ വാരികക്കാരിത്തരുന്ന വാത്സല്യവും സന്തോഷവും ലാളനയും യഥാർത്ഥത്തിൽ എന്നെ ശാസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മടക്കിക്കൊടുക്കുവാൻ എന്റെ കൈവശം ഒന്നുമില്ലല്ലോ എന്നോർക്കുമ്പോൾ ഞാൻ തളർന്നുപോവുകയാണ്.

ഞാൻ നിർത്തട്ടെ. ഉണ്ണി. ജീവിതം വീണ്ടും എന്റെ മനസ്സിൽ ജ്വലിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അത് ഒരു നല്ല ലക്ഷണമാണല്ലോ.

അവിശ്വസനീയമായ ഈ വരികളിലൂടെ ഞാൻ നിരവധി പ്രാവശ്യം കണ്ണോടിച്ചു. താലോലിക്കുവാൻ കുറെ നല്ല ഓർമ്മകൾ സമ്മാനിച്ചുകൊണ്ട് ദേവേടത്തി രക്ഷപ്പെട്ടല്ലോ എന്നോർത്തു ഞാൻ സന്തോഷിച്ചു.

(അവസാനിച്ചു)

വി.പി. മനോഹരൻ

വിശ്വമിത്ര

പാതയോരത്ത് ഒരു യൗവനം വേനലുരുതിയുടെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ ചാരപ്പെട്ടതായി മഴവെള്ളത്തിൽ കുതിർന്നുകിടക്കുന്നത് ഇവിടെ ഇരുന്നാൽ കാണാം. അടുത്ത ദിവസങ്ങളിൽവരെ കണ്ണുകളിൽനിന്നു തീനാളങ്ങൾ വർഷിച്ചു ഭൂമിയെ ശപിച്ച സൂര്യന്റെ മറ്റൊരു മുഖമാണ് ഇപ്പോൾ. ചക്രവാളസമകളിൽ ഉരുണ്ടുകു

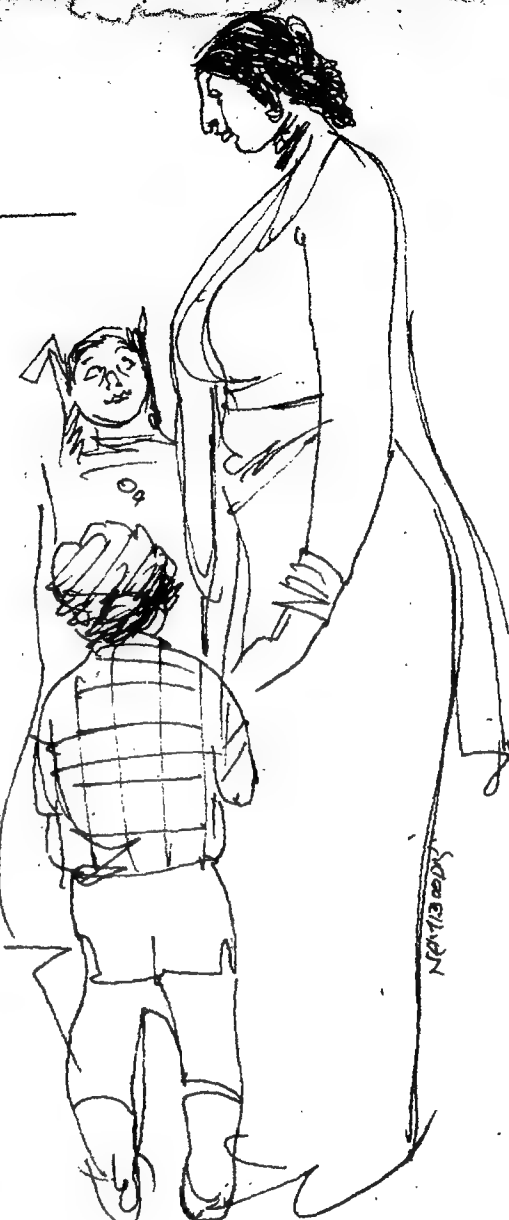
ടുന്ന യൗവനം കൂട്ടികൾക്കിടയിൽനിന്ന് ഒരു വിളറിയിൽ ചിരിമാത്രം അവശേഷിച്ച് സൂര്യൻ തെങ്ങിക്കൂടിയിരിക്കുന്നു.

ഒരു സംഘം കുട്ടികൾ വെള്ളച്ചാലുകളിലൂടെ കലപില സംസാരിച്ചു നടന്നുനില്ക്കുന്നതു കാണാമായിരുന്നു. മധ്യവേനലധി പെട്ടെന്നു കഴിഞ്ഞുപോയ വിഷാദത്തോടൊപ്പം തന്നെ പുതിയ സങ്കല്പങ്ങൾ പകരുന്ന പ്രതീക്ഷകളുടെ അവിഷ്കാരമായ ഉല്ലാസം. ഞാനും പണ്ടപ്പോഴോ ഒരു കുട്ടിയായിരുന്നുവല്ലോ.

ശുഭയും പ്രശോഭും-എന്റെ മക്കൾ-ഇതുപോലെ ആഹ്ലാദഭരിതരായി ഇന്നു സ്കൂളിൽ പോകേണ്ടതായിരുന്നു. ശുഭ നാലാം ക്ലാസ്സിലാണ് ഈ വർഷം. പ്രശോഭ് കോൺവെന്റൽ എൽ.കെ.ജിയിലേക്കു കാലുന്നാണുള്ള ഒരുക്കത്തിലും. കാണാത്ത ഒരു ലോകത്തെക്കുറിച്ച് ഭീതികലർന്ന ഒരു തരം ആഹ്ലാദവായ്പോടെ അവൻ എന്തൊക്കെയാണ് എന്നോടും അവന്റെ അമ്മയോടും പറയാറുള്ളത്. അവന്റെ കൊച്ചു സംശയങ്ങൾ... ആശങ്കകൾ... സന്തോഷങ്ങൾ... പ്രതീക്ഷകൾ...

ഈശ്വര... എന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ എന്തിന് ഇങ്ങനെ ശിക്ഷിക്കുന്നു? കുട്ടികൾ എവിടെയാണ്? കരഞ്ഞുതളർന്ന് അകത്തവിടെയോ ചുരുണ്ട്... ശുഭയ്ക്കു തിരിച്ചറിവിന്റെ സൂചനകൾ കിട്ടാനുള്ള പ്രായമായി. അവളെ എന്തു പറഞ്ഞാണ് അതിലും കഷ്ടം. തിരിച്ചറിവില്ലാത്ത കുഞ്ഞിനോട് അവന്റെ അമ്മയെക്കുറിച്ചുള്ള ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഈശ്വര ഞാനെന്തു മറുപടി പറയും...?

ശ്യാമള എന്തിന് ഈ ക്രൂരതയ്ക്കു മുതിർന്നു എന്ന് എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. അവളുടെ

മനസ്സ് ഓരോ ദിവസം പിന്നിടുമ്പോഴും എനിക്കു അപ്രാപ്യമായവിധത്തിൽ ഇടതൂർന്ന വനഭൂമിയായി മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഭീകരരൂപികളായ കാട്ടുമൃഗങ്ങളും വിഷജീവികളും മേഞ്ഞു നടന്ന ആ വനത്തിൽനിന്ന് അതുപുറമ്പായി മാത്രമാണ് ഒരു തെളിനിറുവയുടെ വക്കത്ത് ഓടിക്കളിക്കുന്ന മാനുകുട്ടികളെയോ, അതല്ലെങ്കിൽ കാട്ടുകിഴങ്ങുകൾ ഭക്ഷിച്ച് സോല്ലാസം വിഹരിക്കുന്ന മൃഗങ്ങളെയോ കാണാറുള്ളത്. മിക്കപ്പോഴും മുറഞ്ഞുനടക്കുന്ന കടുവകളോ, കിടിലംകൊള്ളിക്കുന്ന സിംഹങ്ങളോ മാത്രം. ഒരിക്കൽ ഈ വിധം അലങ്കാരങ്ങളുടെ പകിട്ടിൽപ്പെട്ടതിനെ വാക്കുകൾ കൊണ്ട് അവളുടെ മനോനിലയെക്കുറിച്ച് സൗന്ദര്യമായി ഞാൻ അവളെ ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ ശ്രമി

ചിട്ടയുണ്ട്. അവളുടെ പ്രതികരണം ഞാനിപ്പോഴും ഓർക്കുന്നു. “പൊട്ടസാഹിത്യം പറഞ്ഞ് ഇരുന്നാലേയ് വയറ് നിറയില്ല. തടിതന്നെ അധാനി ഓർ പഠിക്കണം. ഒന്നല്ലെങ്കിലും നാല് വാഴന്ത് വളർത്താൻ നോക്കണം.”

മർമ്മംനോക്കിയുള്ള ഒരടിത്തേറ്റുപോലെ ഞാൻ ശബ്ദിക്കാനാവാതെ ഇരുന്നപ്പോയി. പ്രശോഭ് തന്റെ കൂഞ്ഞിക്കൈകൾകൊണ്ട് എന്റെ താടിപിടിച്ചു വലിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവന്റെ വിനോദങ്ങളിലൊന്നാണത്. ഒരിറ്റു കണ്ണിന് എന്റെ കണ്ണിൽ നിന്നടർന്നു വീണു. അവന്റെ നെറ്റിത്തടം നനഞ്ഞുവോ? അവൻ ഭാവമാറ്റത്തോടെ പെട്ടെന്ന് എന്റെ മുഖത്തേക്ക് ഉറ്റുനോക്കി. പതുക്കെ അവൻ പറഞ്ഞു. “അച്ഛൻ എന്തിനാ കരയുന്നു...”

ഞാൻ പെട്ടെന്നു മുഖം തിരിച്ചു കണ്ണുകൾ തുടച്ചു.

ചിരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു. “ഹേയ്... അച്ഛന്റെ കണ്ണിലെത്തോ പൊടിവീണതാ മോനേ...”

അവനതു വിശ്വസിച്ചുവോ എന്തോ...

പറഞ്ഞത് അധികപ്പറ്റായിപ്പോയി എന്ന അപരായബോധം ശ്യാമളയ്ക്കുണ്ടായോ? അവൾ പിന്നിട്ടു രാത്രി കിടക്കുബോൾ പതുക്കെ ചോദിച്ചു:

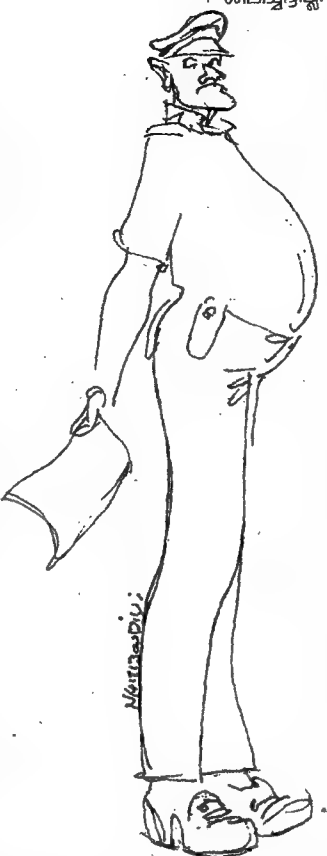
“ഉറങ്ങിയില്ലേ...”

“ഇല്ല”... ഞാൻ പറഞ്ഞു.

ഒരിടവേള നിശ്ശബ്ദം.

“സത്യത്തിൽ ശ്യാമള, നിനക്കു ഞാനൊരു ഭാരമായീ മാറിത്തുടങ്ങിയോ... തുറന്നു പറഞ്ഞാലു... നമ്മൾ പരിചയപ്പെട്ടുവോൾ-പ്രഥമം എന്നൊന്നും ഞാൻ പറയില്ല- എന്നെക്കുറിച്ചു പൂർണ്ണമായ വിവരങ്ങൾ ഞാൻ പറഞ്ഞിരുന്നു... നിശ്ചിതമായ ഒരു വരുമാനമാർഗ്ഗം എന്നിരിക്കും... ബന്ധുബലമില്ല... പൂർത്തിയാക്കാത്ത ബിരുദപഠനത്തിനപ്പുറം വലിയ അക്കാദമിക് കാളിഹിക്കേഷനുമില്ല. വല്ലപ്പോഴും കവിതയെഴുതാറുള്ള ഒരാൾ-കവി എന്നൊന്നും സ്വയം വിശേഷിപ്പിക്കുന്നില്ല- അതു മാത്രമാണ് ഞാൻ...”

“എന്തിനാണ് അതൊക്കെ ഇപ്പോൾ പറയുന്നത്... ഞാൻ അതൊന്നും...” “ഇല്ല...” ഞാൻ പറഞ്ഞു. ചെറിയ ഒരു കളർക്കുപണി ഉണ്ടായിരുന്നതു കളഞ്ഞുകുളിച്ചു വീട്ടിലിരിക്കുന്നത് ഭാര്യയുടെ ശബളത്തിൽനിന്നു മേലനങ്ങാതെ നാലുനേരവും ശാപ്പിടാമെന്ന വ്യാമോഹംകൊണ്ടല്ല... തൊ

ഴിൽ തന്നവൻ തനയ്ക്കു വിളിച്ചു ആക്ഷേപിക്കുന്നത് തലയുകുനിച്ചു നിന്നു കേൾക്കാൻ ഞാൻ ശീലിച്ചിട്ടില്ല. അത്തരം ചില ദുഷ്ടാഘങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഞാൻ മുൻകൂട്ടി പറഞ്ഞിരുന്നല്ലോ. അരിച്ചാക്കിന്റെ കണക്കെഴുതുന്നതിനിടയിൽ നാലുവരികൾവിതകുറിച്ചിട്ടുപോയത് ഒരു ഗുരുതരനെന്ന നിലയിൽ എന്റെ പരാജയം തന്നെ. അതുകൊണ്ട് തനയ്ക്കു വിളിച്ചുവന്നും ന്യായീകരണമുണ്ട്. അവന്റെ കരണക്കുറ്റിക്കു രണ്ടുകൊടുത്ത് ഇറങ്ങിയിത് എനിക്ക് എന്റേതായ ന്യായീകരണവും...”

“ഇത്തരം മുരട്ടുസഭാവസ്ഥയിലായി ഇവിടാൻ പറയുമോ! കുറേയൊക്കെ അഡ്ജസ്റ്റ് ചെയ്തു പോകണ്ടേ... കുട്ടികൾ രണ്ടായില്ലേ നമുക്ക്...” ആർദ്ദമായ സാരത്തിലാണ് അവൾ പറഞ്ഞത്. അതെന്റെ ഹൃദയത്തെ സ്പർശിച്ചു. ഇവിതത്തെ-ഭാവിതെക്കുറിച്ചൊക്കെ ഞാൻ ഓർക്കാത്തതല്ല... പക്ഷേ... എന്റേതായ ചില ദാർബല്യങ്ങൾ...

വളരുന്നൊക്കൾക്കുശേഷം ഞങ്ങൾ അന്നു രാത്രി പഴയ സ്നേഹപൂർണ്ണമായ ദിനങ്ങളെ പരസ്പരം ഓർമ്മിപ്പിച്ച് ഉറക്കത്തിലേക്കു സന്ദൃതയോടെ ഒഴുകിപ്പോയി...

വളരെയൊന്നും അലച്ചിൽ വേണ്ടി വന്നില്ല. ഒരു ചെറിയ ജോലി നേടിയെടുക്കാൻ... വലിയ മുതൽമുടക്കൊന്നുമില്ലാത്ത ഒരു പ്രസ്ഥാനമാണിത്. കസ്റ്റമേഴ്സിനെ സ്വീകരിച്ചിരുന്നു, വിവാഹ ക്ഷണക്കത്തുകളുടെ വിവിധ മോഡലുകൾ (അവയാണു ഭൂരിഭാഗവും) കസ്റ്റമേഴ്സിനു മുന്നിൽ നിരത്തി അനുഭാവപൂർവ്വം അവരുടെ അഭിരുചി ആരായുക, മാറ്റംവരുത്തുക, പ്രിഫർൻസുകൾ എന്നിങ്ങനെയുള്ളതാണ് ജോലിയുടെ രീതി... വളരെയൊന്നും ആയാസമില്ലാത്ത ആതൊഴിലിൽ ശമ്പളം തുച്ഛമായിരുന്നിട്ടും ഞാൻ സംതൃപ്തനായിരുന്നു. പ്രസ്തുതമായ പെർഷൻപറ്റിയ സംസ്കൃത വിദ്യാർത്ഥി സാഹിത്യ ഗീർവാണങ്ങൾക്കു ചെവികൊടുക്കുക എന്ന യാതനയൊഴിച്ച് (അതു ചിലപ്പോഴെങ്കിലും സഹനശക്തി പരീക്ഷിക്കുന്നതാണെങ്കിലും) ചിട്ടയോടെയുള്ള ഒരു സംതൃപ്ത കുടുംബജീവിതത്തിന്റെ പര്യായാത്മം ആയിട്ടെടുത്തുവരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ ശ്യാമള വളരെ ഉല്ലാസവതിയായി കാണപ്പെട്ടു. വാദാന്ത്യ അവധികളിൽ ഞങ്ങൾ കുട്ടികളോടൊത്തു നടക്കാനിറങ്ങുകയും പാർക്കിലും കടൽത്തീരത്തുമൊക്കെ ധാരാളം സമയം ചെലവഴിക്കുകയും കുട്ടികൾക്ക് ഐസ്ക്രീം വാങ്ങിക്കൊടുക്കുകയും അവരുടെ ചെറിയ ചെറിയ ആഹ്ലാദം കണ്ടു കൃതാർത്ഥരാവുകയും... ഒരു മാതൃകാ സന്തുഷ്ട കുടുംബം ഇങ്ങനെയാണെന്ന് ഞങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി പറയാമായിരുന്നു... ആയിടെ ശ്യാമളയുടെ

യും കുട്ടികളുടെയും സ്നേഹപൂർണ്ണമായ നിർബന്ധത്തിനു വഴങ്ങി കാടുപോലെ വളർന്ന മുടി ഒരുക്കിവെട്ടി. നിണ്ട ചെമ്പിച്ച താടി മുഴുവനായി നീക്കി, ഒരു നന്നുത്ത മീശയുംവെച്ച് സുന്ദരപ്പെടുത്തിയ ഞാൻ മാറി.

“താടിയും നീട്ടി പൊക്കണവുമായി നടക്കുന്ന ഒരൊറ്റയെണ്ണത്തിനെ ഞാനിനി ഈ വീട്ടിൽ കേറ്റില്ല...” ശ്യാമള പറഞ്ഞു. ഞാൻ ചിരിച്ചു. പക്ഷേ, ഏറെക്കാലം എനിക്കു പിടിച്ചു നില്ക്കാൻ പറ്റിയില്ല. എന്തോ ദൈവസ്ഥിത അറിയാതെ എന്റെ രക്തത്തെപ്പറ്റിയൊക്കെ അരിച്ചരിച്ചു കയറി എന്റെ തലച്ചോറിൽ ചുരമാന്തി... ഞാൻ എനിക്കുതന്നെ തീർത്തും അപരിചിതനായിത്തീരുകയാണെന്നു ഭയന്നു...

പ്രസ്ഥിലെ ആ സാഹ്യദാന്തരീക്ഷത്തിനുമേൽ തൊഴിലാളി-തൊഴിലുടമ മനോഭാവത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ കരിനിഴൽ വീണുതുടങ്ങി... ഡ്രാഫ്റ്റിലെ പ്രയോഗപരമായ തെറ്റുകളും പ്രിഫർൻസുകളും തേടിപ്പിടിച്ച് ഇനിയും നേടിയെടുക്കേണ്ടുന്ന ഭാഷാപരിജ്ഞാനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഉദ്ബോധനങ്ങൾ കർക്കശമാകാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ എന്റെയുള്ളിലെ ഈശ്വര ഉണർന്നു. അവസാനം ഒരു പൊട്ടിത്തൊഴിയുണ്ടാകുന്നത് ഒഴിവാക്കാൻ രുദ്രമായ അന്തരീക്ഷത്തിൽ രാജിക്കത്തിന്റെ ഔപചാരികതപോലുമില്ലാത്ത പ്രസ്ഥിതി നിന്നിറങ്ങുമ്പോൾ ശ്യാമളയുടെ കയ്പുള്ള വാക്കുകളും നോട്ടവും എന്നെ വേട്ടയാടി... എത്തിപ്പെട്ടത് ബാറിലാണ്! രാത്രി വൈകി എപ്പോഴോ വീട്ടിലെത്തിയതു മാത്രം ഓർമ്മയുണ്ട്.

പിറ്റേന്നു ശ്യാമളയേയും കുട്ടികളേയും അഭിമുഖീകരിക്കാൻ ഉള്ളതാണിത്... എന്തോ, ഞാനിങ്ങനെയായിപ്പോയി... പൊറുക്കുക...

ശ്യാമള ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല... ഒരു സ്ഫോടനം പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു, ഏതു നിമിഷവും പക്ഷേ, അതിശയമെന്നു പറയാവുന്നവിധം തണുത്തുറഞ്ഞ നിശ്ശബ്ദത പാലിച്ചു അവൾ... ചെപ്പോടോ ബഹളമോ ഇല്ല. ചിരിക്കുന്നതുപോലും അപൂർവ്വം. കുട്ടികൾ ലലപ്പോഴും ആഗ്രഹിച്ച സ്നേഹം കിട്ടാതെ അമ്മയിൽനിന്നു പിന്മാറുന്നതു കാണുമ്പോൾ വേദന തോന്നി. നിണ്ടുനിണ്ടു പോയ ആ മൗനം ഒരു അഗ്നിപർവ്വതപോലെ പുകയുകയായിരുന്നു... ആ പുകച്ചിലിന്റെ അവസാനം... ഈശ്വര ഇങ്ങനെയായിരിക്കുമെന്ന് ഓർത്തതായില്ല. ഒരു നിമിഷനേരമെങ്കിലും എന്നെക്കുറിച്ചു വേണ്ട, അനാഥരായിപ്പോകുന്ന മക്കളെക്കുറിച്ചു നീ ഓർത്തില്ലല്ലോ ശ്യാമളേ...

മുകളായിരുന്ന അന്തരീക്ഷത്തിൽ പൊങ്ങുന്ന ഒരാകാശത്തിന്റെ അകമ്പടിയോടെയുള്ള നിലവിളി ഉയർന്നു. ഞാൻ തിരിഞ്ഞുനോക്കി... ശ്യാമ

ളയുടെ ആങ്ങളയാണ്, റിട്ടേർഡ് പട്ടാളക്കാരൻ. പിന്നെ അവളുടെ അമ്മയും. കൊടുങ്കാറ്റുപോലെ അയാൾ ഞാനിരിക്കുന്നിടത്തേക്കു പാഞ്ഞെത്തും. കൊല്ലം ഞാനിറങ്ങും... എന്റെ പെങ്ങളെ പറഞ്ഞുമയക്കി പാട്ടിലാക്കി കൂടെ പൊറുപ്പിച്ചു.

നടക്കിവെച്ചുകൊള്ളാം. ഒരു പൊലീസ് ജീപ്പ് ഇരമ്പിവന്നു മുറുത്തു നിറുത്തി. യാതൊരു അങ്കലാപ്പും തോന്നാതെ ഞാനിറുന്നും മരണത്തിലൂടെ എന്നെ ശിക്ഷിക്കാനാണ് ശ്യാമളയുടെ ആഗ്രഹമെങ്കിൽ അതിനു വിധേയനാകാൻ എനിക്കു സന്തോഷമേയുള്ളൂ. അങ്ങനെയെങ്കിലും അവളോടു ചെയ്തുപോയ തെറ്റുകൾക്കു പ്രായശ്ചിത്തമാകുമല്ലോ. എന്റെ സുഹൃത്തുക്കളിൽ ചിലർ അടക്കിപ്പിടിച്ച് എന്തോ സംസാരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു... അല്പനേരത്തിനുശേഷം അവർ എന്റെ അടുത്തുവന്നു ഗൗരവപൂർവ്വം ശബ്ദം താഴ്ത്തിപ്പറഞ്ഞു. “ചോദിക്കുമ്പോൾ പറി ഒന്നും വിചാരിക്കരുത്. തന്നെ രക്ഷിക്കാനാണെന്നു കൂട്ടിയായ് മതി... ശരിക്കും അവർ തുണിമരിച്ചുതന്നെന്നാണോ... അതോ...”

ഞാൻ ഒരുനിമിഷം സ്തംഭിച്ചിരുന്നു. രോഷത്തേക്കാൾ എന്നിക്കുവേപ്പെട്ടത് സങ്കടമാണ്. എന്തൊക്കെ പൊരുത്തക്കേടുകൾക്കിടയിലും ഞാൻ ശ്യാമളയെ എത്രമാത്രം സ്നേഹിച്ചിരുന്നു എന്ന് എനിക്കാറെയും ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്താനാവുന്നില്ലല്ലോ എന്ന ദുഃഖം. ഞാൻ പിറുപിറുത്തു. ആർക്കും ഒന്നും മനസ്സിലാകില്ല. സ്നേഹിതനായ ഒരു സഹകവി എന്റെ സമീപത്തേക്കു തിരക്കിട്ടു വന്നു പറഞ്ഞു.

“അവർ എഴുതിവെച്ച ഒരു കത്ത് പൊലീസിനു കിട്ടി...” എന്താണ് എഴുതിയിരിക്കുന്നത്? സ്നേഹിതൻ ഉദ്ദേശപൂർവ്വം ചോദിച്ചു... ഒരു പൊലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥൻ കടന്നുവന്നതോടെ രംഗം നിശ്ശബ്ദം. അയാൾ എന്നെയൊന്ന് അളന്നു തുക്കിനോക്കി. പിന്നെ ഒരുതുണ്ടു കടലാസു നീട്ടി ചോദിച്ചു: “ഈ കൈയെഴുത്തു നിങ്ങളുടെ ഭാര്യയുടേതാണോ?” ഞാൻ നോക്കി... “എന്റെ കുട്ടികൾക്കു മറ്റൊരുമില്ല. അവരുടെ അച്ഛൻ നല്ലൊരു... ആളു പാവമാണ്. എന്റെ മരണത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ ക്രൂശിക്കരുത്. പൂർണ്ണമായ മോചനം വേണമെന്ന് കുറേക്കാലമായി ആഗ്രഹിക്കുന്നു... കാരണമെന്തെന്ന് എനിക്കറിയില്ല... പക്ഷേ, വയ്യ...”

മക്കളെ പറിയേട്ടെന്റെ കൈകളിലേല്പിക്കുന്നു... അവരെ പൊന്നുപോലെ വളർത്തണം. സ്വന്തം ശ്യാമ...”

അതുവരെ പിടിച്ചുനിറുത്തിയ മനോദാർഢ്യം അലിഞ്ഞലിഞ്ഞുപോയി... ഞാൻ വിങ്ങിക്കരഞ്ഞു...

“അച്ഛാ” എന്ന വിളികേട്ടു ഞാൻ മുഖമുയർത്തി... എന്റെ മക്കൾ... ശ്യാമയും പ്രശോഭയും...

വെളിച്ചം മാടിവിളിക്കുന്നു!

ഗീതയും ഉപനിഷത്തുകളും

ബൃഹദാരണ്യകോപനിഷത്ത് മൂന്നു വാല്യങ്ങളായി ഭൗതികവും അദ്ധ്യാത്മവുമായ വിഷയങ്ങളെ സമഗ്രമായി ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ശ്രീ ശങ്കര - രാമാനുജ - മധ്വാചാര്യരുടെയും അറിവിന്ദമഹർഷിയുടെയും ഭാഷ്യങ്ങളുടെ സൂക്ഷ്മ വിമർശന സഹിതമുള്ളത്. ഈ പുതിയ ബഹുഭാഷ്യം രചിച്ചിട്ടുള്ളത്

ഗുരു നിത്യചൈതന്യയതി

ഒരോ വാല്യത്തിനും വില - 300 ക. (ഇംഗ്ലീഷ്) - 200 ക. (മലയാളം)

ഭൂമന: നല്ല, ഇംഗ്ലീഷ് അച്ചടിച്ച്, പ്രകാശനം 1995 ക്രിസ്തുമസ്സ് മുതൽ

ഗുരു നിത്യചൈതന്യയതിയുടെ മറ്റു പുസ്തകങ്ങൾ

1. Love and Devotion - വില. 175 ക. (ഇംഗ്ലീഷ്) ഇന്ത്യയുടെ ഗീതാഗോവിന്ദം സെന്റ് ജോൺ ഓഫ് ദി കോമ്പൻ സെന്റർ കർത്തവ്യങ്ങളും താത്ത്വം, ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള പഠനം.
2. Neither this nor that But Aum... - വില. 180 ക. (ഇംഗ്ലീഷ്) ശ്രീനാരായണ ഗുരുവിന്റെ ആത്മോപദേശ ശതകത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള നൂറുധ്യാനങ്ങൾ
3. The Gita a Managerial Science - വില. 40 ക. (ഇംഗ്ലീഷ്) സാമൂഹ്യ സമാപനങ്ങളിലും വ്യവസായസഹപണങ്ങളിലും വ്യക്തിബന്ധങ്ങളെ പരിപാപ പരമാർത്ഥം ഏകദേശം താല്പര്യമെന്തെ മാറിപ്പോകാൻ ഭരണനിർവ്വഹണം ചെയ്യേണ്ടവരുമായിട്ട് പ്രത്യേകം പ്രായോജനപ്പെടുന്നത്. വില 50. ക. (മലയാളം)
4. ഇന്ത്യയിൽക്കാര്യം - വില 50. ക. (മലയാളം) കുട്ടികൾക്കുവേണ്ടി മുന്തിരനാൾ അദ്ധ്യക്ഷനായിട്ടുള്ളതാണ്.
5. പെർമൻ പെന്റേയുടെ ദേശാടനം - വില 40. ക. (മലയാളം) നിത്യചൈതന്യയതിയുടെ എല്ലാ പുസ്തകങ്ങൾക്കും അനേകിക്കുക: Narayana Gurukulam, Fernhill (P.O.), Nilgiris Tamil Nadu - 643004

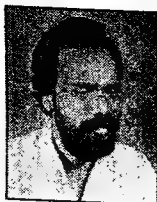
രോഗികൾ ശ്രദ്ധിക്കുക

എല്ലാ വാതരോഗങ്ങൾക്കും തരിപ്പ്, കഴച്ചിൽ, വേദന, കൂടാതെ ബലഹീനത, നാഡി തളർച്ച, ധാതുക്ഷയം, മുത്രാശയരോഗങ്ങൾ, ശക്തിക്കുറവ്, സ്പൈനരോഗങ്ങൾ, ചർമ്മരോഗങ്ങൾ, മറ്റ് എല്ലാ രഹസ്യരോഗങ്ങൾക്കും ഫലപ്രദമായി ചികിത്സിക്കുന്നതാണ്. ഇന്നു തന്നെ ഡോക്ടറെ നേരിൽ സമീപിക്കുക.

ആൽഫ ഡിസ്പെൻസറി

മണക്കാട് മാർക്കറ്റിന് പുറകുവശം. യമുനാനഗർ, 2nd സ്റ്റീറ്റ്. തിരുവനന്തപുരം - 9

ഫലപ്രദ ചികിത്സ ലഭിക്കുന്നതാണ്

സുബ്രഹ്മണ്യദാസ്

ദേവീമൂർത്തി

മനുഷ്യാ! നീ, വെറും മണ്ണാകുന്നു ദൈവമേ! നീ, മണ്ണാകട്ടയാകുന്നു.

ദൈവമില്ലാത്ത ദൈവപുര ഇത് പ്രേതം കൈയടക്കിയ മിച്ചഭൂമി വേലിയേറ്റ വേലിയിറക്കമില്ലാത്ത കടലുകളില്ലാത്ത ഭരണപുര.

കാരുണ്യമില്ലാത്ത മർത്തുർ കാത്തുസൂക്ഷിച്ച കാലസത്രം രക്തസാക്ഷി പൂക്കുന്ന മണ്ണ് സാർത്ഥാർത്തി മുക്കുന്ന കണ്ണ്.

ഭരണപുരയിലൊറ്റ ദൈവവും സമാധിയായില്ല, സമാധിയായതോ മൂന്നു വെടിയുണ്ട മോഷ്ടിച്ചെടുത്ത അഹിംസാദേഹദേഹി മാത്രം.

കാവലാളായ് ദേശീയമൃഗൻ കഥാപുരുഷനായ് കുറച്ചുകൊണ്ടേയിരുന്നു കുരുതി പെയ്തുകൊണ്ടേയിരുന്നു.

ചാന്ദ്രിചാക്കിൽ ചാന്ദ്രികൾ വികാരത്തിന്റെ വിവസ്ത്രരായി യോഗിയും പ്രതിയോഗിയുമായ് രാമനാമജപം ആൾക്കൂട്ടത്തിലേയോർത്ഥി.

ചുവപ്പു പെരും കോട്ടയ്ക്കകം വാക്കിന്റെ കൊമ്പുരുമ്മി നിന്നു ഭരിതാനുചാര കാതുകൾ അധോലോകാണിക്കല്ലുകൾ.

വെടിവെച്ചും വിഷം കൊടുത്തും അപമൃത്യു വരിച്ച ദേശീയ മൃഗങ്ങൾ പ്രേതങ്ങളായനങ്ങുന്ന മഹാനഗരം ദ്രാവിഡത്തിനും വന്ന നാട്.

ഇനിയുള്ള കാലം രക്തസാക്ഷികൾക്കായ് കാത്തുകിടക്കുന്ന നങ്കൂരസ്ഥലി വഞ്ചനകളുടെ ജന്മിയിരിപ്പിടം മുടിഞ്ഞവരുടെ മുടിപ്പുര.

ബലിയും ഭ്രഷ്ടും മനഃപാമാക്കിയ മണ്ണ് മുടിയേറ്റും താലപ്പൊലിയും ഹോളിയായ് കലാശമാടിയ നടുമുറ്റം.

മന്ത്രവും, തന്ത്രവും മാറ് വിതച്ച മഴയും പിളർന്നിറങ്ങിയ ഭൂഹൃദയം കുത്തുവിളക്കിൻ കരി ചുറ്റിയിട്ട ചുമർചിത്രം.

കാണാപ്പവിൽ കാമമുതിയ മകുടി ആർദ്രതയില്ലാത്തവരുടെ കുരുതിപ്പുര.

കിടക്കാനിടമില്ലാതെ കിടപ്പാടം കൈയേറിയവരുടെ വീട് കുടുവിട്ടവരുടെ കൂട് കുട്ടപ്പുഷ്പണിക്കാരുടെ അത്താണി.

ജീവിതത്തിൻ വെട്ടം വെറുത്ത് കോവിലിൻ പിന്നിരുളിൽ കാമത്തിനു വിലകണ്ട,ദിസാരിക.

ഉദ്യോഗം കിട്ടാതെയലഞ്ഞ ഉദ്യോഗാർത്ഥിയിവസാനം തുങ്ങിയ ഉത്തരമില്ലാത്ത ഉത്തരം.

പുര നിറഞ്ഞ പെൺകുട്ടി മിന്നിനു പൊന്നില്ലാതെ ദീപാവലിയിൽ സ്വച്ഛമമൃത്യു വരിച്ച സോപാനം.

എത്രയത്ര വിലാസമില്ലാത്ത വിലാസങ്ങൾ! അജ്ഞാതമേതോ ബലിക്കായ് കാവലിരിക്കുന്നവരുടെ കാവൽപ്പുര ശവം കാത്തുകിടക്കുന്ന ശവപ്പുര ദേശീയമൃഗൻ കുരയ്ക്കുന്ന നരകം.

ദുരന്തത്തിൻ കാറ്റുവീഴ്ച ഊതിക്കൊടുത്തു സപ്തജീവകം ഓരോരുത്തരുമവരവർക്ക് അന്യനാകുന്നു, അന്യരാകുന്നു.

ആരാച്ചാരെളിച്ചിരിക്കുന്ന ഭരണപുര മറന്ന് മനനട കൊട്ടിയടച്ച് നിണത്തിൽ കാൽവെള്ള പതിക്കാതെ ഒറ്റയ്ക്കു പോകുന്നവർ ഒറ്റയാകുന്നു.

സത്രമൊരു മിത്രമായിരുന്നു മിത്രമൊരു യന്ത്രമായിത്തീർന്നു.

ഒരു കുരുതിന്റെ കരച്ചിൽ വീണുടയുന്നു അവലമണിയുടെ കൃഷ്ണമണി പൊട്ടുന്നു. നാദം--

തലതെറിച്ചു പോകുന്നു. അകന്നകന്നുപോകുന്ന ബുട്ടിന്റെ തിമിർപ്പുകൾ.

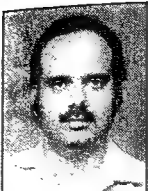
ഇടംകണ്ണിൽ കുറുകുത്തവനും വലംകണ്ണിൽ വെളുവെളുത്തവനും ആരുടെ നെഞ്ചിൽ നിറയൊഴിക്കും. നി ശവംതിനികളുടെ ചിറകടിയൊച്ചകൾ.

ദേശീയപതാകയുമായ് ഒരു ഭ്രാന്തി പിറുപിറുക്കുന്നു എനിക്ക് പിറക്കാതെ പോയൊരു മകനുണ്ടെനിക്ക് 'ഭാരതീയൻ.'

ഒരു തുള്ളി രക്തം നദിയിലൊറ്റപ്പെട്ടു കിടക്കുന്നു ഇരുട്ട് സംഗം തുടരുന്നു....

ദേശീയമൃഗൻ കുറച്ചുകൊണ്ടേയിരുന്നു കിതച്ചുകൊണ്ടേയിരുന്നു മനസാവാചാ കർമ്മണാ.

കാലം തെറ്റിവന്ന മഞ്ഞുകണിക ദൈവപുരയുടെ കണ്ണായ് തിരസ്കൃതൻ തിരുശേഷിപ്പായ് തിരില്ല തീർന്നു.

ഡോ.കെ.എ. കുമാർ

മനസ്സിൽ ഏതൊരാൾ താളങ്ങൾ

ആതുരരാലയങ്ങളിലെ ജീവിതം കഥാകാരന്മാർക്ക് എന്നും പ്രിയപ്പെട്ടതാണ്. മനുഷ്യന്റെ വിങ്ങലുകളും വിതുമ്പലുകളും വിധി ക്ഷയുണർത്തിയത് തികച്ചും സാദാവികമാണ്.

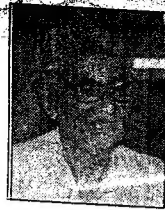
കോഴിക്കോട് മെഡിക്കൽ കോളേജ് ആശുപത്രിയാണ് നോവലിന്റെ പശ്ചാത്തലം. ഒരു പ്രത്യേക സാഹചര്യത്തിൽ സുപ്രഭാസ്മാൻ സിങ്കിരിച്ച ആശുപത്രിയുടെ ഭരണച്ചുമതല ഏറ്റെടുത്ത ഡോ.ബാലകൃഷ്ണനെ മനുഷ്യസ്നേഹിയും കർത്തവ്യനിരന്തരമായ ഡോക്ടറുടെ കഥയാണ് 'ശ്മനതാളം' സമർത്ഥനായ ഒരു ഫിസിഷ്യൻ എന്ന നിലയിൽ സമുദ്ധമായ പ്രാർത്ഥനയും സമ്പന്നതയും. മാനുഷതയും തികഞ്ഞ സമൂഹ ജീവിതവും ഉണ്ടായിരുന്ന ഡോ. ബാലകൃഷ്ണൻ താൻ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ആതുരലയത്തിനുവേണ്ടി കാര്യമായി എന്തെങ്കിലും ചെയ്തെന്നു മോഹമുണ്ടായിരുന്നു. ഈ സന്നദ്ധതയും ആശുപത്രി ഭരണത്തെപ്പറ്റിയുള്ള വ്യക്തവും ശക്തവുമായ കാഴ്ചപ്പാടും ഉള്ള ഡോ.ബാലകൃഷ്ണൻ തന്റെ ഉത്തമ സുഹൃത്തും പ്രിൻസിപ്പാളുമായ ഡോ.ആനന്ദിന്റെ പ്രേരണകൊണ്ടാണ് സുപ്രഭാ

സ്മാൻ ഏറ്റെടുത്തത്. സുപ്രഭാസ്മാൻ സ്മാൻതേക്ക് നിയമനം കിട്ടിയപ്പോൾത്തന്നെ അദ്ദേഹത്തിന് ശത്രുക്കളും ഉദയം ചെയ്തു. പാമ്പലിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയെങ്കിലും സുപ്രഭാസ്മാൻ ലടിക്കാതെപോയ ഡോ.മുളത്തോടും ഡോ. ജബാറും ആദ്യം രംഗത്തെത്തിയ ശത്രുക്കളിൽപ്പെടുന്നു. താൻ ഏറ്റെടുത്ത ചുമതല തുറന്ന മനസ്സോടും അർപ്പണബുദ്ധിയോടും ചെയ്യാൻ ഡോ.ബാലകൃഷ്ണൻ അറച്ചുനിന്നില്ല. അതിന് അദ്ദേഹത്തിന് സഹായം നൽകിയത് ആർ.എം.ഒ. ആയ ഡോ.മുഹമ്മദും തന്റെ യൂണിറ്റിലെതന്നെ ലക്ചററായ ഡോ. ജയൻ എന്ന യുവഡോക്ടറുമായിരുന്നു. നഴ്സുകളുടെയും ആശുപത്രി ജീവനക്കാരുടെയും ഹാജരും ഡ്യൂട്ടിയിലെ സമയനിഷ്ഠയും പരിശോധിക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ എതിർപ്പുണ്ടായി. സമയം വൈകി ആശുപത്രിയിൽ വരികയും ഹാജർ ഒപ്പിട്ട് സ്ഥലം വിടുകയും ചെയ്യുന്ന ഒട്ടനവധി ജീവനക്കാർ ഉള്ള ആശുപത്രിയിൽ ഇത്തരം കോളിളക്കം സൃഷ്ടിച്ചു. പതിവായി ഈ പരിപാടി വച്ചുനടത്തിയിരുന്ന യൂണിയൻ പ്രവർത്തക കൂടിയായ കനകമ്മയെന്ന നഴ്സിനെ താക്കീത് ചെയ്തതോടുകൂടി ആശുപത്രി ജീവനക്കാരുടെ കരുത്തനായ നേതാവായ അനന്തൻ ക്രുദ്ധനായി രംഗത്തു വന്നു. ആശുപത്രിയിലെ ശുചിത്വം പാലിക്കാൻ നടപടികൾ എടുത്തപ്പോൾ എതിർപ്പ് കൂടുതൽ രൂക്ഷമായി. ഏവർക്കും എപ്പോഴും കേറിയിറങ്ങാവുന്ന വഴിയമ്പലമായ ആശുപത്രിയിൽ വിമുക്തഭടന്മാരെ നിയമിച്ച് സെക്യൂരിറ്റി സംവിധാനം ഏർപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ യൂണിയൻ നേതാക്കളും, ജീവനക്കാരിൽ ഒരു വിഭാഗവും സുപ്രഭാസ്മാൻ എതിരായി. എന്നാൽ പ്രിൻസിപ്പാളായ ഡോ. ആനന്ദിന്റെ പ്രോത്സാഹനവും സഹകരണവും സഹായവും ഈ എതിർപ്പുകളെ അതിജീവിക്കാനും തന്റെ പാതയിൽ ഇടർച്ചയില്ലാതെ നീങ്ങാനും ഡോ.ബാലകൃഷ്ണനെ സഹായിച്ചു. മെഡിക്കൽ കോളേജ് ആശുപത്രിയെ സ്ഥിരമായി വിമർശിക്കുന്ന 'കാഹളം' എന്ന ദിനപത്രത്തിലെ 'സോളമൻ' എന്ന ലേഖകനായിരുന്നു മറ്റൊരു പ്രധാന എതിരാളി. എന്നാൽ പലപ്പോഴും ആ കോളത്തിലെ വസ്തുനിഷ്ഠമായ വിമർശനങ്ങൾ ആശുപത്രിയിലെ അഴിമതികളെയും പോരായ്മകളെയും അറിയാൻ സുപ്രഭാസ്മാൻ സഹായിക്കുകയും ചെയ്തു. ആശുപത്രിയിലെ തന്റെ ചുമതലയിൽ പട്ട രോഗികളുടെ ചികിത്സയും അദ്ധ്യാപനവും ആശുപത്രി ഭരണത്തിനുവേണ്ടി അധ്വാനവും ഒക്കെയുണ്ടായിട്ടും ഡോ. ബാലകൃഷ്ണൻ തുപ്ത. തന്റെ സങ്കല്പങ്ങൾക്ക് അനുസരിച്ചുള്ള പ്രവർ

ആശുപത്രിയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ രചിക്കപ്പെട്ട ഒരു നോവലാണ് 'ശ്മനതാളം'. കോഴിക്കോട് മെഡിക്കൽ കോളേജ് ആശുപത്രിയാണ് നോവലിന്റെ പശ്ചാത്തലം. ഈ നോവൽ സവിസ്തരമായ ഒരു നോവേഷണത്തിന് വിധേയമാകുകയാണിവിടെ

എ.പി. ഉദയഭാനു

പട്ടം മന്ത്രിസഭയുടെ പതനം

(കഴിഞ്ഞ ലക്കത്തിൽ നിന്നും തുടർച്ച)

പുന്നപ്രയിൽ റിസർവ് പൊലീസ് സ്റ്റേഷൻ ക്യാമ്പ് ചെയ്തിരുന്നത് അപ്പോളോൺ അറോളെ എന്ന കോൺഗ്രസ്സുകാരന്റെ വീട്ടിൽ ആയിരുന്നു. അവിടെ, കുടുംബസംബന്ധമായോ തൊഴിൽസംബന്ധമായോ ചില അസസ്ഥതകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് അപ്പോളോന്റെ വീട്ടിൽ റിസർവ് പൊലീസ് സ്റ്റേഷൻ പൊലീസ് സ്റ്റേഷൻ ചെയ്തത്. അപ്പോളോനെ വലിയ ജനിയെന്നും മുരാച്ചിയെന്നുമാണ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ ചിത്രീകരിച്ചിരുന്നത്. മുൻവശത്ത് ഒരു തളവും ഒരു മുറിയും ഒരു അടുക്കളയും കിഴക്കുവശത്തായിട്ട് ചെറിയ വരാന്തയും ഉള്ള എത്രയോ ചെറിയ കെട്ടിടമായിരുന്നു അപ്പോളോന്റെ. വലിയ ജനിയെന്ന് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ ചിത്രീകരിച്ചിരുന്ന ആ സാധുവുമനുഷ്ഠിതനും സെന്റുകൾ മാത്രമേ പുരയിടമായിട്ടുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. എത്ര പാർട്ടിയിൽ ഉൾപ്പെട്ടു നിൽക്കുന്നുവെന്നുള്ളതിനെ ആശ്രയിച്ചാണ് ഓൾ ജനിയെന്നോ തൊഴിലാളിയെന്നോ ബുർഷാ ആണോ പ്രോലറ്റേറിയറ്റ് ആണോ എന്നു നിശ്ചയിക്കുന്നത്. വാരിക്കുന്തം കൊണ്ടുള്ള കുത്തേറ്റു മരിച്ച നാടാർ എന്ന ഇൻസ്പെക്ടർ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് അനുഭാവിയായിരുന്നുവെന്ന് പറയുന്നവരുണ്ട്. എത്രയായും ആ പാവം സ്വപ്നേപി വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല തന്റെ ക്യാമ്പ് ആക്രമിക്കപ്പെടുമെന്ന്. പുന്നപ്രയിലും അചിന്തമായ സാഹസികതയാണ് തൊഴിലാളികൾ കാണിച്ചത്. മരിച്ചവരുടെയെല്ലാം വിശ്വാസ ദാർശ്വ്യത്തെയും ധീരതയെയും നമുക്ക് പശംസിക്കാം.

പുന്നപ്ര വയലാർ സംഭവത്തിനുശേഷം വളരെ നാളത്തേക്ക് എന്റെ ഗേറ്റ് കാറ്റുകൊണ്ട് ശബ്ദമുണ്ടാക്കുമ്പോൾ പൊലീസ് സ്റ്റേഷൻ എന്ന പിടികൂടാൻ വരികയാണോ എന്ന് സംശയിച്ചിരുന്നു! പുന്നപ്രയിലെ പൊലീസ് ക്യാമ്പ് ആക്രമിച്ചത് ഞാൻ വൈസ് പ്രസിഡന്റ് ആയിരുന്ന കനിട്ട തൊഴിലാളിയുണിയൻ ആയിരുന്നുവല്ലോ. എന്നോടു ചോദിക്കുകയോ പറയുകയോ ചെയ്യാതെയാണ് അവർ ഇതു ചെയ്തത്. എന്നാലും ആ ഘട്ടത്തിൽ ഞാൻ രാജി സമർപ്പിക്കുന്നത് ഭംഗിയല്ലായെന്നുതോന്നുന്നു.

കയാൽ ഞാൻ രാജി സമർപ്പിച്ചില്ല. കാലം വളരെ കഴിഞ്ഞ്, നിയമവിരുദ്ധമാക്കപ്പെട്ട എന്റെ യൂണിയൻ, നിയമവിധേയമായ ശേഷം ആദ്യം കൂടുന്ന യോഗത്തിന്റെ നോട്ടീസ് എനിക്കു വന്നു. അപ്പോൾ ഞാനെന്റെ രാജി എഴുതി അയച്ചു. വയലാർ പുന്നപ്ര അന്വേഷണത്തിനുശേഷം നടന്ന ചർച്ചകൾ ആസ്പദമാക്കി റിപ്പോർട്ട് എഴുതാനുള്ള ചുമതല എന്നിലാണ് നിക്ഷിപ്തമായത്. കെ.എ.ഗംഗാധര മേനോന്റെ വീട്ടിൽ ഇരുന്ന് ആ റിപ്പോർട്ട് ഞാൻ തയ്യാറാക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ആ റിപ്പോർട്ട് അന്നത്തെ രാഷ്ട്രീയ സാഹചര്യത്തിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്യേണ്ടെന്ന് ഞങ്ങൾ തീരുമാനിച്ചു.

മരിച്ച തൊഴിലാളികളുടെ സാഹസികതയും ധീരതയും ത്യഗവും ശരിയായി അല്ല ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയതെന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് വ്യക്തമായിരുന്നു. ഇന്ത്യ സാമ്പത്തികപരിഷ്കരണത്തിന് അടുക്കുകയായിരുന്ന കാലമായിരുന്നു. തിരുവിതാംകൂർ പോലുള്ള ഒരു ചെറിയ സംസ്ഥാനത്തിൽ വലയോർ പുന്നപ്രപോലുള്ള ഒരു ചെറിയ പ്രദേശത്ത് വാരിക്കുന്തവുമേന്തി നടത്തുന്ന സമരം ഇന്ത്യയിൽ എന്നല്ല തിരുവിതാംകൂറിന്റെപോലും സാമ്പത്തികസമരത്തിന്റെ ഭാഗമായി ഞങ്ങൾക്ക് കാണാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല. ആലപ്പുഴയിൽ പ്രബോധം എന്നൊരു പത്രം പി.പരമേശ്വരൻ പിള്ളയും ഞാനും കൂടിപ്പേർന്ന് നടത്തി. ആലപ്പുഴ ഒരു വസ്തുവാണി അവിടെ ഒരു ചെറിയ വീടും വച്ച് താമസിക്കാനെന്നായിരുന്നു എന്റെ മോഹം. ആലപ്പുഴയൊക്കെയോ എന്റെ വസ്തുവിൽനിന്ന് വളരെ ദൂരെയാണല്ലോ. എന്റെ മുതുകുളത്തുള്ള വസ്തുക്കൾ. സമീപത്തുതന്നെയാണ് ആലപ്പുഴ സനാതന ധർമ്മകോളേജ്. ആലപ്പുഴ സനാതന ധർമ്മ കോളേജിന്റെ വടക്കുവശത്തുകൂടെ കിഴക്കോട്ടാണ് ആലപ്പുഴ ചങ്ങനാശ്ശേരി റോഡ് പോകുന്നത്. ആ റോഡിന്റെ വടക്കുവശത്ത് അല്പം ഉള്ളിലോട്ടു മാറി മെയിൻ റോഡിൽനിന്നും ഒരു പറമ്പിടയ്ക്ക് വടക്കായി. റെഡ്യാർവളപ്പ് എന്നൊരു പുരയിടം ഉണ്ട്. എന്റെ കുടുംബം

ഞാനും എന്റെ ജീവിതവും

ന് ഉണ്ടാക്കി. അന്ന് നിയമസഭാകക്ഷിയുടെ നേതാവായ പട്ടം തന്നെയായിരുന്നു സ്റ്റേറ്റ് കോൺഗ്രസ്സ് പ്രസിഡന്റും. രണ്ടിന്റേയും ജനറൽ സെക്രട്ടറിയായി ശ്രീ.എ.അച്യുതനെ നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നീടുണ്ടായ മന്ത്രിസഭാ വികസനത്തിന്റെ ഭാഗമായി എ.അച്യുതനെയും കെ.എം.കോരെയും ഇ.രാമചന്ദ്രനെയും ചേർത്ത് മന്ത്രിസഭ വികസിപ്പിച്ചു. എ. അച്യുതൻ മന്ത്രിയായതോടുകൂടി ഒഴിവായ ജനറൽ സെക്രട്ടറി സ്ഥാനത്തേക്ക് എന്തൊക്കെ നിശ്ചയിച്ചത്. തുടർന്ന്, ആലപ്പുഴയിൽ തിരുവനന്തപുരത്തേക്കു വരാൻ താണുപിള്ള സ്റ്റാൻ എന്ന ക്ഷണിക്കുകയുണ്ടായി. ഇതിനിടയിൽ എന്റെ പ്രബോധം എന്ന സാഹസിക സംരംഭം നിന്നുംപോയി. ഒരു ദിനപത്രം ആലപ്പുഴയിൽ നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകാമെന്ന മോഹവും ഇല്ലാതെയായി. എത്രയായും സ്റ്റേറ്റ് കോൺഗ്രസിന്റെ പാർലമെന്ററി പാർട്ടിയുടെയും സംഘടനകളുടെയും ജനറൽ സെക്രട്ടറിയായി പോകുകയെന്നുള്ളത് തട്ടിക്കാൻ വയ്ക്കാത്ത ഒരു അഭിനിവേശമായിരുന്നു. അങ്ങനെ ഞാൻ എന്റെ കുട്ടികളുടെ ആലപ്പുഴയുള്ള പാർലമെന്ററിയും നിറുത്തി എല്ലാം കെട്ടിപ്പെറുക്കിക്കൊണ്ട് തിരുവനന്തപുരത്തേക്ക് പോ

കാൻ തീരുമാനിച്ചു. അങ്ങനെ, സ്ഥിരമായി ആലപ്പുഴക്കാരനാകാമെന്ന എന്റെ ആഗ്രഹം അസ്തമിച്ചു. ആലപ്പുഴയിൽ ഞാൻ കൈതവന എന്ന വാർഡിലാണ് താമസിച്ചിരുന്നത്. ഓണർ സി.നാണു എന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ഔദാര്യനിധിയുടെ ബംഗ്ളാവായിരുന്നു എന്റെ താമസസ്ഥലം. വിസ്തൃതമായ പറമ്പിൽ വളരെ മുറികളും സൗകര്യങ്ങളുമുള്ള ബംഗ്ളാവായിരുന്നു അത്. ആലപ്പുഴ നിന്ന് കളർകോട്ടിലേക്കു പോകുന്ന റോഡിൽ ഒരു കുളം ഉണ്ട്. അവിടെ കിഴക്കോട്ടു തിരിഞ്ഞുപോകുന്ന ഒരു ചെറിയ റോഡും അതിന്റെ വടക്കുവശത്തായിരുന്നു ഈ ബംഗ്ളാവ്. ഞങ്ങൾ അവിടെ മാറിത്താമസിച്ചു രണ്ടുദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോഴാണ് കുട്ടികളെ കൊണ്ടുപോയി ചന്ദനക്കാവിലുള്ള സ്ക്കൂളിൽ ചേർത്തത്. റോഡിനു പടിഞ്ഞാറുവശത്തുള്ള ഇംഗ്ലീഷ് സ്ക്കൂളിൽ പത്തുപന്ത്രണ്ടു വയസ്സുള്ള സുലൈഖയെയും എട്ട് ഒൻപതു വയസ്സുള്ള സാവിത്രിയെയും ചേർത്തു; കിഴക്കുവശത്തുള്ള മലയാളം സ്ക്കൂളിൽ ആറ് ഏഴുവയസ്സുള്ള ജയപ്രകാശനെയും ചേർത്തു. ഉച്ചയ്ക്കു കുട്ടികളെ വിളിച്ചു കൊണ്ടുവരാൻ ജോലിക്കാരനെ അയയ്ക്കണം എന്ന് എന്റെ ശ്രീമതിയോടു പറഞ്ഞിട്ടാണ് പോയത് എന്നാണ് എന്റെ ഓർമ്മ. ഞാൻ അവിടെനിന്ന് ടൗണിലുള്ള എന്റെ പ്രൈമറിസ്കൂളിലേക്കു പോയി. ഞാനവിടെനിന്ന് വൈകിടമേന്തി വരുമ്പോൾ ഒരു റിക്ഷാക്കാരൻ എനിക്കുണ്ട് വളരെ സന്തോഷത്തോടുകൂടി പറഞ്ഞു “കുഞ്ഞിനെ ഞാൻ വീട്ടിൽ കൊണ്ടുപോയി വിട്ടു” എന്ന്. കുഞ്ഞ് എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ പി.കെ. കുഞ്ഞാണ് എന്റെ മനസ്സിൽ വന്നത്. മേപ്പടിയാൻ എന്റെ വീട്ടിൽ എന്തു കാര്യം എന്ന് വിശ്വസിച്ചു. വീട്ടിൽ ചെന്നപ്പോഴാണ് കാര്യം മനസ്സിലായത്. എന്തൊരു വലിയ അത്യാപത്തിൽ നിന്നായിരുന്നു ഞാൻ രക്ഷപ്പെട്ടത്! ആയുഷ്കാലം മുഴുവൻ നീണ്ടുനിൽക്കുന്നതും ഒരിക്കലും എനിക്ക് എന്നോടുതന്നെ ക്ഷമിക്കാൻ കഴിയാത്തതുമായ വിപത്ത് കണ്ണിൽ തുടങ്ങിയതാണ്. എത്രയോ ചെറിയ വിടവുകളിൽക്കൂടിയാണ് അത്യാപത്തുകൾക്ക് വന്നുകയറാൻ കഴിയുന്നത്.

പ്രകാശൻ പഠിക്കുന്ന മലയാളം സ്ക്കൂളും സുബ്ബുവും മറ്റും പഠിക്കുന്ന ഇംഗ്ലീഷ് സ്ക്കൂളും റോഡിന്റെ രണ്ടു വശങ്ങളിലാണ് കിടന്നിരുന്നത്. പ്രകാശൻ കുഞ്ഞിന്റെ സ്ക്കൂൾ നേരത്തെ വിട്ടു. കളാസ്സിൽ പുതുതായി വന്ന കുട്ടികളെ പരിചയപ്പെടുകയും അവരുടെ താമസസ്ഥലവും മറ്റു വിവരങ്ങളും അന്വേഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പതിവ് അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കില്ലല്ലോ. ഭോഷനായ ഞാൻ കുട്ടിയെപ്പറ്റി പറഞ്ഞത്, ഇല്ല. അദ്ധ്യാപകനോടു പറഞ്ഞുമില്ല. സ്ക്കൂളിൽ നിന്നിറങ്ങിയ പ്രകാശൻ കുഞ്ഞ് നേരെ കുളത്തിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു. പിന്നീട് എങ്ങോട്ടു പോകേണ്ടതെന്നറിയാതെ പകച്ചുനിന്നു. അപ്പോൾ ആ വഴി വന്ന ഉദാരശീലനായ റിക്ഷാക്കാരൻ കുഞ്ഞിനോട് കാര്യം അന്വേഷിച്ചു. എത്രയായും അവൻ അവന്റെ അച്ഛന്റെ പേർ നിശ്ചയപ്പെടുത്തിയെന്നു. അത് ഒരു അസാധാരണ പേരുമായിരുന്നുല്ലോ! കുഞ്ഞ് താമസിക്കുന്നത് “മുന്ന് ബൾഡ്” ഉള്ള വീടാണെന്നുമാത്രമായി.

ഞാൻ അതിനുതൊട്ടു മുൻപു താമസിച്ചിരുന്നത് ബോട്ടുജട്ടിയിലായിരുന്നു. എത്രയായും റിക്ഷാക്കാരന്റെ നന്മയും സാമർത്ഥ്യവും എന്റെ മഹാഭാഗ്യം കൊണ്ടും. കുഞ്ഞിനെ ഞാൻ പുതിയതായി താമസിക്കുന്ന വീട്ടിൽത്തന്നെ, തിരക്കിപ്പിടിച്ച് റിക്ഷാക്കാരൻ കൊണ്ടുവിട്ടു. എന്റെ ശ്രദ്ധക്കുറവിന് എതിർ മറ്റൊരെയെങ്കിലും പഴിക്കണം. വീട്ടിൽനിന്ന് വേലക്കാരനെ വിട്ടു വിളിച്ചുകൊണ്ടു വരുമെന്നും കരുതിയിരുന്നു. വീടുമാറുകയും സ്ക്കൂളുമാറുകയും മറ്റും ചെയ്യുമ്പോൾ കുട്ടികളെ സ്ക്കൂളിൽ കൊണ്ടുചെന്ന് ആക്കുന്നതുപോലെതന്നെ കുട്ടികളെ ശ്രദ്ധയോടെ തിരികെ വിളിച്ചുകൊണ്ടു വരികയും ചെയ്യണം! അല്പം ശ്രദ്ധ തെറ്റിയാൽ മതിയല്ലോ. അത്യാപത്തുകൾ വരാൻ. കുട്ടികളെ കാണാനില്ലായെന്നും മറ്റുമുള്ള പരസ്യങ്ങളും ടി.വിയിലെ വിവരണങ്ങളും കാണുമ്പോഴൊക്കെ ഞാനീ സംഭവത്തെപ്പറ്റി ഞെട്ടലോടെ ഓർക്കാറുണ്ട്. ഇപ്പോഴവൻ (പ്രകാശൻ) പത്തോ അൻപതോ വയസ്സുള്ള ഡോക്ടറാണ്. അവന്റെ മകൾ ബി.എ.പാസ്സായി എം.എയ്ക്കു പഠിക്കുന്നു. മകൻ പ്രീഡിഗ്രി രണ്ടാം കൊല്ലം പഠിക്കുന്നു. കാലം എത്ര മുന്നോട്ടുപോയി. എന്തോട് എത്ര കരുണയോടെ ദൈവം പെരുമാറി. ആ റിക്ഷാക്കാരനായി ദൈവം തന്നയാണുവന്നത്. ആ ദൈവത്തെ ഞാൻ പൂജിച്ചില്ലല്ലോ!

ഞങ്ങൾ ആലപ്പുഴയിൽ തിരുവനന്തപുരത്തേക്കു പോരുമ്പോൾ എന്റെ ശ്രീമതിക്ക് മൂന്നു മാസം ഗർഭമായിരുന്നു. ആലപ്പുഴയിൽ തിരുവനന്തപുരത്തേക്കു പോരുന്ന ഞങ്ങൾക്ക് കൊല്ലം വരെ യാത്ര ചെയ്യുന്നതിന് എന്റെ സ്നേഹിതൻ മങ്കൊമ്പ് വേലായുധൻ പിള്ളയുടെ സഹായത്തോടെ ഉപയോഗിച്ചു. എത്രയോ ദയാപരനും അതു വിട്ടുതന്നിരുന്നു. തിരുവനന്തപുരത്തേക്കു പോന്നതിനുശേഷം ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ വലിയ സമ്പർക്കം മൊന്നും പുലർത്തിയിരുന്നില്ലെന്ന് ഞാൻ പശ്ചാത്താപത്തോടെ ഓർക്കാറുണ്ട്. എന്റെ പത്രപ്രവർത്തന സംരംഭത്തിലും മറ്റും മങ്കൊമ്പു വേലായുധൻ പിള്ള സ്നേഹത്തോടുകൂടി എന്നെ സഹായിച്ചിരുന്നു. ബോട്ടിൽ ആയിരുന്നതിനാൽ എന്റെ ശ്രീമതിക്ക് വലിയ യാത്രാകുളുശമൊന്നും അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നില്ല. കൊല്ലത്തുനിന്ന് തിരുവനന്തപുരത്തേക്കു ഞങ്ങൾ തീവണ്ടിയിലാണ് പോന്നത്. തിരുവനന്തപുരത്തു വന്ന ഞങ്ങൾ വാൻറോസ് ഇംഗ്ലീഷിലുള്ള ‘രഞ്ജിത് ഇല്ല’ എന്ന വീട്ടിലാണ് വാടകയ്ക്കു താമസിച്ചത്. റോഡിൽനിന്നും വളരെ പടിക്ക് കയറിവേണം വീട്ടിൽ എത്താൻ. ഇവിടേയും കുട്ടികളെ ഒന്നുരണ്ടു സ്ക്കൂളുകളിലായി ചേർത്തു.

ഞാൻ രഞ്ജിത് ഇല്ലവിൽ താമസിക്കുന്ന കാലത്തായിരുന്നു. 1948 സെപ്തംബർ 26-ാം തീയതി, കുറുമ്പത്തു ശങ്കുപിള്ളയും മറ്റും സദേശാഭിമാനി രാമകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ ചിതാഭസ്മമായി വെള്ളയമ്പലത്തു വന്നത്. താണുപിള്ളയെയും മറ്റും രൂക്ഷമായി വിമർശിച്ചു. ‘പരിഹാസിച്ചു. പ്രസംഗിച്ചു. ‘പ്രധാനമന്ത്രി’ (അന്ന് മുഖ്യമന്ത്രി ‘പ്രധാനമന്ത്രി’യായിരുന്നുവെന്നും മറ്റുംപറ്റി പ്രസംഗിച്ചത്

അങ്ങേയറ്റത്തെ പരിഹാസത്തോടെയായിരുന്നു. “പുഷ്പംഗദന്റെയും കാമപാലന്റെയും വേഷം കെട്ടി നടക്കുന്നവർ” എന്നായിരുന്നു ഷെർവാണിയും ചുഡിദർ പൈജാമയും മറ്റും ധരിച്ചുനടന്നിരുന്ന പട്ടത്തിനെ ചിത്രീകരിച്ചത്. ഞാൻ അതു കേട്ട് വഴിയരികിൽ ഇരുന്നുപോയി. നമ്മുടെ മന്ത്രിസഭയെപ്പറ്റി നമ്മുടെ നേതാവ് പ്രസംഗിക്കുകയാണ്! എന്തൊരു പരിഹാസം! എന്തൊരു നിന്ദ! 27-ാം തീയതി ആയപ്പോഴേക്ക് ഒരു പ്രതിസന്ധിയുടെ നില വ്യക്തമായി കാണാമായിരുന്നു. 27-ാം തീയതി വർക്കിംഗ് കമ്മിറ്റിയിൽ കുറുമ്പ് വന്നിരുന്നില്ല. പി.എസ്. നടരാജപിള്ളയും. ഇ.രാമചന്ദ്രനും. കെ.എം. കോരയും ഉണ്ടായിരുന്നു. പൊതുവായ രാഷ്ട്രീയ നിലയെപ്പറ്റി ചർച്ച ചെയ്തു. കോൺഗ്രസ്സുകാർ തമ്മിൽ അടുപ്പവും മൈത്രിയും ഉണ്ടാകേണ്ട കാര്യത്തെപ്പറ്റി ഞാൻ സംസാരിച്ചു. മന്ത്രിസഭയും കോൺഗ്രസ്സ് കക്ഷിയും തമ്മിൽ പൊരുത്തമുണ്ടാകണമെന്ന കാര്യവും പ്രത്യേകിച്ചു ഞാൻ ഉറപ്പിപ്പറഞ്ഞു. സെപ്തംബർ 29-ാം തീയതി എക്സിക്യൂട്ടീവ് കമ്മിറ്റി കൂടിയപ്പോൾ കുറുമ്പിന്റെ പ്രസംഗത്തെപ്പറ്റിയുള്ള കേരള കൗമുദിയിലെ മുഖപ്രസംഗത്തെപ്പറ്റിയും രാജിയെപ്പറ്റിയും എല്ലാം സംസാരിക്കുകയുണ്ടായി. സെപ്തംബർ 30-ാം തീയതി എ.അച്യുതനും ഇ.രാമചന്ദ്രനും കാർത്തികപ്പള്ളിയിൽ വച്ച് ഒരു സിറീകരണമുണ്ടായിരുന്നു. അതിന് ഞാനും പോയിരുന്നു. അത് വലിയ സിറീകരണമായിരുന്നു. അത് എ. അച്യുതന്റെ ജന്മനാടാണല്ലോ! ഞാനും അന്ന് പ്രസംഗിച്ചു. പ്രവർത്തക സമ്മേളനവും ഉണ്ടായിരുന്നു. അപ്പോഴേക്ക് മന്ത്രിസഭയെ മറിച്ചിടാനുള്ള ഉപജ്ഞാപങ്ങൾ മുർദ്ധന്യത്തിൽ എത്തിയിരുന്നു. ഒക്ടോബർ 2-ാം തീയതി നേമത്തുവെച്ച നടന്ന സമ്മേളനത്തെയും പ്രസംഗത്തെയും കുറിച്ച് ഞാൻ പറഞ്ഞിരുന്നു. ഒക്ടോബർ 8-ാം തീയതി എ.ടി.സി.സി കൂടുകയും പട്ടത്തിനെക്കൊണ്ട് രാജിവെയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. അന്നു വൈകുന്നേരത്തന്നെ കെ.എ. ഗംഗാധരമേനോന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടിയ യോഗം രാത്രി പത്തുമണിവരെ നീണ്ടുപോകുകയും മന്ത്രിസഭയിലുള്ള അവിശ്വാസം രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ഒക്ടോബർ 9-ാം തീയതി രഞ്ജിത് ഇല്ലവിൽനിന്ന് ഞാൻ ഇറങ്ങി പട്ടം താണുപിള്ളയെ കാണാൻ പോകുമ്പോൾ പടിക്ക് വെച്ച് കണ്ണാറ ഗോപാലപ്പണിക്കർ കുറെ കടലാസുകളുമായി വന്നു. അത് മന്ത്രിസഭയ്ക്ക് എതിരെ പെട്ടുവെച്ച് കടലാസുകൾ ആയിരുന്നു. അത് കോൺഗ്രസ്സ് ഓഫീസിൽ കൊണ്ടുവരാൻ ഞാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഞാൻ പട്ടത്തിനെ കാണുകയും തലേദിവസം അവിശ്വാസപ്രമേയം പാസ്സാക്കിയ കാര്യം ധരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ ടി.എം. വർഗ്ഗീസും സി.കേശവനും കോരയും ഇ. രാമചന്ദ്രനും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ നിലയിൽ രാജിവയ്ക്കുകയാണു നല്ലതെന്ന് ഞാൻ പട്ടം താണുപിള്ളയോട് ഉപദേശിച്ചു. അതിനുശേഷം ഞാൻ ഓഫീസിൽ പോയി, കണ്ണാറ കൊണ്ടുവന്ന രണ്ട് അവിശ്വാസ പ്രമേയങ്ങളെയും ഞാൻ സിറീകരിച്ചു.

(തുടരും)

എം. കൃഷ്ണൻനായർ

സാഹിത്യവാരഫലം

സാഹിത്യരചനയ്ക്കു നോബൽ സമ്മാനം നേടിയ വെള്ള സൊയിൻകയുടെയും നോവലിസ്റ്റ് എന്ന നിലയിൽ രാഷ്ട്രാന്തരീയപ്രശസ്തിയാർജ്ജിച്ച അച്ചബേയുടെയും നാടാണ് നൈജീരിയ. പുരാതനവും ആധുനികവുമായ സിമിതിവിശേഷങ്ങളുടെ സംഘട്ടനങ്ങളെ ചിത്രീകരിക്കുന്നു സൊയിൻക. പടിഞ്ഞാറൻ രാജ്യങ്ങളുടെ അധിനിവേശകാലത്തെയും അധിനിവേശാന്തരകാലത്തെയും അവസ്ഥകളെ ആവിഷ്കരിക്കുന്നു അച്ചബേ. അങ്ങനെ അവർ രണ്ടുപേരും ജന്മഭൂമിയുടെ പുനരുജ്ജീവനത്തിനുവേണ്ടി സർഗ്ഗപ്രക്രിയ നിർവഹിക്കുന്നു. എന്നാൽ ആദരണീയരായ ഈ സാഹിത്യകാരന്മാരുടെ നാട് കുറ്റവാളികളുടെ നാടായി മാറിയിട്ടു കാലമേറെയായി. ഇപ്പോൾ നൈജീരിയ ഭരിക്കുന്നത് ആബാച്ചാ എന്ന മിലിറ്ററി ഡിക്റ്റേറ്ററാണ്. അയാളുടെ നൃശംസതകൾ എണ്ണമറ്റവതന്നെ. “രഹസ്യവിസ്താരങ്ങളും നിഗ്രഹങ്ങളും വ്യക്തികളെ ബന്ധിക്കാൻ; രാജ്യത്തെ എല്ലാ വർത്തമാനപ്പത്രങ്ങളുടെയും നിരോധനം; മുൻപെങ്ങും ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്തവിധത്തിൽ ഭീതിമർദ്ദനം; 1993-ലെ പ്രസിഡന്റ്-ഇലക്ടറായ മൊഷുട്ട് ആബിയോലയെ തടങ്കലിലാക്കി പിഡിപിക്ക് ഇവയെല്ലാം ചിലതു മാത്രം. ആബിയോലയ്ക്കു മതിയായ ചികിത്സാസൗകര്യങ്ങളില്ലെന്നു പരാതിപ്പെട്ട അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഡോക്ടറെ ആബാച്ചാ അറസ്റ്റ് ചെയ്തു കാരാഗൃഹത്തിലാക്കി.” [The Independent എന്ന പത്രത്തിൽ വന്ന ഒരു ലേഖനത്തിൽനിന്നാണ് ഈ വിവരങ്ങൾ. ഗൾഫ് വീക്ക്ലി അതു വീണ്ടും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. Qatar-ലെ ശ്രീ. രാജൻ ജി. മാത്യുവാണ് ആ ലേഖനം എനിക്കു ദയാപൂർവ്വം അയച്ചതുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിനു നന്ദി പറയുന്നു.]

നിങ്ങൾക്ക് അർഹതയുള്ള സർക്കാർ നിങ്ങൾക്കു കിട്ടുന്നു എന്നാണല്ലോ ചൊല്ലി. 1986-ൽ നൈജീരിയയിൽ എത്തിയ ഒരു പടിഞ്ഞാറൻ ജേണലിസ്റ്റിന്റെ അനുഭവങ്ങളുടെ വർണ്ണന നമ്മളെ തെളിക്കും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പതിനാലു കൂട്ടുകാരെ രാത്രിയിൽ കൊള്ളക്കാരർ ആക്രമിച്ചു. അഞ്ചുപേർ മരിച്ചു. ഒരു ജേണലിസ്റ്റ് സഞ്ചരിച്ച കാർ തടഞ്ഞുനിറുത്തി അദ്ദേഹത്തെ തളിത്താഴ്ത്തി. കാർ പിറകോട്ട് ഓടിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ

അന്തരിച്ച നല്ല കവി വൈലോപ്പിള്ളി ശ്രീധരമേനോൻ ഏതോ വാരികയിൽ പരസ്യപ്പെടുത്തിയ ഒരു കൊച്ചുകാവ്യം ശ്രീ.വിഷ്ണു നാരായണൻനമ്പൂതിരിയുടെ കുറിപ്പോടുകൂടി മാതൃഭൂമി ആഴ്ചപ്പതിപ്പിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ രാമണീയകം കണ്ട് അദ്ദേഹത്തിനു പുളകപ്രസരമുണ്ടായി എന്ന മട്ടിലാണ് കുറിപ്പ്. പക്ഷേ ലാളിത്യത്തിൽ തുടങ്ങി ലാളിത്യത്തിൽത്തന്നെ നില്ക്കുന്ന വിരസമായ കാവ്യമാണത്.

പുറത്തുകൂടെ കയറ്റിയിറക്കി. ലേഗോസ്-ബെനിൻ റോഡിലൂടെ പോയ ഒരു ബസ്സ് കൊള്ളക്കാരർ തടഞ്ഞുനിറുത്തി സമ്പന്നനെന്ന് തോന്നിക്കുന്ന ഒരു യാത്രക്കാരന്റെ അടുത്തുചെന്നു പണം ചോദിച്ചു. അയാൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ നിർദ്ധനനാണെന്നു കണ്ട അവർ അയാളുടെ കയ്യിനെ പിടിച്ചെടുത്ത് അതിന്റെ തല പാറക്കെട്ടിൽ അടിച്ചു തലച്ചോറു പുറത്തു ചാടിപ്പോയി. കൊള്ളക്കാരർ ഏതു രാജ്യത്തുവെന്ന് അന്വേഷിച്ചു. ഒരു സാമാന്യകരണം നടത്തുകയാണോ നിങ്ങൾ എന്നു ചിലർ ചോദിക്കുമായിരിക്കും. ശരി. പക്ഷേ നൈജീരിയയിൽ അടിക്കടിയുണ്ടാകുന്ന ഏകശാസനാധിപത്യങ്ങൾ അവിടത്തെ സിമിതിശക്തികളെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നുവെന്നു എനിക്കു പറയാനുള്ളു. രണ്ടു സമാന്തര പ്രവാഹങ്ങൾ. ഒന്ന്- ദുഷ്ടതയുടേതാണ്. അത് ആബാച്ചായിൽ മുൻപുവന്നവസ്ഥ പ്രാപിക്കുന്നു. രണ്ട്- ഉന്നതസംസ്കാരത്തിന്റെ. അത് അച്ചബേയിലും സൊയിൻകയിലും പരകോടിയിലെത്തുന്നു.

ആബാച്ചായുടെ ദുഷ്ടതയ്ക്കുള്ള അത്യന്താവസ്ഥ കവിയും മനുഷ്യസ്നേഹിയുമായ സരോ-വിവായുടെ മരണത്തിൽ കാണാം. ഒരപരാധവും ചെയ്യാത്ത അദ്ദേഹത്തെ അയാൾ തൂക്കിലേറ്റി. പോർട്ട് ഹാർക്കോർട്ട് ജയിലിൽ കഴിഞ്ഞ കവി ‘ന്യൂസ് പീക്ക്’ പ്രതിനിധിക്ക് എഴുതി: I do not fear being executed. I expect it. The men we are dealing with are mindless, stone-age dictators, addicted to blood.” വിവായുടെ കത്ത് ജയിലിൽനിന്നു ചോർത്തിക്കൊണ്ടു പോന്നതാണ്. രക്താഹിയായ ഡിക്റ്റേറ്റർ വിവായുടെ രക്തം കുടിച്ചു. നേരത്തെ സൊയിൻക നൈജീരിയയിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടതു ഭാഗ്യം. അല്ലെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിനും ഈ ദുരന്തം സംഭവിക്കുമായിരുന്നു. സൊയിൻക ഭാര്യയെയും കുഞ്ഞുങ്ങളെയും ‘സുരക്ഷിതത്വമുള്ള ഒരു സ്ഥലത്ത്’ കൊണ്ടുപോന്നാക്കി. നൈജീരിയയിൽനിന്ന് അദ്ദേഹം രഹസ്യമായി രക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

ഞാനിത്രയും പൂർവ്വപീഠിക എന്ന മട്ടിൽ എഴുതിയതു സൊയിൻകയുടെ പുതിയ നാടകത്തെക്കുറിച്ച് പറയാനാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ “The Beatification of Area Boy A Lagosian Kaleidoscope” എന്ന നാടകം പരിപൂർണ്ണമായും മനസ്സിലാക്കണമെങ്കിൽ നൈജീരിയ

യുടെ ഇന്നത്തെ അവസ്ഥിതി ഗ്രഹിച്ചു മതിയാവൂ. 1993-ൽ അധികാരം പിടിച്ചെടുത്ത ഡിക്റ്റേറ്ററായ ആബാച്ചായുടെ നൃശംസതകൊണ്ട് നൈജീരിയ പുളയുന്നത് ഈ നാടകത്തിൽ ഒട്ടാകെ പ്രതിഫലിക്കുന്നുണ്ട്.

കലൈഡസ്കോപ്പിൽ-ചിത്രാർശിനിക്കുഴലിൽ-മാറി മാറി വരുന്ന വർണ്ണോജ്ജ്വല രംഗങ്ങൾ കാണാം. സൊയിൻകയുടെ നാടകത്തിലും അങ്ങനെതന്നെ. നൈജീരിയയിലെ ലോഗസ് നഗരത്തിലുള്ള ഒരു ചന്തസ്ഥലത്താണ് നാടകത്തിലെ വിവിധ സംഭവങ്ങൾ നടക്കുക. അവിടെ ഒരു വ്യാപാരിയെ കടയ്ക്കുന്നു. പണത്തിന്റെ മുല്യമിടിക്കുന്നു. പെട്ടോളിനു ക്ഷാമം. ഫലം യാത്രപ്പെട്ടവർ ഇരട്ടിച്ചു. ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾക്കെല്ലാം വിലകൂട്ടാൻ അയാൾ നിർബദ്ധനാണ്. മമ്മ പുത്ത് എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു അമ്മയെപ്പോലെ നടത്തുന്നുണ്ട്. ആ പട്ടാസയിൽ (ചന്തസ്ഥലത്ത്) അധികാരികൾ കുന്നുകാലികളെ കൊള്ളയടിച്ചതും കിഴങ്ങുള്ള ചെടികളെ പിഴുതെറിഞ്ഞതും മറ്റും ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച് അവൾ പരാതി പറയുന്നു. ചെടികൾ പിഴുതെടുത്ത സ്ഥലങ്ങളിൽ അവർ പ്രിയപ്പെട്ടവരുടെ ചുട്ടുള്ള മൃതദേഹങ്ങൾ കുഴിച്ചിട്ടു. അവയുടെ കൂട്ടത്തിൽ മമ്മയുടെ ഭർത്താവിന്റെ ശരീരവുമുണ്ട്.

സാൻത ഈ നാടകത്തിലെ പ്രധാന കഥാപാത്രമാണ്. ഒട്ടാകെ ധീഷണശാലിയായാണ് അയാൾ. പരിഭവനം അയാൾക്കുമുണ്ട്. “ഭീതിമയായ എന്തോ ഒന്നു ലോഗസിനു സംഭവിച്ചു. ഒരുദിവസം ഉണർന്നപ്പോൾ ലോഗസ് ഒരിടത്തുവെച്ച് മുന്നറിയിപ്പില്ല. ഇല്ല. ഒന്നുമില്ല. ലോഗസ് അപ്രത്യക്ഷമായിക്കഴിഞ്ഞു” എന്നാണ് ആ വിലാപം. രാജ്യത്തിന്റെ സിമിതി തടവുകാരുടെ ഒരു പാട്ടിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം:- “വാർഡറാകട്ടെ, തടവുകാരനാവട്ടെ, രണ്ടുപേരും ഒന്നാണ്. പട്ടാളക്കാരനാവട്ടെ, പൊലീസുകാരനാവട്ടെ രണ്ടുപേരും ചികിത്സിക്കാനാവാത്ത കള്ളന്മാരാണ്. കൊള്ളക്കാരൻ കാക്കിയുടുപ്പു ധരിക്കുന്നു. ജനറൽ കൊള്ളക്കാരൻ. മേയ്ക്കർ തസ്കരൻ. നിങ്ങൾക്ക് അടിതണിട്ട് നിങ്ങളുടെ ഭാര്യയെ കൈക്കലാക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ കൈപിടിച്ചു തിരിച്ചിട്ട് വീടു പിടിച്ചെടുക്കുന്നു. ഇടതുവശത്തു കൈക്കുലി വലതുവശത്ത് അഴിമതി...” തെരുവുകൾക്കുള്ള വഞ്ചനാത്മകമായ ജീവിതം ചിത്രീകരിച്ച് ലോഗസ് നഗരത്തിന്റെ സാക്ഷ്യം സിമിതിലുള്ള വഞ്ചനാത്മകമായ ജീവിതത്തെ ആവിഷ്കരിക്കുകയാണ് സൊയിൻക. ഒടുവിൽ ഒരു വിവാഹച്ചടങ്ങ് തകരുന്നതു കാണിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം നാടകം അവസാനിപ്പിക്കുന്നു. സാൻതയാണ് പ്രധാന കഥാപാത്രമെന്നു പറഞ്ഞല്ലോ. അയാളെക്കുറിച്ച് സൊയിൻക പറഞ്ഞതുതന്നെ ഇവിടെ എഴുതാം. “He’s the kind of confused youth who refuses to be sucked into a corrupt system and so establishes a counter-society, but these counter-societies sometimes develop sinister tendencies that mirror the society they are supposed to be countering.” (ഇൻഡിപെൻഡന്റ് ലേഖനം)

സമൂഹത്തിന്റെ ജീർണ്ണതയെയും അതിനു ഹേതുവായ ഡിക്റ്റേറ്റർഷിപ്പിനെയും സൊയിൻക ചിത്രീകരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അത് സർക്കാരിനു കൊടുക്കുന്ന ശക്തമായ ആഘാതമല്ല. ആ ലക്ഷ്യം സൊയിൻകയ്ക്ക് ഇല്ലെന്നു വേണം വിചാരിക്കാൻ. സൊയിൻക നഷ്ടമായതു വീണ്ടെടുക്കണം, അതിനു സാധിക്കും എന്നു വിശ്വസിക്കുന്ന കലാകാരനാണ്. സൊയിൻകയെക്കുറിച്ച് നല്ല

വെള്ള സൊയിൻക

പുസ്തകമെഴുതിയ ശ്രീമതി മേരി. ടി. ഡേവിഡ് അദ്ദേഹവുമായി നടത്തിയ ദൈമുഖസംഭാഷണത്തിന്റെ റിപ്പോർട്ട് ആ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഒടുവിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. മേരിയുടെ ഒരു ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം നല്കുന്ന സൊയിൻക re-generation എന്നതിൽ-പുനരുജ്ജീവനമെന്നതിൽ-വിശ്വസിക്കുന്നുവെന്നു ധ്വനിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ആ വിശ്വാസം ഈ നാടകത്തിലുമുണ്ട്. ഇതിലെ കഥാപാത്രമായ ഇഡ്ജി “We grow, we develop” എന്നു പറയുന്നു. നല്ലത്. പക്ഷേ വിവാഹം നിഷ്കരുണം വധിച്ച സൊയിൻകയെ വധിക്കാനാഗ്രഹിച്ചു വർത്തിക്കുന്ന ആബാച്ചായെ നൈജീരിയയിലെ ജനങ്ങൾ എങ്ങനെ സഹിക്കും? ലോകജനത എങ്ങനെ സഹിക്കും? (1) Wole Soyinka-The Beatification of Area Boy A Lagosian Kaleidoscope-Methuen Dvaina 3=50-Pages 108. 2) Mary T. David-Wole Soyinka A Quest for Renewal-B.I. Publications Pvt. Ltd.-Rs 240-Pages 237.)

കറുത്ത കാവ്യം

വെസ്റ്റ് ഇൻഡ്യൻ കവി എമേസേസറിന്റെ (Aime Cesaire) കാവ്യങ്ങൾ ചേതോഹരങ്ങളാണ്. ഒന്ന് എടുത്തെഴുതട്ടെ:-

The Wheel is the most beautiful discovery of man and the only one there is the sun which turns there is the earth which turns there is your face which turns upon the axle of your throat when you cry.

‘മനുഷ്യന്റെ കണ്ടുപിടിത്തങ്ങളിൽ ഏറ്റവും മനോഹരം ചക്രമാണ്. അതു മാത്രമേയുള്ളൂതാനും. സൂര്യൻ കറങ്ങുന്നു. ഭൂമി കറങ്ങുന്നു. നിങ്ങൾ കരയുമ്പോൾ കണ്ണാണിന്റെ അച്ചുതണ്ടിൽ നിങ്ങളുടെ മുഖം കറങ്ങുന്നു’ എന്നു വായിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന അനുഭൂതിവിശേഷം അന്യാദൃശംതന്നെ. അതുപോലെ പോളിഷ്കവി കാർപോവിച്ച് (Tymoteusz Karpowicz 1921-) എഴുതിയ ഒരു കാവ്യത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് തർജ്ജമകൂടി നല്കട്ടെ.

Lesson in Silence
Whenever a butterfly
folded its wings
too violently
they cried: quiet please!

If but the wing
of a sacred bird
brushed a sunray
they cried: silence please!

Thus they taught
elephants to walk
noiselessly over a drum
man over earth

Trees rose
soundlessly in the field
as hair does
in terror

“ഒരു പുസ്തകം വളരെ നല്ലതാണെന്നോ തിരോച്ഛിതയാണെന്നോ പറയുമ്പോൾ വായനക്കാർ അതംഗീകരിക്കുന്നുണ്ടെന്നാണോ നിങ്ങളുടെ വിചാരം?” “താങ്കൾ പറയുന്നതു ശരിയാണ്. പുസ്തകം ഉത്കൃഷ്ടമെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞാൽ വായനക്കാർ അതിന്റെ ദോഷങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കാൻ തൽപരതമുള്ളവരാകും. ഗ്രന്ഥം അയമമെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിന്റെ ഗുണങ്ങൾ അവർ അന്വേഷിച്ചു കണ്ടുപിടിക്കും.”

ഈ കാവ്യത്തിനു മുൻപ് അന്യായശിക്ഷാഭാവം രണ്ടു കാവ്യങ്ങളും ലളിതമായി തുടങ്ങുന്നു. ക്രമേണ പ്രാഡ തയിലേക്കു പോകുന്നു. അതിനു യോജിച്ചവിധത്തിൽ അനുവാചകഹൃദയവും ലാളിത്യത്തിൽനിന്നു പ്രാഡതയിലേക്കു ചെല്ലുന്നു. ആ മാനസികനില ഉളവാകുന്നതു കൊണ്ടാണ് ഈ കാവ്യങ്ങൾക്ക് അനുദ്യശിക്ഷാഭാവമുണ്ടെന്നു വായനക്കാർക്കു തോന്നുന്നത്.

അത്തരിച്ച നല്ല കവി വൈലോപ്പിള്ളി ശ്രീധരമനോൻ ഏതോ വാരികയിൽ പരസ്യപ്പെടുത്തിയ ഒരു കൊച്ചുകാവ്യം ശ്രീ. വിഷ്ണുനാരായണൻനമ്പൂതിരിയുടെ കുറിപ്പോടുകൂടി മാതൃഭൂമി ആഴ്ചപ്പതിപ്പിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ രാമണീയകം കണ്ട് അദ്ദേഹത്തിനു പുളകപ്രസരമുണ്ടായിരുന്നെന്ന് മട്ടിലാണ് കുറിപ്പ്. പക്ഷേ ലാളിത്യത്തിൽ തുടങ്ങി ലാളിത്യത്തിൽ തന്നെ നിലക്കുന്ന വിരസമായ കാവ്യമാണത്. താൻ ജീവിച്ചുകാലത്ത് മഷിപുരണ്ട് ഏതോ വെള്ളത്താളിൽ വന്ന ഈ കാവ്യം കറുത്ത കാവ്യമാണെന്നു കരുതി തന്റെ ഒരു കാവ്യസമാഹാരത്തിലും കവി ചേർക്കാതിരുന്നതാണ് എന്നത്രേ എന്റെ അഭ്യൂഹം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണശേഷം ഇമ്മാതിരി ചവറുകൾ തോണ്ടിയെടുത്തു വായനക്കാരുടെ മുൻപിൽ വയ്ക്കേണ്ട ഒരാവശ്യകതയുമില്ല.

വേളിമലദർശനം

“മാർത്താണ്ഡവർമ്മ” എന്ന നോവലിലെ കഥാപാത്രമായ യുവരാജാവ് വേളിമലയെ നോക്കിക്കൊണ്ട് ചിന്താമഗ്നനായി ഇരിക്കുന്നതായി അതിലൊരു വർണ്ണനയുണ്ടെന്ന് ഓർമ്മ പറയുന്നു. 1938-ൽ വായിച്ച നോവൽ. ഓർമ്മപ്പിശകുണ്ടെങ്കിൽ മാനുവായനക്കാർ സദയം മാപ്പുതരട്ടെ. 1946-ൽ സെക്രട്ടേറിയറ്റിലെ ഒരു സെക്രട്ടറി, മേശപ്പുറത്തു കൈകൾ ചേർത്തുവെച്ച് കുനിഞ്ഞു നിന്ന ലേഡിസ്റ്റേറ്റോഗ്രാഫറുടെ ശരീരത്തിൽ വേളിമല കണ്ടത് ഞാൻ നല്ല നൂറുതവണ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഫയലേടുത്ത് ആ യുവരാജാവിന്റെ മുൻപിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ ഞാൻ ചെന്നുകഴിഞ്ഞാൽ വേളിമലക്കാരി നിവർന്നുനില്ക്കും. യുവരാജാവ് എന്നെ പപ്പുത്തമ്പിയായോ അഷ്ടഗുഹപ്രധാനരിൽ ഒരുവനായോ കരുതി പേനയെന്ന്

മഹാകവി വൈലോപ്പിള്ളി

“ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ ട്രാജഡിയെത്?”
“ആത്മഹത്യ ചെയ്യാനുള്ള തീവ്രവേദന കളുണ്ടെങ്കിലും അതിനു ധൈര്യമില്ലാതെ ജീവിക്കുന്നത്.”

ഉടവാളെടുക്കും. ആ ഉപകരണംകൊണ്ടു ഫയലിൽ ഒരു കുത്തുകുത്തും. എന്തെങ്കിലും വയലോ അയാൾക്ക്. ഈ നിരസവും ദേഷ്യവും അപ്പോൾ മാത്രം. അയാൾ തനിച്ച്രിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ ഫയൽ കൊണ്ടുചെന്നാൽ യുവരാജാവിനു പരമേശ്വരൻപിള്ളയോട് എന്തു സ്നേഹമുണ്ടോ ആ സ്നേഹമാണ് അയാൾക്ക് എന്നോട്. ഫയൽ അങ്ങു മാറ്റിവയ്ക്കും. എനിച്ച് അന്നു പുരത്തൽ വന്ന ബലാത്സംഗത്തിന്റെ റിപ്പോർട്ടിനെക്കുറിച്ചു സംസാരിച്ചുതുടങ്ങും. “കൃഷ്ണൻനായരേ, യഥാർത്ഥത്തിൽ ബലാത്സംഗം നടന്നോ?” എന്തെങ്കിലും അറിയാം ധർഷണം നടന്നോ ഇല്ലയോ എന്ന്? എങ്കിലും സെക്രട്ടറിയുടെ ഉള്ളു കുളിർക്കട്ടെയെന്നു കരുതി ഞാൻ പറയും. “നടന്നു സാർ. ഒന്നല്ല മൂന്നുതവണയെങ്കിലും.” അതു കേൾക്കുന്ന മാത്രയിൽ അയാളുടെ മുഖം ചെമ്പരത്തിപ്പോലെ ചുവക്കുന്നു. ‘ഒടുവിലൊടുവിൽ’ ഞാൻ ഫയലേടുത്ത് അയാളുടെ മുൻപിൽ പോകാതെയായി. ശിപായിയെ വിളിച്ച് ‘ഗോവിന്ദപ്പിള്ളേ, അയാൾക്ക് ഈ ഫയൽ കൊടുത്തേക്കു. ഞാൻ എവിടെയെന്നു ചോദിച്ചാൽ സെക്രട്ടറിയിൽനിന്നു പുറത്തേക്കു പോകുന്നതു കണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞേക്കൂ’ എന്നു പറയും. എന്റെ മാത്രമല്ല, എന്റെ എല്ലാ സഹപ്രവർത്തകരുടെയും അനുഭവമായിരുന്നു ഇത്. അയാൾ പെൻഷൻപറ്റി പോകുന്നതുവരെ ഈ അസഭ്യോക്തിയിൽ വ്യാപരിച്ചിരുന്നു. ഇത് ഒരു റെറ്റേപ്പ്.

വേറൊരു റെറ്റേപ്പ്. എനിക്കറിയാവുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥരിൽ ഏറ്റവും പ്രശസ്തനായിരുന്നു എം.സി. തോമസ്. മുൻകോപക്കാരനായ അദ്ദേഹം ഞാൻ എഴുതിയ ഡ്രാഫ്റ്റിന്റെ കുറുകേ ഒരു വെട്ടു വെട്ടി ‘കുന്നുകുഴി യൂണി വേഴ്സിറ്റിയിലല്ലേ നിങ്ങൾ പഠിച്ചത്?’ എന്നു ചോദിച്ചതു കേട്ട് അല്ലലോടെ വരാന്തയിലേക്കു പോരുമ്പോൾ അതാ നിലക്കുന്നു ചെറു ധരിച്ച രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തകൻ. “ഏയ്. സിവിൽ സപ്ലൈസിന്റെ ചാർജ്ജിലല്ലേ ഇയാൾക്ക്. അരിയുടെ കണക്ക് എനിക്കറിയാം. ജനങ്ങൾ എന്നോടാണ് ആ കണക്കു ചോദിക്കുന്നത്” എന്നു പറഞ്ഞിട്ട് അകത്തേക്ക് ഒറ്റപ്പോക്കാണ്. അവിടെച്ചെന്ന് ദേഷ്യക്കാരനെങ്കിലും ശുദ്ധാത്മാവായ എം.സി. തോമസ് പറഞ്ഞു കൊടുക്കുന്ന കണക്കുകൾ കുറിച്ചെടുത്തുകൊണ്ടു പുളിമുട്ടിൽ അക്കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന ‘രാഷ്ട്രീയ ഫോട്ട’ലിൽ കയറി പരിപൂർവ്വം തിന്നു ചായയും കുടിച്ചിട്ട് നേരെ വീട്ടിലേക്കു പോകും. നേരെ വെളുക്കുമ്പോൾ സെക്രട്ടേറിയറ്റിലെത്തി വ്യവസായവകുപ്പു സെക്രട്ടറിയെ കാണും. കണക്കുകൾ കുറിച്ചെടുക്കൽ. പരിപൂർവ്വം തിറ്റി. ചായകുടിക്കൽ. വീട്ടിലേക്കുള്ള പോക്ക്.

ഇങ്ങനെ എത്രയെത്ര റെറ്റേപ്പുകൾ. അവരിൽപ്പെട്ട ഒരാളാണ് ശ്രീ. മുണ്ടൂർ സേതുമാധവന്റെ ‘കൃഷ്ണേട്ടൻ’ എന്ന കഥയിലെ ആ പേരുള്ള വ്യക്തി. സമ്മേളനങ്ങൾ സംഘടിപ്പിക്കലാണ് അയാളുടെ ജോലി. ആ സമ്മേളനങ്ങളിൽ പ്രസംഗിക്കാൻ ആളുണ്ടാക്കുന്നതാണ് അയാളുടെ ജോലി. ഈ റെറ്റേപ്പിന്റെ അടുക്കലായി ഒരു പാവത്തിനെ കൊണ്ടുനിറുത്തുന്നു കഥാകാരൻ. ഭാര്യക്കു മരണം സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന തരത്തിലുള്ള രോഗം. സംഘാടകന്റെ നിർബന്ധത്താൽ ആ സാധ്യമെന്നു സമ്മേളനത്തിൽ പ്രസംഗിക്കുന്നു. പ്രഭാഷണം നിർവഹിക്കുമ്പോഴും അയാൾക്കു ഭാര്യയെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്തയേയുള്ളൂ. രണ്ടുരീതിയിലുള്ള വിചാരങ്ങളോ വികാരങ്ങളോ ഒരു വ്യക്തിയിൽ ഒരേസമയം പ്രവർത്തിക്കുന്നതി

നെ തത്ത്വചിന്തയിൽ dissonance എന്നു പറയും. ഒടുവിൽ സഹധർമ്മിണിയോടുള്ള സ്നേഹം വിജയം വരിക്കുന്നു. അത്രകണ്ടു സാധാരണമല്ലാത്ത ഒരു വിഷയം കൈകാര്യം ചെയ്ത് തന്റെ വൈദഗ്ദ്ധ്യത്തെ മുണ്ടൂർ സേതുമാധവൻ പ്രകടമാക്കുന്നു. (കഥ മാതൃഭൂമി ആഴ്ചപ്പതിപ്പിൽ.)

ചോദ്യം, ഉത്തരം

“നിങ്ങൾക്ക് അല്പമെങ്കിലും ബുദ്ധിയുണ്ടോ?”
“മലയാളം പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കാതെ ഇംഗ്ലീഷ് പുസ്തകങ്ങൾ ഞാൻ വായിക്കുന്നു എന്നതുതന്നെ ബുദ്ധിയുടെ ലക്ഷണം.”
“സ്ത്രീ തിരിഞ്ഞുനോക്കാത്തത് എന്തുകൊണ്ടാണ്?”
“തിരിഞ്ഞു നോക്കുന്നവളല്ല സ്ത്രീ. പക്ഷേ അങ്ങനെ നോക്കാതെത്തന്നെ അവൾ നിങ്ങളെ ശരിക്കും കാണുന്നുണ്ട്. എല്ലാം മനസ്സിലാക്കുന്നുമുണ്ട്.”
“കോടാലികൊണ്ടു കരകു തുറക്കുകയും താക്കോൽ കൊണ്ടു വിറകു കീറുകയും ചെയ്യുന്നവനല്ല നിങ്ങൾ?”
“നല്ല ചോദ്യം. പക്ഷേ ഇതു പ്ലൂട്ടാർക്കു പറഞ്ഞതാണ്. സ്വന്തമായിട്ട് എന്തെങ്കിലുമുണ്ടെങ്കിൽ ചോദിക്കൂ. ഉത്തരം പറയാം.”
“മുകാംബികക്ഷേത്രത്തിൽ ചെന്നു തൊഴുതാൽ മനസ്സിനു സുഖം കിട്ടുമെന്ന് അവിടെ പോയവർ പറയുന്നു. സത്യമാണോ?”
“ഭാര്യയെയും കുഞ്ഞുങ്ങളെയും വീട്ടിൽ ബന്ധുക്കളുണ്ടെങ്കിൽ അവരെയും മുകാംബികയിലേക്ക് അയച്ചിട്ട് നിങ്ങൾ ഒറ്റയ്ക്കു വീട്ടിലിരിക്കൂ. അപ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന സുഖമാണ് ഏറ്റവും വലിയ സുഖം.”
“ഹെൻറി മില്ലറുടെ നോവലുകൾ എങ്ങനെ?”
“Dirty books worth reading എന്ന് എസ്റ്റി പറഞ്ഞ് പറഞ്ഞതു ശരി.”
“ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ ട്രാജഡിയെത്?”
“ആത്മഹത്യ ചെയ്യാനുള്ള തീവ്രവേദനകളുണ്ടെങ്കിലും അതിനു ധൈര്യമില്ലാതെ ജീവിക്കുന്നത്.”
“ഒരു പുസ്തകം വളരെ നല്ലതാണെന്നോ തീരെച്ചിത്തയാണെന്നോ പറയുമ്പോൾ വായനക്കാർ അതംഗീകരിക്കുന്നുണ്ടെന്നാണോ നിങ്ങളുടെ വിചാരം?”
“താങ്കൾ പറയുന്നതു ശരിയാണ്. പുസ്തകം ഉത്കൃഷ്ടമെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞാൽ വായനക്കാർ അതിന്റെ ദോഷങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കാൻ തൽപരരായുള്ളവരാകും. ഗ്രന്ഥം അയമെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിന്റെ ഗുണങ്ങൾ അവർ അന്വേഷിച്ചു കണ്ടുപിടിക്കും.”

എൻ.എസ്. മാധവൻ

എൻ.എസ്. മാധവൻ, മറ്റു സാഹിത്യകാരന്മാർ

നവംബർ 26-ാം തീയതിയിലെ മാതൃഭൂമി വാരാന്ത്യപ്പതിപ്പിൽ ശ്രീ. മനോജ് മനോന്റെ റിപ്പോർട്ടുണ്ട്. എന്നെ നേരിട്ടു കണ്ടു സംസാരിച്ചതിന്റെ റിപ്പോർട്ടാണ്. ഞാൻ പറഞ്ഞതിന്റെ അസ്പഷ്ടതയാലോ മനോജ് മനോൻ കേട്ടതിന്റെ അവ്യക്തതയാലോ പല കാര്യങ്ങളും സാഹിത്യകാരന്മാർക്കു തെറ്റിദ്ധാരണയുളവാക്കുന്ന മട്ടിൽ അതിൽ വന്നുപോയിട്ടുണ്ട്. ശ്രീ. എൻ.എസ്. മാധവന്റെ മൂന്നു കഥകൾ ഉത്കൃഷ്ടങ്ങളാണെന്നു ഞാൻ ഈ കോളത്തിൽത്തന്നെ മുൻപെഴുതിയിട്ടുള്ളതാണ്. സത്യമതായിരിക്കെ ഞാൻ എങ്ങനെയാണ് അദ്ദേഹം സാഹിത്യകാരനല്ലെന്നു പറയുക? ഗ്രന്ഥം മൂന്നു പകർത്തുമ്പോൾ മുഹൂർത്തം മൃതമായി വരും എന്നു പറഞ്ഞതു പോലെയാണ് അഭിമുഖസംഭാഷണങ്ങളുടെ റിപ്പോർട്ടുകളും. എൻ.എസ്. മാധവന്റെ പ്രതിഭാവിശാസത്തെ എല്ലാക്കാലത്തും അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള എനിക്ക് അദ്ദേഹം സാഹിത്യകാരനല്ലെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞതായ പ്രസ്താവം ഖേദജനകമായി.

കാരുണ്യം

വായിക്കേണ്ട പുസ്തകമാണ് Theodore Zeldin എഴുതിയ An Intimate History of Humanity എന്നത്. മനുഷ്യന്റെ കാരുണ്യത്തെ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന ഒരു സംഭവം അതിൽ വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു. കവി യെവ്തുഷ്കോയുടെ അമ്മ സൈബീരിയയിൽനിന്നും മോസ്കോയിലെത്തി 1944-ൽ ഇരുപതിനായിരം ജർമ്മൻ തടവുകാർ തെരുവിലൂടെ നടന്നുപോകുന്നത് അവർ കണ്ടു. കണ്ടു നിന്നവർ ആ തടവുകാരെ തന്തയില്ലാത്തവർ എന്നു വിളിച്ചു. അവർ വെറുപ്പു പ്രകടിപ്പിച്ചു. സ്ത്രീകൾ ദേഷ്യത്തോടെ മുഷ്ടി കാണിച്ചു. അല്പനേരം കഴിഞ്ഞു. തടവുകാരുടെ കീറിപ്പിറഞ്ഞ വസ്ത്രങ്ങളും പട്ടിണികൊണ്ടു മെലിഞ്ഞ ശരീരങ്ങളും കണ്ടപ്പോൾ റഷ്യാക്കാർക്കു ദയവുണ്ടായി. പ്രായംകൂടിയ ഒരു സ്ത്രീ മാർഗ്ഗനിരോധനരേഖ ലംഘിച്ച് അവരുടെ അടുത്തുചെന്ന് ഒരു തടവുകാരൻ ഒരുപക്ഷണം റൊട്ടി കൊടുത്തു. അപ്പോൾ പല സ്ത്രീകളും മുന്നോട്ടുവന്ന് അവർക്ക് ആഹാരസാധനങ്ങളും സിഗ്ററ്റുകളും മറ്റും നല്കി. തടവുകാർ പിന്നീടു ശത്രുക്കളല്ല. അവർ സാമാന്യജനത മാത്രമായി. അന്യന്റെ വേദന-ശത്രുവിന്റെ വേദനപോലും-സ്വന്തം വേദനയായി കാണാൻ മനുഷ്യർക്കു കഴിയും.

NOW ON SALE

1. Italo Calvino : Our Ancestors	Rs. 300.00
2. Italo Calvino : If on a winter's night a traveller	Rs. 263.00
3. Ingmar Bergman : The Magic Lantern : An Autobiography	Rs. 167.00
4. Irving Stone : Lust for Life	Rs. 210.00
5. Umberto Eco : How to Travel with a Salmon	Rs. 263.00
6. Umberto Eco : Reflections on the Name of the Rose	Rs. 263.00
7. Umberto Eco : The Island of the Day Before	Rs. 280.00
8. V.S. Naipaul : India : A Million Mutinies Now	Rs. 167.00
9. F.E. Peters : The Hajj : The Muslim Pilgrimage to Mecca and the Holy Places	Rs. 595.00

MODERN BOOK CENTRE

G.P.O. Junction, Thiruvananthapuram - 695 001

Phone : 331826, 331816

(9-ാം പേജിൽ നിന്നും തുടർച്ച)
യിലാണ്. ശിവഗിരിയിൽ ‘പ്രശ്നമുണ്ടാക്കിയത് പി.ഡി.പിയാണെന്ന് ബി.ജെ.പി നേതാക്കളും മുഖ്യമന്ത്രി ആന്റണിയും മാത്രമാണ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. ഇഡിയഷൻ അന്വേഷണം പ്രഖ്യാപിച്ചതിനു ശേഷവും ശിവഗിരിയിലെ പി.ഡി.പിയുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തെ മുഖ്യമന്ത്രി കുറുപ്പെടുത്തിരുന്നു. അത്തരമൊരു ‘അപകടകാരിയെ സ്വന്തം മുന്നണിയിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരാൻ ആനയും അമ്പാരിയുമൊരുക്കുന്ന സ്വന്തം മന്ത്രിസഭയിലെ അംഗങ്ങളെക്കുറിച്ചും ആന്റണി ‘പാച്ചു’വരികയാവാം.

യു.ഡി.എഫിന്റെ കൊടിക്കീഴിൽ വന്ന് താൻ ഇതുവരെ പടവെട്ടി നേടിയതിന്റെ ഗുണം കൈമാറാൻ മദനി തയ്യാറാവുമോയെന്നതാണ് മറ്റൊരു പ്രശ്നം. ലീഗും പി.ഡി.പിയും മാത്രമായി ഒരു സഖ്യത്തിലേർപ്പെടാനുള്ള സാധ്യതയും തള്ളിക്കളയാനാവില്ല. അങ്ങനെ വരികയാണെങ്കിൽ അതിൽ നേട്ടം കൊയ്യുന്നത് ഇബ്രാഹിം സുലൈമാൻസേട്ടിന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള ഐ.എൻ.എൽ ആയിരിക്കും. ലീഗ് വിരുദ്ധ നിലപാടാണല്ലോ പി.ഡി.പിയുടെയും. ഐ.എൻ.എല്ലിന്റെയും മൂലധനം. പി.ഡി.പി ആ നിലപാടിൽനിന്നു വ്യതിചലിക്കുകയാണെ

ങ്കിൽ ഐ.എൻ.എല്ലിന്റെ പക്ഷത്തേക്ക് അണികളുടെ ഒഴുക്ക് വർദ്ധിക്കാനിടയുണ്ട്. യു.ഡി.എഫുമായി മദനി ധാരണയുണ്ടാക്കിയാൽ അതിന്റെ ഗുണം ആത്യന്തികമായി ലഭിക്കാനിടയുള്ളത് ഇടതുപക്ഷ ജനാധിപത്യമുന്നണിക്കായിരിക്കും. പി.ഡി.പി ഭരണത്തിലെത്തുന്നത് ഒരുതരത്തിലും ബി.ജെ.പിക്കു സഹിക്കാനാവില്ലല്ലോ. ആ സാഹചര്യത്തിൽ ബി.ജെ.പി വോട്ടുകൾ ഇടതുപക്ഷമുന്നണിക്കുകൂലമായി മറിഞ്ഞാൽ അതിശയിക്കേണ്ടതില്ല. വോട്ടു മറിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ബി.ജെ.പി ഇതിനകംതന്നെ ശേഷി തെളിയിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണല്ലോ.

(25-ാം പേജിൽ നിന്നും തുടർച്ച)

ചോ : സോവിയറ്റ് യൂണിയൻ തകരുകയും ചൈന ഭാഗികമായി മുതലാളിത്ത സമ്പദ്ക്രമത്തിലേക്കു തിരിയുകയും ചെയ്തതോടുകൂടി സമതാധിഷ്ഠിതമായ ഒരു സമൂഹസൃഷ്ടിയെക്കുറിച്ചുള്ള സപ്തം തകർന്നിരിക്കുകയാണ്. അതിനു പകരം എന്തു സപ്തം നൽകാൻ ഇടതുപക്ഷശക്തികൾക്കു കഴിയും?

ഉ : സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ തകർച്ചയും ചൈനയുടെ സാമ്പത്തിക ക്രമീകരിക്കലും രണ്ടായിത്തന്നെ കാണണം. സമതാധിഷ്ഠിതമായ സാമൂഹ്യ സൃഷ്ടിയുടെ പ്രക്രിയയിൽ പാളിച്ചകൾ ഉണ്ടാകുന്നു. ചൊങ്കോടിയുടെ ജനനാടായ അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിലും ഇടതുപക്ഷ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ അലകൾ വീണ്ടും അടിച്ചുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇന്നും ഭാവനയിൽ മാത്രം കാണുന്ന ആ സമൂഹം എല്ലായിടത്തും ഒരുപോലെയാകണമെന്നില്ല. സ്കാൻഡിനേവിയൻ രാജ്യങ്ങൾ നേടിയെടുത്തിരിക്കുന്ന ഫെൽഡെർ സൊസൈറ്റി ഒരു മോഡലിന്റെ ആദ്യപടിയായാകാം. ഇന്ത്യയിൽ ഉണ്ടാകേണ്ട മോഡലിൽ ദാരിദ്ര്യം തുടച്ചുമാറ്റേണ്ടതോടൊപ്പം വർഗ്ഗീയതയുടെ വേരുകളെല്ലാം അറുത്തുമാറ്റേണ്ടതുണ്ട്. ഗാന്ധിസത്തെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞതാകാം ഇക്കാര്യത്തിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ ഇവിടെ ചെയ്തത്. പലപ്പോഴും പരിഹാസത്തിന് വഴി തെളിച്ചുവെങ്കിലും അവ തിരുത്തുന്നതിൽ പാർട്ടി കാണിക്കുന്ന ആത്മർത്ഥത ആശാവഹമാണ്.

ചോ : ഇന്ത്യയുടെ സാമ്പത്തിക പരമാധികാരത്തിനുപോലും നിയന്ത്രണം വരുമാനുള്ള സാമ്പത്തിക പരിഷ്കാര നടപടികൾ പ്രാവർത്തികമാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അതിനെതിരേ ജനങ്ങളെ ഉണർത്താനോ അവരുടെ സംഘടിതശക്തിയിലൂടെ അവയെ എതിർത്തു തോല്പിക്കാനോ ഇടതുപക്ഷ പുരോഗമനശക്തികൾക്കു സാധിക്കാതെ പോയത് എന്തുകൊണ്ടാണ്?

ഉ : ഈ ചോദ്യം ഒന്നാമത്തെ ചോദ്യത്തിന്റെ ആവർത്തനമായിക്കാണുന്നു. സാമ്പത്തിക പരിഷ്കാര നടപടികൾ പരമാധികാരം തീറെഴുതിയാലും ജനം നോക്കിനില്ക്കെല്ലാതെ പ്രതികരിക്കുന്നില്ലായെന്ന വാദവും ശരിയല്ല. എൻറോൺ കരാർ റദ്ദാക്കപ്പെട്ടില്ലേ? ഗാട്ടു കരാർ അപ്പാടെ ഇന്ത്യയ്ക്കു ദോഷം ചെയ്യുമെന്ന നിഗമനവും ശരിയല്ല. സംവരണക്കാര്യത്തിൽ സി.പി.എം ആ സമസ്യയുടെ എല്ലാ തോടുകളും പൊളിച്ച് സമഗ്രമായി നടത്തിയ അപ്രഥമനം പോലെയൊന്ന് ഗാട്ടു കരാറിന്റെ കാര്യത്തിലുണ്ടായി എന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഉദാഹരണത്തോടുകൂടിയുണ്ടായ നേട്ടങ്ങളാവാം കോൺഗ്രസ്സ് അടുത്ത പൊതുതിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ കൊട്ടിഴ്‌വോഷിക്കുവാൻ മുതിരുന്നത്.

ചോ : ആർ‌ജിനിയേയും സുഡാനേയുംപോലുള്ളവർ അധികാരത്തിൽ എത്തിയതോടുകൂടി കേരള മന്ത്രിസഭയ്ക്കു കൂടുതൽ ജനസ്വീകാര്യത ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതായി ഒരു ധാരണ പരന്നിട്ടുണ്ട്. അതേസമയം ആ ഭരണമുന്നണിയിൽപ്പെട്ടവർ നട

ത്തിയ അഴിമതികൾ അതുപോലെ തുടരുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ വൈരുദ്ധ്യം ജനങ്ങളെ ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ ഇടതുപക്ഷപാർട്ടികൾക്കു കഴിയാതെ പോകുന്നതെന്തുകൊണ്ട്?

ഉ : ആർ‌ജിനിയയേയും സുഡാനേയും കളിൻ ഇമ്മേജു മാത്രംകൊണ്ട് കോൺഗ്രസ്സിനു നിൽക്കാനാവില്ലായെന്ന് കഴിഞ്ഞ പഞ്ചായത്ത് തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ തെളിഞ്ഞല്ലോ. ഇവരെപ്പോലെയുള്ളവർ ഇടതുപക്ഷ നേതൃത്വനിരയിലേക്കു വരത്തക്കവണ്ണം സാഹചര്യങ്ങൾ ഒരുക്കണം.

ചോ : അധികാരത്തിലെത്തപ്പെടുമ്പോൾ ഇടതുപക്ഷപാർട്ടികളും കോൺഗ്രസ്സ് സർക്കാരുകളുടേപ്പോലെയൊന്ന് പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. വ്യത്യസ്തമായ ഒരു ഭരണശൈലിയുണ്ടാക്കാൻ കഴിയാതെ പോകുന്നത് എന്തുകൊണ്ടാണ്?

ഉ : ചോദ്യത്തിലെ അഭിപ്രായത്തോട് വിധേയമാകുന്നു. 57-ലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഗവൺമെന്റ് ഒരു ഉത്തമ മാതൃകയായിരുന്നില്ലേ? കാർഷികംഗത്തും വിദ്യാഭ്യാസംഗത്തും അന്നെടുത്ത നയങ്ങളെല്ലാം കഴിഞ്ഞ കാൽനൂറ്റാണ്ട് കേരളത്തിന്റെ സാമൂഹ്യ സാമ്പത്തിക രംഗം പുഷ്ടിപ്പെടുത്തിയത്. അതിനെതിരായി നിന്ന പ്രതിലോമശക്തികളിൽ പലരും കൂട്ടുകൂടേണ്ട ഗതികേട് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർക്കു വന്നതിനാൽ പ്രവർത്തനശൈലിയിലും കോ-പ്രൈമേസ് അനിവാര്യമായി. മന്ത്രി വെല്ലുൾക്കൊണ്ട ദാർക്കുക. ഇടതുപക്ഷ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ സഹയാത്രികരെന്ന് നടിക്കുന്ന ചില നേതാക്കളും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടികളിൽത്തന്നെ മുളച്ചു പൊങ്ങുന്ന പാഴ്ച്ചെടികളും പ്രസ്ഥാനത്തെ താറടിപ്പിക്കുവാൻ അവസരമുണ്ടാക്കാതെയുള്ള മുന്നണി സംവിധാനം ഉരുത്തിരിഞ്ഞുവരണം.

ചോ : തിരഞ്ഞെടുപ്പു രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ അന്തിമലക്ഷ്യം അധികാരമാണ്. അതു നേടുക മാത്രമായിത്തീർന്നിരിക്കുകയല്ലേ ഇടതുപക്ഷപാർട്ടികളുടെ ലക്ഷ്യങ്ങളും തന്ത്രങ്ങളും?

ഉ : അധികാരം നേടിയെടുക്കാതെ നയങ്ങൾ എങ്ങനെ നടപ്പിലാക്കും എന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല.

ചോ : കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർക്ക് എന്ന പഴയ സങ്കല്പം, ത്യാഗസന്നദ്ധനായ പൊതുപ്രവർത്തകൻ എന്നതായിരുന്നു. ആ നിർവ്വചനത്തിന് അർഹതയുള്ള എത്രപേർ ഇന്ന് ഇടതുപക്ഷപ്രസ്ഥാനത്തിലുണ്ട്?

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിനുണ്ടായ കാതലായ പ്രശ്നമിതാണ്. തീയിൽക്കുരുത്ത സൂർജിത്തിന്റെ തലമുറയിലെ വീരീലില്ലാത്ത സഖാക്കളെ ഇനി നേതൃത്വത്തിൽ ബാക്കിയുള്ള എങ്ങനെയും പാർട്ടിയിൽ കടന്നുകൂടയാൽ ഏതു രാക്ഷസവേഷം കെട്ടിയാലും പാർട്ടി പൊറുക്കുമെന്ന നിലയിലായിപ്പോയി. തികച്ചും അസഹനീയമാവുമ്പോഴേ ചില കോടാലികൾ പുറത്തെറിയപ്പെടുന്നുള്ളൂ. ത്യാഗസന്നദ്ധനായ അനവധി പേർക്ക് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ട്രാക്ക് റിക്കാർഡില്ലാത്തതിനാൽ പ്രവേശനവും ലഭിക്കുന്നില്ല. പാർട്ടിയുടെ

കൾട്ട് സഭാവാ മാറുകയും ഇന്നർ പാർട്ടി ജനാധിപത്യം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കപ്പെടുകയും പുറത്തുനിന്നും നേതൃത്വനിരയിലേക്കുതന്നെ പ്രവേശനം അനുവദിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നുള്ള പാർട്ടിയുടെ തന്നെ പുതിയ നയം ആശാകരമാണ്.

ചോ : യുവജനങ്ങൾക്ക് ഒരു പാർട്ടിയിലും വിശ്വാസമില്ലാതായിരിക്കുന്നു. യുവജനങ്ങളെ ആകർഷിച്ചിരുന്ന ഡി.വൈ.എഫ്.ഐ.പോലും, വല്ലപ്പോഴും സമരം നടത്താനുള്ള ഒരു വേദിയായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. യുവജനങ്ങൾക്കു നഷ്ടപ്പെട്ട വിശ്വാസം വീണ്ടെടുക്കാൻ ഇടതുപക്ഷ കക്ഷികൾക്കു കഴിയാതെ പോകുന്നതെന്തുകൊണ്ടാണ്?

ഉ : യുവാക്കൾ അപ്പാടെ കക്ഷിരാഷ്ട്രീയത്തിൽ അവിശ്വസിക്കുന്നുവെന്ന പ്രസ്താവന ശരിയല്ല. രാഷ്ട്രീയ ചിലർ സേവനമായിട്ടുമാത്രം കാണാതെ കരുൾ ആയി എടുക്കുന്നു. ഇന്നത്തെ സാഹചര്യങ്ങളിൽ രാഷ്ട്രീയ കരുൾ മെനഞ്ഞെടുക്കുന്നത് ഒളിമ്പിക്സനു മത്സരിക്കുവാൻ എത്തുന്നതിനേക്കാളും പ്രയാസമായിരിക്കുന്നു. സേവനത്തിൽ പലരും തൽപ്പരരുമല്ല. ഡി.വൈ.എഫ്.ഐക്ക് സ്വതന്ത്രമായ നിലനിൽപ്പുമില്ല.

യുവജനങ്ങളെ ആകർഷിക്കുവാൻ ഇടതുപക്ഷ കക്ഷികൾ നയങ്ങൾ അവരുടെ സ്വഭാവങ്ങളോടൊത്തുണ്ടാക്കിയാൽ മതി. അല്ലാതെ പട്ടാളത്തിൽ ആളെക്കൂട്ടാൻ മാത്രം യുത്ത്സംഹരണങ്ങളാകേണ്ട. കോൺഗ്രസ്സിനെ രക്ഷിക്കാനുണ്ടാക്കിയ യുത്ത് കോൺഗ്രസ്സ് ഇന്നവരുടെ കാലനായി മാറിയില്ലേ?

ചോ : അഴിമതി ഒരു സാമൂഹിക യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. പാർട്ടിചേരികളായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന അതിനെതിരേ ഫലപ്രദമായൊരു നിലപാടു കൈക്കൊള്ളാൻ ഇടതുപക്ഷപാർട്ടികൾക്കു കഴിയാത്തതെന്ത്?

ഉ : അഴിമതി, വ്യഭിചാരം, മദ്യപാനം, ചൂതാട്ടം തുടങ്ങിയ പ്രവണതകൾ നിയമങ്ങൾ കൊണ്ടുമാത്രം തടയാനാവില്ലായെന്ന് ലോകമെമ്പാടും തെളിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതു ശ്രദ്ധിക്കാതെ വീണ്ടും നിയമനിർമ്മാണത്തിനു മുതിർന്നാൽ ഒരു പടികൂടികടന്ന് ബ്രഹ്മചര്യം വിവാഹം വരെ പാലിക്കാതെ വരുന്നതിനും എതിരായി നിയമം കൊണ്ടുവരേണ്ടിവരും. എൻഫോർഡിംഗ് അതോറിറ്റിയുടെ പരിധി മനസ്സിലാക്കാതെ യു.എസ്.എയിൽ മദ്യനിരോധനം ഏർപ്പെടുത്തിയതാണ് മാഫിയായ്ക്ക് തുടക്കം കുറിച്ചത്.

ചോ : രാഷ്ട്രീയവും സാമൂഹികവുമായ സാമത്രിയവും ജനാധിപത്യവും ആർജ്ജിക്കുന്നതിന് ഒരു സമൂഹത്തിനാശ്രയിക്കാവുന്ന ബദൽശക്തി കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനം മാത്രമാണോ?

ഉ : ഈ ചോദ്യത്തിനുത്തരമായി "സാമ്രാജ്യവിരുദ്ധവും ഫ്യൂഡൽ വിരുദ്ധവും കുത്തകവിരുദ്ധവുമായ എല്ലാ മതനിരപേക്ഷ ജനാധിപത്യ ശക്തികളും ചേർന്ന ഒരു കെട്ടാണ് ബദൽ ശക്തിയാകേണ്ടതെന്ന്" ശ്രീ.ഇ.എം.എസ്സിന്റെ അഭിപ്രായത്തോട് പരിപൂർണ്ണമായി യോജിക്കുന്നു.